Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath şi August Kowalczyk

RĂDĂCINILE NAZISTE ALE „BRUXELLES UE"

Ceea ce ați vrut întotdeauna să știți
despre „Bruxelles UE"
dar nimeni n-a îndrăznit să vă spună!

Cei care nu-şi amintesc trecutul sunt condamnați să-l retrăiască.

Georg Santayana

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath şi August Kowalczyk

RĂDĂCINILE NAZISTE ALE „BRUXELLES UE"

Dr. Rath Health Foundation

Ceea ce ați vrut întotdeauna să ştiți
despre „Bruxelles UE"
dar nimeni n-a îndrăznit să vă spună!

© 2011 Dr. Rath Health Foundation

ISBN 978-90-76332-68-0

1st Edition

Distribution:
Dr. Rath Education Services B.V.
Postbus 656
NL-6400 AR Heerlen

Tel.: 0031-457-111 222
Fax: 0031-457-111 229
E-Mail: info@rath-eduserv.com
Internet: www.rath-eduserv.com

Cuprins

Prefață de August Kowalczyk **5**

Introducere **11**

Capitolul 1 **17**

Inventarul dovezilor

Capitolul 2 **77**

Walter Hallstein –
Avocat proeminent al regimului nazist –
şi arhitect cheie al „Bruxelles UE"

Capitolul 3 **161**

Marele „Cartel al Sferei" şi cadrul său organizațional

Capitolul 4 **173**

„Bruxelles UE" de astăzi: ceea ce Cartelul Petrolului şi Medicamentelor nu vrea ca voi să ştiți

Capitolul 5 **205**

Guvernarea Bruxelles UE va pune capăt secolelor de libertate şi independență în Marea Britanie

Capitolul 6 **221**

Cine este cine în "Bruxelles UE"

Capitolul 7 **261**

Releul vieții

Capitolul 8 **279**

Anexe

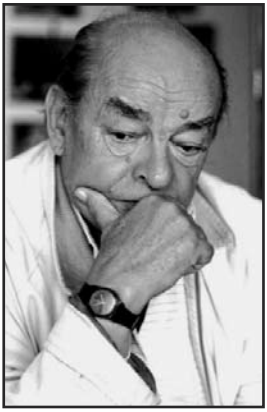

Cuvânt înainte

De August Kowalczyk

Putem găsi prietenia în diferite moduri.

Fericit este cel care găseşte prietenia prin ADEVĂR.

Fericit, pentru că mai presus de Credință, Speranță şi Iubire este valoarea DREPTĂȚII – care este ADEVĂR. Apare adesea prin molozul naivității şi ignoranței noastre – dar devine o forță conducătoare a „noii" noastre gândiri şi o necesitate de a acționa.

Şi apoi, în universul umanității, apare cineva dintre cei care ştiu.

De fapt, ei fie ştiu, fie doar pretind că ştiu. Dacă viețile noastre şi universul nostru sunt pline de istorie, înscrise în viețile noastre, în existența noastră, atunci există o şansă că îi vom recunoaşte destul de repede pe cei care doar vorbesc.

Putem recunoaşte încăodată vocile auzite nu demult, vocile celor care au trădat deja ADEVĂRUL. Au mințit, au înşelat, au răstălmăcit. Uneori acestea sunt vocile celor care au ucis, alteori ale celor care au dat ordinele – de ucidere! Şi după o deghizare reuşită, îşi ridică degetele către cer şi strigând „să nu ucizi".
Şi uneori, din spatele cortinei cu inscripția CE European Commission, apar fețe pe care le ştiu personal, chiar dacă nu le cunosc numele.

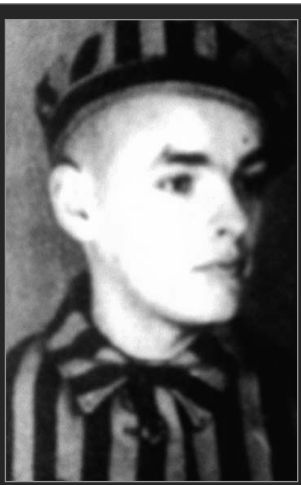

August Kowalczyk
KZ Auschwitz
Prisoner No. 6804

Aceasta este banca acuzaților şi condamnaților din Tribunalul de la Nuremberg, aceştia sunt directorii, consilierii, şi inginerii de pe şantierul de la Oswiecim – uzina chimică IG Farben Auschwitz.

Toți aceştia au văzut moartea şi agonia celor care mureau, dar care şi-au întors privirile spre alte orizonturi îndepărtate.

Au auzit urletele animalice ale bandiților de supraveghetori, blestemele cât şi bătăile lor care adesea aduceau moartea; totuşi, în mod straniu, ei erau surzi la rugămințile de ajutor şi milă.

Ei supravegheau în tăcere roadele acelei corporații urmărindu-i profiturile. Singura lor grijă fiind să nu scadă performanțele acelei întreprinderi diavoleşti.

La 14 iunie 2003 – ziua celei de-a 63-a aniversări a primului transport de polonezi tatuați cu numere de la 31 la 728 la KL Auschwitz – la Haga, capitala Olandei, am auzit câteva cuvinte simple şi pline de lumina datorită simplității şi realității lor istorice.

Aceste cuvinte au fost rostite de Dr. Matthias Rath, Preşedintele Fundației de Sănătate. Această întâlnire de la Haga a adunat oameni din întreaga lume care au venit să depună mărturie în sprijinul cuvintelor rostite de el. întâlnirea s-a încheiat cu o plângere către Tribunalul Internațional de la Haga.

Această plângere, ca oricare altă plângere, a cuprins multe argumente dar şi învățături. Apoi a părut că acele cortine care ascundeau ADEVĂRUL au căzut; sau poate nu au căzut încă, dar s-au

deschis revelând fapte despre bani, carteluri, industria farmaceutică şi despre debitorul meu personal, Cartelul IG Farben.
Nici până astăzi nu am primit compensația la care am dreptul pentru munca de sclav pe care am prestat-o din Aprilie 1941 până în Mai 1942 la construirea locației IG Farben Auschwitz.

Structurile, care aproape întotdeauna sunt opuse libertății, au luat din nou partea executorului, nu a victimei.

Am susținut plângerea către Tribunalul Internațional de la Haga sub semnătura mea – August Kowalczik, fost prizonier în lagărul nazist de concentrare şi exterminare de la Auschwitz, cu numărul 6804.

Începând din 2003, acțiunile noastre comune au dus la programul „Europa prin Oameni şi pentru Oameni" care constituie baza „Proiectului Oamenilor pentru o Constituție Europeană".

Cartea este o descriere a modului în care ADEVĂRUL – realitatea sa, înțelegerea sa şi mai presus de toate cunoaşterea şi încrederea sa – se caută una pe cealaltă.

IG Auschwitz a fost100% o sucursală a Cartelului IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST). A fost cea mai mare întreprindere industrială din Europa în perioada celui de-al doilea război mondial și era folosită pentru producția de benzină și cauciuc sintetic pentru cucerirea continentului euro-asiatic de către Wehrmacht în numele Cartelului Petrolului și Medicamentelor.

Acest complex industrial de 24 kilometri pătrați a fost construit cu munca de sclavi a prizonierilor din lagărul de concentrare Auschwitz. August Kowalczyk a fost unul dintre ei. El este martorul ocular al unei Europe sub guvernarea brutală a Cartelului - și un "păstrător al amintirii".

Şi iată cum din experiențele personale, chiar cele mai subiective experiențe şi printr-o „raportare la memorie şi sănătate” putem ajunge la deschidere socială şi putem întreprinde eforturi politice pentru a abandona retorica în special electorală, dezlegând-o în numele ADEVĂRULUI.

Şi numai atunci putem deveni prieteni cu ADEVĂRUL.

August Kowalczyk

August Kowalczik şi-a împărtăşit experiențele trăite la Auschwitz în cartea „Refrenul sârmei ghimpate”.

Introducere

Cartea spune o poveste pe care mulți cititori ar putea inițial să o respingă, din motive evidente. Astfel, ei pot spune că dacă aceste informații istorice documentate ar fi adevărate, ar fi auzit despre ele până acum.

Ținând cont de acest lucru, noi, ca autori, considerăm că este responsabilitatea noastră să ne încurajăm cititorii nu doar să citească această carte, ci să viziteze şi să studieze documentele sursă listate în partea de jos a paginilor.

Timp de aproape trei sferturi de secol lumii i s-a spus că al doilea război mondial a fost generat de un psihopat, Adolf Hitler şi de anturajul său de huligani rasişti. Totuşi, realitatea este că al doilea război mondial a fost un război de cucerire condus în numele Cartelului Chimicalelor, Petrolului şi Medicamentelor, cu scopul de a controla piețele globale de multe miliarde de dolari în noile domenii ale produselor chimice patentate.

Documentele oficiale ale Congresului S.U.A. şi tribunalului de la Nuremberg pentru crime de război arată fără echivoc că cel de-al doilea război mondial a fost nu numai pregătit, ci şi facilitat logistic şi tehnic de către cel mai mare şi mai renumit cartel al petrolului şi medicamentelor de la acea vreme, şi anume cartelul german IG Farben, format din Bayer, BASF, Hoechst şi alte companii chimice. În rechizitoriul procesului de la Nuremberg se dovedeşte că fără IG Farben, cel de-al doilea război mondial nu ar fi avut loc.

Veți afla, de asemenea, din această carte, că primul război mondial, cea de-a doua mare tragedie a secolului 20, a fost de fapt prima încercare de cucerire a lumii de către aceste interese corporatiste. Mai mult, după ce ambele încercări militare de a subjuga Europa şi războiul însuşi au eşuat, Cartelul Petrolului şi Medicamentelor a investit în a treia încercare: cucerirea economică şi politică a Europei prin intermediul „Bruxelles UE”.

De aceea, nu este surprinzător faptul că arhitecții cheie ai „Bruxelles UE" au fost recrutați din rândul acelor tehnocrați care deja făcuseră planurile pentru o Europă postbelică sub controlul coaliției Nazi/Cartel. Această carte vă va face cunoştință cu conducătorii cartelului – îmbrăcați nu în uniforme militare, ci în costume cenuşii – dintre care cel mai renumit a fost Walter Hallstein, primul preşedinte al aşa-numitei Comisii UE.

Răspunsul la întrebarea de ce, probabil, nu ați auzit până acum despre aceste lucruri cutremurătoare este foarte simplu. După 1945, Cartelul a investit sute de miliarde de dolari cu un singur scop: să rescrie istoria şi să-şi ascundă trecutul criminal. Această muşamalizare, cu privire la originile corporatiste ale celor două războaie mondiale, a fost în mod evident condiția preliminară pentru cea de-a treia încercare a Cartelului – de această dată prin intermediul Bruxelles UE – de a cuceri şi controla Europa.

În mod evident, interesele Cartelului sperau să-şi consolideze controlul asupra Europei prin intermediul Bruxelles UE fără ca aceste rădăcini întunecate să fie vreodată expuse. Totuşi, acest plan a eşuat. Publicarea acestei cărți şi zecile de mii de documente autentice la care se referă înseamnă că experimentul Bruxelles UE s-a terminat. Nici o persoană, organizație sau partid democratic nu mai poate susține acum cea de-a treia încercare de cucerire a Europei.

Această carte este, de asemenea, o oportunitate unică pentru toți acei politicieni şi partide politice care au fost ademeniți în susținerea Bruxelles UE fără să cunoască bazele acesteia sau să îi înțeleagă adevăratele scopuri. Aceasta include cei 27 şefi de state care au semnat "Tratatul de la Lisabona", dintre care majoritatea nu au ştiut că semnăturile lor au constituit un act de "îndreptățire" a Cartelului şi acționarilor săi să profite de controlul asupra Europei. Aceşti politicieni şi partide politice au acum şansa să facă o cotitură completă, revocându-şi în mod public sprijinul în favoarea unui model al Europei care a fost construit pe decenii de minciuni şi înşelăciuni.

Pentru cetățenii Marii Britanii, expunerea rădăcinilor istorice ale Bruxelles UE este o provocare specială. Întrucât ei au jucat de două

ori – în primul şi în al doilea război mondial – un rol critic în salvarea Europei împotriva preluării sale de către Cartel şi acționarii săi politici, acum ei sunt confruntați cu posibilitatea ca toate sacrificiile umane ale țării lor să fi fost în zadar. Cu subjugarea de către Tratatul de la Lisabona şi Bruxelles UE, viețile a 60 de milioane de britanici în viață astăzi şi nenumărați din cei nenăscuți încă, vor ajunge sub jugul aceloraşi interese care au încercat să cucerească şi să profite de Marea Britanie încă de două ori până acum.

De aceea te încurajăm pe tine, cititor al acestei cărți, să ajuți la răspândirea acestei informații importante către familia, prietenii, colegii tăi precum şi în comunitatea în care trăieşti. Mai mult, te încurajăm să îi confrunți pe reprezentanții tăi politici la nivel local, regional, național şi european – cu informația prezentată în această carte. Făcând asta, pui o presiune asupra acestor politicieni să facă o alegere: fie să închidă ochii în fața adevărului şi să sprijine deplin preluarea Europei de către o dictatură de interese corporatiste, fie să acționeze în spiritul protecției democrației şi a vieții şi sănătății milioanelor de oameni. Alegerea pe care aceşti politicieni o fac cu privire la poziția lor față de „Bruxelles UE" va fi cea mai importantă decizie din cariera lor politică.

După ce ultima încercare a Cartelului de a controla Europa a eşuat în 1945, una din cele mai larg folosite scuze de către acționarii săi politici a fost că "nu au ştiut". Totuşi astăzi, după publicarea acestei cărți, nici un politician nu poate face o astfel de afirmație în apărarea suportului său continuu față de "Bruxelles UE".

Din perspectivă istorică, ceea ce este cel mai urgent necesar acum, este o mişcare populară. Acțiune deosebit de importantă pentru că politicienii din multe țări europene au fost influențați de interesele corporatiste ale Cartelului Petrolului şi Medicamentelor; astfel ei nu mai sunt apărători independenți ai intereselor oamenilor. O mişcare populară ar fi, de aceea, singurul garant al libertății, democrației şi independenței pentru oamenii din Marea Britanie şi Europa.

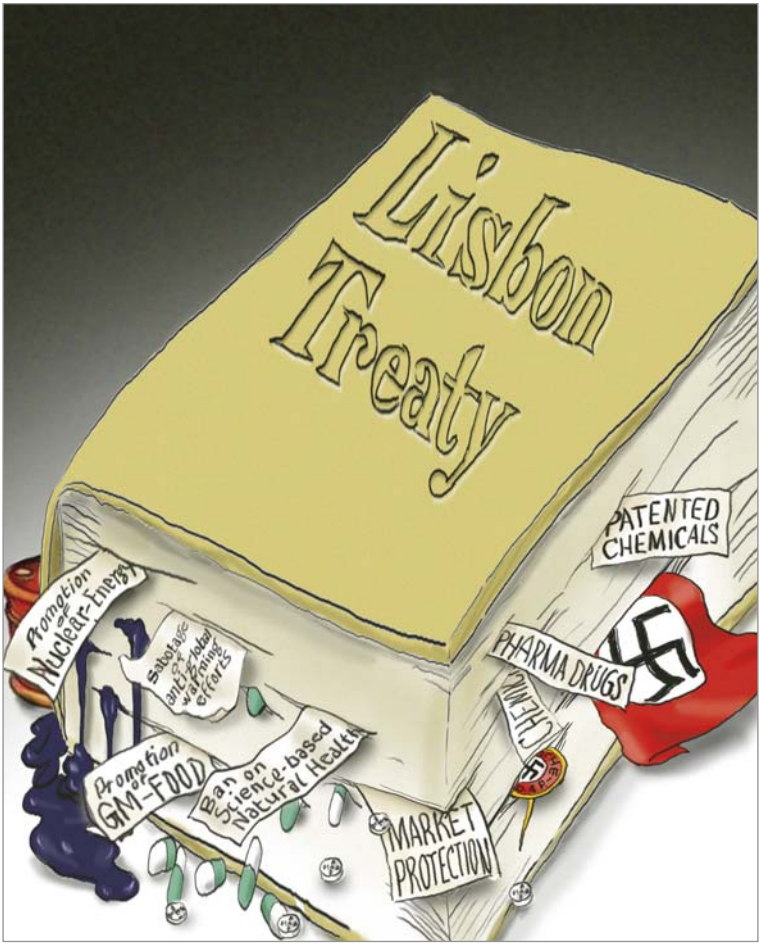

Actul de Autorizare de la Lisabona - Platforma Cartelului Petrolului si Medicamentelor pentru incercarea de preluare a Europei

Pentru a studia referințele "Informații suplimentare" indicate în casetele roșii la baza diferitelor pagini ale acestei cărți, inserați numărul respectivei referințe în caseta de căutare din partea stângă a următoarei pagini web și apăsați "Go"

http://www.relay-of-life.org/ro/nazi-roots/summarize/index.html

Capitolul 1

Inventarul dovezilor

Democrația se transformă în dictatură

Cum este controlată Uniunea Europeană de către interesele corporatiste

„Bruxelles UE” se prezintă lumii ca un exemplu strălucit al democrației secolului 21. în realitate însă, nimic nu este mai departe de adevăr.

Într-o democrație, toată puterea aparține poporului. Principiul „separației puterilor” între cele trei nivele de guvernare – executiv, legislativ şi juridic – stabileşte verificări şi echilibrări pentru a proteja împotriva abuzurilor. Acest principiu a fost universal acceptat după ce omenirea a luptat pentru el timp de mii de ani.

Democrația Adevărată

Într-o adevărată democrație întreaga putere o are poporul

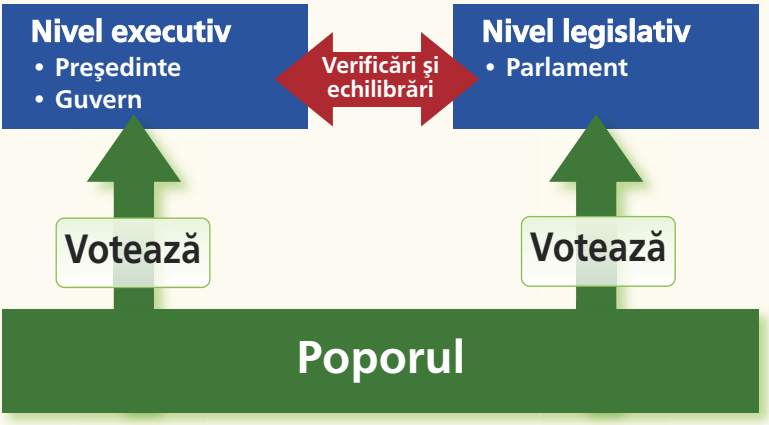

Prin contrast, „Bruxelles UE" este lipsit de acest principiu fundamental al „separației puterilor". Mai mult, populația Europei nu are nici control asupra nivelului executiv nici asupra procesului legislativ. Chiar mai rău, nici măcar parlamentul pe care oamenii îl aleg nu are nici un mijloc de a controla efectiv aceste ramuri.

Pentru a-şi ascunde incapacitatea, în „Tratatul de la Lisabona" s-a introdus articolul 225 – aşa numitul Articol al Frunzei de Smochin. Această clauză oferă parlamentului european o posibilitate de a „solicita Comisiei să facă o propunere" pentru legislație. Comisia, desigur, poate să refuze.
(vezi http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.html).

Acționând contrar principiilor fundamentale ale democrației, „Bruxelles EU" – prin definiție – este o dictatura. Puterea poporului de a-şi determina forma de guvernământ a fost aservita intereselor corporației.

Dictatura „Bruxelles UE"

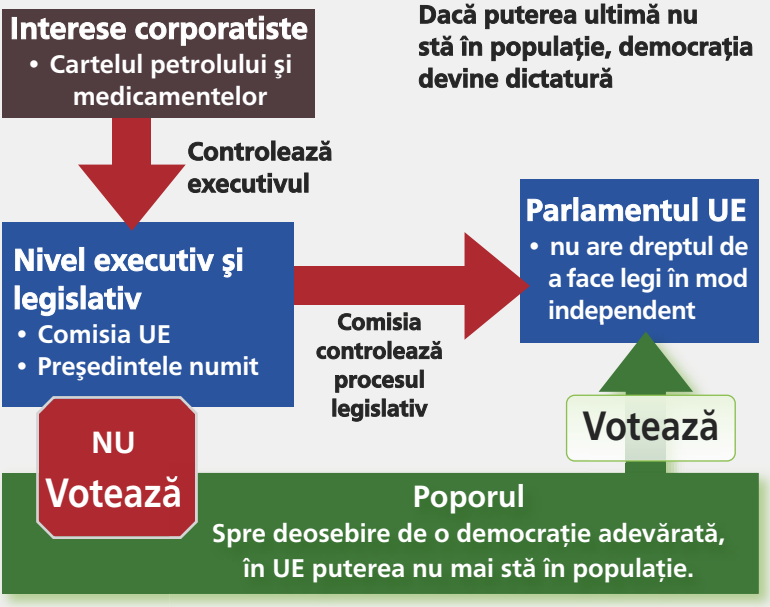

Informații suplimentare: GB1BD122

Cum Cartelul Petrolului şi Medicamentelor încearcă să controleze Europa

Bruxelles UE se prezintă lumii ca o democrație parlamentară în care parlamentul UE joacă rolul decisiv. Totuşi, deciziile executive şi proiectarea întregii legislații sunt făcute de Comisia UE şi echipa sa de peste 54.000 oameni.

Din birourile lor de la sediul Comisiei – clădirea Berlaymont – şi alte locații, această armată de birocrați de carieră bine plătiți fabrică legile Europei în numele intereselor corporatiste.

Comisia UE: 54.000 angajați

Angajații Comisiei operează dincolo de orice control democratic şi implementează legile Europei în numele intereselor corporatiste.

Prin contrast, Parlamentul UE format din 754 membri este format din politicieni din 27 națiuni care nu au putere de control asupra acestei armate de birocrați. Parlamentul UE funcționează ca un fel de fereastră împodobită prin care Bruxelles UE este prezentat populației Europei ca o „democrație parlamentară”.

CARTELUL PETROLULUI ŞI MEDICAMENTELOR

Emite directive

COMISIA EUROPEANĂ

Emite directive

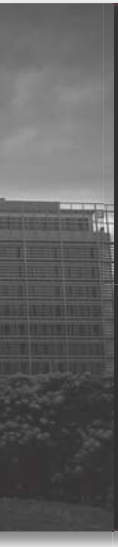

Birocrația UE:

- peste 42.000 birocrați nealeşi şi alt personal angajat direct de Comisia UE.
- peste 12.000 persoane „în afara statelor publicate in balanța”.

=

un total de peste 54.000 oameni!

Guvernează peste

Comisia Europeană şi birocrația sa enormă sunt atât corpul legislativ cât şi cel executiv al Bruxelles UE.

În Uniunea Europeană, nici o lege nu poate fi scrisă sau acceptată fără aprobarea Comisiei UE care este desemnată în numele intereselor corporatiste.

Membrii aleşi ai parlamentului UE nu au dreptul să emită legi în mod independent!

Votează

TOTI CEI 500 DE MILIOANE DE LOCUITORI AI EUROPEI

Informații suplimentare: GB1CE843

Acționarii Cartelului Petrolului şi Medicamentelor

În paginile anterioare am accentuat faptul că puterea care determină guvernarea Europei a trecut de la populație la interesele corporatiste, mai exact la cartelul petrolului şi medicamentelor. Acest cartel este bine caracterizat. El cuprinde interesele de investiții de multe miliarde de dolari, ale industriei chimice, petrochimice şi farmaceutice. Acest cartel este de departe cel mai mare grup corporatist de investiții din întreaga lume.

În timpul secolului 20 acest cartel a devenit nu numai forța economică dominantă, dar şi-a pus şi acționarii politici în guvernele națiunilor industriale lideri mondiali. Liderii reprezentanți din cercurile financiare ce controlează cartelul sunt:

- **Grupul Rockefeller,** care reprezintă interesele SUA pe bază de petrol şi medicamente. Acesta este cel mai mare grup de interese financiare. Construit din monopolul din secolul 19 asupra corporației standard de petrol, acum el controlează duzini de companii multinaționale chimice, farmaceutice şi petroliere din întreaga lume. Unul din cei mai proeminenți ambasadori ai săi în ultimele decenii a fost Henry Kissinger.

- **Germania şi Franța,** națiunile lider în exportul de produse chimice şi farmaceutice în Europa. Acest grup îşi are rădăcinile la sfârşitul secolului 19 şi a cuprins Bayer, Hoechst, BASF şi mai târziu infamul cartel IG Farben. Companiile succesoare ale acestuia în zilele noastre sunt liderii afacerilor de investiții în Europa de astăzi şi au instrumentat construcția „Bruxelles UE”.

Aşa cum a fost pe larg prezentat în presă la momentul respectiv, cu câteva zile înainte de numirea sa, actualul preşedinte Rompuy a fost invitat pentru „interviul de serviciu” prezidențial, de către grupul Bilderberg – un cerc de elită al intereselor corporatiste SUA/Europa sub controlul lui David Rockefeller şi prezidat de fostul comisar UE şi apărător al medicamentelor, Etienne Davignon.

Şi cum au ales ei preşedintele Europei

Angela Merkel

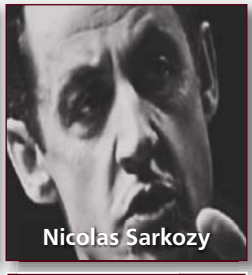
Nicolas Sarkozy

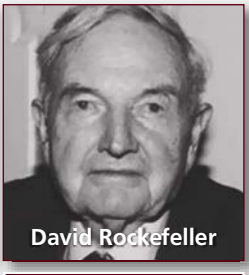
David Rockefeller

Germania:
- liderul mondial în exporturi de produse chimice
- unul din liderii în exporturile de medicamente

Franța:
- Unul dintre liderii în exporturile de medicamente
- Unul dintre liderii mondiali în comerț cu petrol

- **Grupul Rockefeller:**
- cel mai mare grup de investiții din lume
- investiții nucleu: produse chimice, petrol, medicamente

'Grupul Bilderberg' Acționari financiari şi politici ai Cartelului Produselor Chimice, Petrolului şi Medicamentelor inclusiv:
- **Henry Kissinger**, fost secretar al fondului fraților Rockefeller,
- **Etienne Davignon**, fost comisionar UE, membru în consiliul de administrație al producătorului de medicamente Gilead.

19 noiembrie 2009: Preşedintele UE Rompuy pozează pentru camere alături de unul din oamenii care l-au dus la putere.

NICI UN VOT

Populația Europei nu a avut nici un vot şi nici un cuvânt de spus!

Informații suplimentare: GB1ST321

Sfârşitul democrației şi întoarcerea la timpurile medievale

Pentru cititorul neîncrezător, ar fi util în acest punct să recapitulăm procesul de alegere al primului Preşedinte şi Ministru de Externe al „Bruxelles UE".

1. Populația Europei a fost exclusă de la procesul de luare a deciziei.
2. Noii „regi" ai Europei au fost selectați dintr-un cerc al elitei intereselor corporatiste.
3. Ceremonia de alegere a avut loc într-un cadru aristocratic generos la Palace of The Valley of The Duchesse, la periferia oraşului Bruxelles.
4. Preşedintele francez Sarkozy (Nicolas Paul Stéphane Sarkozy de Nagy-Bocsa) descendentul unui aristocrat mărunt, a fost „maestrul de ceremonii".
5. Coroana de „regină" a fost acordată baronesei Catherine Ashton.
6. „Coroana regelui" a ajuns la altă persoană al cărei nume reflectă originea aristocratică, Herman van Rompuy. Van Rompuy va acționa ca un „monarh" interimar până când – eveniment probabil declanşat de criza internațională – micul aristocrat îşi va asuma el însuşi tronul.

De fapt, sistemul de guvernare UE răstoarnă toate realizările democratice ale civilizației europene în timpul ultimului mileniu şi aruncă întregul continent înapoi în timpurile medievale când monarhi autocratici conduceau Europa în afara oricărui control democratic.

„Palace of The Valley of The Duchesse", locația de la periferia Bruxelles unde a avut loc alegerea Preşedintelui Uniunii Europene la 12 noiembrie 2009.

Uniunea Europeană se prezintă lumii in rolul de model al democrației secolului 21. Totuşi, ceremonia de încoronare la Bruxelles UE ar trebui să convingă până şi pe cel mai sceptic cititor că structura Bruxelles UE este orice altceva, si nicidecum o democrație.

Informații suplimentare: GB1MT165

Răsturnarea luptei de secole a omenirii pentru democrație

Naşterea Democrației

Magna Charta

1776 Declarația de Independență a S.U.A

1789 Constituția Franceză

1791 Constituția Poloneză

Eliberarea de colonialism a țărilor în curs de dezvoltare

Au murit degeaba milioane de oameni, luptând pentru democrație în primul şi al doilea război mondial

Distrugerea oraşului Rotterdam

Răscoala ghetoului din Varşovia

Bombardarea Londrei

Distrugerea oraşului Stalingrad

Peste 100 de milioane de victime în cele două războaie mondiale: Cimitirul soldaților căzuți în Normandia

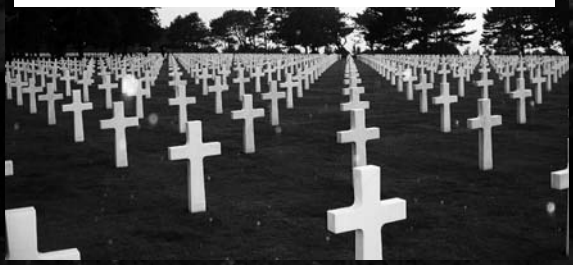

A renunțat populația Europei de bună voie la secole de democrație?

Pentru Cartelul Petrolului şi Medicamentelor, „Bruxelles UE" este o simplă bază operativă, de la care intenționează să cucerească lumea folosind forța politică, economică şi – la nevoie – militară. În vederea atingerii acestui scop, Cartelul încearcă să exporte structura nedemocratică a Bruxelles UE în alte zone ale lumii. Uniunea Africană se modelează deja după „Bruxelles UE" inclusiv o „Comisie UA"!

Acționarii politici ai Cartelului prezintă în mod înşelător „Bruxelles UE" ca fiind un model al democrației secolului 21 şi păcii. Din simpla dimensiune a acestei campanii globale, popoarele lumii vor avea impresia că „Bruxelles UE" a fost aprobat în alegeri democratice de către popoarele Europei şi că acest organism politic reflectă voința acestora.

Dar nimic nu este mai departe de adevăr. Faptele reale pun o lumină caracteristică asupra naturii nedemocratice a „Bruxelles UE" – un semnal de alarmă adresat lumii:

- Singura țară în care i s-a permis poporului să voteze pentru „Tratatul de la Lisabona" – actul care a stat la baza constituirii „Bruxelles UE" – a fost Irlanda, a cărei populație reprezintă mai puțin de 1% (!) din întreaga populație a Europei. Şi chiar şi acest vot a fost rezultatul batjocoririi democrației: în iunie 2008 populația Irlandei a respins structura „Bruxelles UE" printr-un răsunător „NU". Dar acționarii politici ai Cartelului de la Bruxelles au decis să ignore acest vot. Ei au mituit guvernul irlandez cu scopul de a organiza un al doilea referendum şi l-au constrâns să voteze „DA" cu o amețitoare sumă de bani canalizată de la acționarii Cartelului, către Dublin.

- Peste 99% din populația Europei – care numără peste 500 milioane oameni – nu a avut dreptul de a vota democratic într-un referendum pentru „Tratatul de la Lisabona".

Acționarii Cartelului au privat oamenii de drepturile lor democratice!

Această violare a tuturor principiilor democrației de către Cartel nu este o coincidență. Sondajele care au avut loc în toată Europa au demonstrat o respingere a structurii „Bruxelles UE” de către marea majoritate a votanților. Natura înșelătoare a „Bruxelles UE” este cel mai bine caracterizată de faptul că, în timp ce este aclamată de acționarii Cartelului ca marcă a democrației, cele mai elementare drepturi democratice sunt negate – de teama populației.

Informații suplimentare: **GB1SC834**

Scopurile strategice ale cartelului

În paginile precedente am rezumat care sunt planurile cartelului petrolului şi medicamentelor pentru construirea Bruxelles UE. În mod evident, această manevră îndrăzneață nu este un exercițiu întâmplător, ci are motive economice profunde. Această pagină explică „de ce”-ul din spatele Bruxelles UE.

Grupurile financiare din spatele cartelului petrolului şi medicamentelor sunt interesate să controleze piețe globale gigantice care afectează literalmente fiecare viață umană. Exemple proeminente ale acestora sunt zonele de alimentație, sănătate şi energie. În timpul ultimului secol, cartelul petrolului şi medicamentelor şi-a extins piețele în aceste trei domenii la afaceri de investiții de multe miliarde de dolari. Construcția acestor piețe globale gigantice se bazează pe două unelte strategice: în primul rând, utilizarea patentelor ca unelte pentru monopolizarea piețelor. În al doilea rând, dezinformarea publică cu scopul de a menține oamenii în ignoranță în ceea ce priveşte alternativele. Ca rezultat, fiecare persoană din zonele industrializate de astăzi plăteşte cam o treime din venitul net ca „tribut” acestui cartel.

La începutul secolului 21, Cartelul se confruntă cu o nouă provocare. Toate piețele sale cheie – petrol, medicamente, produse chimice agricole şi OMG (organisme modificate genetic) – sunt amenințate de noi tehnologii care vor înlocui în cele din urmă piețele globale monopoliste şi patentate existente.

În această situație, interesele financiare din spatele cartelului ştiu că afacerile lor de multe miliarde de dolari nu pot supraviețui într-o democrație. Astfel, structura nedemocratică a Bruxelles UE este un pas strategic către stabilirea unei dictaturi globale în numele acestor interese corporatiste.

La începutul secolului 21 omenirea se află la o răscruce. Trebuie să decidem dacă dorim să permitem intereselor cartelului petrolului şi medicamentelor să continue dominația asupra vieților noastre – prin impunerea unor tehnologii foarte vechi – sau dacă suntem gata să ne eliberăm din acest jug profitând de tehnologii noi, durabile şi independente cum ar fi energia regenerabilă, sănătatea naturală cu baze ştiințifice şi agricultura organică.

Pieţele globale de multe miliarde de dolari ale cartelului produselor chimice / petrochimice / medicamentelor

Cheltuieli medii pe persoană în procente	Pieţele globale ale cartelului	Mecanismele de control global ale cartelului	Tehnologii durabile care fac oamenii lumii independenţi de cartel
Nutriţie[1] 15%	• OMG • Produse agricole chimice • Aditivi alimentari sintetici	• Ignoranţa în privinţa sănătăţii • Patentele	Hrană organică
Îngrijirea sănătăţii[2] 10%	Medicamente de sinteză	• Ignoranţa în privinţa sănătăţii • Patentele	Terapii naturale cu bază ştiinţifică
Energie[3] 10%	Petrol, gaze, combustibili sintetici şi alte produse petrochimice	• Ignoranţa ştiinţifică • Patentele	Energie regenerabilă • apă (hidrogen) • solară • eoliană • altele

1 Procent mediu din venitul net pentru alimente şi băuturi nealcoolice. Sursa: Eurostat
2 procent mediu din venitul net pentru sănătate plus taxele legate de sănătate. Sursa: Eurostat
3 procent mediu din venitul net pentru combustibil, transport, utilităţi etc. Sursa: Eurostat

Scopurile strategice ale Cartelului:

- să transforme vieţile şi trupurile miliardelor de locuitori ai planetei noastre într-o piaţă de desfacere pentru produsele lor patentate.
- să continue să obţină profituri de multe miliarde de dolari din tehnologiile secolelor trecute – inclusiv produsele petrochimice care deteriorează mediul şi produsele farmaceutice toxice – până în secolul 21.

Informaţii suplimentare: GB1BD733

Astăzi Europa – mâine întreaga lume

Cu două luni înainte ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare, acționarii politici ai Cartelului Petrolului şi Medicamentelor nu au lăsat nici un dubiu asupra ambițiilor lor globale. Pe 7 octombrie 2009, ziarul Daily Telegraph din Marea Britanie publica un articol intitulat „UE face planuri pentru a se institui ca «putere mondială»". Dacă acest Cartel îşi urmează intențiile, Bruxelles UE va fi doar o simplă treaptă către cimentarea cuceririi politice şi economice a lumii, de către acesta.

Conform articolului din Telegraph, primele ambasade ale acestei structuri nedemocratice au fost planificate pentru locații strategice cum ar fi New York (sediul Națiunilor Unite), Addis Abeba (sediul Uniunii Africane) şi Kabul (o zonă de interes datorită războiului din Afghanistan – chiar înainte ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare).

Dar cu mult înainte ca Tratatul de la Lisabona să fie măcar schițat, Cartelul a încercat să exporte structura politică a Bruxelles UE ca model pentru a-şi extinde controlul asupra altor continente:

• **Uniunea Africană.** Arhitecții Uniunii Africane (UA) nu au ascuns faptul că UA a fost modelată după Uniunea Europeană – cu structuri instituționale aproape identice, inclusiv o aşa numită „Comisie UA". Sediul permanent al acestei comisii este la Addis Abeba în Etiopia – aparent, intenția lui „Bruxelles african".

• **ASEAN.** În 2009 liderii țărilor din Asia de Est au anunțat că au pus bazele unui bloc în stil UE care va acoperi jumătate din populația lumii. Planurile lor semănau tare bine cu direcțiile date de primul ministru australian Kevin Rudd în 2008.

CARTELUL PETROLULUI ŞI MEDICAMENTELOR

Produse chimice, petrochimice şi farmaceutice patentate

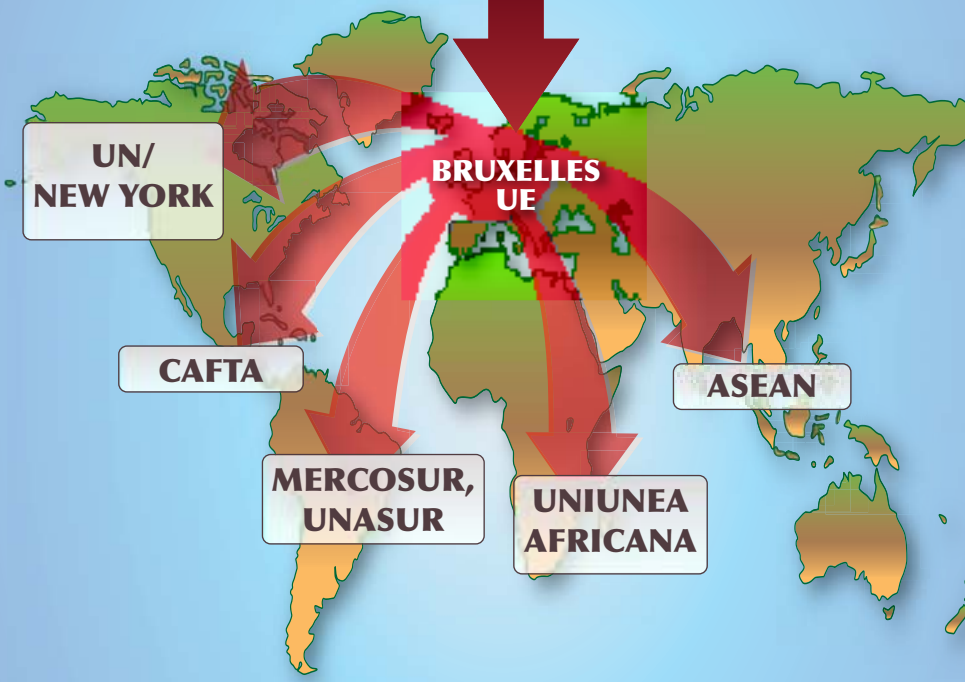

Din noul său birou politic de la Bruxelles, Cartelul Petrolului şi Medicamentelor încearcă acum să pună stăpânire pe întreaga lume.

Informații suplimentare: **GB1TW421**

Impunerea medicamentelor patentate ca element cheie al controlului economic global

Din punct de vedere istoric, războaiele mondiale s-au dus cu arme şi bombe, în scopul cuceririi şi obținerii controlului asupra altor țări. Astăzi totuşi, instrumentele cheie pentru a obține controlul global sunt instrumente economice şi legale care sunt utilizate ca mijloc de cucerire nu numai a guvernelor şi economiilor, dar şi în ultimă instanță a societăților şi oamenilor.

Uneltele economice cheie ale Bruxelles UE sunt patentele; în special patentele de produse chimice, medicamente farmaceutice, semințe modificate genetic şi alte produse de înaltă tehnologie. Dintre acestea, cele mai lucrative sunt patentele asupra medicamentelor. În 2008 de exemplu, vânzările farmaceutice globale s-au ridicat la 770 miliarde dolari – o sumă care a depăşit suma produsul intern brut (PIB) al celor mai sărace 100 de țări ale lumii.

Astfel, este evident că, atunci când şi-a ales primul ministru de afaceri externe, Cartelul a ales pe cineva cu experiență în domeniu.

Catherine Ashton, în rolul precedent de comisar comercial al UE, a jucat un rol central în confiscarea, în porturile europene, a produselor farmaceutice trimise din India în țările africane şi latino-americane[1]. Singurul motiv al acestor confiscări a fost acela că medicamentele erau produse în firme din India specializate pe medicamente generice (nepatentate). Aceste medicamente generice – singurele pe care oamenii din țările în curs de dezvoltare şi le pot permite – ameninţă profiturile companiilor europene de produse farmaceutice patentate.

[1] Economic Times, India. 6 septembrie, 2009.

CARTELUL PETROLULUI ŞI MEDICAMENTELOR

Produse chimice, petrochimice şi farmaceutice patentate

Impune patente globale ca bază pentru afacerea de investiţii globale în medicamente

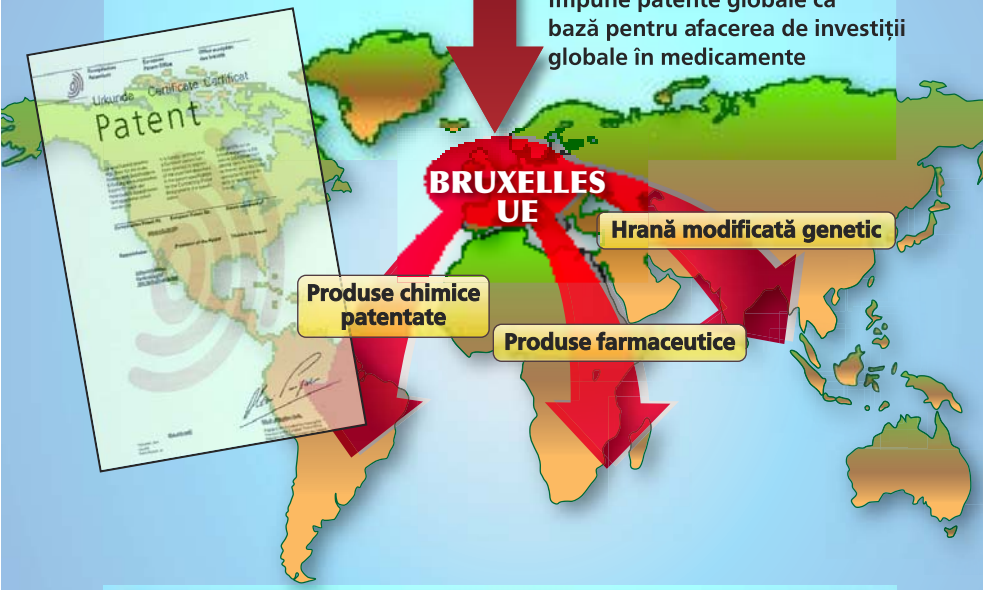

Catherine Ashton a fost numită în comisia comercială a UE în 2008. În această funcţie, una din atribuţiile sale principale era să acţioneze ca poliţie a comerţului internaţional şi să impună medicamentele patentate ca mijloace ale controlului global economic şi politic – asigurând astfel dependenţa lumii în curs de dezvoltare de medicamentele patentate de la exportatorii europeni.

Noua sa numire ca ministru de externe al UE şi vicepreşedinte al Comisiei, îi va permite să-şi exercite acest rol cu impact încă şi mai mare asupra lumii.

Informaţii suplimentare: **GB1PT937**

Patentele – uneltele cheie de control ale lumii

Semnificația patentelor în planurile strategice de control ale lumii la Bruxelles UE merită o atenție specială. În general patentele sunt:

- documente ***legale*** – emise de agenția guvernamentală relevantă dintr-o anumită țară – care definesc dreptul de proprietate asupra unui produs sau proces tehnologic;
- unelte ***economice*** – pentru a controla piețele naționale şi internaționale;
- instrumente ***politice*** – prin rolul lor în sectorul critic al ocrotirii sănătății, medicamentele patentate sunt folosite şi ca unelte strategice pentru a controla țări întregi.

Un aspect deosebit de dăunător al patentelor este că ele sunt folosite pentru a forma carteluri corporative globale mai presus de orice control legislativ național sau internațional. Marile companii multinaționale nu au nevoie să se unească în mod formal pentru a controla piața unui anumit produs, pe teritoriul unui continent sau al întregii lumi – ei au nevoie doar să-şi definească pretențiile teritoriale de patent.

Patentele permit companiilor multinaționale să controleze sectoare întregi ale societăților pe continente întregi, fără a fi supuse restricțiilor cum ar fi granițele statale. În anumite industrii, profituri de trilioane de dolari sunt canalizate spre companii multinaționale fără ca publicul să fie capabil să identifice beneficiarii corporatişti.

Efectul patentelor asupra sănătății umane a fost eminamente devastator, prin aceea că multinaționalele farmaceutice au căutat să monopolizeze ceea ce este posibil să fie cel mai critic sector în orice societate. Ca rezultat, timp de decenii omenirea a fost împiedicată să aibă acces la medicină nepatentată, care este mai eficientă, mai sigură şi mai accesibilă în lupta împotriva celor mai comune boli ale zilelor noastre..

Pentru a-şi coordona pretențiile globale, aceste companii multinaționale au stabilit un „birou central al cartelului”; Bruxelles UE.

CARTELUL PETROLULUI ŞI MEDICAMENTELOR

Produse chimice, petrochimice şi farmaceutice patentate

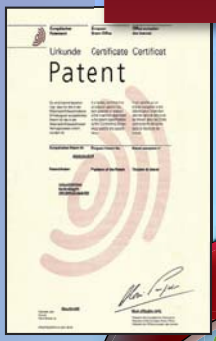

PATENTE

Patentele sunt uneltele cheie care controlează lumea!

Bruxelles UE încearcă să-şi extindă strategia patentelor către alte continente – astfel permițând Cartelului să controleze întreaga lume.

Informații suplimentare: **GB1PC887**

Beneficiarii cheie ai Bruxelles UE

O singură privire la graficele de pe pagina opusă ar trebui să fie suficientă pentru orice cititor, pentru a înțelege care sunt beneficiarii cheie din structura politică a Bruxelles UE.

De la conceperea sa, Bruxelles UE a fost construită de acționarii economici ai cartelului chimic / farmaceutic. Ilustrația de la începutul paginii următoare susține acest fapt. Ea arată contribuțiile financiare relative ale banilor plătiți de contribuabilii din fiecare din cele 27 de țări membre, către Bruxelles UE în 2006. Luând în considerare faptul că majoritatea statelor membre mai mici au aderat la Bruxelles UE doar recent, „investițiile" totale de la statele fondatoare pentru o perioadă de jumătate de secol reduc contribuțiile financiare ale „noilor veniți".

Graficul de la baza paginii următoare arată numărul relativ de patente înregistrate anual de către fiecare din cele 27 state membre UE. Cel mai mare număr de patente sunt înregistrate într-un grup de țări compus din Germania, Franța, Italia şi Olanda. În mod colectiv, numărul patentelor înregistrate din aceste 4 țări se ridică la 70% din toate propunerile de patente înregistrate în UE – adică, mai mult decât dublul numărului primit din 23 de țări la un loc.[1] De aceea, nu este o coincidență faptul că:

- Germania, Franța, Italia şi Olanda sunt patru din cei şase membri fondatori ai UE.
- Cei şase membri fondatori – împreună cu Marea Britanie, o altă națiune lider la exportul de medicamente – dețin majoritatea voturilor în „Consiliul Europei" şi „Parlamentul European".

După semnarea Tratatului de la Lisabona, „investitorii" în Bruxelles UE sunt gata să colecteze „returnarea" investițiilor lor.

[1] Source EUROSTAT 2005.

Cumpărând Europa pentru patente

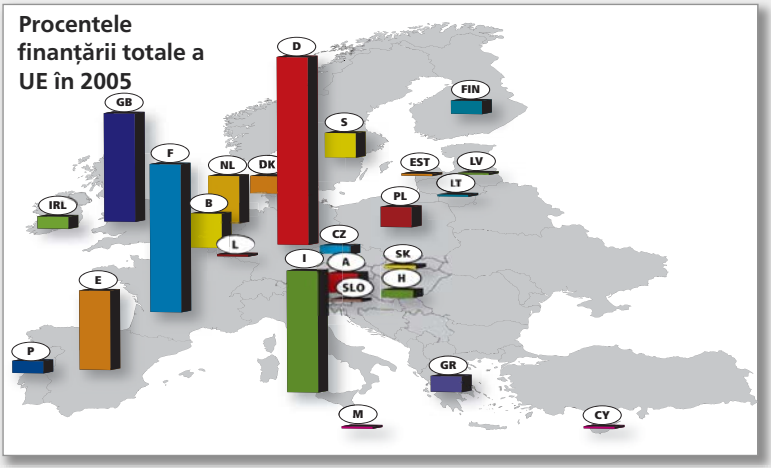

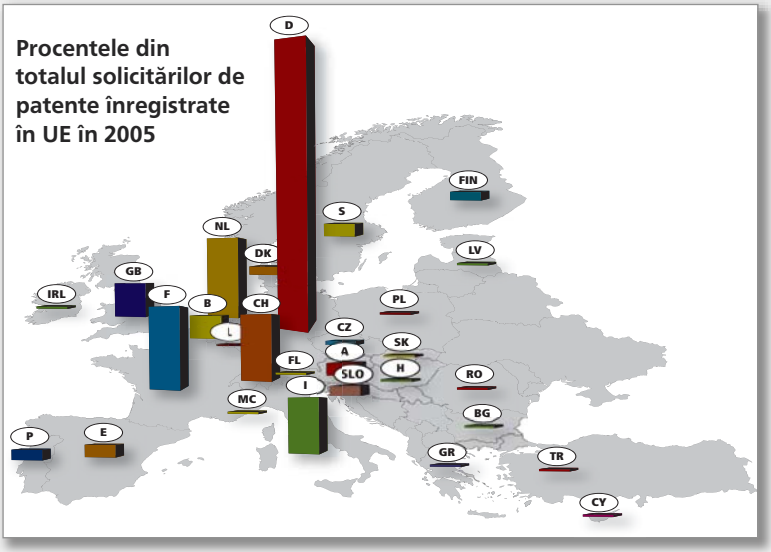

Există o similaritate remarcabilă între ierarhizarea contribuabililor financiari către Bruxelles UE şi numărul de solicitări de patente înregistrate în aceleaşi state membre. Cum patentele sunt valabile în întreaga Europă, această imagine arată ce state controlează pieţele de înaltă tehnologie – şi în ultimă instanţă, viaţa – în Europa.

Informații suplimentare: GB1KB632

Maestrul arhitect al Bruxelles UE

Întrebări care necesită răspunsuri urgente sunt: cum au putut arhitecții Bruxelles UE să construiască o structură atât de nedemocratică din țări europene democrate – şi cine au fost aceşti oameni? De fapt, arhitectul cheie al Bruxelles UE a fost Walter Hallstein (1901-1982), un avocat puternic din Germania nazistă.

În iunie 1938, Hallstein a participat la negocierile oficiale de stat între Germania nazistă şi Italia fascistă cu scopul de a face din aceste ideologii agresive, o platforma pentru Europa viitoare. În ianuarie 1939, doar cu câteva luni înainte de lansarea celui de-al doilea război mondial de către coaliția dintre IG Farben – cel mai mare cartel al petrolului şi medicamentelor din acea vreme – şi naziști, Hallstein a ținut un discurs istoric subliniind în detaliu structura legală a Europei sub controlul Nazi/IG Farben.

În 1941, Hallstein a devenit decan al Facultății de Drept şi Economie de la Universitatea din Frankfurt, Germania. Nu a fost o coincidență faptul că la Frankfurt era, de asemenea, sediul IG Farben. Cu câțiva ani mai târziu, Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg a revelat faptul că din acest sediu al IG Farben s-a planificat şi implementat cucerirea economică a Europei – patentele fiind uneltele legale pentru controlul economic.

În 1950, după ce i-a mințit pe Aliați cu privire la trecutul său nazist, Hallstein a devenit consilier al cancelarului vest-german Adenauer şi principalul coordonator al politicii sale externe. Ca rezultat al experienței sale anterioare extinse în planificarea unei Europe guvernate de Cartel şi naziști, el a devenit arhitectul cheie al Bruxelles UE.

La 25 martie 1957, Hallstein a fost unul dintre cei 12 semnatari ai Tratatului de la Roma – documentul fondator al Bruxelles UE. În 1958 el a fost numit primul preşedinte al Comisiei UE – un post pe care l-a deținut pentru un întreg deceniu.

Walter Hallstein

1936 - 1945

Hallstein a fost un membru al infamei asociații a naziștilor, „Apărătorii legii", organizație construită pentru a deveni pilonul legal al unei Europe sub controlul coaliției Nazi/Cartel.

1941 - 1945

Hallstein a fost profesor de drept şi economie la Frankfurt, sediul celui mai mare cartel chimic al lumii şi finanțatorul principal al naziștilor, IG Farben.

Sediul cartelului IG Farben în Frankfurt, Germania

1950 - 1957

Hallstein a fost creierul politic al negocierilor care au dus la Tratatul de la Roma.

La 25 martie 1957, Hallstein a fost unul dintre cei 12 semnatari ai acelor tratate care au fondat Bruxelles UE.

1958 -1967

Hallstein a fost numit primul preşedinte al aşa-numitei Comisii Europene. El a construit Bruxelles UE şi a condus Europa timp de 10 ani decisivi, din această clădire gigantică, cu ajutorul a mii de birocrați nealeşi – în numele intereselor cartelului.

Noul sediu de la Bruxelles al Cartelului Petrolului şi Medicamentelor

Informații suplimentare: GB1WH799

Arhitecții cartelului Bruxelles UE

Conducător al echipei de avocați

1. **Comunitatea europeană a Cărbunelui şi Oțelului (CECO)** — **Hallstein**
2. **Uniunea vest-europeană (UVE)** — **Hallstein**
3. **Comunitatea economică europeană (CEE)** — **Hallstein**
4. **Comunitatea europeană pentru energie atomică (EURATOM)** — **Hallstein**

Bruxelles UE de astăzi este construit pe o serie de organizații predecesoare care au condus gradual la structura curentă. Primul ciclu al organizațiilor a fost completat în anii 1950 şi a inclus **Comunitatea europeană a Cărbunelui şi Oțelului (CECO)** în 1951 **Comunitatea de Apărare Europeană (EDC)** (un proiect care a fost respins de parlamentul francez în 1954), **Comunitatea Economică Europeană (CEE)** şi **Comunitatea Europeană pentru Energie Atomică (EAEC sau EURATOM)** în 1957.

Toate aceste organizații au avut în comun mai multe elemente:

Tratatele Construcției „Bruxelles UE”

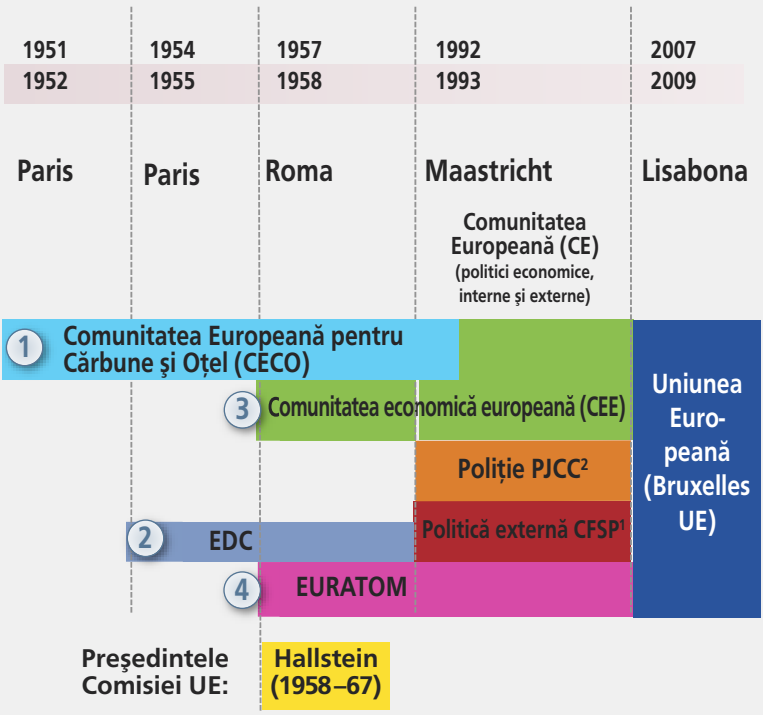

1. Au fost conduse de Cartelul German al Petrolului şi Medicamentelor – după înfrângerea în 1945 a coaliției Nazi/Cartel – într-un efort de a organiza următoarea încercare de cucerire a Europei.
2. Textul tratatelor a fost pregătit de acționarii legali ai Cartelului Petrolului şi Medicamentelor, în mod special Walter Hallstein, pentru a asigura structura dictatorială necesară planului de cucerire.
3. Alte cinci țări europene, Franța, Italia şi țările Benelux au fost atrase să adere la aceste „Comunități” cu promisiunea înşelătoare de pace, securitate şi prosperitate economică.

[1] CFSP (Common Foreign and Security Policy)Politică Externă şi de Securitate Comună
[2] PJCC (Police and Judicial Cooperation in Criminal Matters) Cooperare Polițienească şi Judiciară în Probleme Penale

Informații suplimentare: **GB1CA582**

Cei „Şase sicilieni” –

Între 1 şi 3 iunie 1955, întâlnirea decisivă de pregătire a „Comunității Economice Europene” a avut loc la Messina, Sicilia. Participanții la această întâlnire vor fi cunoscuți drept „cei şase sicilieni”.

Gaetano Martino, MD, Italia. Gazda conferinței.

Pregătire juridica elementară: nici una

Înainte şi în timpul celui de-al doilea război mondial: membru al mişcării fasciste italiene sub conducerea lui Mussolini.

După al doilea război mondial: face carieră ca membru al celor „şase sicilieni”

Antoine Pinay, Franța.

Pregătire juridica elementară: nici una

În timpul celui de-al doilea război mondial: membru al „Consiliului Național de la Vichy” – regimul marionetă francez stabilit de coaliția Nazi/Cartel în Franța ocupată.

Joseph Bech, Luxemburg.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: în anul în care a fost admis ca avocat, 1914, a devenit deputat al partidului de dreapta. A deținut mai multe funcții politice de-a lungul vieții.

Willem Beyen, Olanda.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: director executiv (Philips, Unilever), bancher, diverse funcții politice.

Paul-Henri Spaak, Belgia.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: câțiva ani de practică juridică privată. Începând din 1925, diverse funcții politice.

şi Profesorul de Drept din Nazi/Cartel

Stânga:
Hallstein semnând Tratatul de la Roma

Jos:
Semnătura sa ca „părinte fondator"

Experiența juridică limitată a acestor cinci „membri fondatori" ai Bruxelles UE contrastează cu experiența celui de-al şaselea membru, Walter Hallstein.

Până în momentul Tratatului de la Roma, Hallstein avea aproape trei decenii de experiență în domeniul educației, profesoratului şi cercetării la şcolile de drept şi instituțiile germane preocupate de dreptul şi sistemele economice internaționale comparate:

- Efectuează studiile la Facultatea de Drept din Bonn, Munchen si obține titlul de „doctor în drept" la Universitatea din Berlin
- Beneficiază de pregătire de elită în „Drept internațional comparat" la Institutul „Kaizer Wilhelm" din Berlin, finanțat de Cartelul IG Farben
- Este timp de aproape 20 de ani decanul Facultății de Drept şi Economie de la universitățile din Rostock şi Frankfurt.

O scurta privire asupra documentelor din Curriculum Vitae al lui Hallstein ne arată cine a tras cu adevărat sforile în proiectarea bazei juridice pentru Bruxelles UE.

Hallstein şi proiectul „Pământul pârjolit”

Cum a putut Hallstein – cu trecutul său întunecat din istoria Nazi/Cartel – să devină arhitectul şef al Bruxelles UE şi primul preşedinte al comisiei UE?

Răspunsul la această întrebare este izbitor de simplu: în primul rând, Hallstein a trebuit să mintă în fața Comandamentului Suprem al Aliaților din Germania postbelică, în ceea ce priveşte calitatea sa de membru în diferite organizații naziste. În al doilea rând, el a trebuit să se asigure că numeroasele sale publicații şi prezentări în calitate de cruciat al cuceririi Europei de către cartelul nazist, au fost distruse.

Pe următoarea pagină sunt prezentate documente în formă tipărită ale Bibliotecii Naționale Germane care folosesc acelaşi termen de căutare, „Walter Hallstein”. Aceasta – cea mai completă bibliotecă online din toată Germania – listează următoarele sale publicații:

- Înainte de 1933 (anul în care coaliția Nazi/Cartel a obținut puterea în Germania) se poate găsi o singură publicație.
- După 1945 şi înfrângerea coaliției Nazi/Cartel se pot găsi mai mult de 100 de cărți şi publicații semnate de Hallstein.
- Straniu, între 1933 şi 1945, în timpul regimului de teroare al coaliției Nazi/Cartel, se poate găsi o singură publicație a lui Hallstein. Această absurd de scurtă listă de o singură publicație în 12 (!) ani merită o explicație – în special luând în considerare faptul că în această perioadă Hallstein a fost decan al Facultății de Drept la două mari universități germane.

Există o singură explicație a acestui fapt: Hallstein şi complicii săi din Cartel au încercat să se asigure că nici unul din discursurile sau publicațiile sale ca avocat al coaliției Nazi/Cartel şi al subjugării Europei de către acesta, nu va supraviețui. Această „politică a pământului pârjolit” a fost o condiție preliminară pentru ridicarea politică a lui Hallstein astfel ca el să devină părintele fondator al Bruxelles UE.

Pentru a răspunde cetățenilor Europei la întrebarea „Cine este adevăratul Hallstein?”, am inclus un capitol special despre el.

DEUTSCHE NATIONAL BIBLIOTHEK

KATALOG DER DEUTSCHEN NATIONALBIBLIOTHEK

Ergebnis der Suche nach: ***per=hallstein and jhr=1925-1951***
im Bestand: Gesamter Bestand

1	Der Schumann-Plan Sahm, Ulrich. - Frankfurt, M. : Kommentator, 1951	
2	Der Schuman-Plan Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1951	
3	Probleme des Schuman-Plans Hallstein, Walter. - Kiel : Institut f. Weltwirtschaft, 1951, Als Ms. gedr.	
4	Bericht bei der Rektoratsübergabe am 24. September 1948 Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1950	
5	Burg Breuberg im Odenwald und ihre nähere Umgebung Hallstein, Karl. - Sandbach i. Odenwald : Selbstverl., 1950	
6	Wissenschaft und Politik Frankfurt a.M. : Klostermann, 1949	
7	Wiederherstellung des Privatrechts Hallstein, Walter. - Heidelberg : L. Schneider, 1946	
8	Die Berichtigung des Gesellschaftskapitals Kalveram, Wilhelm. - Frankfurt a. M. : Breidenstein Verlagsges., 1942	**Nazi Regime 1933-1945**
9	Die Aktienrechte der Gegenwart Hallstein, Walter. - Berlin : Vahlen, 1931	
10	Der Lebensversicherungsvertrag im Versailler Vertrag Hallstein, Walter. - Marburg : N. G. Elwert's Verl., 1926	

Listarea rezultatelor căutării online prin motorul de căutare al Bibliotecii Naționale Germane. Termenul de căutare „Walter Hallstein" a dat ca rezultat un singur document în decurs de 12 ani în care Hallstein a avut rolul de promotor al încercării Nazi/Cartel de a cuceri lumea.

Informații suplimentare: GB1WH733

Expertul în patente al Cartelului, C.F.Ophuels

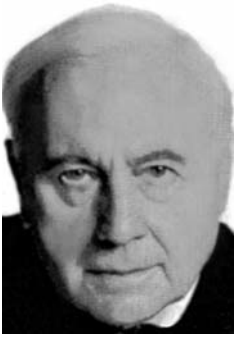

În mod evident, Hallstein nu a fost singur în rolul său de arhitect şef al Bruxelles UE. El s-a înconjurat de tehnocrați legali care fuseseră deja instrumentele acționarilor coaliției Nazi/Cartel înainte de 1945.

Deoarece uneltele cheie ale Cartelului pentru a-şi asigura viitorul control asupra Europei au fost **patentele**, nu este o surpriză faptul că Hallstein a ales – ca mâna lui dreaptă – un expert în legea patentelor:

În timpul regimului nazist, **Carl Friedrich Ophuels** a fost expertul conducător al importantei Curți a Patentelor din Frankfurt (Germania), unde se afla sediul cartelului IG Farben, al industriilor chimice din țările ocupate ale Europei. Acest fapt l-a calificat, desigur, ca şi complice al următoarei încercări a Cartelului de a cuceri Europa.

Chestionarul de des-nazificare al Aliaților din 1946 revelează faptul că Ophuels a fost membru al partidului nazist NSDAP(Partidul National Socialist Muncitoresc German) cu numărul de membru 2 399061 (document A). Din cauza trecutului său nazist, Biroul de Securitate al Aliaților l-a clasificat în 1947 pe Ophuels astfel: *„Acest individ a fost anterior găsit de către Guvernul Militar neangajat în nici un post superior celui de muncă obişnuită”* (document **B**).

Totuşi, judecata lui Hallstein despre Ophuels era în contrast direct cu cea a Biroului Aliaților. Împreună cu Gerhard Schiedermair – un membru al notoriului clan Schiedermair de avocați nazişti – Hallstein l-a promovat pe Ophuels într-un singur an (1949) în pozițiile de „doctor” şi „profesor” de drept la Universitatea din Frankfurt. Cu un an mai târziu, în 1950, Hallstein l-a numit pe Ophuels în poziția de „ambasador la Bruxelles” şi mâna sa dreaptă pentru construirea „Bruxelles UE”.

este numit „omul din Bruxelles” al lui Hallstein

A

Universitätsarchiv Frankfurt am Main (UAF)
Abt. 4, Nr. 61, Bl. 50

Lfd. Nr.	Einlieferungsort	Einlieferungstag	Aktenzeichen	Buchstabe
			70	

Meldebogen auf Grund des Gesetzes zur Befreiung von Nationalsozialismus und Militarismus vom 5. 3. 1946

Deutlich und lesbar ausfüllen (Druckbuchstaben)! Dick umrahmtes nicht ausfüllen! Jede Frage ist zu beantworten!

Zuname Ophüls Vornamen Carl Friedrich Beruf Landgerichtsdirektor
Wohnort Kronberg (Taunus) Straße Jaminstr. 11 Lebensjahr d. Unterz.
Geburtsdatum 27.12.95 Geburtsort Essen Familienstand ledig/verheiratet/verwitwet/geschieden
Wohnorte seit 1933:
a) Frankfurt von 1931 bis 1943
b) Kronberg (Taunus) von 1943 bis jetzt
c) von bis

1.	Waren Sie jemals Angehöriger, Anwärter, Mitglied, fördernd Mitglied der:	Ja oder Nein	Höchster Mitgliedsbeitrag monatlich RM	von	bis	Mitgliedsnr.	höchster Rang oder höchstes bekleidetes Amt oder Tätigkeit, auch vertretungsweise oder ehrenhalber Bezeichnung	von	bis	Klasse oder Teil B
a	NSDAP.	ja	2.-RM	1.5.33	45	2 399 061	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit			
b	Allg. SS	nein	(Anfrage durch d. Unterz.)							
c	Waffen-SS	nein								
		nein								

2.	Gehörten Sie außer Ziffer 1 einer Naziorganisation gemäß Anhang zum Gesetz an? Bezeichnung	von	bis	höchster Rang oder höchstes bekleidetes Amt oder Tätigkeit, auch vertretungsweise oder ehrenhalber Bezeichnung	von	bis
a	NS-Rechtswahrerbund	21.4.33	45	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit		
b	N.S.K.	1.4.36	45			
c						
d						

B

LIAISON AND SECURITY OFFICE (Annex A)
Stadtkreis Frankfurt /Main
APO 633 US Army

Date: 4 February 1947 Datum 4.Februar 1947

1.Ophüls (Name) Carl Friedrich 1. Ophüls (Name) Carl Fr.

residing at Kronberg i.Ts.,11,Jaminstr. has been trisd before a tribunal set up under the law for Liberation and has not been subjected to Employment sanctions.

2. This individual was previously found unemployed by Military Government for any position above ordinary labour.

3. Military Government employment restrictions are herewith removed.
employed with Landgericht.

wohnhaft in Kronberg/Ts,Jaminstrasse 11 wurde von einer Spruchkammer unter dem Befreiungsgesetz vorhoert und es sind ihm keine Beschaeftigungseinschraenkungen auferlegt worden.

2. Die genannte Person wurde frueher durch die Militärregierung als nicht beschaeftigungswuerdig fuer eine Tätigkeit in anderer als gewöhnlicher Arbeit befunden.

3. Die durch die Militaer-Regierung auferlegten Einschraenkungen werden hiermit zurueckgezogen.
beschäftigt bei Landgericht.

(sign.) Lee H. Morrison
LEE H. MORRISON
CAPT SIG C

Informații suplimentare: GB1CO266

Cartelul nazist „de încredere din punct de vedere politic” devine

Universitätsarchiv Frankfurt am Main (UAF)
Abt. 4, Nr. 67, Bl. 8

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

Gauleitung Hessen-Nassau

Frankfurt am Main, Adolf Hitler-Haus
Fernsprecher: Nr. 50011
Schließfach 615

Bankkonto: Nassauische Landesbank
Frankfurt am Main Nr. 6221
Postscheckkonto: Frankfurt am Main Nr. 53003

NSD.-Dozentenbund
Der Gaudozentenbundsführer

Akt.-Z.:

Ihr Zeichen:

Betrifft: Unbesoldeten Lehrauftrag für Landgerichtsdirektor Carl-Friedrich O p h ü l s .

Frankfurt am Main, den 31. Juli 1943.

Universitätsstraße 17/19
Fernruf 72535

Universität Frankfurt a. M.
Eing. 2. AUG. 43 U. S.
Z.-Nr. 1198
Bl. A

An
Seine Magnifizenz
den Herrn Rektor
der Universität
F r a n k f u r t a. M.

Dem Antrag der Rechtswissenschaftlichen Fakultät, dem Landgerichtsdirektor Carl-Friedrich O p h ü l s einen unbesoldeten Lehrauftrag für »Patentrecht, ausländisches und internationales Recht, Vollstreckungs- und Konkursrecht« zu übertragen, stimmt die Dozentenschaft nach Einholung entsprechender Gutachten durchaus zu.

.....

Er ist politisch zuverlässig.

Gutmann
Dozentenführer.

La 17 decembrie 1941, sediul central al partidului nazist din Frankfurt, printr-o scrisoare oficială către Rectorul Universității din Frankfurt, atestă faptul că C.F. Ophuels este un nazist „de încredere din punct de vedere politic” („politisch verlassicher”). Doar 16 ani mai târziu, acest puternic devotat al coaliției Nazi/Cartel semnează „Statutul Curții de Justiție a Europei” ca principal arhitect al acesteia.

Noi, popoarele Europei, trebuie să înțelegem că fundamentele Curții Europene de Justiție – cel mai înalt organism juridic al „Bruxelles UE” de astăzi, au fost fabricate şi legalizate de acționarii coaliției Nazi/Cartel care include membrii înregistrați ai partidului nazist.

Timp de jumătate de secol Cartelul a reuşit să înăbuşe oribila şaradă a acționarilor săi politici. Acum că adevărul a ieşit la iveală, oricum, legitimitatea democratică a „Bruxelles UE” s-a spulberat. Nici o organizație democratică – şi nici un cetățean cu drept de vot – nu-i mai poate ignora trecutul criminal.

părintele fondator al Curții Europene

Protocol on the Statute of the Court of Justice
Of the European Economic Community
17.4.1957

THE HIGH CONTRACTING PARTIES TO THE TREATY ESTABLISHING THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY,

HAVE DESIGNATED as their Plenipotentiaries:

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS:

Baron J. Ch. SNOY et d'0PPÜERS, Secretary-General of the Ministry of Economic Affairs, Head of the Belgian delegation to the Intergovernmental Conference;

THE PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

Professor Dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Ambassador of the Federal Republic of Germany, Head of the German delegation to the Intergovernmental Conference;

THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC:

Mr. Robert MARJOLIN, Professor of Faculties of Law,
Deputy Head of the French delegation to the Intergovernmental Conference;
....

La 17 aprilie 1957, C.F.Ophuels – membru al partidului nazist cu numărul 2 399061 între 1 mai 1933 şi până în 1945 (întregul regim nazist) – a devenit un „părinte fondator” cheie al celei mai înalte Curți a Europei.

Informații suplimentare: GB1PR598

IG Farben şi istoria criminală a Cartelului chimic german

Care erau interesele Cartelului, pe care le serveau Hallstein, Ophuels şi complicii lor în „costume gri”? Cartelul IG Farben s-a format în 1925 din Bayer, BASF, Hoechst şi câteva alte firme germane mai mici, producătoare de produse chimice. Era cea mai mare companie a lumii în domeniul în dezvoltare al vopselelor („Farben”în germană), produselor chimice, farmaceutice, produselor din plastic şi altor produse sintetice patentate.

Cu zeci de mii de patente, IG Farben a fost cel mai mare deținător de patente al lumii la acel moment. Singurul pas care mai lipsea până la controlul mondial era extinderea patentelor sale pentru a monopoliza giganticele piețe de produse sintetice aflate în dezvoltare, pentru tot restul lumii. Încă din 1904, preşedintele Bayer Carl Duisburg solicitase formarea unui astfel de cartel, stabilind ca scop explicit pentru industria chimică germană, „guvernarea lumii”.

În vederea îndeplinirii acestui scop, Bayer, BASF şi alte companii chimice germane au fost instrumentele pentru furnizarea de explozibili şi gaze otrăvitoare către armata imperială germană, pentru lansarea primului război mondial. În 1918, datorită eforturilor eroice ale comunității mondiale, armata germană a fost înfrântă şi prima încercare a cartelului chimic german de a cuceri lumea, au eşuat. Dar Cartelul nu a renunțat.

BAYER, BASF, HOECHST – operaționale din 1925 în cadrul Cartelului IG Farben – au finanțat ascensiunea partidului nazist, pregătindu-l tehnic şi logistic pentru cea de-a doua încercare de cucerire a lumii, al doilea război mondial. Până în 1942, industriile chimice din jumătate de Europă au fost sub controlul IG Farben. În 1945, cea de-a doua încercare de cucerire a lumii a eşuat de asemenea. În 1948 mai mulți directori ai IG Farben au fost condamnați de Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război, genocid, sclavie, jaf şi alte crime împotriva umanității.

Forțele economice conducătoare din spatele celor două războaie mondiale

BAYER | **BASF** | **HOECHST**

1914/18

PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Prima încercare a cartelului petrolului şi medicamentelor de a cuceri lumea. Până în 1914, aceste trei companii controlau peste 1000 de patente, de departe cel mai mare număr de patente controlat de vreun grup corporatist, la acea dată.

1925

FORMAREA CARTELULUI IG FARBEN

Cel mai mare cartel chimic/farmaceutic al lumii finanțează ascensiunea naziştilor şi îi pregăteşte pentru război.

1939/45

AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

A doua încercare a cartelului petrolului şi medicamentelor de a cuceri lumea, eşuează.

1947/48

Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război

Directorii executivii ai IG Farben sunt judecați şi condamnați pentru genocid, sclavie, jefuirea Europei şi alte crime împotriva umanității – inclusiv construirea lagărului de concentrare de la Auschwitz.

Informații suplimentare: **GB1DF377**

Cartelul IG Farben a construit cel mai mare lagăr de exterminare al lumii

În schimbul finanțării accesiunii naziştilor şi a echipării lor pentru cel de-al doilea război mondial, cartelul IG Farben a fost primul beneficiar economic al cuceririi Europei. Un exemplu de strânsă colaborare între Farben şi naziști este lagărul de concentrare de la Auschwitz. Finanțat cu un credit de 1 miliard de mărci germane (Reichsmark) de la Banca Germaniei şi Banca din Dresda, IG Farben a construit cel mai mare complex industrial al lumii la acea vreme, în oraşul polonez Auschwitz.

Fabrica „IG Auschwitz" urma să producă cauciuc sintetic, benzină şi alte produse chimice pentru cucerirea Rusiei şi Asiei de către Nazi/IG Farben. Pentru construirea acestei uzine gigantice, lagărul de concentrare din vecinătate a fost extins devenind cel mai mare lagăr de muncă de sclavi şi exterminare, din întreaga lume.

Aceste crime şi altele comise de cartelul IG Farben la Auschwitz şi în alte locuri, sunt documentate în înregistrările Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva conducătorilor executivi ai acestui cartel. Dintre aceste documente, cele mai şocante sunt experimentele medicale cauzatoare de moarte – dinte care majoritatea au fost conduse cu produse farmaceutice patentate de la BAYER, HOECHST şi alte companii membre IG Farben. Tribunalul de la Nürnberg a dat de asemenea la iveală faptul că unii dintre medicii ce au condus aceste experimente mortale, inclusiv dr. Vetter erau – la acea vreme – angajați plătiți ai BAYER.

Pentru mai multe informații asupra rolului Cartelului Petrolului şi Medicamentelor în spatele celui de-al doilea război mondial, Auschwitz şi a altor crime de război:

www.profit-over-life.org

Peste 50,000 înregistrări autentice ale Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva Cartelului IG Farben.

BAYER, BASF, HOECHST (Cartelul IG Farben) Arhitecții Auschwitz

IG Auschwitz *se întindea pe 24km² (6000 acri). Era 100% filială a IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST).*

IG Auschwitz a fost construit cu zeci de mii de lucrători sclavi din lagărul de concentrare de la Auschwitz.

BAYER şi HOECHST şi-au testat medicamentele patentate pe mii de prizonieri dintre care majoritatea au fost ucişi.

Angajații BAYER au condus experimente cu produse patentate BAYER în lagărul de concentrare de la Auschwitz.

Între 1 până la 3 milioane de oameni au fost ucişi la Auschwitz cu Zyclon B – un gaz fabricat de filiala Degesch a BASF/IG Farben.

IÎn 1948, directorii cartelului IG Farben au fost judecați la Nürnberg. Preşedintele C. Krauch şi alții au fost condamnați pentru genocid, sclavie şi alte crime.

Informații suplimentare: GB1AU388

Cu „lovitura” impunerii „Bruxelles UE” Cartelul îşi expune propriul trecut criminal

În timpul ultimei jumătăți de secol, Cartelul Petrolului şi Medicamentelor a făcut tot posibilul să mascheze adevărul în ceea ce priveşte trecutul său criminal şi lipsit de scrupule, ca instigator al celor două războaie mondiale.

Timp de peste 6 decenii deja, acționarii cartelului au:

- plătit sute de miliarde de dolari pentru muşamalizare,
- construit imperii media pentru manipularea opiniei publice,
- rescris cărțile de istorie şi au cenzurat ştirile globale,
- finanțat şi crescut generații de politicieni – de la stânga la dreapta – în zeci de țări,
- plasat „portari” la toate disciplinele academice inclusiv ştiință, medicină, istorie, ştiințe sociale şi politice, ca şi în alte zone cheie ale societății cum ar fi biserici, uniuni comerciale etc.,
- Şi au vânat fără milă pe toți cei care au îndrăznit să rupă tăcerea.

Toate acestea s-au întâmplat cu un singur motiv: de a ascunde trecutul criminal al Cartelului până îşi va fi desăvârşit cu succes cea de-a treia încercare de cucerire a Europei care, de această dată, se intenționează să se realizeze prin „Bruxelles UE”. Muşamalizarea celei mai mari crime din istorie – rolul Cartelului în spatele celui de-al doilea război mondial – a costat cartelul sute de miliarde de dolari în ultima jumătate de secol.

Această uimitoare sumă de bani cheltuită de acționarii cartelului pentru a-şi muşamaliza trecutul criminal se poate explica într-un singur fel: Cartelul este perfect conştient că dezvăluirea trecutului său va distruge planurile pentru următoarea sa încercare de cucerire şi control al Europei.

Semnarea „intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona” împreună cu strângerea popoarelor Europei sub „Bruxelles UE”, au făcut din publicarea documentelor istorice şi faptelor conținute în această carte, un eveniment necesar şi oportun. Răspândirea acestei informații în Europa şi întreaga lume va expune rolul Cartelului din spatele „Bruxelles UE” împiedicându-l să lanseze o altă încercare de cucerire a lumii.

Cel de-al doilea război mondial: război de cucerire în numele Cartelului Petrolului şi Medicamentelor

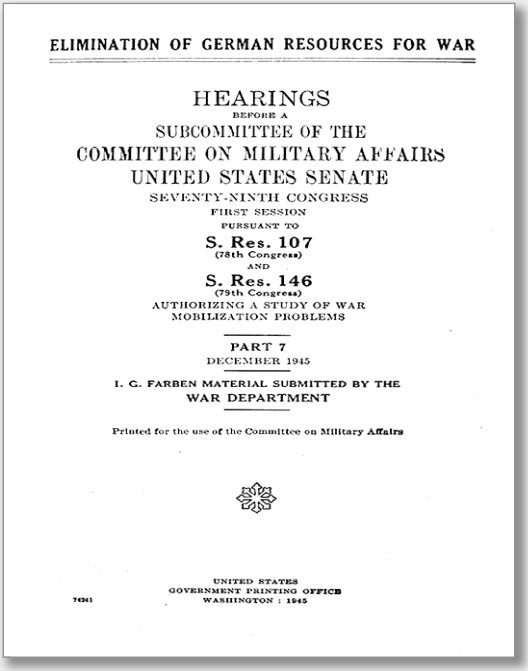

ELIMINATION OF GERMAN RESOURCES FOR WAR

HEARINGS
BEFORE A
SUBCOMMITTEE OF THE
COMMITTEE ON MILITARY AFFAIRS
UNITED STATES SENATE
SEVENTY-NINTH CONGRESS
FIRST SESSION
PURSUANT TO
S. Res. 107
(78th Congress)
AND
S. Res. 146
(79th Congress)
AUTHORIZING A STUDY OF WAR
MOBILIZATION PROBLEMS

PART 7
DECEMBER 1945

I. G. FARBEN MATERIAL SUBMITTED BY THE
WAR DEPARTMENT

Printed for the use of the Committee on Military Affairs

UNITED STATES
GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON : 1945

74941

Aceasta este pagina de titlu din raportul oficial din 1945 care a urmat audierilor Congresului SUA asupra cauzelor celui de-al doilea război mondial. Se întinde pe sute de pagini şi dovedeşte fără echivoc faptul că cel de-al doilea război mondial a fost un „război de cucerire” condus în numele Cartelului Petrolului şi Medicamentelor. Scopul celui de-al doilea război mondial a fost acelaşi ca şi al primului: să controleze piețele în ascensiune, de multe miliarde de dolari, pentru produsele chimice, petrochimice şi farmaceutice.

Aceste înregistrări guvernamentale oficiale au fost ascunse în arhive pentru mai bine de şase decenii. Deşi sunt documente cheie cu privire la cea mai mare crimă din istoria umanității, ele nu au fost nici măcar publicate pe site-ul guvernului SUA. **Acum, în sfârşit, le puteți studia singuri la www.relay-of-life.org.**

Informații suplimentare: GB1SR299

Date publicității după 7 decenii de tăcere: înregistrările crimelor de război ale Cartelului

Am obținut peste 50,000 pagini din înregistrările oficiale ale Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva cartelului IG Farben. Pentru prima oară în peste şapte decenii, înregistrările autentice (inclusiv oribilele exponate) ale acestui proces din 1947/48 împotriva directorilor BAYER, BASF, HOECHST şi altor companii IG Farben au fot date publicității şi sunt accesibile online în întreaga lume.

La studierea acestor înregistrări istorice, veți înțelege că ați fost înşelați sistematic în ceea ce priveşte adevăratul motiv al celui de-al doilea război mondial, cea mai mare crimă din istoria planetei noastre. De exemplu, veți afla că:

- Cel de-al doilea război mondial nu ar fi avut loc fără suportul financiar şi logistic al BAYER, BASF, HOECHST şi altor companii IG Farben, cel mai mare cartel de produse chimice şi farmaceutice la acea vreme.
- Cel de-al doilea război mondial nu a fost dus în primul rând din motive naționale sau rasiale, ci în numele cartelului IG Farben şi al încercării sale de a cuceri şi controla piețele emergente de multe miliarde de dolari în produse chimice, petrochimice şi farmaceutice, ale Europei şi întregii lumi.
- Cel de-al doilea război mondial nu a fost opera unui psihopat pervers pe nume Adolf Hitler. Dimpotrivă, Hitler şi huliganii lui naziști au fost marionetele militare şi politice ale Cartelului IG Farben. Conform capetelor de acuzare aduse in fața Tribunalului din Nürnberg pentru crime de război, cel de-al doilea război mondial a fost rezultatul unui efort coordonat, tehnologic, logistic, financiar, politic şi militar – pe care acuzarea l-a denumit „căsătoria” dintre IG Farben şi naziști.
- Lagărul de concentrare de la Auschwitz nu a fost creația unor lunatici SS ci un lagăr de muncă sclavagistă pentru gigantica întreprindere industrială a IG Farben, IG Auschwitz care trebuia să producă cauciuc şi combustibil sintetic în vederea cuceririi Europei de Est, Rusiei şi Asiei.

Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război împotriva Cartelului Petrolului şi Medicamentelor

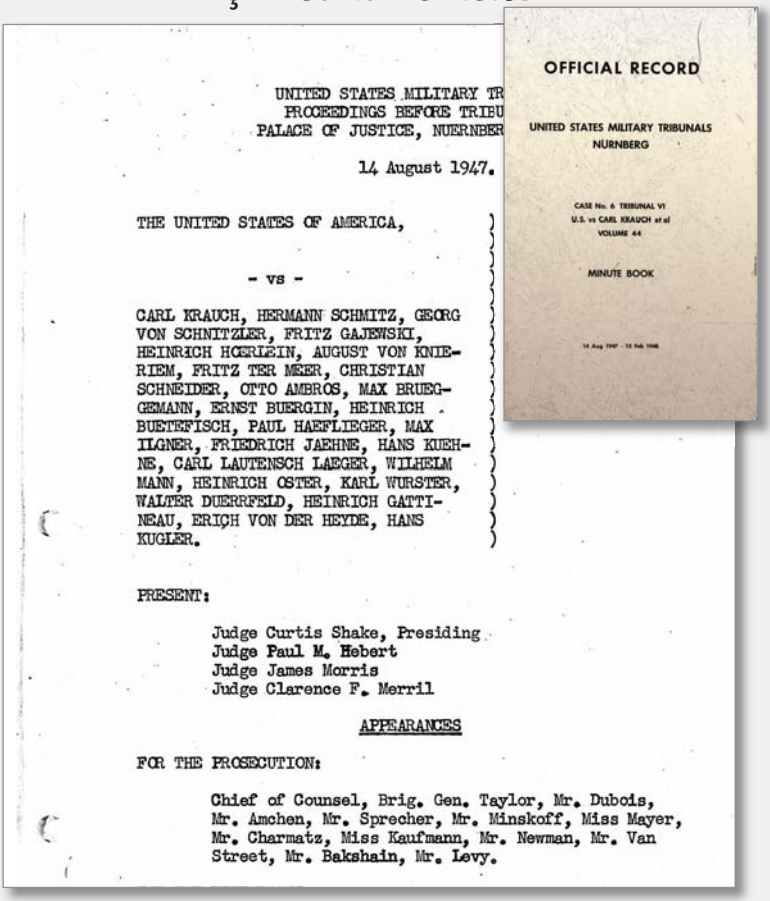

UNITED STATES MILITARY TR
PROCEEDINGS BEFORE TRIBU
PALACE OF JUSTICE, NUERNBER

14 August 1947.

THE UNITED STATES OF AMERICA,

- vs -

CARL KRAUCH, HERMANN SCHMITZ, GEORG VON SCHNITZLER, FRITZ GAJEWSKI, HEINRICH HOERLEIN, AUGUST VON KNIERIEM, FRITZ TER MEER, CHRISTIAN SCHNEIDER, OTTO AMBROS, MAX BRUEGGEMANN, ERNST BUERGIN, HEINRICH BUETEFISCH, PAUL HAEFLIEGER, MAX ILGNER, FRIEDRICH JAEHNE, HANS KUEHNE, CARL LAUTENSCH LAEGER, WILHELM MANN, HEINRICH OSTER, KARL WURSTER, WALTER DUERRFELD, HEINRICH GATTINEAU, ERICH VON DER HEYDE, HANS KUGLER.

PRESENT:

Judge Curtis Shake, Presiding
Judge Paul M. Hebert
Judge James Morris
Judge Clarence F. Merril

APPEARANCES

FOR THE PROSECUTION:

Chief of Counsel, Brig. Gen. Taylor, Mr. Dubois, Mr. Amchen, Mr. Sprecher, Mr. Minskoff, Miss Mayer, Mr. Charmatz, Miss Kaufmann, Mr. Newman, Mr. Van Street, Mr. Bakshain, Mr. Levy.

OFFICIAL RECORD

UNITED STATES MILITARY TRIBUNALS
NÜRNBERG

CASE No. 6 TRIBUNAL VI
U.S. vs CARL KRAUCH et al
VOLUME 44

MINUTE BOOK

Pagină de titlu a Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, pentru cazul nr. VI „Statele Unite ale Americii vs. Carl Krauch şi alţi directori IG Farben” care a durat de la 27 august 1947 până la 30 iulie 1948.

Informații suplimentare: **GB1NT954**

Expunerea a jumătate de secol de înşelăciune

Dacă rolul decisiv al Cartelului din spatele celor două războaie mondiale ar fi fost dezvăluit în trecut, aceste interese corporatiste nu ar fi avut şansa de a lansa o altă încercare de cucerire a Europei şi lumii.

Ca atare, ascunderea acestui trecut criminal a fost o condiție preliminară pentru construirea „Bruxelles UE".

În paginile precedente ale acestei cărți am expus strategia înşelătoare a Cartelului. Pagina ce urmează rezumă următoarele fapte esențiale: în timp ce acționarii politici şi militari ai Cartelului au fost condamnați la Nürnberg, acționarii economici şi juridici au fost însărcinați să pregătească şi să implementeze cea de-a treia încercare a Cartelului de cucerire a Europei şi lumii.

CARTELUL PETROLULUI ŞI MEDICAMENTELOR

IG Farben / BAYER / BASF / HOECHST

ACȚIONARI

În uniformă

Condamnaţi ca „cei mai importanţi criminali de război" la închisoare pe termen lung şi moarte, la Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război.

Sus: Hermann Göring,
Jos: Joachim von Ribbentrop

În costume gri

Însărcinaţi de Cartel să pregătească următoarea încercare de cucerire a lumii prin intermediul „Bruxelles UE".

Walter Hallstein

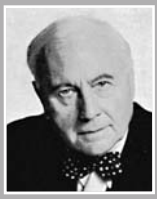

Carl F. Ophüls

Au construit „armata europeană" – inclusiv arme nucleare – sub controlul biroului politic al Cartelului de la „Bruxelles UE".

„Bruxelles UE" reconstruieşte „braţul în uniformă" al Cartelului – pe care l-a sacrificat după ultima încercare nereuşită de cucerire a lumii.

A treia încercare a Cartelului Petrolului şi Medicamentelor de a cuceri şi controla lumea

Când citiți această carte ați putea să vă gândiți că informația prezentată aici nu poate fi adevărată, fiindcă dacă ar fi fost, ați fi aflat despre ea înainte. Există totuşi un simplu motiv pentru care nu ați fost până acum conştienți de aceste lucruri.

Cum cele două încercări precedente de cucerire a lumii – cele două războaie mondiale – au eşuat, acționarii Cartelului au ştiut că singurul mod de a face ca a treia încercare să aibă succes va fi să elimine în mod esențial din memoria umanității implicarea sa în încercările precedente. Altfel, cum vă explicați că mai mult de 60,000 de pagini ale proceselor Tribunalului din Nürnberg împotriva cartelului IG Farben au fost ascunse pentru mai bine de şase decenii în arhive internaționale? De ce a fost nevoie de autorii acestei cărți să elibereze această informație şi să o publice online la **www.profit-over-life.org**?

În timp ce acționarii politici şi militari ai Cartelului din timpul celui de-al doilea război mondial au fost făcuți răspunzători pentru moartea şi distrugerea pe care le-au provocat, stăpânii săi economici au continuat eforturile lor neabătute pentru a atinge scopul lor final. În vederea acestui scop, ei au finanțat pur şi simplu ridicarea unei noi generații de acționari politici în țările cheie.

Helmut Kohl, un fost angajat BASF, a fost promovat la funcția de cancelar german – pe care a deținut-o timp de 16 ani. În acest interval, a cheltuit miliarde de dolari din banii contribuabililor pentru a finanța construirea Bruxelles UE. Angela Merkel, protejata sa politică, deține astăzi acest post. În paralel, în Franța, „urmaşii arhitecților de la Auschwitz” l-au promovat la putere pe Nicolas Sarkozy. După respingerea Bruxelles UE de către populația Franței şi Olandei în 2005, aceşti doi executori politici ai Cartelului au constrâns conducătorii celorlalte țări europene să semneze „intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona”.

Moştenitorii arhitecților de la Auschwitz au devenit promotorii cheie ai „Bruxelles UE”

Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război

Recunoscând forța industrială conducătoare din spatele celui de-al doilea război mondial, Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război a ordonat descompunerea cartelului IG Farben în companiile sale componente.

BAYER

Fritz Ter Meer
Director IG Farben condamnat la Nürnberg pentru sclavie, jaf şi alte crime După război: Preşedinte al companiei BAYER între 1956-1957.

BASF

Carl Wurster
Membru în consiliul de administrație al filialei IG Farben care producea gaz pentru Auschwitz După război: CEO[1], mai târziu preşedinte adjunct al consiliului de administrație BASF.

HOECHST

AVENTIS

SANOFI

2005: cu ajutorul ministrului de interne francez de atunci, Nicolas Sarkozy, piticul farmaceutic Sanofi a „înghițit” gigantul farmaceutic Aventis.

Helmut Kohl
- fost angajat BASF protejat al lui Wurster
- a devenit cancelar alGermaniei între 1982-1998

Angela Merkel în 1992 şi 2009. Mentorul său, Helmut Kohl, a prezentat-o pe tânăra Merkel ca „fata mea”.

Angela Merkel
- executor politic al cartelului german
- cancelar al Germaniei din 2005 şi până astăzi

Nicolas Sarkozy
- executor politic al cartelului francez
- preşedintele Franței din 2007 şi până astăzi

Sarkozy şi Merkel au devenit constrângătorii politici pentru „intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona” şi pentru următoarea încercare a Cartelului Petrolului şi Medicamentelor de a cuceri şi controla Europa – şi de aici,întreaga lume.

[1] CEO Chief Executive Officer – director executiv, preşedinte, cea mai înaltă funcție executivă într-o companie.

Lumea în pragul unei dictaturi globale şi a celui de-al treilea război mondial

Istoria ne arată că au existat două condiții preliminare pentru încercările de cucerire a lumii de către Cartel:

1. instaurarea unei dictaturi în teritoriul de pe care se lansa cucerirea lumii. Tratatul de la Lisabona asigură baza legală pentru acest lucru.
2. Planificarea sistematică de acțiuni militare, inclusiv un nou război mondial. Formarea unei armate europene, combinată cu amenințări deschise din partea acționarilor politici conducători ai cartelului, de folosire a armelor nucleare, este un pas incontestabil spre acest lucru.

Astfel, paralela istorică între preluarea puterii de către Cartelul Petrolului şi Medicamentelor prin intermediul Bruxelles UE este preluarea guvernului german de către acelaşi grup de interese, acum trei sferturi de secol. Anul 1993 este similar cu anul 2009 când Cartelul Petrolului şi Medicamentelor a impus „actul de activare". Anul 1934 este similar cu anul 2010 când dictatura îşi va arăta adevărata față supunând sectoare cheie ale societății, dominării sale. Planul susținut al lui Sarkozy pentru o economie central-europeană controlată este doar începutul.

În lumina acestor fapte, populația Europei şi a întregii lumi trebuie să treacă la acțiune. Succesul eforturilor lor va depinde de următoarele condiții:

1. Analiza politică corectă. Această carte a fost scrisă pentru a asigura acest lucru.
2. Diseminarea eficientă a acestei informații către toate popoarele lumii.
3. Organizarea unei mişcări populare cu scopul de a proteja democrația şi pacea în Europa şi toate țările lumii.

Paralelă între 1993 şi astăzi

Actele de împuternicire ale Cartelului	1933 Germania	2007/09 Europa -Tratatul de la Lisabona-
Beneficiari şi finanțatori	Cartelul produselor chimice, petrolului şi medicamentelor	Aceiaşi
Scop final	Control economic şi politic	Aceiaşi
Pretenții la piețe teritoriale	Europa, apoi restul lumii	Aceiaşi
Țări conducătoare	Germania	Germania, Franța
Tactici înşelătoare pentru a acapara puterea	False promisiuni de „lege, ordine şi pace”	Aceiaşi
Act de activare	Actul german de activare din aprilie 1933	Tratatul de la Lisabona
Eveniment declanşator	Criza economică de la sfârşitul anilor 1920	Criza economică globală actuală
Pregătiri pentru dictatură	Abolirea drepturilor civile / Militarizare	Aceiaşi
Media controlată de cartel	Controlarea opiniei publice	Aceiaşi

Politicienii care au dat continentul european

La 13 decembrie 2007, aceşti politicieni europeni au semnat „actul de activare" de la Lisabona. Procedând astfel, ei au dat întregul continent european pe mâinile Cartelului. Întocmai ca şi parlamentul german în 1933, aceşti politicieni au pavat drumul către dictatură şi cucerirea lumii în numele intereselor corporatiste. Şi exact ca în 1933, au dat acestei preluări o acoperire pseudo-democratică.

Executorii politici cheie ai cartelului

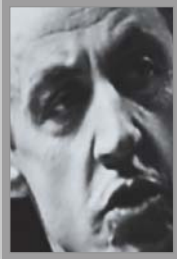

Sarkozy
France

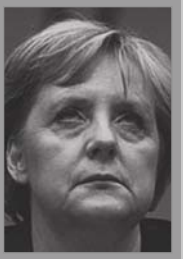

Merkel
Germany

Verhofstadt
Belgium

Stanishev
Bulgaria

Rasmussen
Denmark

Andrus
Estonia

Vanhannen
Finland

Karamanlis
Greece

Brown
United Kingdom

Ahern
Ireland

Prodi
Italy

Zatlers
Latvia

pe mâinile Cartelului

Adamkus
Lithuania

Junkers
Luxemburg

Gonzi
Malta

Balkenende
Netherlands

Gusenbauer
Austria

Tusk
Poland

Socrates
Portugal

Basescu
Romania

Reinfeldt
Sweden

Fico
Slovakia

Rumsfeld
Slovenia

Zapatero
Spain

Topolanek
Czech Republic

Ferenc
Hungary

Papadopulos
Cyprus

Sursa imaginilor: Wikipedia

Împiedicarea repetării istoriei

Fiind evident că reprezentanții politici ai întregului continent au eşuat în apărarea democrației, noi, popoarele lumii, trebuie să ne conştientizăm responsabilitățile şi să trecem la acțiune. Pentru a putea face acest lucru, trebuie să înțelegem istoria. Pagina următoare rezumă experiența omenirii în ultimul secol, într-o formă grafică.

Cartelul Petrolului şi Medicamentelor a condus Europa şi lumea spre abis încă de două ori până acum. Peste o sută de milioane de oameni au plătit cu viața ca rezultat al căutării controlului global de către aceste interese corporatiste. Secolul 20 va intra în analele istoriei ca „Secolul morții şi distrugerii în numele Cartelului Petrolului şi Medicamentelor". Iar acum, la începutul secolului 21, ne confruntăm cu situația în care acelaşi grup de interese întreprinde o a treia încercare de a subjuga lumea controlului său.

Această a treia încercare de astăzi este deosebit de periculoasă întrucât Cartelul îşi ascunde motivele evidente pentru control global sub înşelătoarea propagandă pentru pace. Acționarii politici ai Cartelului încearcă să convingă oamenii că este nevoie de Bruxelles UE pentru a împiedica Europa să repete înfiorătoarele experiențe ale celor două războaie mondiale.

Acum trebuie să facem o alegere: fie închidem ochii şi ignorăm aceste fapte istorice, fie ne recunoaştem responsabilitatea de a împiedica repetarea istoriei şi acționăm. În mod clar, singurul mod de a merge înainte este de a acționa. Primul pas pentru a pune capăt acestor secole de înşelăciune care au ținut milioane de oameni în ignoranță cu privire la adevărații vinovați de cele mai mari crime din istorie – este împărtăşirea informației şi altora.

Un secol de moarte şi distrugere
Cartelul şi intenția sa de a cuceri lumea

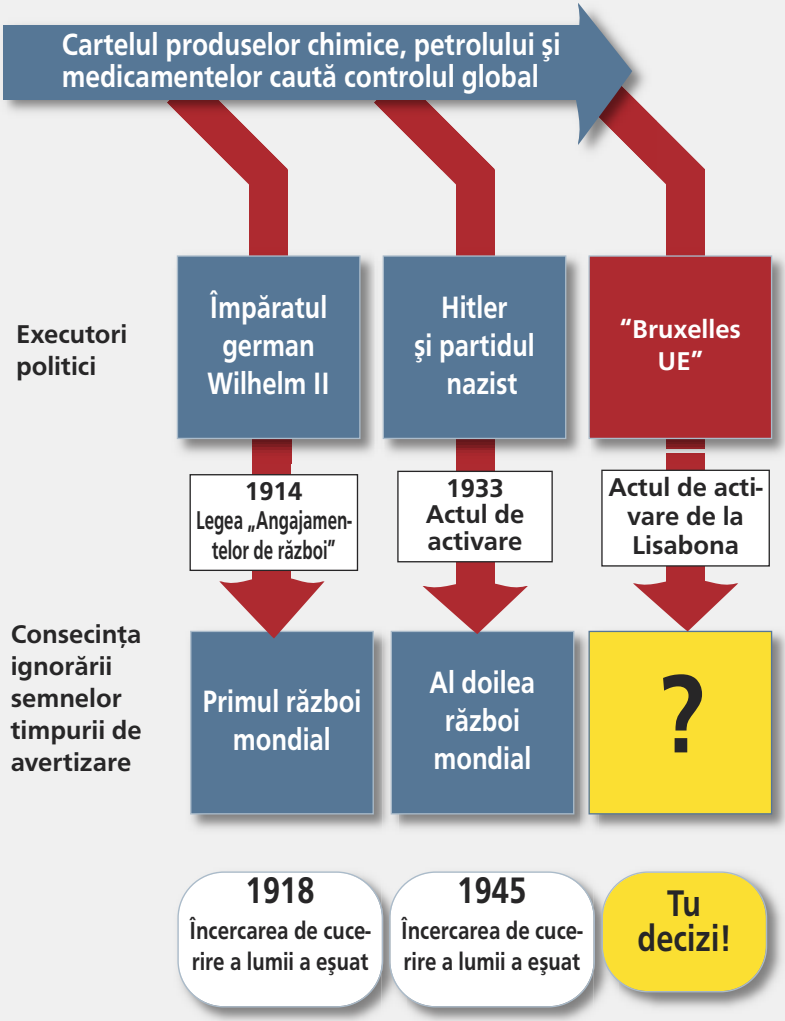

„Cei care nu-şi amintesc trecutul sunt condamnați să-l retrăiască”

Georg Santayana

În acest capitol introductiv al cărții v-am confruntat cu fapte şi informații istorice despre care poate nu ați auzit niciodată.

Suntem conştienți că unele din aceste informații şocante sunt greu de acceptat şi vă încurajăm să vă faceți propriile cercetări suplimentare.

Deoarece toate aceste fapte prezentate aici sunt bazate pe înregistrări istorice, suntem siguri că veți găsi confirmările pentru tot ce este scris în această carte.

De îndată ce veți fi înțeles în ce măsură voi, familiile, prietenii şi întreaga voastră generație, ați fost menținuți în completă ignoranță în ce priveşte fapte esențiale ale istoriei, ați putea să vă puneți o întrebare decisivă:

„Pentru cât timp vom mai permite intereselor Cartelului să hotărască viitorul continentului nostru?”

Următoarele pagini vă vor da câteva idei despre ceea ce puteți face, aspecte ce vor fi discutate pe larg în ultimul capitol al acestei cărți.

ATUNCI

Sediul IG Farben din Frankfurt face planuri pentru Auschwitz

Sacrificând milioane de vieți ...

Lagărul de concentrare Auschwitz

Pentru profituri de miliarde

IG Auschwitz

ASTĂZI

BAYER | **BASF** | **HOECHST astăzi SANOFI**

cartelul international al petrolului și medicamentelor

Credeți că în secolul 21 aceste corporații vor înceta să mai riște milioane de vieți pentru a face profituri de miliarde?

Informații suplimentare: **GB1TA748**

Provocarea istorică a timpului nostru

Pentru a evalua în mod corect situația geopolitică curentă, trebuie să subliniem o diferență importantă dintre cele două încercări anterioare de cucerire a lumii de către Cartel şi încercarea actuală. Primul şi al doilea război mondial au fost încercări ale Cartelului Petrolului şi Medicamentelor dintr-o singură țară (Germania) pentru a elimina competiția altor națiuni şi a companiilor multinaționale de a domina noile piețe emergente ale produselor chimice, petrochimice şi farmaceutice.

Prin contrast, prezenta încercare de cucerire a lumii prin Bruxelles UE este condusă atât de viguros dintr-un motiv diferit. În timpul ultimelor decenii, omenirea a dezvoltat tehnologii care amenință în mod fundamental monopolul produselor patentate, sintetice. Produsele care sunt în prezent amenințate formează chiar substratul puterii economice a Cartelului:

- **Petrolul.** Monopolul petrolului ca principal furnizor de energie al lumii este amenințat de formele de energie regenerabilă care includ apa (hidrogenul), vântul, energia solară, a mareelor, energia geotermală şi altele. Oricât de diferite ar fi aceste tehnologii, ele au în comun un singur aspect: eliberează omenirea de dependența de petrol.

- **Medicamentele patentate.** Monopolul asupra produselor farmaceutice patentate ca răspuns principal la toate problemele de sănătate ale lumii este amenințat de abordări ştiințifice ale sănătății din punct de vedere naturist, eficient, sigur şi accesibil.

- **Hrana patentată (GMO) (organisme modificate genetic).** Încercarea de a monopoliza şi controla furnizarea mondială de hrană patentată modificată genetic, fructe, legume şi animale (organisme modificate genetic) este amenințată de creşterea cererii populare pentru îngrăşăminte sănătoase şi surse de hrană organice, fără pesticide.

Topirea fiecăreia din aceste piețe globale semnifică o pierdere de magnitudine de mii de miliarde de dolari.

Mai mult interesele din spatele Cartelului au înțeles că oamenii lumii sunt hotărâți să apere aceste noi tehnologii „eliberatoare”, făcând astfel imposibil pentru ei să mai apere piețele globale de produse patentate, într-un sistem democratic. În această situație, singura opțiune a Cartelului pentru a-şi proteja privilegiile economice, este să escaladeze criza internațională şi să instige la conflicte militare cu scopul de a-şi stabili guvernarea mondială asupra lumii.

Oamenii lumii trebuie să înțeleagă că actuala încercare de cucerire a lumii din partea Cartelului Petrolului şi Medicamentelor nu este lupta unei singure națiuni împotriva lumii cum a fost în cele două războaie mondiale. Liniile frontului astăzi se trasează între interesele financiare ale unei mâini de acționari corporatişti şi interesele de viață şi sănătate a miliarde de oameni în viață astăzi şi alții fără număr care încă nu s-au născut.

Aceasta este provocarea timpului nostru. Dar în această provocare istorică stă şi o oportunitate de viață care ne taie răsuflarea.

O lume de la oameni pentru oameni

Deoarece este evident că reprezentanții politici ai unui întreg continent, Europa, au eşuat în apărarea democrației, noi, oamenii lumii, trebuie să ne recunoaştem responsabilitățile şi să acționăm. Acum este necesară o mişcare globală care protejează locuitorii acestei planete, astăzi şi în viitor, împotriva sacrificării lor în favoarea intereselor Cartelului Petrolului şi Medicamentelor. Însăşi esența acestei mişcări este de a proteja sănătatea şi viața a milioane de oameni; de aceea ea va fi o „Mişcare a vieții".

Această carte oferă analiza istorică pentru necesitatea şi urgența unei astfel de mişcări. Lecțiile de istorie documentate în această carte vor pune capăt deceniilor de înşelăciune care au pus bazele guvernării de către Cartelul Petrolului şi Medicamentelor până acum.

Cartea arată că eforturile disperate ale Cartelului de a cimenta Bruxelles UE şi a extinde influența acestuia în toată lumea nu sunt o coincidență. Ele reflectă teama că ar putea pierde controlul politic şi economic asupra planetei noastre. Formele alternative de energie amenință să pună capăt „tiraniei petrolului. În mod similar, abordările pentru sănătate naturală eficientă sunt pe cale să pună capăt dependenței omenirii de medicamentele chimice toxice patentate.

Acționarii status quo au înțeles că nu pot să-şi păstreze interesele economice într-o democrație. Singurul mod în care piețele lor de multe trilioane de dolari cu tehnologii antice pot fi menținute este instaurarea unei forme totalitare de guvernământ. Astfel, încercările agresive ale Cartelului de a acapara puterea asupra Europei şi lumii, aşa cum sunt documentate în această carte, nu sunt un semn de putere, ci de disperare.

Naşterea „Mişcării vieții”

De ce Mişcarea Vieții va reuşi

Înțelegerea acestei analize istorice – cu privire la situația din ce în ce mai disperată a forțelor care au controlat lumea în trecut – este o condiție preliminară pentru crearea unei lumi noi „prin oameni pentru oameni”. „Mişcarea Vieții” care trebuie să întreprindă această misiune istorică are două scopuri primare:

1. să avanseze noi tehnologii în domeniile energiei, sănătății şi altor sectoare cheie ale societății, care demontează monopolul status quo în aceste piețe.
2. să combine democratizarea acestor tehnologii cu promovarea democrației politice la nivel local, național şi internațional.

Lucrând pentru aceste două scopuri, „Mişcarea vieții” va apăra democrația, păstra pacea şi astfel, inevitabil, va dejuca planurile Cartelului pentru o altă încercare de cucerire a lumii.

Mai mult despre importanța „Mişcării Vieții” puteți găsi în ultimul capitol al acestei cărți.

Capitolul 2

WALTER HALLSTEIN:

Avocat proeminent al regimului nazist – și arhitect cheie al „Bruxelles UE“

Walter Hallstein (1901-1982)

Walter Hallstein a fost un avocat proeminent implicat în planificarea juridică şi administrativă a unei Europe postbelice sub controlul naziştilor şi aliaților lor corporatişti, Cartelul Petrolului şi Medicamentelor, IG Farben.

Hallstein a reprezentat noua generație de membri ai coaliției Nazi/Cartel. El a fost instruit de profesori de drept al căror prim scop era sabotarea "Tratatului de la Versailles", hotărând cheltuielile de reparare impuse Germaniei după pierderea celui deal doilea război mondial. Hallstein a primit de timpuriu în cariera sa o instruire specială la "Kaizer Wilhelm Institute" din Berlin. Această instituție privată era finanțată pe larg de cartelul IG Farben pentru a instrui cadrele ştiințifice şi juridice necesare următoarelor încercări ale Cartelului pentru cucerirea şi controlul Europei şi lumii.

În timp ce guvernarea naziştilor s-a încheiat în 1945, guvernarea complicilor lor, cartelul IG Farben şi succesorii săi, BAYER, BASF şi HOECHST, abia începea. Ca parte strategică a planului lor de a lansa cea de-a treia încercare de cucerire a Europei, ei au plasat – la doar un deceniu de la eşecul încercării precedente – unul deal lor la conducerea noului "politbüro" (birou politic) la Bruxelles: Walter Hallstein.

Acest capitol documentează faptul că structura fundamental nedemocratică a Bruxelles UE nu este o coincidență. Hallstein – un proeminent avocat nazist – şi expert al concernului IG Farben – a fost ales potrivit acestor interese corporatiste să devină primul preşedinte al Comisiei Europene cu o misiune specifică: să modeleze "Bruxelles UE" după planurile originale ale coaliției Nazi/IG Farben pentru a guverna Europa dintr-un "birou central al Cartelului".

Scopul Cartelului Petrolului şi Medicamentelor, atunci şi acum, a fost crearea unui "birou european al Cartelului" (i.e."Bruxelles UE") cu o adunătură de birocrați ai cartelului, nealeşi (i.e."Comisia UE"), care să guverneze asupra popoarelor Europei în numele intereselor corporatiste globale, şi anume ale Cartelului produselor chimice, petrolului şi medicamentelor.

Maestrul înşelăciunii

Nici o persoană nu a avut influență mai mare decât Hallstein asupra formei de astăzi a “Bruxelles UE” şi astfel, asupra viziunii Cartelului despre viitorul Europei. Faptele despre Walter Hallstein documentate în această carte vor pune capăt deceniilor de ignoranță în ceea ce priveşte “părintele fondator” al “Bruxelles UE”.

Prin aflarea trecutului acestui om, populația Europei şi lumii va putea identifica adevăratele interese şi motive din spatele structurii “Bruxelles UE”.

Arhitectul cheie al "Bruxelles UE" de astăzi

La 25 martie 1957, Hallstein a fost numit unul dintre cei 12 "părinți fondatori" - semnatarii originali – ai "Tratatului de la Roma", documentul de temelie al "Bruxelles UE" la care a fost coautor.

La 7 ianuarie 1958, Hallstein a fost numit de către acționarii politici ai Cartelului petrolului şi medicamentelor, ca primul preşedinte al aşa-numitei "Comisii UE", cel mai înalt organism al Comisiei Economice Europene (CEE) şi precursorul "Bruxelles UE".

În 1963 Hallstein a fost numit pentru un al doilea mandat de 5 ani ca preşedinte al "Comisiei UE". Pentru a-şi cimenta strânsoarea asupra Europei, cartelul şi acționarii săi politici I-au oferit lui Hallstein – primul "rege" al Europei moderne – cu un "castel" corespunzător, giganticul colos "Berlaymont" din centrul oraşului Bruxelles (imaginea mai jos).

Timp de 10 ani de zile, din 1958 până în 1967, Hallstein a comandat o armata de mii de birocrați, în afara oricărui control democratic.

Liderii politici ai celor 27 de națiuni Europene care au semnat "Actul de Activare de la Lisabona" au omis să pună întrebări decisive:

1. cine a conceput structura nedemocratică a "Bruxelles UE"?
2. de unde a venit planul structurii "Bruxelles UE"?

Cu ajutorul armatei sale de servitori supuşi, plătiţi bine de cartel şi acţionarii săi politici, Hallstein a modelat “Bruxelles UE” după planurile proiectate cu două decenii înainte de către el şi complicii lui – pentru o Europă sub controlul Nazi/IG Farben.

Cu 51 de ani mai târziu, la 1 decembrie 2009, aşa numitul “Tratat de la Lisabona” a impus elementele cheie ale structurii “Bruxelles UE” construită de Hallstein – şi de aici, elementele cheie ale planului principal al Nazi/Cartel – asupra populaţiei Europei.

Astfel, la începutul secolului 21, ca o consecinţă directă a ignoranţei istorice:

- **27 şefi de state, prin semnarea aşa-numitului “Tratat de la Lisabona”, au semnat un “act de Activare”;**
- **similar cu anul 1993, ei au sacrificat democraţia şi au deschis porţile pentru guvernarea asupra Europei a aceloraşi interese corporatiste de cartel care nu şi-au atins scopul în timpul celui de-al doilea război mondial.**

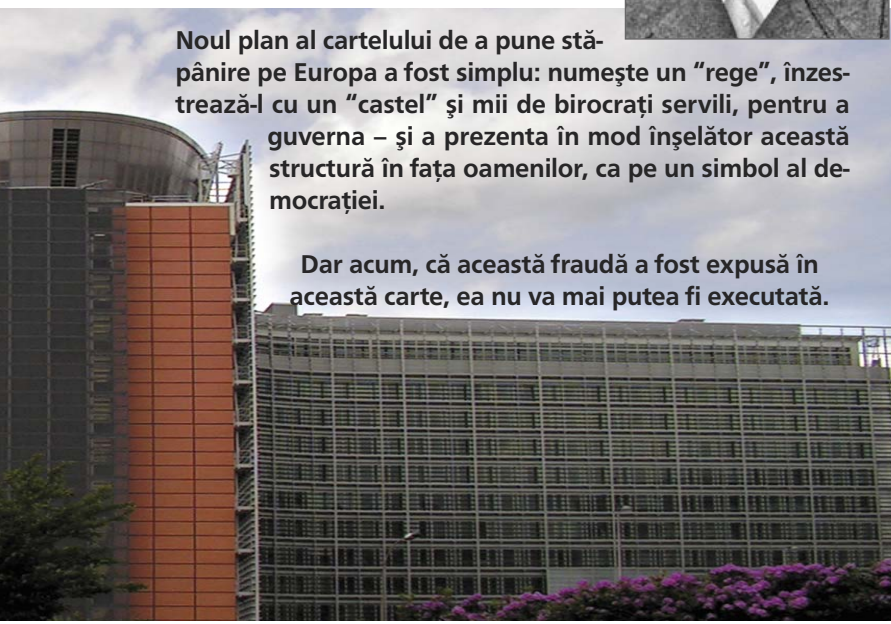

Noul plan al cartelului de a pune stăpânire pe Europa a fost simplu: numeşte un “rege”, înzestrează-l cu un “castel” şi mii de birocraţi servili, pentru a guverna – şi a prezenta în mod înşelător această structură în faţa oamenilor, ca pe un simbol al democraţiei.

Dar acum, că această fraudă a fost expusă în această carte, ea nu va mai putea fi executată.

Înaintea şi în timpul celui de-al doilea război mondial Hallstein a fost membru al organizațiilor oficiale naziste

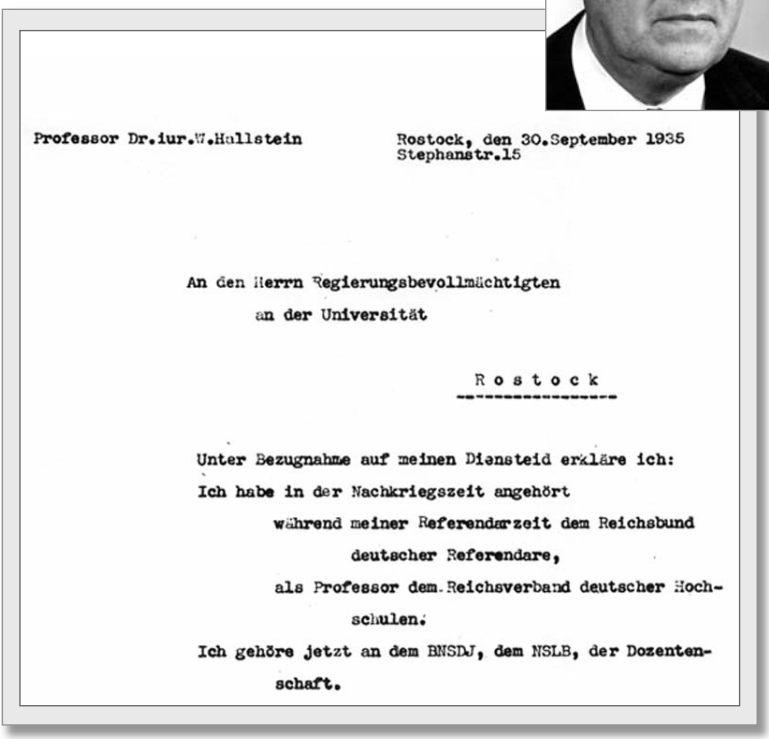

Professor Dr.iur.W.Hallstein

Rostock, den 30.September 1935
Stephanstr.15

An den Herrn Regierungsbevollmächtigten
an der Universität

Rostock

Unter Bezugnahme auf meinen Diensteid erkläre ich:
Ich habe in der Nachkriegszeit angehört
während meiner Referendarzeit dem Reichsbund
deutscher Referendare,
als Professor dem Reichsverband deutscher Hochschulen.
Ich gehöre jetzt an dem BNSDJ, dem NSLB, der Dozentenschaft.

Ca parte a construirii dictaturii şi pregătirilor pentru cel de-al doilea război mondial, coaliția Nazi/IG Farben a avut grijă de alinierea ideologică a tuturor sectoarelor cheie ale societății, sub guvernarea sa. Unul dintre cele mai importante sectoare era dreptul, care folosea pentru a da dictaturii o "frunză de smochin" legislativă. În 1993, imediat după acapararea puterii, s-a fondat BNSD (Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen i.e. Asociația Avocaților Germani Național Socialişti). În 1936 această organizație a fost convertită în notoria "Asociație a Apărătorilor Legii" (Rechtswahrer) nazistă. "Apărător al legii" era codul de limbaj al naziştilor pentru distrugerea sistematică a sistemului democratic legal şi înlocuirea lui cu legea dictatorială Nazi/fascistă.

Emblema oficială a organizației naziste “Rechtswahrer” (Apărătorii Legii) cu zvastica în centru.

Hallstein a fost membru atât al BNSD cât şi al infamei organizații naziste “Rechtswahrer”. Calitatea de membru în aceste organizații era restricționată numai pentru acei oameni care arătau sprijin neprecupețit pentru şi participare la implementarea ideologiei naziste şi planificarea cuceririi lumii de către coaliția Nazi / IG Farben.

Prof. Dr. jur. Walter Hallstein

Rostock, septembrie 30, 1935
Stephan Str. 15

Către reprezentanții guvernului (nazist) în Universitate

Rostock

Cu privire la jurământul meu de birou declar:

În perioada postbelică (primul război mondial, după 1918) am fost membru în următoarele organizații:

> În timpul cât am fost asistent de avocat (referendar) am aparținut Asociației Referendarilor din Reich (ul nazist),
>
> Ca profesor am aparținut asociației universităților germane ale Reich (ului nazist).

Astăzi sunt membru al “Asociației Avocaților Profesionişti Național Socialişti” (Bund Nazionalsozialistischer Deutscher Juristen BNSDJ), “Asociației Profesorilor Național Socialişti” (Nazionalistischer Lehrerbund, NSLB) şi conferențiarilor.

Hallstein – "apărător" al legilor naziste

Asociația nazistă a "apărătorilor legii" a fost unul din pilonii regimului de teroare al naziştilor. Funcțiile şi responsabilitățile membrilor "apărătorilor legii" erau definite în "Procedurile oficiale ale asociației Apărătorilor Legii NS" (Schriftenreihe des NS Rechtswahrerbunds) volumul 5, 1938, aşa cum este documentată aici:

Alianța Național Socialistă a Apărătorilor Legii

"Alianța Național Socialistă a Protectorilor Legii" (NSRB) este responsabilă pentru organizarea profesională a profesiei juridice de german (nazist). Este condusă de ministru Dr. Frank1, conducătorul („Reichsleiter") biroului juridic al Reich-ului („Reichsrechtsamt" i.e.terenul pe care au încolțit legile de teroare ale nazismului), al Partidului Național Socialist al Muncitorilor Germani (NSDAP) (i.e.„Partidul nazist" oficial)...

Prin pozițiile sale de conducere, NSRB este conectat la birourile centrale ale Biroului Juridic al Reich-ului al NSDAP. În acest mod se asigură că direcția politică a activității profesionale este identică cu voința NSDAP (partidul nazist) – şi de aceea cu conducerea statului (nazist). Astfel, asocierea NSRB cu (partidul nazist) NDSAP are o fundați solidă".

[1] Frank, avocatul cel mai înalt în grad al naziştilor, a fost condamnat la moarte la data de 17 octombrie 1946 pentru crime de război şi crime împotriva umanității la Tribunalul pentru Crime de Război de la Nürnberg.

Pledoaria lui Hallstein – sub jurământ – cu privire la suportul său de încredere acordat ideologiei şi scopurilor naziste i-a promovat într-o mare măsură cariera academică. La 18 mai 1936 , doar la opt luni după jurământul său de loialitate față de naziști, Hallstein a fost numit „Decan al Facultății de Drept şi Economie" la Universitatea Rostock din Germania nazistă.

Der Rektor
der Universität Rostock
Fernsprecher Nr. 7081 (Nebenstelle 240)

Rostock, den 18. Mai 1936.

Auf Grund der mir von dem Herrn Reichserziehungsminister erteilten Ermächtigung berufe ich Sie hierdurch zum Dekan der rechts- und wirtschaftswissenschaftlichen Fakultät. Ich ersuche um Mitteilung, wen Sie zu Ihrem Vertreter bestellt haben.

Heil Hitler!
Der Rektor.

Herrn
Prof. Dr. Hallstein
Hier

Cancelarul
Universității Rostock

Rostock, mai 18, 1936

Pe baza autorității cu care am fost investit de către Ministerul Educației al Reich-ului, prin prezenta vă numesc Decan al Facultății de Drept şi Economie. Vă solicit să mă informați pe cine veți numi ca adjunctul dumneavoastră.

Heil Hitler!
Cancelarul

Domnului
Prof. Dr. Hallstein
Aici [Rostock]

După înfrângerea naziştilor în 1945, Hallstein a suferit de amnezie acută

După înfrângerea încercării Nazi/IG Farben de cucerire a lumii, una din primele sarcini pentru omenire a fost să se asigure că criminalii responsabili au fost pedepsiţi şi nu vor mai putea niciodată să comită astfel de crime împotriva umanităţii. Printre alţii, aliaţii au întrebat conducătorii birourilor publice germane – inclusiv personalul universităţii – despre trecutul lor nazist. Mai jos este un facsimil al interogatoriului oficial luat lui Walter Hallstein în 1945 (fragmente).

Personalfragebogen für Hochschulbeamte

Für wichtige amtliche Zwecke des alliierten Oberkommandos sollen Sie den folgenden Fragebogen ausfüllen.
(Benützen Sie Extrabogen nach Bedarf.)

A. Personalbeschreibung:

Name: Hallstein

Anschrift: Frankfurt a. M., Schubertstr. 23

Alter: 44 Jahre

Geburtsort: Mainz

Ausbildung: Jurist

Religion: evangelisch

Universität: Frankfurt Rang: ord. Prof.

Fakultät: rechtswiss. Fach: Privatrecht

Datum und Ort der Promotion: August 1925 Berlin

Habilitation: November 1929 Berlin

Familienstand: ledig Kinder: keine

Beruf und politische Angliederung oder Tendenz des Vaters: Regierungsbaurat bei Reichsbahn Deutsche Volkspartei

Militärische Laufbahn: Oberleutnant

Jährl. Einkommen 1930–1944: 15 – 19000 RM

B. Laufbahn und Tätigkeiten seit 1930:

2. Waren Sie seit 1933 Mitglied

d) Einer politischen Organisation innerhalb der Universität: nein
(Falls ja, fügen Sie alle Einzelheiten hinzu.)

12. Haben Sie seit 1933 öffentliche oder außerakademische Reden oder Vorlesungen gehalten (z. B. Rundfunk, Wehrmacht, Napola, Ordensburgen)? nein

13. Haben Sie nach Ihrem besten Wissen je dazu beigetragen:
a) nationalsozialistische oder ähnliche „völkische" Ideen (einschließlich Rassenkunde und Rassenhaß) zu verbreiten? nein

b) faschistische oder antidemokratische Ideen zu verbreiten? nein

c) Feindschaft oder Geringschätzung gegen die Vereinten Nationen zu erregen? nein

d) militärische, einschl. großdeutsche und deutsch-imperialistische Ideen zu verbreiten? nein

Acest document, numit „Chestionar personal pentru oficialii universității” a fost completat de Hallstein personal, cu scrisul său de mână. În acest chestionar oficial Hallstein a negat în mod zgomotos că ar fi avut vreo legătură cu regimul nazist – altul decât al unui simplu martor. În contradicție cu înregistrarea sa publică – inclusiv jurământul de loialitate față de naziști, din 1936 – a negat până şi faptul că ar fi fost membru al vreunei organizații naziste sau promotor al ideologiei acestora.

Minciunile sfruntate ale lui Hallstein legate de trecutul său nazist, în înregistrări oficiale, constituie sperjur. Totuşi se pare că timp de câteva decenii a mers înainte aşa.

În 1957, „soldatul frontului legislativ” al naziştilor (autoportretul lui Hallstein în 1939) avea să fie numit pentru a coordona următoarea încercare a cartelului de a cuceri Europa, prin intermediul unui nou birou central al Cartelului, „Bruxelles UE”.

Acum, cu jumătate de secol mai târziu, povestea cu zâne a lui Hallstein ca părinte fondator al unei Europe democratice s-a prăbuşit, şi odată cu ea, temelia întregii structuri „Bruxelles UE”.

Traduceri ale interogatoriului şi mărturiei oficiale a lui Hallstein din 1945, dată sub jurământ ca parte a „programului de denazificare” al Aliaților.

Nume: Hallstein
Vârsta: 44
Ocupația: avocat

2. Din 1933 şi până în prezent ați fost membru al:
....

d). unei organizații politice în cadrul universității? **NU**
(dacă da, vă rugăm detaliați)

....

12. Din 1933 şi până în prezent, ați susținut discursuri, în public sau în afara activității dumneavoastră academice (de exemplu: radio, armată, instituții de instruire naziste)? **NU**
13. Conform cu cea mai bună judecată a dumneavoastră, ați contribuit vreodată la
a) răspândirea ideilor naziste sau a altor idei „rasiste”
(inclusiv predarea rasistă şi ura rasistă)? **NU**
b) răspândirea ideilor fasciste şi antidemocratice? **NU**
c) instigarea la ostilitate sau dispreț față de națiunile unite ale lumii? **NU**
d) răspândirea ideilor militariste, inclusiv ale Marii Germanii şi Germaniei Imperialiste? **NU**

Accent adăugat

Hallstein – negociatorul oficial al statului nazist

La 9 mai 1938 „Ducele" Mussolini îl întâmpină pe Hitler în gara de la Roma.

În mai 1938, cu puterea nazistă ferm consolidată în Germania, Hitler face o vizită oficială de stat în Italia, cealaltă națiune fascistă a Europei. Cu ceva mai mult de un an înaintea demersului Coaliției Nazi/IG Farben de lansare a celui de-al doilea război mondial, Hitler şi Mussolini au inițiat planificarea unei Europe sub controlul lor.

Această vizită a statului oficial nazist marchează începutul pregătirii minuțioase pentru cel de-al doilea război mondial în zonele cheie – inclusiv implementarea de legi dictatoriale pe tot teritoriul Europei – între guvernele fasciste ale Germaniei şi Italiei. În acest scop, a fost întocmită o comisie binațională cu denumirea „Grup de Lucru pentru Afaceri Externe Germania-Italia". ['Arbeitsgemeinschaft für deutsch-Italienische Rechstbeziehungen].

Primul scop al acestui grup a fost să creeze baza legislativă pentru guvernarea coaliției fasciste/IG Farben asupra Europei, care urma să intre în vigoare de îndată ce Germania şi Italia vor fi subjugat militar tot restul continentului. Subiectele discutate cu prioritate au fost „protecția proprietății intelectuale" (i.e. extensia patentelor, în special de la Cartelul IG Farben, în toată Europa) şi „protecția rasei" (cuvântul codificat pentru a cimenta rasa Ariană ca guvernatori ai lumii).

Între 21-25 iunie 1938, Hallstein a reprezentat guvernul nazist în timpul negocierilor de stat cu Italia fascistă despre cadrul legislativ pentru o dictatură extinsă peste toată Europa, sub controlul coaliției Nazi/Cartel IG Farben.

Numai la câteva săptămâni de la vizita lui Hitler în 1938, a avut loc prima întâlnire a acestui grup de avocați fascişti/naziști, la Roma. Unul dintre experții în probleme de drept care reprezentau Germania nazistă la aceste negocieri oficiale despre modul în care naziştii şi fascişti urmau să guverneze Europa cucerită, a fost Walter Hallstein.

Avocații Nazi/Cartel planifică viitorul Europei

După cea de-a doua întâlnire în cadrul acestor negocieri oficiale, în primăvara anului 1939, unele dintre rezultate au fost făcute publice:

„Grupul de lucru pentru Afaceri Externe Germania-Italia" la reuniunea sa de la Viena între 6-11 martie 1939 a votat următoarele principii [Thesen]**:**

- Fiecare popor (Volk) ca şi comunitate vie trebuie să rezolve problema rasială (Rassenfrage) în concordanță cu caracteristicile sale spirituale şi rasiale (geistig und rassichen Eigenart). Pe această bază, Național Socialismul şi Fascismul pretind dreptul de a apăra cultura europeană şi de a o perfecționa

- Ordinea de drept a statului dictatorial (Fuhrerstaat) are sarcina de a proteja integritatea sănătatea şi sănătatea rasială (Erbgesundheit) a poporului său. ... Este sarcina Național Socialismului şi a Fascismului să întărească în mod continuu conştientizarea rasială prin educație spirituală şi morală profundă (geistige und sittliche Erziehung).

- Rasa (supremă) trebuie să fie protejată în mod special de rasa evreiască (Judentum) prin eliminarea acesteia din societate (Volksgemeinschaft) pentru totdeauna, în scopul de a împiedica rasa evreiască să manifeste vreo influență de orice fel asupra vieții celor două națiuni (Germania şi Italia).

- Ideologiile universale şi cosmopolitane de cucerire a lumii (Weltherrschaftsplannen) ale rasei evreieşti sunt opuse principiilor fără echivoc ale popoarelor german şi italian, aşa cum au fost stabilite în Legile de la Nürnberg de la 15 septembrie 1935 (Germania) şi prin deciziile Marelui Consiliu Fascist de la 6 octombrie 1938 (Italia).

Au fost adăugate accentuări şi explicații (paranteze pătrate).

Astfel, până în vara anului 1938, Walter Hallstein devenise nu numai un funcționar al regimului nazist , participând la întâlniri la nivel înalt şi negocieri internaționale între cele două state fasciste, Germania şi Italia. De fapt, el a devenit un strateg în probleme de drept şi politice, cheie a planurilor coaliției Nazi/Cartel de a stabili cadrul dictatorial pentru o Europă sub controlul Cartelului.

Hallstein – arhitect al Noii Europe

Oraşul Roma a jucat un rol special în istoria europeană a secolului 20. În iunie 1938, acest oraş a găzduit o conferință internațională a acționarilor politici şi juridici ai Cartelului. Sub acoperirea înşelătoare a unui „grup de lucru juridic" ei s-au întâlnit pentru a pune temelia cadrului dictatorial al Europei sub controlul Cartelului. Semnificația acestui „grup de lucru" a fost subliniată de rezoluțiile votate ca şi de lista participanților. Grupului de tehnocrați ai Cartelului lui Hallstein i s-au alăturat unii dintre cei mai înalți oficiali de stat – inclusiv ministrul nazist Hans Frank (condamnat la moarte în 1947, pentru crimele sale de război), fiind încurajat de felicitări venite din partea lui Hitler şi Mussolini.

În 1945, Cartelul care plănuia cucerirea Europei a realizat că marionetele sale militare nazist/fasciste au pierdut războiul. Dar pentru interesele Cartelului, această înfrângere a fost puțin mai mult decât un sughiț. La Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg, doar marionetele militare ale Cartelului au fost prezentate lumii ca singurii vinovați. Prin contrast, Hallstein şi alți experți politici şi juridici pentru planurile de cucerire ale Cartelului au fost în mod înşelător prezentați unui public necunoscător, ca „părinții fondatori" ai unei noi Europe democratice – cu sediul la Bruxelles.

Când Hallstein a părăsit Roma la sfârşitul „Conferinței de cucerire" la 25 iunie 1938, nu ar fi avut cum să ştie că avea să se întoarcă în acel oraş, cu 19 ani mai târziu, pentru aceeaşi misiune. La 25 mai 1957 el a semnat „Tratatul de la Roma" pe care îl pregătise în calitate de arhitect juridic cheie. Cu semnătura sa sub aceste „tratate", Hallstein şi-a desăvârşit jurământul depus în 1938: subjugarea Europei sub controlul Cartelului Petrolului şi Medicamentelor, prin intermediul „Bruxelles UE".

Dar, să ne întoarcem în 1938. La sfârşitul acelui an, s-a întâmplat ceva ce avea să facă posibilă atingerea scopului suprem al coaliției Nazi/Cartel de a controla nu numai Europa – ci şi întreaga lume.

sub controlul coaliției Nazi/Cartel

IG FARBEN (BAYER, BASF, HOECHST)

Planurile din 1938 ale Cartelului Petrolului şi Medicamentelor pentru cucerirea şi controlul Europei

Planuri de cucerire militară

Planuri de cucerire politică

De la planificare la brutala realitate

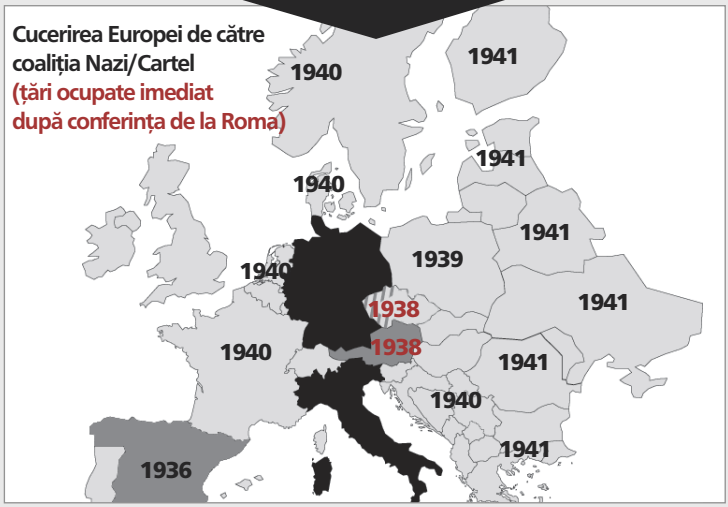

Răsăritul Erei Nucleare

Trecerea între anul 1938/1939 a marcat un punct de cotitură în istoria umanității. Pentru un timp, goana ştiinţifică s-a desfăşurat pentru elucidarea structurii atomilor şi pentru eliberarea forțelor lor energetice gigantice. Laboratoare din Franța, Marea Britanie, SUA, Germania şi alte țări s-au întrecut timp de ani pentru a câştiga această cursă şi a da energia nucleară în folosință comercială şi militară.

La **10 decembrie 1938** fizicianul italian Enrico Fermi a primit premiul Nobel în fizică recunoscându-i-se munca de pionierat în acest nou şi critic domeniu – alimentând şi mai mult activitățile de cercetare în fizică şi chimie nucleară.

Doar cu o săptămână mai târziu, la **17 decembrie 1938**, chimistul german Otto Hahn şi asociatul său Fritz Strassman conduceau experimente la Institutul Kaizer Wilhelm de la Berlin, Germania. În acea zi ei au descoperit că bombardarea atomilor de uraniu cu particule mici (neutroni) ducea la spargerea marelui atom de uraniu în doi atomi mai mici – eliberând o vastă cantitate de energie. Fisiunea nucleară fusese descoperită.

Cel de-al treilea om de ştiință implicat în mod critic în această cercetare timp de mulți ani, fiziciana Liese Meitner nu a putut fi prezentă în acea zi. Cu şase luni înainte, fusese forțată să părăsească Germania şi să emigreze la Stockholm din cauza moştenirii sale evreieşti şi a legilor rasiale naziste de „sânge şi onoare”. Hahn şi Strassman şi-au prezentat descoperirea revoluționară la **22 decembrie 1938** ziarului ştiinţific german „Naturwissenschaften” (Ştiințe Naturale) unde a fost imediat publicată, la **6 ianuarie 1939**.

În primele zile ale lunii ianuarie 1939, comunitatea ştiinţifică din Germania, Europa şi mai departe au aflat că lumea nu va mai fi niciodată aceeaşi. Descoperirea fisiunii nucleare, eliberarea de cantități fără precedent de energie nucleară şi utilizarea sa în scopuri militare avea să remodeleze fața geopolitică a pământului: acele țări care controlau fisiunea nucleară aveau să controleze lumea.

8 săptămâni care au schimbat cursul istoriei

Naturwissenschaften Heft 1 - 6. Jan. 1939

Über den Nachweis und das Verhalten der bei der Bestrahlung des Urans mittels Neutronen entstehenden Erdalkalimetalle[1].

Von O. Hahn und F. Strassmann, Berlin-Dahlem.

[1] Aus dem Kaiser Wilhelm-Institut für Chemie in Berlin-Dahlem. Eingegangen 22. Dezember 1938.

In einer vor kurzem an dieser Stelle erschienenen vorläufigen Mitteilung[1] wurde angegeben, daß bei der Bestrahlung des Urans mittels Neutronen außer den von Meitner, Hahn und Strassmann im einzelnen beschriebenen Trans-Uranen — den Elementen 93 bis 96 — noch eine ganze Anzahl anderer Umwandlungsprodukte entstehen, die ihre Bildung offensichtlich einem sukzessiven zweimaligen α-Strahlenzerfall des vorübergehend entstandenen Urans 239 verdanken. Durch einen solchen Zerfall muß aus dem Element mit der Kernladung 92 ein solches mit der Kernladung 88 entstehen, also ein Radium. In der genannten Mitteilung wurden in einem noch als vorläufig bezeichneten Zerfallsschema 3 derartiger isomerer Radiumisotope mit ungefähr geschätzten Halbwertszeiten und ihren Umwandlungsprodukten, nämlich drei isomeren Actiniumisotopen, angegeben, die ihrerseits offensichtlich in Thorisotope übergehen.

Zugleich wurde auf die zunächst unerwartete Beobachtung hingewiesen, daß diese unter α-Strahlenabspaltung über ein Thorium sich bildenden Radiumisotope nicht nur mit schnellen, sondern auch mit verlangsamten Neutronen entstehen.

Der Schluß, daß es sich bei den Anfangsgliedern dieser drei neuen isomeren Reihen um Radiumisotope handelt, wurde darauf begründet, daß diese Substanzen sich mit Bariumsalzen abscheiden lassen und alle Reaktionen zeigen, die dem Element Barium eigen sind. Alle anderen bekannten Elemente, angefangen von den Trans-Uranen über das Uran, Protactinium, Thorium bis zum Actinium haben andere chemische Eigenschaften als das Barium und lassen sich leicht von ihm trennen. Dasselbe trifft zu für die Elemente unterhalb Radium, also etwa Wismut, Blei, Polonium, Ekacäsium.

Es bleibt also, wenn man das Barium selbst außer Betracht läßt, nur das Radium übrig.

Deasupra: Otto Hahn, Liese Meitner în laboratorul institutului Kaizer Wilhelm. La dreapta: Publicația științifică din 6 ianuarie 1939, ce informa despre fisiunea nucleară.

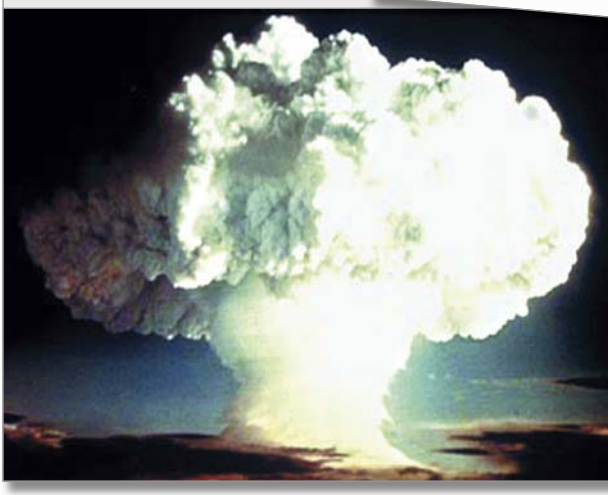

Începutul Erei Nucleare a fost recunoscut în toată lumea

Până la începutul lunii ianuarie 1939, lumea ştiinţifică aflase despre începuturile erei nucleare. Dar politicienii, legiuitorii, media şi publicul larg? Au înţeles ei oare consecinţele dramatice pe care spargerea atomului de uraniu avea să le aibă asupra afacerilor la nivel mondial?

Au înţeles. Nimic nu ilustrează asta mai bine decât raportul detaliat despre această descoperire publicat la 30 ianuarie 1939 în „New York Times”. Până în acea zi, la nici măcar 4 săptămâni de la prima publicare într-o revistă ştiinţifică, rezultatele experimentale ale echipei lui Hahn fuseseră deja confirmare de către Universitatea Columbia din New York şi de către alte instituţii de cercetare. „New York Times” – un ziar care în general nu este cunoscut pentru exagerări – descria descoperirile ca „epocale”.

Raportul nu lasă nici o îndoială cu privire la semnificaţia militară potenţială a acestei descoperiri: "divizarea atomului de uraniu în două părţi, constând fiecare dintr-o " ghiulea atomică", un gigant cu o energie imensa, de 100 milioane electron-volţi, [este] cea mai mare cantitate de energie atomică eliberată de către om pe pământ.” Descrierea detaliată a generării a două" ghiulele ", câte doi neutroni din fiecare atom de uraniu divizat ceea ce conduce imediat la o reacţie în lanţ, dată cititorilor New York Times.

Articolul descrie corect faptul că etape critice ale acestei cercetări au fost conduse de către Otto Hahn şi Liese Meitner la Institutul Kaizer Wilhelm din Berlin. Ceea ce articolul însă nu menţiona a fost faptul că cercetarea la acest institut privat a fost pe larg finanţată de către Cartelul IG Farben, acelaşi cartel corporatist care finanţase ascensiunea naziştilor la putere şi pregătise în mod activ coaliţia Nazi/IG Farben pentru cucerirea militară a lumii.

Dar Cartelul IG Farben nu investise numai în dezvoltarea tehnologiei armelor cheie în încercarea lor de a controla lumea.

The New York Times
31 ianuarie 1939

VAST ENERGY FREED BY URANIUM ATOM

Split, It Produces 2 'Cannon-balls,' Each of 100,000,000 Electron Volts

HAILED AS EPOCH MAKING

New Process, Announced at Columbia, Uses Only 1-30 Volt to Liberate Big Force

The splitting of a uranium atom into two parts, each consisting of a gigantic atomic "cannonball" of the tremendous energy of 100,000,000 electron-volts, the greatest amount of atomic energy so far liberated by man on earth, was announced here yesterday by the Columbia University Department of Physics in a statement by Dean George P. Pegram of the Columbia Graduate Faculties.

The splitting of the uranium atom, it was said, constitutes an entirely new atomic process, the possibility of which did not even occur to any of the world's atom smashers. This new process, it was added, "yields the largest conversion of mass into energy that has yet been obtained by terrestrial methods."

Small Force Used for Splitting

One of the most startling phenomena in this newly discovered atomic process is the relatively small amount of energy necessary to liberate the enormous amounts developed through the splitting of the uranium atom. The uranium atom is split by means of neutrons, that is, neutral atomic particles carrying no electrical charge. These neutron bullets travel with energies of only one-thirtieth of a volt. Yet they produce two atomic "cannonballs" of a total of 200,000,000 electron-volts, representing an energy 6,000,000,000 times greater. . . .

It was Professor Fermi who first fired neutron bullets into uranium, the heaviest element found in nature. Professor Fermi believed he had succeeded in creating an element heavier than uranium, which, being unstable, disintegrated into an isotope (twin of an element) of radium.

The work was continued at the Kaiser Wilhelm Research Institute for Chemistry at Berlin-Dahlem, Germany, by Dr. Lise Meitner and Professor Otto Hahn, who had been working together for many years. Dr. Meitner was discharged last year for racial reasons and she went to Stockholm, Sweden. . . .

Fragmente din raportul publicat
în New York Times la 31 ianuarie 1939

Pregătirile strategice, militare şi politice, ale Cartelului pentru controlul asupra lumii

În 1918, Cartelul a ratat prima încercare de cucerire a lumii – primul război mondial – iar marioneta sa militară, împăratul Wilhelm al II-lea, a fost obligat să abdice. Totuşi, nu la fel au făcut şi susținătorii corporatişti ai primul război mondial, şi anume BAYER, BASF şi HOECHST ale căror mărfuri – explozibile şi gaze otrăvitoare – au propulsat devastatorul război. Aceste interese corporatiste, care au operat după anul 1925 sub numele de Cartelul IG Farben, şi-au strunit forțele pentru următoarea încercare de cucerire a lumii.

Cartelul a transformat o instituție academică privată – numită uimitor, Kaizer Wilhelm, după numele celui care abdicase – într-un spațiu de instruire pentru cadrele sale, în vederea încercărilor ulterioare de cucerire a lumii. IG Farben nu a finanțat doar cercetările lui Otto Hahn la Institutul de Chimie Kaizer Wilhelm (KWI) ci şi o întreagă elită de tehnocrați în Dreptul Internațional şi Comparat, de la KWI. În spatele acestui nume de cod, Cartelul a finanțat dezvoltarea strategică a cadrului legislativ necesar pentru a controla şi guverna o lume subjugată. Unul dintre tehnocrați, în mod special instruit acolo între 1927 şi 1929 a fost Walter Hallstein.

Deasupra; Institutul de Chimie Kaizer Wilhelm de la Berlin unde a fost descoperită fisiunea nucleară. La dreapta: Carl Bosch, directorul IG Farben care a devenit preşedinte al Societății Kaizer Wilhelm în 1937. IG Farben a finanțat Institutele de Chimie şi de Drept Internațional Kaizer Wilhelm în pregătirea următoarei încercări a Cartelului de a cuceri lumea.

Instruirea Elitelor pentru Următoarea Cucerire a Lumii

Cartelul chimic german
BAYER / BASF/ HOECHST

Construit pe baza celui mai mare număr de patente deținut de vreun grup corporatist din lume, cartelul german plănuieşte să cucerească pieţele globale de produse chimice, petrochimice şi farmaceutice.

1914 - 1918 primul război mondial

Împăratul German „Kaizer Wilhelm" şi armata germană sunt „comisionate" să implementeze planurile de cucerire a lumii. BAYER/BASF produc explozibile şi arme chimice. Planul eşuează. Împăratul este nevoit să abdice – Cartelul continuă.

Instituțiile Kaiser Wilhelm (KWI)

BAYER, BASF, HOECHST – care au operat după anul 1925 sub denumirea de Cartelul IG Farben – finanțează această instituție ca loc de instruire pentru cadrele lor academice, pregătite pentru următoarele două încercări de cucerire a lumii.

KWI pentru chimie
Otto Hahn

KWI pentru drept internațional
Walter Hallstein

Tehnologia armelor nucleare pentru cucerirea lumii

„Reich"-ul mondial

Cartelul guvernează Europa şi lumea prin:

- **stat supranațional**
- **birou central al cartelului**
- **dictatură corporatistă**
- **amenințare nucleară**

„Discursul de cucerire" al lui Hallstein: Viitoarea Europă sub controlul Nazi/IG Farben

La 23 ianuarie 1939, Hallstein, decanul Facultății de Drept şi Economie de la Universitatea din Rostock, Germania, a ținut un discurs propagandist despre restructurarea legislatiă a Europei. Prezentarea sa, care ar fi cel mai bine caracterizată de cuvintele „discurs de cucerire", a fost o parte a mobilizării la război de către regimul nazist şi partenerii săi corporatişti, Cartelul Petrolului şi Medicamentelor, IG Farben.

Momentul discursului său a fost unul cu o înaltă semnificație. Doar cu 10 luni înainte, la 12 martie 1938, Germania anexase Austria. La 10 octombrie 1938, doar cu 3 luni înainte de discursul lui Hallstein, naziştii anexaseră, de asemenea, teritoriul ceh al Sudetenland (Bohemia, Moravia) amenințând cu războiul dacă nu li s-ar fi satisfăcut cererea teritorială. La o conferință internațională la Munchen, pe 29-/30 septembrie 1938, Hitler asigurase lumea că odată cu anexarea Sudentenland, pretențiile sale teritoriale vor fi satisfăcute. Nimic nu era mai departe de adevăr.

Mai important, zorii erei nucleare şi monopolul asupra acestei tehnologii, au încurajat naziştii să-şi accelereze planurile de cucerire a lumii. „Discursul de cucerire" al lui Hallstein nu lasă nici un dubiu asupra faptului că el ştia despre aceasta şi a susținut pe deplin subjugarea Europei – şi mai târziu a întregii lumi – sub controlul politic, economic şi juridic complet al coaliției Nazi/IG Farben. În discursul său el descrie în mod specific cucerirea planificată a Europei de către Wehrmacht şi subjugarea Europei ca „eveniment economic cu consecințe pur şi simplu inimaginabile".

Acest discurs reflectă, desigur, dilema cu care naziştii s-au confruntat în ianuarie 1939 – doar cu 7 luni înainte de lansarea celui de-al doilea război mondial. În timp ce Hallstein şi alți propagandişti naziști au trebuit să pregătească – şi să motiveze – elitele Germane pentru un război mondial la scară completă, ei nu au putut încă să vorbească deschis în public despre planurile lor de război.

locația discursului propagandistic, „Mahn und Ohlrichs Keller" din Rostock, str. Doberaner nr 21, este încă un punct de reper astăzi.

Imaginați-vă în acest peisaj sinistru cu mai bine de 80 de ani în urmă. O noapte geroasă de iarnă în ianuarie 1939, temperaturile foarte scăzute au luat în stăpânire orașul portuar german Rostock de la țărmul Mării Baltice. Zăpada şi gheața acoperă drumurile şi întunericul umple aerul.

Dintr-o dată liniştea e spartă. Străzile principale din centrul oraşului Rostock par să se umple de mişcare, piatra cubică reverberează sub cizmele soldaților, cămăşilor cafenii şi oficialilor statului nazist. Ei par să se fi amestecat cu politicieni locali, profesori la universitate şi studenți îmbrăcați formal, pentru a sublinia importanța evenimentului. Elita nazistă merge spre una din cele mai mari locații de adunare din oraş: Mahn & Ohlrichs Keller, sala de conferințe a berăriei locale.

Vorbitorul cheie pentru această seară este un profesor de drept de 38 de ani de la Universitatea din Rostock: Walter Hallstein. Discursul său, pe care îl veți citi pe paginile următoare, vă va schimba pentru totdeauna perspectiva asupra „Bruxelles UE".

Großdeutschland als Rechtseinheit

Vortragsabend der Rostocker Universität — Professor Hallstein sprach

Seestadt Rostock, 24. Januar.

Gestern abend fand in Mahn & Ohlerichs Keller ein Vortragsabend statt, zu dem der Rektor der Universität, Prof. Dr. Nickoldt, eingeladen hatte. In seiner Begrüßungsansprache konnte er Staatsminister Dr. Scharf, die Vertreter der Partei und ihrer Gliederungen, der Wehrmacht, des Reichsarbeitsdienstes, der Stadt, der Wirtschaft und der Studentenschaft begrüßen. Er sprach die Hoffnung aus, daß dieser Abend dazu beitragen werde, daß die Hochschule in der Oeffentlichkeit Vertrauen und Verständnis finden möge, denn sie stehe nicht fern dem alltäglichen Geschehen, wenn sie auch als alte Einrichtung auf eine lange Geschichte und alte Tradition zurückschauen kann. Wie sehr der Führer die deutschen Hochschulen als Träger wertvoller Tradition achte, gehe daraus hervor, daß an der großen Kulturtagung auf dem Reichsparteitag 1938 die Rektoren in ihren historischen Amtstrachten teilgenommen hätten.

Der Redner des Abends, der Ordinarius der Rechtswissenschaft, Professor Dr. Hallstein, der durch seine vergleichende Forschung in den europäischen rechtspolitischen Verhältnissen reichste Erfahrungen gesammelt hat, behandelte darauf die überaus aktuelle Frage der rechtspolitischen Eingliederung der Ostmark und des Sudetenlandes.

Die tiefschürfenden Ausführungen von Professor Dr. Hallstein wurden mit lebhaftem Beifall belohnt. Ein geselliges Beisammensein schloß den Abend. Unter den Ehrengästen befanden sich außer dem Staatsminister u. a.: Oberbürgermeister Volgmann, der Standortälteste Oberst Lieb, Generalarbeitsführer Schroeder, ein Vertreter des Kreisleiters, Kreisorganisationsleiter Degner, SA-Oberführer Behnert, Polizeipräsident Dr. Sommer, Ministerialdirektor Dr. Bergholter, Oberstleutnant von Blessingh, Warnemünde.

Facsimil al raportului de presă original asupra prezentării lui Hallstein, intitulat „Marea Germanie ca Entitate de Drept". Acest raport martor ocular al evenimentului de propagandă nazistă a fost publicat în „Lower German Observer" (Niederdeutscher Beobachter) a doua zi, 24 ianuarie 1939.

Faptul că prelegerea lui Hallstein nu a fost numai un eveniment universitar, ci un eveniment oficial al statului nazist, este subliniat de prezența ministrului de stat nazist – Dr. Scharf, reprezentantul lui Hitler în guvernarea de stat de la Mecklenburg, a cărui capitală era Rostock – ca şi a întregii elite a statului nazist din regiune.

Articolul de mai sus publicat în ziarul oficial nazist „Niederdeutscher Beobachter" (Low German Observer) a doua zi, 24 ianuarie 1939, documentează prelegerea lui Hallstein şi evenimentul de stat din jurul acesteia.

Traducerea acestui articol de ziar este redată pe pagina alăturată. Completările din paranteze pătrate precum şi accentuările au fost adăugate de noi.

Marea Germanie ca Entitate de Drept

Prelegere de seară ținută de profesorul Hallstein de la Universitatea din Rostock

Rostock, 24 ianuarie

Prelegerile de aseară au avut loc la Mahn & Ohlreichs Keller. Invitația a fost lansată de către Prof. Dr. Ruickholdt, decanul universității. În discursul său de deschidere, el a urat bun venit Ministrului de Stat [Nazist] Dr. Scharf, reprezentanților partidului [nazist] şi organizațiilor sale, Wehrmarcht-ului [forțele armate naziste], „Reichsarbeitsdienst" [serviciul de muncă al reich-ului, uniunea comercială nazistă] şi ai oraşului [Rostock] ca şi reprezentanților sectorului de afaceri şi corpului studențesc.

Ruickholdt şi-a exprimat speranța ca această seară să contribuie la încrederea şi înțelegerea publicului pentru că, deşi este un stabiliment vechi de lungă istorie şi tradiție, nu este departe de viața de zi cu zi. Marea apreciere a Führerului [Hitler] asupra universităților germane ca susținătoare ale unei tradiții valoroase poate fi observată din faptul că în timpul "Kulturtagung" [conferință culturală], conducătorii acesteia au participat la raliul Nürnberg [Reichsparteitag] din 1938, în hainele lor tradiționale, istorice, a spus Ruickholdt.

Vorbitorul serii a fost Dr. Hallstein, profesor de drept cu o bogată experiență în politicile dreptului european, cunoscut datorită studiilor sale comparate. El a abordat problema legăturilor juridice dintre „Ostmark" şi Sudetenland [adică anexarea Austriei şi a unei mari părți din Cehoslovacia de atunci, de către nazişti].

Afirmațiile profunde ale prof. Hallstein au fost primite cu multe aplauze. O întrunire socială a încheiat seara. În afară de Ministrul de Stat, oaspeții de onoare au inclus, printre alții pe maiorul Volgmann, comandantul garnizoanei[nazist], Colonelul Lieb, „Generalarbeitsfuhrer" [al treilea rang în serviciul nazist de muncă al reich-ului], Schroeder, reprezentant al Kreisleiter [conducător al districtului nazist], „Kreisorganisationsleiter" [conducător al organizației de districte naziste] Degner, "S.A. Oberfuhrer" [Brigadier cu cămaşă cafenie] Behner, Şef [nazist] Constable Dr. Sommer, Director Ministerial [nazist] Dr. Bergholter, Locotenent Colonel [Nazi Wehrmacht] von Bleffingh, Warnemuende [district din Rostock].

Hallstein şi "nou vorba" nazistă

În cadrul acestui capitol, termenul de coaliție Nazi/Cartel va fi folosit pentru a descrie înfiorătorul "mariaj" care a avut loc între Cartelul Petrolului şi Medicamentelor IG Farben şi acoliții săi naziști care, împreună, au avut scopul de a cuceri şi controla lumea. Termenele "coaliție" şi chiar "mariaj" au fost folosite în timpul Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război pentru a caracteriza relația dintre Cartelul Petrolului şi Medicamentelor şi naziști în pregătirea şi lansarea celui de-al doilea război mondial.

"Discursul de cucerire" al lui Walter Hallstein, susținut pe 23 ianuarie 1939, a fost o parte a mobilizării comprehensive a campaniei Nazi/Cartel către cel de-al doilea război mondial.

Pentru a-şi ascunde planurile agresive de război – şi pentru a păstra elementul de surpriză – Coaliția Nazi/Cartel a perfectat strategia înşelătoriei. Walter Hallstein a fost unul dintre "maeştrii înşelătoriei" în propaganda Nazi/Cartel care a dus la cel de-al doilea război mondial.

Acum că a fost făcut public, discursul lui Hallstein va deveni un exemplu clasic despre cum propagandiştii Nazi/Cartel au înşelat întreaga lume cu privire la adevăratele lor intenții. "Discursul de cucerire" al lui Hallstein va fi studiat de generații de studenți la istorie, politică, drept şi alte discipline.

Publicarea acestui discurs de către noi nu serveşte numai la expunerea intereselor pe care le servea Hallstein ca arhitect cheie al "Bruxelles UE", ci va servi şi generațiilor viitoare ca avertisment să fie vigilente cu privire la acțiunile reprezentanților lor politici – şi să nu cadă pradă cuvintelor neadevărate.

Ca parte a mobilizării lor camuflate pentru cel de-al doilea război mondial, Hallstein şi alți propagandişti ai Coaliției Nazi/Cartel au redefinit în mod sistematic semnificațiile anumitor cuvinte.

"Costum închis la culoare sau uniformă [nazistă]"

Chiar cu câteva săptămâni înainte de discursul lui Hallstein, cancelarul Universității din Rostock nu a lăsat nici un dubiu asupra faptului că „discursul lui Hallstein" era un eveniment oficial organizat de universitate pentru statul nazist.

R u n d s c h r e i b e n Nr. 1/39.

Ich erlaube mir, die Herren Kollegen zu dem am Montag, den 23. Januar 1939, um 20.30 Uhr, in Mahn & Ohlerichs Keller, Doberaner Straße 21, stattfindenden Vortrag des Herrn Kollegen Hallstein

„ Die Rechtseinheit Großdeutschlands "

einzuladen und zu dem anschließenden Bierabend aufzufordern.

Ich hoffe sehr auf die Teilnahme aller Kollegen an diesem Abend und wäre dankbar, wenn sie zum Empfang der Gäste bis spätestens 20.15 Uhr anwesend wären.

Seestadt Rostock, den 10. Januar 1939.

D e r R e k t o r .

gez. R u i c k o l d t .

Dunkler Anzug oder Uniform
Antwort, auch im Falle der
Behinderung, auf beiliegender
Freikarte erbeten bis 14.1.39.

An den
gesamten Lehrkörper
(einschl.Assistenten)

Circulara nr. 1/39

Invit pe „domnii colegi" [toți profesorii, asistenții și personalul didactic al universității] la Mahn & Ohlerichs Cellar, str. Doberaner 21, luni 23 ianuarie 1939 la ora 20:30 pentru a asculta discursul „domnului coleg Hallstein" cu tema

„Entitatea de Drept a Marii Germanii"

cu rugămintea de a rămâne în continuare pentru „o seară cu bere".

Aștept participarea tuturor colegilor în această seară și aș fi recunoscător dacă ați putea sosi la 20:15 pentru a primi oaspeții [din elita nazistă].

Orașul portuar Rostock, 10 ianuarie 1939

Cancelar – Ruickoldt

Ținuta obligatorie: costum de culoare închisă sau uniformă
Vă rugăm să răspundeți, chiar și în caz de neparticipare,
pe card-ul atașat, înainte de 14 ianuarie 1939.

Iată în continuare câteva exemple ale terminologiei de propagandă Nazi/Cartel folosite de Hallstein – maestru al înşelătoriei – în „discursul de cucerire":

- **„Marea Germanie" [„Grossdeutschland" cuvântul cheie pentru „Europa sub controlul Coaliției Nazi/Cartel].** Chiar şi cu titlul discursului său – "Entitatea de Drept a Marii Germanii" – Hallstein creează impresia înşelătoare de a descrie pur şi simplu schimbările de ordin juridic din Germania. Termenul de "Marea Germanie" era cuvântul de cod al Nazi/Cartel pentru "întreaga Europă – şi mai târziu întreaga lume – sub controlul lor".

- **"Ostmark" [„Teritoriu de est", cuvântul de cod al Nazi/Cartel pentru Austria ocupată].** Pentru Austria anexată, Hallstein foloseşte terminologia de propagandă Nazi/Cartel "Ostmark" pentru a crea impresia că ocuparea națiunii austriece de către naziști a fost doar extensia naturală a Reich-ului german către est.

- **"Anschluss" ["legare", cuvântul de cod al Nazi/Cartel pentru „subjugarea unei țări prin orice mijloace"].** Pentru anexarea Austriei şi a teritoriilor cehe Sudetenland (Bohemia şi Moravia), coaliția Nazi/Cartel a inventat termenul "Anchluss" (legare) pentru a sugera că anexarea acestor teritorii a fost doar o "legare" administrativă. Hallstein foloseşte în mod abundent terminologia Nazi/Cartel în discursul său, punând în umbră în mod deliberat planurile coaliției Nazi/Cartel de cucerire militară şi anexare a întregii Europe şi mai târziu a restului lumii.

- **"Rechtswahrer" [„apărători ai legii", cuvântul de cod Nazi/Cartel pentru „trupe de furtună juridică" angajați în construirea unei lumi totalitare sub controlul lor].** 1936 – la trei ani după obținerea puterii în Germania – a fost anul Legilor Rasiale de la Nürnberg şi anul când Hallstein a devenit decan al Facultății de Economie şi Drept a Universității din Rostock.

Professor Dr.iur.W.Hallstein

Seestadt Rostock, den 23.Januar 1939
Stephanstr.15

Euer Magnifizenz

hoffe ich durch die Bemerkung (nichts Neues zu sagen, aber) eine Bestätigung eigener Motive zu liefern, daß heute Abend über "die Rechtseinheit Großdeutschlands" ein Gelehrter zu Wort kommen wird,

dessen wissenschaftliche Arbeit einerseits vorwiegend der vergleichenden Erforschung der europäischen Rechtsordnungen gilt und der andererseits durch intensive Beteiligung an den Arbeiten der "Akademie für Deutsches Recht" mit den rechtspolitischen Zielsetzungen des Dritten Reiches besonders vertraut ist und daher berufen erscheint zu dem Problem der rechtlichen Verschmelzung der neuen deutschen Gebiete mit dem Altreich vom Standpunkte der Rechtswissenschaft aus Stellung zu nehmen.

Heil Hitler!
Euer Magnifizenz aufrichtig
ergebener

Prof. Dr. jur. Walter Hallstein — Oraşul portuar Rostock, ianuarie 23, 1939
Stephan Str. 15

Stimate domnule Cancelar [„Magnifizenz" era formula de adresare la vremea aceea]

[Hallstein vorbeşte despre sine la persoana a treia, ca un rege medieval] În această seară un cărturar va lua cuvântul pe tema "Unității de Drept a Marii Germanii", a cărui activitate ştiințifică, pe de o parte, s-a focalizat pe cercetarea comparativă a sistemelor dreptului european.

Pe de altă parte el este, prin participarea sa activă la Academia de Drept German [instituția nazistă pentru asigurarea guvernului dictatorial nazist] familiar în special cu scopurile administrativ-politice ale celui de-al treilea Reich [nazist].

Astfel, el [Hallstein încă vorbeşte despre el însuşi!] pare să fie chemat pentru a face o declarație de pe poziția ştiinței dreptului [adică, cadrul legilor dictatoriale naziste] despre contopirea noilor teritorii germane cu "vechea Germanie" [Altreich, adică Germania existentă].

Heil Hitler!
Cu sinceritate şi devotament
Către Magnificența voastră

În scrisoarea sa oficială către Cancelarul Universității, Hallstein se descrie pe sine însuşi ca un expert în "Ordinea Dreptului European" şi familiar în mod special cu "Scopurile celui de-al treilea Reich".

1936 a fost de asemenea anul când Coaliția Nazi/Cartel a început "planul de 4 ani" pentru pregătirea celui de-al doilea război mondial şi cucerirea militară a lumii. Avocații germani au fost parte a acestor pregătiri. "Asociația avocaților germani naziști" [Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen (BNSD)] a fost reorganizată ca Nazi Rechtswahrer Bund (NSRB) – organizația oficială nazistă a "Apărătorilor Legii".

Decizia de a organiza părți majore ale profesiei din domeniul juridic în Germania nazistă sub termenul propagandist "Apărătorii Legii" reflectă semnificația dată de coaliția Nazi/IG Farben acestei profesii. Aceşti "polițişti furtunoşi juridici" erau esențiali pentru cimentarea dictaturii în Germania – şi mai târziu pentru extinderea dictaturii în restul Europei.

Prin marcarea întregii profesii ca "Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]", naziştii au creat unul dintre cele mai impresionante exemple ale propagandei lor înşelătoare. Aceşti "Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]" desigur nu aveau să "apere" legile democratice. Dimpotrivă, ei erau angajați în distrugerea sistematică a acestora. Aceşti "Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]" erau arhitecți fanatici ai unei lumi sub controlul coaliției Nazi/IG Farben. Singurele legi pe care au jurat să le "apere" erau legile dictatoriale care cimentau guvernarea coaliției Nazi/Cartel asupra lumii într-un "Reich de o mie de ani".

Walter Hallstein a fost membru al acestei notorii organizații de "Apărători ai Legii [Nazi/Cartel]".

Aceste exemple sunt doar câteva din lunga listă de termeni înşelători folosiți de Hallstein şi alți propagandişti Nazi/Cartel în încercarea lor de a obține controlul asupra Europei şi lumii.

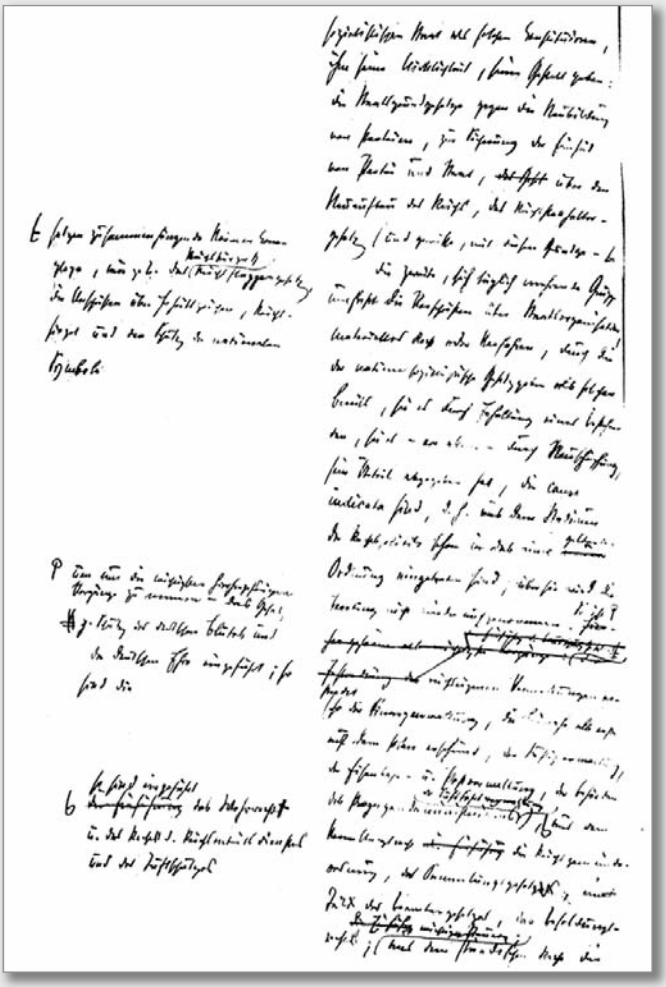

Facsimil din manuscrisul lui Hallstein pentru discursul său de propagandă nazistă susținut la Rostock pe 23 ianuarie 1939. întregul manuscris poate fi revăzut pe site-ul nostru.

Această tehnică de propagandă a Nazi/Cartel de a inversa faptele şi a folosi un limbaj înşelător pentru scopuri propagandistice – perfect exemplificată de Hallstein în „discursul său de cucerire" – va fi descrisă 15 ani mai târziu ca „newspeak" (nouvorba) de către George Orwell în romanul său 1984.

Următoarea traducere a „Discursului de cucerire al lui Hallstein" este bazată pe manuscrisul său original. Luând în considerare natura fanatică a discursului lui Hallstein, unii din cititorii acestei cărți ar putea, fără îndoială, să-şi pună întrebări asupra autenticității textului. În acest scop, şi pentru a înlătura orice îndoieli, am publicat integral online „discursul de cucerire" al lui Hallstein (în original, în germană).

Mai mult, am reuşit să obținem o copie scrisă de mână a discursului lui Hallstein; o mostră din aceasta este reprodusă pe pagina anterioară. Explicațiile terminologiei de propagandă Nazi/Cartel folosite de Hallstein în discursul său extremist sunt date în forma parantezelor pătrate în cadrul textului, sau ca note de subsol.

Unele secvențe din textul lui Hallstein, care au servit pur şi simplu la mascarea naturii militante a discursului său, nu au fost incluse în această carte. Totuşi, ele pot fi studiate online în manuscrisul german original.

Pentru a sublinia importanța „discursului de cucerire" Nazi/Cartel al lui Hallstein din 1939 pentru Europa zilelor noastre, au fost introduse în text casete de culoare roşie. Aceste casete roşii marchează părțile cheie ale discursului care au devenit ulterior părți ale „Bruxelles UE" odată cu semnarea „Actului de Activare" de la Lisabona din 2009, la exact 70 de ani de la momentul în care Hallstein ținuse acel discurs, cu puțin timp înainte de lansarea celui deal doilea război mondial.

„Discursul de cucerire" al lui Hallstein este un exemplu perfect al modului în care Cartelul Petrolului şi Medicamentelor îşi schimbă acționarii politici, dar – peste decenii – continuă să-şi urmeze scopurile economice şi politice pe termen lung.

Cum naziştii nu mai sunt iar Hallstein a decedat, acelaşi Cartel al Petrolului şi Medicamentelor care a fost responsabil de cele două războaie mondiale în decursul secolului 20 a numit noi acționari politici pentru secolul 21.

Aceste marionete politice – în primul rând din „imperiile de export" ale Cartelului, Germania şi Franța – sunt hotărâte să sacrifice populația planetei celei de-a treia încercări a Cartelului, de cucerire a lumii.

Majoritatea acestor documente au putut fi obținute de către oricine a fost interesat de aflarea adevărului asupra originilor „Bruxelles UE" şi a rolurilor „părinților fondatori" autonumiți. Faptul că „discursul de cucerire" al lui Hallstein a fost necunoscut până la publicarea acestei cărți este pur şi simplu de neiertat.

Această omisiune crucială îți spune ție, cititorule, că fie liderii tăi politici au ratat să se informeze despre Hallstein şi rădăcinile întunecate Nazi/IG Farben ale „Bruxelles UE" – sau, dacă au ştiut, nu au îndrăznit să te informeze despre aceste lucruri.

După publicarea acestei cărți, liderii politici ai Europei nu se vor mai putea ascunde după scuza că „nu au ştiut". Acum este la latitudinea ta, cititorule, să-ți confrunți reprezentanții politici – mici şi mari – cu faptele istorice.

Trebuie să învățăm din greşelile trecutului, să împiedicăm istoria să se repete şi să ajutăm la construirea unei Europe noi şi democratice.

„Entitatea de Drept a Marii Germanii"*

textul următor este din „discursul de cucerire" al lui Hallstein:

*„**Apărătorul Legii [Nazi/Cartel]**"[1] are trei sarcini: trebuie să cunoască Legea, să o aplice şi să o dezvolte mai departe. Cea mai importantă dintre aceste trei sarcini este a treia, pentru că tot ceea ce facem este supus **Legii Dezvoltării [Totalitare]**"[2].*

*„Nu doar trebuie să fim atenți la legile existente, ci în special la **Procesul Legislativ [Nazi/Cartel] pentru viitor**. Sarcina noastră în sensul politicii şi dreptului nu este doar de a menține ordinea existentă, ci de a crea **una mai bună [!]**[3].*

"Ar trebui să explic de ce Apărătorul Legii [Nazi/Cartel][1] are o chemare specială pentru a gestiona această sarcină.

"Conducerea Statului [Nazi/Cartel European][4] are puterea necondiționată şi finală în toate deciziile legate de arhitectura acestei Comunități a Poparelor[5].

Astăzi "Comisia UE" a devenit "Conducerea statului [european] cu putere necondiționată şi finală în toate deciziile".

* ***"Marea Germanie"*** i.e. prin analogie cu "Marea Britanie" şi controlul său asupra unei mari părți din lume prin intermediul Commonwealth-ului la acel moment, Coaliția Nazi/Cartel a folosit termenul de "Marea Germanie" pentru a-şi marca pretenția de dominare a lumii. Termenul de "Marea Germanie" a fost folosit ca şi cuvânt de cod pentru Europa şi mai târziu mari părți ale lumii sub controlul Nazi/Cartel.

[1] ***„Rechtswahrer"*** i.e. "noua vorbire" nazistă pentru acei avocați fanatici ai Nazi/Cartel care au fost decişi să distrugă sistemul democratic de drept şi să-l înlocuiască cu cadrul legii totalitare care a format baza dictaturii Nazi/Cartel.

[2] "Gesetz des Werdens" i.e. "noua vorbire" a lui Hallstein pentru a descrie nevoia de extindere a sistemului totalitar de drept Nazi/Cartel în Europa şi întreaga lume.

În 1957 (sus) la numai 18 ani de la „Discursul de cucerire", Hallstein introduce **„Principiile Conducerii"** în Tratatul de la Roma, document fundamental al **Bruxelles UE.**

„Comisia Europeana" – birocrații numiți din partea Cartelului – devin noua Conducere de stat dictatorial [Cartelul european] cu „puteri depline si nelimitate pentru toate deciziile legate de arhitectura acestei Comunități [Europene]"!

În 2009 (jos), 27 de lideri politici europeni aproba „Actul de Activare de la Lisabona", ca o completare a Planurilor de Cucerire ale lui Hallstein – la 70 de ani de la discursul din 1939 – si impulsionând Cartelul în cea de-a treia încercare de cucerire a Europei.

[3] ***„Eine bessere Ordnung"*** **i.e. cu această „ordine mai bună" Hallstein descrie baza legislativă pentru controlul dictatorial al regimului Nazi/Cartel asupra Europei și lumii.**

[4] ***„Fuhrung des Staates"*** **i.e. Nazi terminology to invoke the 'Führer Principle', the total subordination under the goals of the Nazi/Cartel Coalition.**

[5] ***„Volksgemeinschaft"*** **i.e. terminologia nazistă pentru a invoca „Principiul Fuhrerului", [subordonarea totală scopurilor Coaliției Nazi/Cartel].**

„Are Conducerea [Nazi/Cartel a] Statului nevoie de avocați pentru a îndeplini această sarcină politică? Un avocat individual ar putea vedea problema astfel, din punct de vedere profesional şi psihologic, ceea ce este de înțeles. Avocații sunt în general ocupați pentru tot restul vieții lor să reglementeze şi să controleze problemele mărunte ale Comunității, constrânşi de un sistem strict de reglementari adunate în mii de paragrafe de legi să - şi umple timpul cu „repararea gardurilor" şi „curățarea şanțurilor".

„Astfel, avocații vor simți puternica tentație ce derivă din actul de eliberare al elaborării de legi [Nazi/Cartel][6], această provocare masculină [!] care caracterizează orice avansare în teritorii necunoscute. Ei vor primi cu recunoştință oportunitatea de a deveni parte a unui efort comun de planificare [Nazi/Cartel][7] la scară deosebit de mare – altminteri se vor limita la modesta „grădină" lăsată în grija lor.

"Totuşi, rațiunea pentru responsabilizarea Apărătorului Legii [Nazi/Cartel][1] pentru rolul de arhitect[8] derivă din "necesitățile şi nevoile" Comunității [Ariene][9].

"Crearea acestei noi Politici a Dreptului necesită sprijinul acelor avocați care conduc Departamentul Juridic [Nazi/Cartel], care cunosc legislația [Nazi/Cartel] şi regulile [Nazi Cartel] de elaborare a legilor, deoarece este evident că trebuie să ştii ce este "bine" ca să poți găsi ce este "mai bine" [!][10].

"Sunt convins, totuşi, că justificarea acestei chemări la întocmirea noii legislații [Nazi/Cartel] trebuie să fie fondată şi mai adânc. Cred că trebuie să vină din însăşi natura ordinelor date de Popor[ul Arian][11] Apărătorului Legii ***[Nazi/Cartel] Law***[1]*:*

[6] ***„Befreienden rechtsschöpferischen Tat"*** **i.e. terminologia pentru impunerea legilor Nazi Cartel asupra popoarelor din țările europene cucerite.**

[7] ***„Grossartigen Gesamtplanung"*** **i.e. terminologia Nazi/Cartel de cucerire şi restructurare a continentului european.**

[8] ***„Mitgestalter"*** **i.e. chemarea lui Hallstein către profesia juridică să ajute la construirea unei Europe controlate de Nazi/Cartel.**

Întrebări arzătoare despre Walter Hallstein:

Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război, 1946. primul rând, de la stânga la dreapta: *Goering* (care a fost – împreună cu *Krauch*, directorul cartelului IG Farben – responsabil pentru „planurile de patru ani" de cucerire a Europei de către coaliția Nazi/Cartel), *Hess* (adjunctul lui Hitler), *Ribbentrop* (ministru de externe al Coaliției Nazi/Cartel), *Keitel* (șeful „Wehrmacht") și alți criminali de război.

Întrebare: Cum a scăpat Hallstein de „denazificarea" aliată şi de ce nu a fost judecat de Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg la fel ca alți avocați Nazi/Cartel?*

Răspuns: Hallstein a mințit Aliații în legătură cu afilierea sa la organizații naziste. „Discursul său de cucerire" și alte documente incriminatoare au fost în mod deliberat omise de Hallstein în raportul său oficial către Aliați. Pentru a-i induce în eroare, el chiar s-a prezentat ca un simplu „martor" sau chiar „victimă" a regimului nazist.

*** Pentru mai multe informații despre Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg împotriva avocaților coaliției Nazi/Cartel (cazul nr. III din proces) vezi: http://www.mazal.org/archive/nmt/03/NMT03-C001.htm**

[9] ***„Gemeinschaft"*** **i.e. terminologia pentru societatea cu nucleu de bază Arian în Europa controlată de Nazi/Cartel vezi mai sus.**

[10] **Hallstein în mod evident propagă regimul totalitar Nazi/Cartel ca sistemul „mai bun" prin comparație cu democrația.**

[11] ***„Volk"*** **i.e. terminologia nazistă pentru populația ariană.**

„Urmând legea naturii înnăscute din profesia de „Apărător al Legii [Nazi/Cartel]" trebuie să fie în ultimă instanță un arhitect responsabil al Legii ***[Nazi/Cartel]***[12]*.*

"Relația dintre "Apărătorii Legii [Nazi/Cartel]" şi Lege[a Nazi/Cartel] astăzi este diferită de "pozitivismul dreptului" al sfârşitului de secol 19 care a fost opțiunea predominantă până la începutul secolului [20]:

"Crearea Noii Legi [Nazi/Cartel] este numai sarcina Legislatorilor [dictatoriali ai Nazi/Cartel] iar rolul Judecătorului este limitat la integrarea – "prezentarea" – "Faptelor de Viață" sub aceste fapte hotărâte de Lege[a Nazi/Cartel].

În 1957, Hallstein a incorporat exact acest principiu – dreptul exclusiv de "Creare a Noii Legi [a Cartelului]" – ca monopol al "Noilor Legislatori [ai Cartelului]". Comisia UE, în Tratatul de la Roma.

În 2009, 27 politicieni europeni au semnat "Tratatul de la Lisabona" şi prin acesta elementele cheie ale unui "Act de Activare" către împuternicirea dictatorială a intereselor Cartelului asupra Europei. Cu semnăturile lor, aceşti politicieni – în mod deliberat sau nepăsător – şi-au bătut joc de secole de democrație europeană.

"El încearcă să elibereze Legea de neprevăzute şi expune cadrul susținător al unei legi care leagă consecințe juridice de un eveniment întâmplător".

"Toate ramurile activității juridice sunt parte a Purificării [!][13]*: Teoria Ştiințifică a Legii [Nazi/Cartel], ale cărei rezultate sunt condensate în sfaturi juridice pentru practica dreptului şi eforturi zilnice*

[12] **Sistemul nazist de legi care subjugă popoarele Europei.**

[13] ***„Läuterungsarbeit"*** **i.e. terminologie care descrie înlăturarea de către Nazi/Cartel a tuturor elementelor democratice din Noua Ordine a Coaliției Nazi/Cartel pentru Europa şi lume.**

„Echipa de sprijin” internă a lui Hallstein pentru cucerirea Europei prin intermediul Bruxelles UE

Konrad Adenauer, cancelar al Germaniei de Vest (stânga) și Herman Josef Abs, CEO al Băncii Germane și subiect al investigațiilor pentru crime de război

Hans Globke, conducător al cancelariei lui Adenauer, nr. 101 pe lista Aliaților cu „cei mai căutați” criminali de război

Fritz Ter Meer, director al BAYER/IG Farben, condamnat la închisoare la procesul de la Nürnberg, pentru crimele sale de război, iar în 1956 reinstalat ca preşedinte al BAYER

Informații suplimentare: **GB2WW351**

de către ofițerii de frunte [!] ai Legii [Nazi/Cartel][14] care devin avocați ai Conştiinței Insultate [!]a Legii [Nazi/Cartel]15 ca şi judecătorul care – prin verdict – dă validitate finală Instrucțiunilor Legii [Nazi/Cartel].

„Toate aceste elemente dezvoltă Legea [Nazi/Cartel] într-un efort continuu şi meticulos care necesită Conştientizarea zilnică a Popoarelor asupra Legii ***[Nazi/Cartel] Law***[16]*.*

"Adevărata natură a Constituției de drept a Popoarelor[11] *poate fi recunoscută doar de acei observatori care nu doar se holbează la legi, ci iau în considerare în mod activ sinergia tuturor acestor forțe*[16a] *împreună. Această "artă practicată extensiv" trebuie să fie utilizată când este nevoie de o Revizuire Generală a Întregului Sistem Legislativ*[17] *care depăşeşte posibilitățile de corecturi zilnice.*

"Aceasta este adevărat cu atât mai mult cu cât o Răsturnare Completă a Sistemului Legislativ, de proporții revoluționare [!][18]***, cheamă pentru folosirea tuturor forțelor disponibile.***

În 1957 Hallstein a incorporat "uneltele" strategice Legislative pentru răsturnarea completă a sistemelor de drept de proporții revoluționare" pe întreaga Europă, în "Tratatul de la Roma", documentul fondator al "Bruxelles UE".

În 2009, 27 lideri politici europeni au activat această "completă răsturnare a sistemelor de drept" ale națiunilor europene în numele Cartelului, prin semnarea "Actului de Activare de la Lisabona".

[14] ***„Frontoffiziere des Rechts"*** **terminologie ce reflectă subjugarea de către Hallstein a profesiei juridice mobilizării generale de război. Hallstein a introdus această terminologie militară în profesia juridică cu 7 luni înainte de lansarea celui de-al doilea război mondial de către Coaliția Nazi/Cartel.**

[15] ***„Rechtsbewusstsein"*** **terminologie Nazi/Cartel pentru "insulta" pe care sistemul de drept al națiunilor democratice o adresează percepției lui Hallstein şi altor suporteri fanatici ai ideologiei Nazi/Cartel.**

[16] ***„Völkisches Rechtsbewusstsein"*** **i.e. terminologie nazistă pentru supunerea legilor sistemului dictatorial nazist şi ideologiei rasiste a acestuia despre un „Volk" superior (arian).**

„Echipa de sprijin" extern a lui Hallstein pentru cucerirea Europei prin intermediul „Bruxelles UE"

PERSONALUL OPERATIV AL LUI HALLSTEIN DE LA „BIROUL DE RELAȚII EXTERNE" GERMAN

Mulți oficiali şi ambasadori ai „Ministerului Afacerilor Externe" ai Germaniei de Vest de după cel de-al doilea război mondial au fost membri ai „Ministerului Nazist al Afacerilor Externe" sub Ribbentrop. Ei au fost decorați ca agenți ai cuceririi Europei în timpul celui de-al doilea război, de către Coaliția Nazi/Cartel.

În timpul anilor 1950 – anii de fondare ai Bruxelles UE – aceste marionete politice şi juridice au devenit agenții operativi ai Cartelului în țările Europene. Ei au fost însărcinați cu pregătirea următorului plan de cucerire al Cartelului, prin „Bruxelles UE".

„MÂNA DREAPTĂ" A LUI HALLSTEIN LA BRUXELLES

Carl F. Ophuels, membru al partidului nazist între 1933-45 cu numărul de membru 2399061.

În timpul celui de-al doilea război mondial, Ophuels a lucrat ca expert lider juridic asupra patentelor, inclusiv pentru miile de patente ale IG Farben. După al doilea război mondial a fost numit de Hallstein mâna sa dreaptă şi „Ambasador al Germaniei la Bruxelles".

[16a] **„Zusammenwirken der Kräfte"** i.e. „Sinergia forțelor", terminologia nazistă pentru procesul de aliniere („Gleichschaltung") al tuturor sectoarelor societății sub dictatorialul „Führer Principle" (principiu al Führerului) şi sub ideologia Nazi/IG Farben de supremație şi dominare a lumii.

[17] ***„Generalüberholung ganzer Rechtsgebiete"*** i.e. terminologia pentru impunerea legilor naziste asupra statelor din Europa ocupată.

[18] **„Rechtsumwälzung"** i.e. terminologia pentru înlocuirea completă a legilor democratice cu legile dictatoriale naziste.

"Astăzi vedem totalitatea "Apărătorilor Legii [Nazi/Cartel]" –
- întreaga profesie juridica, dacă vreți – participând la gigantica sarcină de „Renovare a Legii de către Popor [!][19]*.*
. . . . .
„Adevărul este că nici o Lege nu cuprinde întreaga magnitudine a vieții şi că orice formulare a faptelor juridice poate fi doar o încercare de a sublinia elementele tipice ale unei decizii. Astfel, aşa cum se ştie din timpuri străvechi, logica unui avocat este în mod necesar analogă.

„Cea mai proeminentă caracteristică a Statului Legii de astăzi va fi pentru totdeauna [!] Politica Totală [Dictatorială] a Legii [Nazi/Cartel][20]***. Aceasta înseamnă o revoluționare largă şi profundă, fără precedent, a sistemului de drept învechit [democratic] până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.***

„Rezultatul acestei Înnoiri [Nazi/Cartel] [!]"[21] *va caracteriza Fața Culturală a Noii Epoci*[21a] *[sub controlul Nazi/Cartel].*

În 1957, Hallstein a pus bazele legislative pentru fundamentarea acestei „revoluționări largi şi profunde, fără precedent, a sistemului politico-administrativ învechit [democratic, național]" prin „Tratatul de la Roma", fundația „Bruxelles UE" subjugând astfel popoarele Europei „până în cele mai îndepărtate colțuri" sub guvernarea Cartelului.

În 2009, prin semnarea „Actului de Activare de la Lisabona", 27 de politicieni europeni au aprobat această „Politică Totală a Legii [Cartelului]" care amenință cu subjugarea popoarelor Europei sub guvernarea Cartelului timp de generații întregi.

[19] ***„Völkische Rechtserneuerung"*** **i.e. terminologia acaparării sistemului politico-administrativ de către naziști.**

[20] ***„Totale Rechtspolitik"*** **i.e. terminologia „total" este folosită de naziști pentru a face referire continuă la sistemul lor politic, un stat „totalitar".**

[21] ***„Erneuerung"*** **i.e. „nou vorba" nazistă pentru implementarea ideologiei naziste în toate zonele societății.**

[21a] **„New Era", i.e. terminologia nazistă ce descrie controlul Cartelului Nazi/IG Farben asupra planetei noastre într-un „Reich de o mie de ani".**

Comunitatea Europeană a Cărbunelui şi Oțelului în 195: construirea dictaturii Cartelului cu paşi mici

18 aprilie 195: odată cu semnarea tratatului de la Paris, Hallstein devine trimisul lui Adenauer pentru Cărbune şi Oțel

La 18 aprilie 1951 a fost semnat primul tratat „premergător" al „Bruxelles UE". Pe hârtie, tratatul a creat o piață comună pentru cărbune şi oțel în Europa centrală. În realitate însă, era primul pas al Cartelului către următoarea sa încercare de cucerire a Europei.

Deşi ceremonia de semnare a avut loc pe teritoriu francez, tratatul însuşi a fost influențat pe larg de Hallstein şi echipa sa juridică şi are limbajul distinct al Cartelului.

Articolul 9 (mai jos) al tratatului „Comunității Europene a Cărbunelui şi Oțelului" creează un „premergător" al „Comisiei Europene" cu toate caracteristicile sale dictatoriale. El creează un organism care operează „supranațional" şi în mod explicit „independent" de guvernele alese democratic – toate jaloanele unei guvernări dictatoriale.

(Article 9 contd.)

The members of the High Authority shall, in the general interest of the Community, be completely independent in the performance of their duties. In the performance of these duties, they shall neither seek nor take instructions from any Government or from any other body. They shall refrain from any action incompatible with the supranational character of their duties.

Each Member State undertakes to respect this supranational character and not to seek to influence the members of the High Authority in the performance of their tasks.

„În trecut, acest Proces a fost un eveniment în cadrul unor granițe convenționale un fel de afacere internă a unei Germanii de mici dimensiuni. Evenimentele epocale[22] totuşi, portretizează acest proces într-o lumină complet nouă.

În 1957, la 18 ani după ce Hallstein anunțase public planurile Coaliției Nazi/Cartel pentru o Europă postbelică sub controlul său, acest acționar politic al Cartelului a primit o a doua şansă de „reînnoire" a Europei care avea să schimbe „Fața Culturală" a continentului. Cu **„Tratatul de la Roma"** Hallstein a pus bazele **„Bruxelles UE"** sub guvernarea Cartelului.

În 2009, la şapte decenii după Discursul de Cucerire al lui Hallstein, 27 de politicieni europeni au inaugurat această „Nouă Epocă" sub controlul Cartelului Petrolului şi Medicamentelor pentru milioane de europeni, semnând „Actul de Activare de la Lisabona".

„Toate problemele interne, toate sarcinile interne sunt umbrite de marele impact al Legării [altor națiuni de Reich-ul nazist][23], sunt copleşite de impulsurile magnifice pe care Lucrarea de Politică Administrativă[Nazi/Cartel] o obține din venirea acasă [!] a Austriei şi Sudetenland[24].

[22] ***„Welthistorischen Ereignisse"*** **i.e. acapararea puterii politice în Germania de către coaliția Nazi/IG Farben, anexarea Austriei, a Republicii Cehe şi pregătirea pentru cel de-al doilea război mondial.**

[23] ***„Anschluss"*** **i.e. „nou vorba nazistă" pentru anexare.**

[24] ***„Heimkehr der Ostmark und des Sudentenlandes"*** **i.e. terminologia nazistă pentru anexarea Austriei şi a unei mari părți din Republica Cehă.**

Hallstein: arhitectul cheie din spatele Comunității de Apărare Vest Europene

Hallstein a fost de asemenea instrumentul în organizarea următoarei „lovituri" a Cartelului. La doar 7 ani după terminarea celui de-al doilea război mondial şi înfrângerea militară a Nazi Wehrmacht, Cartelul făcea planuri pentru comisionarea următoarelor trupe militare – de această dată sub numele de cod „Comunitatea de Apărare a Europei" (EDC).

Hallstein a fost arhitectul cheie al tratatului EDC, înființând o „Armată Europeană" sub controlul noii formate „Înalte Autorități" şi de aceea al Cartelului. Tratatul a fost semnat la 27 mai 1952 şi ratificat de Italia şi țările Benelux.

La 30 august 1954, parlamentul francez a dejucat planul respingând tratatul EDC. Un motiv important a fost faptul că cei mai înalți consilieri ai Germaniei postbelice includeau generali naziști de rang înalt printre care Generalul Hans Soiedel (mai sus: cu Hitler la Paris, 1940, la stânga: numirea ca general al nou înființatei Armate a Germaniei de Vest în 1955).

Cu „Tratatul de la Lisabona" din 2009, „Bruxelles UE" este autorizat să înfiinţeze o Armată Europeană sub controlul Cartelului. La 55 de ani după ce parlamentul francez a respins un asemenea plan – Cartelul şi-a atins scopul de a lansa o armată europeană sub comanda sa.

Reich-ul sub controlul Nazi/Cartel este:

- *un fapt politic, un „Führer Act" [Nazi/Cartel] de dimensiuni epocale[26];*

În 1957, în "Tratatul de la Roma" Hallstein a pus bazele "Bruxelles UE" şi "Creării unui Reich mai mare" sub controlul Cartelului.

În 2009, 27 de politicieni europeni au desăvârşit această "Creare a unui Reich european" prin semnarea "Actului de Activare de la Lisabona" şi sacrificând interesele de sănătate şi viață a milioane de oameni, intereselor financiare ale Cartelului Produselor Chimice, Petrolului şi Medicamentelor.

- *unul din acele acte [istorice] care schimbă Peisajul Istoriei şi îndeplineşte o veche Dorință a Poporului [Arian][27];*

- ***un eveniment economic cu consecințe pur şi simplu inimaginabile[28];***

În 1957, Hallstein a devenit arhitectul "Tratatului de la Roma" – şi astfel al "Comunității Economice Europene" (CEE). "Discursul său de cucerire" din 1939 nu lasă nici un dubiu asupra faptului că el a servit aceloraşi interese ale Cartelului şi înainte şi după cel de-al doilea război mondial.

În 2009, odată cu "Actul de Activare de la Lisabona", 27 de politicieni europeni au luat o decizie "cu consecințe economice pur şi simplu inimaginabile" şi au livrat întregul continent european unei mâini de corporații multinaționale ale Cartelului – inclusiv BAYER, BASF şi HOECHST (astăzi Sanofi) – care au autorizat anterior distrugerea continentului European în cele două războaie mondiale.

[25] ***„Grossdeutsches Reich"*** **i.e. termenul nazist pentru întreaga Europă sub controlul lor.**

[26] ***„Eine Führertat von weltgeschichtlichem Rang"*** **i.e. glorificarea lui Hitler de către Hallstein, ca agent divin al istoriei.**

[27] ***„Eine alte völkische Sehnsucht erfüllen"*** **i.e. descrierea de către Hallstein a cuceririi militare iminente a Europei de către naziști, cel de-al doilea război mondial ca un act de destin determinat rasial.**

[28] ***„Wirtschaftliches Geschehnis von kaum noch absehbaren Folgen"*** **i.e. referirea lui Hallstein la controlul economic asupra Europei de către cartelul petrolului şi medicamentelor IG Farben şi alte companii multinaționale germane.**

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Fabricarea Tratatului de la Roma

Între 1-3 iunie 1955 întâlnirea pregătitoare decisivă pentru "Comunitatea Economică Europeană" a avut loc la Messina, Sicilia, cu participanți din Italia, Franța, Germania şi țările Benelux.

With three decades of legal experience in 'Comparative International Law and Economics' and as a devoted servant of the Cartel, Hallstein was the mastermind behind this preparatory meeting for the 'Treaties of Rome'.

Gaetano Martino
Italia

Antoine Pinay
Franța

Joseph Bech
Luxemburg

Johan Willem Beyen
Olanda

Paul-Henri Spaak
Belgia

- ***un eveniment de semnificație excepțională din perspectiva Istoriei Dreptului***[29]

"Sarcina nu mai este doar renovarea unei vechi case prădate30 ci construirea unei Noi Clădiri pentru o Familie Mărită pe un Teritoriu Extins [de națiuni cucerite][31].

În 1957, odată cu "Tratatul de la Roma" Hallstein a devenit arhitectul cheie al "Noii clădiri" adică "Biroul central al cartelului din "Bruxelles UE" pentru o "familie mărită" adică miliarde de europeni în viață astăzi şi în generațiile viitoare, pe un "teritoriu extins" adică mai mult de două duzini de națiuni europene.

În 2009, odată cu "Actul de Activare de la Lisabona" 27 politicieni europeni au căzut pradă retoricii înşelătoare a acționarilor cartelului, că popoarele lor vor trăi mai bine dacă îşi vor părăsi "vechile case [naționale] prădate" şi se vor muta într-o "nouă clădire" – Bruxelles UE – sub jugul centralizat şi dictatorial al Cartelului Petrolului şi Medicamentelor.

"Întrebarea este: va fi realmente necesar să fie ridicată doar o clădire?

"Aceasta ne duce drept la prima problemă de politică administrativă cauzată de anexarea teritoriilor. De ce ar trebui un singur sistem politico-administrativ să formeze baza unei Germanii mai mari [Nazi/Cartel, întreaga Europă]?[32] *. . .*

[29] ***„Ein rechtsgeschichtliches Ereignis von außerordentlicher Bedeutung"*** **i.e. descrierea făcută de Hallstein propriului său rol ca avocat într-o viitoare Europă sub controlul coaliției Nazi/Cartel.**

[30] ***„Das baufällig gewordene alte Haus"*** **i.e. caracterizarea de către Hallstein şi naziști a unei Europe democratice.**

[31] ***„Auf erweitertem Grunde ein neues Gebäude für die größer gewordene Familie zu errichten"*** **i.e. descrierea remarcabilă realizată de Hallstein pentru moartea iminentă a 60 milioane de oameni, devastarea Europei din timpul celui de-al doilea război mondial şi o viitoare Europă sub controlul coaliției Nazi/IG Farben.**

[32] **„Warum soll ein Recht in Großdeutschland gelten"** **i.e. Hallstein pune această întrebare retorică pentru a legitima extinderea legilor naziste germane către toate viitoarele țări ocupate de Wehrmacht.**

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Crearea 'EURATOM'

Cel mai important motiv militar pentru care încercarea Cartelului din cel de-al doilea război mondial de a cuceri Europa a eşuat, a fost pierderea de către Coaliția Nazi/Cartel a cursei pentru bomba nucleară, deşi ei au coordonat dezvoltarea pieselor sale componente, adică fisiunea nucleară (**sus, stânga** Hahn) şi tehnologia rachetelor (**sus, dreapta** v. Braun cu ofițeri naziști), dezvoltând rachetele cu rază medie de acțiune (la dreapta rachetele V1 găsite în Germania de armata americană).

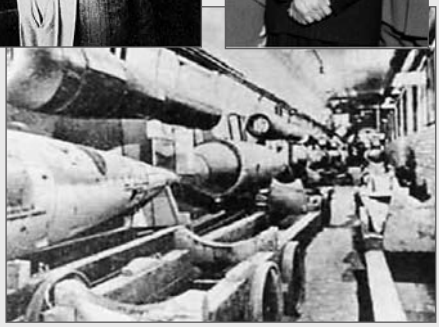

Odată cu fondarea "Comisiei Europene pentru Energie Atomică" (EURATOM) ca parte a "Tratatului de la Roma", Cartelul a "corectat" acest deficit. Hallstein şi mâna sa dreaptă Ophuels au orchestrat această lovitură printr-o aşa zisă "Conferință Interguvernamentală" (**la dreapta**: sesiunea din 28 ianuarie 1957 cu Hallstein în centru)..

Cu EURATOM şi semnarea "Tratatului de la Roma", complicii corporatişti ai fostei coaliții Nazi/Cartel au câştigat acces direct la tehnologia nucleară prin biroul lor politic, "Comisia UE" la Bruxelles. În 1957 Cartelul era gata să-şi lanseze următoarea încercare de cucerire a lumii.

"Nu poate fi nici o îndoială astăzi asupra necesității unui Sistem Juridic Unificat[33]

În 1957, odată cu **„Tratatul de la Roma"**, Hallstein a pus bazele acestui **„Sistem Juridic Unificat"** – Bruxelles UE – cu executivul său politic, așa numita Comisie UE, operând dincolo și mai presus de orice control democratic.

În 2009, odată cu **„Actul de Activare de la Lisabona"** 27 politicieni europeni au semnat un plan care își avea originea în schemele coaliției Nazi/Cartel. Discursul lui Hallstein din 1939, redat aici, nu lasă nici o îndoială și constituie mărturii serioase în acest sens.

*"Eșecul punerii în vigoare a acestei legi este una din sarcinile neterminate și eșecurile celui de-al **doilea Reich german**[34].*

"Afirmația nu rezultă numai din convenințe materiale. Această Germanie mărită [adică continentul european] devine din ce în ce mai mult o singură entitate economică[35].

[33] ***„Notwendigkeit der Rechtseinheit"*** **i.e. legile naziste germane trebuie să fie extinse în toate țările cucerite din Europa și din lume.**

[34] **Termenul *„Al doilea Reich"* (Zweites Reich) – prin opoziție cu cel de-al treilea reich nazist ("Drittes Reich") descrie epoca împăraților germani Wilhelm I, Frederick III și Wilhelm II (perioada 1871-1918) care a culminat cu primul război mondial, prima încercare a Germaniei de a cuceri Europa și restul lumii. Hallstein susține că naziștii și interesele corporatiste pe care le reprezintă ar trebui să se împlinească în cel de-al doilea război mondial ceea ce nu s-a putut desăvârși în timpul primului!**

[35] **Deoarece Germania era deja o entitate economică, această frază reflectă încă o dată natura atroce a discursului de propagandă a lui Hallstein. Termenul de "Germania mare" (Grossdeutschland) este limbajul de cod nazist pentru "întreaga Europă – și mai târziu întreaga lume – sub controlul naziștilor și al Cartelului Petrolului și Medicamentelor".**

Arhitecții Auschwitz susțin "Bruxelles UE"

Criminal de război preşedinte la BAYER

1956 a fost anul când a fost lansată "Conferința Intergu-vernamentală" care pregătea "Tratatul de la Roma". În acelaşi an, Fritz Ter Meer, fostul director BAYER/IG Farben care a fost condamnat la Nürnberg la 9 ani închisoare pentru înrobirea cetățenilor europeni şi jefuirea companiilor europene, a fost numit preşedinte al BAYER – din nou.

Motivele susținerii masive a "Bruxelles UE" de către BAYER şi alte companii IG Farben au fost evidente: ca cel mai mare grup deținător de patente în domeniul produselor chimice şi medicamentelor, ei aveau să controleze în mod esențial Europa prin intermediul acestui nou birou politic, "Bruxelles UE".

La 17 ani după "discursul de cucerire" al lui Hallstein în numele Cartelului – şi la 8 ani după ce şeful său din Cartel Ter Meer fusese trimis la închisoare pentru crimele sale de război – echipa Hallstein/Ter Meer s-a reunit din nou în spatele următoarei încercări a Cartelului de a cuceri Europa.

"De aceea este în mod evident inacceptabil ca Sistemul Politico-administrativ [dictatorial Nazi/Cartel] – care reprezintă circulația sanguină a acestui Organism[36] – să fie strangulat [!] de diversitatea de sisteme politico-administrative [democratice] din diferitele părți ale sale . . . . .

În 1957, odată cu **„Tratatul de la Roma"**, Hallstein a pus bazele terminării "efectului de strangulare" al sistemelor democratice de drept europene care au împiedicat planurile Cartelului de cucerire a Europei și lumii. Prin proiectarea unui sistem dictatorial legal – fără nici o separare reală a puterilor constituționale – Hallstein s-a asigurat că "circulația sanguină administrativa" a guvernării Cartelului asupra Europei nu va mai fi blocată de voința democratică a popoarelor.

În 2009, odată cu **„Actul de Activare de la Lisabona"**, 27 de politicieni europeni au înlăturat blocajele care obstrucționau "circulația sanguină" a Cartelului din calea acaparării dictatoriale a Europei.

*"Un **Popor**[11] nu este format numai din condiții fizice comune, adică factori externi şi moşteniți. Nu este format nici numai din soarta comună a istoriei. Un popor este format în primul rând din valori şi convingeri comune.*

"Astfel Conducerea [Nazi/Cartel] a unui Stat Popular [Arian][37] în special Național Socialismul, nu poate face nimic fără uneltele legii în vederea securizării teritoriului său comun.

[36] I.e. Europa sub control nazist.

[37] *„Völkischer Staat"* i.e. termenul rasial al lui Hallstein pentru superioritatea statului Arian.

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE

Semnând "Tratatul de la Roma" în 1957

La 25 martie 1957 Hallstein a desăvârşit primul stadiu al angajamentului Cartelului: fostul cruciat al cuceririi militare a Europei de către Coaliția Nazi/Cartel a fost unul din cei 12 semnatari ai "Tratatului de la Roma" care a creat "Comunitatea Economică Europeană" şi EURATOM.

Prin semnarea acestor tratate, Hallstein (împreună cu cancelarul german Adenauer, imaginea din stânga) au creat rampa de lansare pentru următoarea încercare a Cartelului, de cucerire a Europei prin presiune politică, mituire economică şi prin EURATOM. **Încă din concepție, planul Cartelului a fost să creeze baza politică – şi în final militară – pentru controlul său asupra lumii în secolul 21.**

"Legea este cel mai proeminent mijloc de educație"[38] la dispoziția unei comunități, deoarece sunt câteva lucruri a căror natură autoritativă este la fel de înrădăcinată în inima umană cum este şi credința în Lege şi Adevăr [!][39].

"Deoarece acum am răspuns la întrebarea "dacă" este necesar un sistem politico-administrativ uniform, acum putem să trecem la întrebarea "cum" trebuie să arate un astfel de sistem, ceea ce este şi mai dificil.

""Atașarea[23] [anexarea Austriei] este inițial un proces al Legii Statului [Nazi/Cartel]. Acest proces integrează teritoriul şi poporul noului stat alipit [anexat] creând o Nouă Naționalitate [!] pentru oameni

În 1957, odată cu "Tratatul de la Roma" Hallstein a pus bazele următoarei încercări a Cartelului de a cuceri Europa. În discursul său din 1939 Hallstein a descris mecanismele de anexare dictatorială a Austriei în numele Coaliției Nazi/Cartel. Cu "Tratatul de la Roma" anexarea Austriei în 1938 nu mai era un exemplu din istorie. Cu aceste "Tratate", acapararea completă de societăți întregi nu avea să fie excepția, ci regulă pentru toate națiunile Europei. Popoarele Europei aveau să fie obligate să accepte o "Nouă Naționalitate" – aceea de subiecți servili ai "Europei guvernate de Cartel".

În 2009, odată cu "Actul de Activare de la Lisabona", 27 de politicieni europeni au impus "Noua Naționalitate" popoarelor lor de sute de milioane – fără măcar să organizeze un referendum pentru a le cere aprobarea.

[38] ***„Erziehungsmittel"*** **i.e. termenul de "educație" în germană cuprinde de asemenea noțiunea de "disciplină". Astfel, termenul lui Hallstein aici este ales intenționat pentru a camufla funcția disciplinară a legii în statul totalitar nazist.**

[39] ***„Glaube an Recht und Wahrheit"*** **i.e. încă o dată terminologia propagandistă a lui Hallstein camuflează în mod înşelător oroarea realității: legea şi adevărul sunt primele valori sacrificate regimului nazist totalitar.**

Hallstein – creierul conducător al “Bruxelles UE”

Alegerea Bruxelles ca sediu al biroului politic al Cartelului

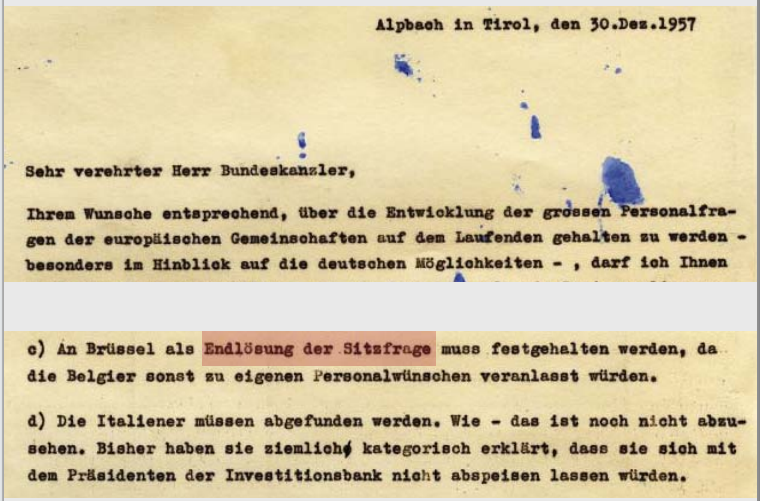

Alpbach in Tirol, den 30.Dez.1957

Sehr verehrter Herr Bundeskanzler,

Ihrem Wunsche entsprechend, über die Entwicklung der grossen Personalfragen der europäischen Gemeinschaften auf dem Laufenden gehalten zu werden - besonders im Hinblick auf die deutschen Möglichkeiten - , darf ich Ihnen

c) An Brüssel als Endlösung der Sitzfrage muss festgehalten werden, da die Belgier sonst zu eigenen Personalwünschen veranlasst würden.

d) Die Italiener müssen abgefunden werden. Wie - das ist noch nicht abzusehen. Bisher haben sie ziemlich kategorisch erklärt, dass sie sich mit dem Präsidenten der Investitionsbank nicht abspeisen lassen würden.

După întocmirea “Tratatului de la Roma”, următoarea sarcină dată de către Cartel lui Hallstein a fost să implementeze acest tratat din poziția de “şef” al noului “Birou Central al Cartelului”.

La 30 decembrie 1957 – din stațiunea de vacanță Alpbach din Alpii Tirolieni – Hallstein a scris un dosar de trei pagini adresat cancelarului german Adenauer.

Această scrisoare – care ar trebui să fie cunoscută sub numele de “Soluția finală a Bruxelles” – descrie în detaliu planurile Cartelului de “tranzacționare a cailor” pentru a asigura cel mai înalt birou din “Noua Europă” pentru Hallstein însuşi: rolul de prim preşedinte al “Comisiei EU” ca “şef” al biroului politic al Cartelului.

Iată câteva idei din “Scrisoarea soluției finale a Bruxelles”:

- Trebuie să insistăm pentru “Bruxelles” ca “soluție finală a problemei locației” [observați analogia lui Hallstein cu propaganda nazistă a “soluției finale a problemei evreieşti”].
- Italienii trebuie să fie compensați [pentru că sediul nu e la Roma] Rămâne de văzut cum.
- Gândul de a avea sediul la Paris a apărut, dar s-a renunțat la el după intervenția noastră [a lui Hallstein] fermă.
- Sarcinile la îndemână [ca şi conducător al Comisiei UE] sunt croite întocmai pentru un german [!].
- După 7 ani de aşteptare [un cap german] termenul este depăşit.

"Mai mult, acest proces subjugă poporul şi teritoriile [statului cucerit/anexat] suveranității Statului Mamă [Nazi/Cartel] cu puterile sale legislative şi executive constituționale, definite [40].

În 2009, cu"Actul de Activare de la Lisabona" "poporul şi teritoriile" a 27 de națiuni europene au fost subjugate "suveranității Statului Mamă" – Bruxelles UE – cu "puterile sale constituționale executive şi legislative" definite de Hallstein în 1957 în "Tratatul de la Roma" şi trâmbițate public de camarila avocățească a Nazi/Cartel, odată cu acest discurs din 1939.

"În alte zone administrative, Alipirea[23] lasă neatinsă ordinea de drept existentă. În toate Teritoriile [Europene] Unificate[41] vechiul sistem juridic-administrativ continuă – desigur cu excepția cazurilor în care contrazice Constituția Statului [European] Unificat [42] . . . .

În "discursul de cucerire" din 1939 Hallstein foloseşte acelaşi limbaj înşelător prin care majoritatea națiunilor europene au fost mituite şi constrânse de acționarii politici ai Cartelului la Bruxelles – şi marionetele lor din interiorul țărilor europene – să adere la "Bruxelles UE".

Cu falsa promisiune că "Bruxelles UE" va fi doar o simplă asociere de state europene pentru a promova creşterea economică, democrația şi pacea, "caracatița Bruxelles UE a înghițit națiune după națiune din toată Europa.

Milioane de oameni din toată Europa îşi vor vedea acum confirmate suspiciunile crescânde în legătură cu Bruxelles UE. Faptele documentate în această carte îi vor ajuta să se elibereze de "caracatița Bruxelles" pentru a apăra şi păstra pacea şi democrația pentru generațiile viitoare.

[40] ***„Gesetzgebende wie vollziehende Gewalt (die) sich aus dessen Verfassung ergibt"*** **i.e. Hallstein creează iluzia statului nazist ca o constituție democratică cu puteri legislative şi executive separate. Şi aici era adevărat exact opusul: "Actul de Activare" nazist din 1933 şi următorii 6 ani de construire sistematică ai unui sistem politic totalitar a abolit în mod deliberat orice separare între puterile legislative şi executive. Hallstein a fost unul dintre arhitecții acestui sistem politic totalitar. Aceasta subliniază natura sa nemiloasă ca propagandist nazist care în acest [speech se referă la puterile executive**

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Şef numit al primei "Comisii UE"

La numai 8 zile după autopromovarea sa convingătoare, "comerțul de cai" al lui Hallstein a dat roade: la 7 ianuarie 1958 el a fost numit şef al primei "Comisii UE" în cercul închis a şase ministere de externe.

În acea zi Hallstein a îndeplinit cu succes cea de-a doua sarcină a Cartelului: să coordoneze următoarea sa încercare de cucerire a Europei din poziția de şef al nou formatului birou politic.

şi legislative separate şi chiar la drepturile constituționale în "patria mamă" nazistă – ştiind foarte bine că acestea nu există].

41 *„Vereinigte Gebiete"* i.e. cu această remarcabilă terminologie Hallstein descrie o lume sub control nazist ca "un singur teritoriu unit" – unificat de tancurile şi legile naziste.

42 *„Soweit sie der Verfassung des Gesamtstaates zuwiderlaufen"* i.e. un alt exemplu al naturii înşelătoare a discursului lui Hallstein. Această formulare denotă că sistemul

*„Astfel, pentru **Marele Reich German**[25] un Sistem Juridic Comun nu este un fapt care rezultă în mod automat din crearea acestui (viitor) Reich[43] ci este o sarcină.*

„Un observator naiv al acestei situații ar putea gândi că nu e nimic mai ușor de înfăptuit decât această sarcină. O astfel de persoană ar putea gândi că e nevoie doar de Instrucțiuni [Vorschrift] și anume toate legile Vechiului Reich [Germania nazistă] vor fi imediat aplicabile Austriei [Ostmark] și Sudetenland[44]. Dar sarcina de îndeplinit nu este chiar atât de simplă. . . . . .

"Este imposibil să impui dintr-odată asupra unui asemenea teritoriu întreaga sumă a legilor noastre [Nazi/Cartel] scrise. O astfel de strategie ar eșua din cauza simplelor limitări ale capacității mentale[45] a oamenilor care trebuie să aplice aceste legi.

Ceea ce Hallstein aduce aici, este elementul de înșelăciune strategică în urmărirea scopurilor Cartelului de cucerire a Europei și lumii. Motivul principal pentru grija sa nu sunt "limitările capacității mentale" [notați limbajul arogant al lui Hallstein] ai profesioniștilor legiuitori din țările anexate. Adevăratul pericol pentru succesul strategiei Cartelului stă în "Personalitatea Popoarelor" din țările subjugate – adică opoziția lor de a capitula guvernării dictatoriale a Cartelului.

Faptul că acționarii "Bruxelles UE" din secolul 21 au trebuit să refuze dreptul la vot pentru 99% din popoarele Europei asupra așa numitului "Tratat de la Lisabona" vorbește de la sine. Aceasta arată că teama lui Hallstein cu privire la inteligența și "personalitatea democratică a popoarelor" este relevantă chiar și astăzi.

politico-administrativ al teritoriilor ocupate se menține cu excepția cazurilor când contrazice sistemul politico-administrativ al Germaniei naziste. Hallstein știa că nu va rămâne nimic din constituțiile democratice oriunde în lume odată ce naziștii le vor fi subjugat sub guvernarea totalitară. În această frază Hallstein mai folosește un termen care revelează planurile naziștilor pentru o Europă cucerită și planul pentru o nouă ordine mondială: „Gesamtstaat" i.e. terminologia pentru „Statul Unificat European" – Bruxelles UE de astăzi – și mai târziu Noua Ordine Mondială sub controlul aceloraşi interese.

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Bruxelles "Atomium" – Pretenție la control global

Potrivit cu apariția acestei noi construcții politice – "Bruxelles UE" – "Târgul Mondial" din 1958 a avut loc în acest oraş.

Simbolul acestui "Târg Mondial" – şi reperul Bruxelles de atunci – a fost clădirea Atomium. Construcția acestei gigantice "măriri" a unui atom avea intenția de a simboliza mândria omenirii de a fi "îmblânzit" energia nucleară în scopuri pacifiste – şi ca o pretenție la putere mondială.

"Actul de Activare de la Lisabona" solicită construirea unei Armate Europene – inclusiv arme nucleare – sub controlul biroului politic al Cartelului, Comisia UE. Cu acest act din 2009, simbolul Atomium a obținut în mod evident o nouă semnificație: pretenția de control global din partea Bruxelles UE. Cu planul său actual de a construi noi clădiri ale "Comisiei UE" în vederea Atomium, Cartelul nu lasă nici o îndoială asupra intențiilor sale.

[43] *„Schaffung dieses Reiches"* i.e. înființarea unui Reich nazist în toată Europa.

[44] Hallstein omite cu grijă aici să includă toate țările care mai sunt de cucerit.

[45] *„Grenzen der Geisteskraft"* i.e. formularea ambiguă a lui Hallstein că avocații din țările ocupate au capacități mentale limitate – prin comparație cu avocații "arieni" ca Hallstein; această secvență din textul lui Hallstein revelează sprijinul pe care îl acordă ideologiei fanatice naziste a"Ubermenschen" (arieni) şi "Untermenschen" din țările ocupate.

"O astfel de încercare ar eşua de asemenea datorită complexităţii structurii [„Verwickeltheit des Gefuges"] unei Ordini Sociale Moderne[46]. Nimeni nu poate pur şi simplu să schimbe un sistem juridic-administrativ ca pe o rochie care nu mai este la modă, deoarece orice schimbare fundamentală atinge de asemenea – ca să spunem aşa – Personalitatea [Personlichkeit] unui Popor.

"Acum ajung la întrebările concrete asupra Ajustării Legii [Nazi/Cartel][47]. Trebuie să distingem între anumite norme, a căror introducere nu poate fi întârziată: ele reprezintă un Program de Urgenţă [Sofortprogramm] în cadrul procesului juridic-administrativ de unificare[48].

În 1957, în "Tratatul de la Roma" Hallstein a păstrat cu evlavie acest "Program de Urgenţă în cadrul Procesului Juridic-administrativ de Unificare" ca bază a "Bruxelles UE" – cel mai notabil prin crearea aşa numitei Comisii UE ca organ executiv al Bruxelles UE.

"Comisia UE" această construcţie unică, fără precedent în istoria constituţiilor democratice – a fost copiată din planurile Coaliţiei Nazi/Cartel care planificau să guverneze Europa postbelică sub un"birou central al cartelului", dictatorial.

În 2009, 27 de politicieni europeni – fără să ceară aprobarea popoarelor lor – au semnat "Actul de Activare de la Lisabona" şi au aprobat Programul de Urgenţă în cadrul Procesului de Unificare Legislativă inclusiv un "birou central al Cartelului" neeligibil care – întocmai ca în regimurile feudale din timpurile medievale – deţine monopolul de a emite legi pentru Europa în afara oricărui control democratic.

[46] ***„Moderne soziale Ordnung"*** **i.e. Hallstein nu ezită să descrie regimul nazist totalitar ca o "ordine socială modernă".**

[47] ***„Rechtsangleichung"*** **i.e. "nou vorba" nazistă pentru aruncarea la gunoi a sistemului juridic existent şi impunerea legilor totalitare naziste.**

[48] ***„Rechtsvereinheitlichung"*** **i.e. un alt termen nazist pentru a patina în jurul impunerii legilor totalitare naziste.**

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE'

Cartelul German primeşte acces la tehnologia nucleară

La 1 ianuarie 1959 "Comisia UE" a stabilit oficial o " piață comună pentru materiale nucleare" prin intermediul EURATOM.

Astfel, la doar un an după ce cruciatul Nazi/Cartel Hallstein a fost numit şef al biroului politic al Cartelului – şi 14 ani după 1945 – şi-a împlinit cel de-al treilea an gajament: accesul intereselor cartelului german la tehnologia (armele) nucleară.

"Pe de altă parte mai sunt acele (legi) care trebuie întocmite primele, deoarece în sistemul juridic nu există invenții ci numai descoperiri. Aceste legi trebuie întocmite cu participarea Apărătorilor Legii [Nazi/Cartel] în Teritoriile Estice[49] ceea ce poate aduce unele [!] contribuții la purificarea [lautern] sistemului nostru juridic-administrativ şi către transformarea lui într-o adevărată lege [Nazi/Cartel] a poporului german.

"Programul Juridic-administrativ de urgență", scopurile imediate, sunt de fapt introducerea legilor deja utilizate în Vechiul Reich[50].

"Procesul legislativ de a introduce aceste Legi [Nazi/Cartel] este Directiva[51]. Competența de a emite aceste Directive este a Oficialilor Reichului [Nazi / Cartel European] [Reichsminister] împreună cu Ministerul [nazist] de interne.

Hallstein a incorporat toate aceste elemente în "Tratatul de la Roma" ca principii fondatoare ale guvernării Bruxelles UE asupra Europei de astăzi.

- **Oficialii Reichului [Cartel european]** din discursul de cucerire al lui Hallstein au devenit "comisionarii UE" care guvernează Europa în numele Cartelului şi mai presus de orice control democratic.
- **"Directivele" din planurile Nazi/Cartel au devenit "directivele UE" de astăzi. Aceste "Directive UE"** împreună cu aşa numitele "Reglementări UE" au devenit ordinele dictatoriale prin care biroul politic al Cartelului, "Comisia UE", decid legile pentru 500 de milioane de oameni din populația Europei – în mod esențial în afara oricărui proces democratic.

[49] ***„Ostmarken"*** **i.e. Hallstein foloseşte aici pluralul cuvântului "Ostmark" implicând faptul că după anexarea Austriei el întrevede noi teritorii din est cucerite. Cu atacul asupra Poloniei şi Europei de Est cu ceva mai mult de jumătate de an mai târziu, sublinierea lui Hallstein de aici a devenit o realitate însângerată.**

[50] ***„Altreich"*** **i.e. Germania nazistă.**

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE

Tradiția simbolurilor

Ca recompensă pentru îndeplinirea sarcinilor Cartelului pe durata primului său termen de 5 ani ca şef al biroului politic, acționarii Cartelului au comisionat "noului rege al Europei" un "castel" potrivit şi o "suită regală" de mai multe mii de birocrați servili.

Construirea clădirii Berlaymont – care a rămas chiar şi astăzi cartierul general al Comisiei UE – a început în 1963 şi a marcat începutul celui de-al doilea termen de 5 ani al lui Hallstein, ca şef al său. Când se uita la planurile viitorului său castel, Hallstein trebuie să fi debordat de bucurie: forma sediului "Comisiei UE" semăna izbitor cu emblema de pe insigna pe care a purtat-o cu mândrie timp de mulți ani, cu numai două decenii înainte.

[51] ***„Verordnung"*** **i.e. execuția dictatorială a legilor naziste în țările ocupate. Este o bizară ironie a istoriei că la mai puțin de două decenii de când propagandistul nazist Hallstein prezenta aceste mecanisme nedemocratice ca pe o unealtă de control a Europei de către coaliția Nazi/IG Farben, el urma – ca preşedinte al Comisiei UE – să introducă aceleaşi "directive" şi "reglementări" ca unelte prin care succesorii IG Farben vor putea guverna Europa sub Bruxelles UE. "Tratatul de la Lisabona" care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009 au făcut ca viziunile cheie ale lui Hallstein să devină realitate.**

"Printre subiectele acestei Alinieri Rapide [a legii Nazi/Cartel] putem diferenția între două grupuri: primul grup cuprinde directivele privind Legea constituțională, care constituie Statul Național Socialist şi defineşte forma şi realitatea acestuia.

"Aceste directive au fost deja introduse în Austria cu câteva zile după Legea Unificării [Nazi/Cartel][52].

"Printre acestea sunt:

- ***Legile Constituționale Statale împotriva formării de noi partide politice [într-o Europă sub controlul Nazi/Cartel] [53] ,***
- ***Legile Constituționale Statale de securizare a Unității dintre Stat [european Nazi/Cartel] şi Partid [Nazi/Cartel] [54] ,***
- ***Legile Constituționale Statale pentru noua construcție a Reichului [european Nazi/ Cartel] [55]***
- ***Legile Constituționale Statale despre guvernatorii Reich-ului [european Nazi/Cartel] [56] ,***

- *Anumite complexe legislative conectate cu aceste Legi Constituționale inclusiv Legea Cetățenilor Reichului (Reichsburgergesetz), Legea Drapelului Reichului [Reichsflaggengesetz], directive despre Marcajele Naționale [Hoheitszeichen], Sigiliul Național [Reichssiegel] şi Simbolurile Naționale [i.e. zvastica nazistă].*

[52] ***„Vereinigungsgesetz"*** **i.e. legea impusă de naziști care trebuie să dea anexării Austriei o bază pseudo-legală.**

[53] ***„Staatsgrundgesetze gegen die Neubildung von Parteien"*** **i.e. ca unul dintre primele acte după acapararea puterii în Germania, naziştii au interzis formarea de noi partide politice; această lege a fost considerată de Hallstein atât de importantă încât a trebuit să fie introdusă cât mai curând posibil în orice țară ocupată de naziști – iar acesta este acelaşi om care mai târziu a dat formă "Bruxelles UE".**

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE

Tradiția Promovării Dictaturii Cartelului

Din 1933 până în 1945 în numele Coaliției Nazi/Cartel.

Din 1958 până în 1967 ca primul preşedinte al "Comisiei UE" numit de Cartel.

În 1939 Hallstein a susținut în mod public construirea dictaturii Nazi/Cartel asupra Europei – inclusiv interzicerea altor partide politice, precum şi alte caracteristici ale unui regim totalitar.

Cu mai puțin de două decenii mai târziu, acest cruciat pentru o dictatură corporatistă europeană a devenit arhitectul şef al Bruxelles UE.

În 1957 acelaşi om a fost numit de Cartel ca primul preşedinte al noului său birou politic "Comisia UE".

Pentru a înşela publicul, acționarii militari ai Cartelului au fost schimbați după 1945 dar Cartelul Petrolului şi Medicamentelor şi-a pus tehnocrații cheie politici şi administrativi în poziții de vârf pentru următoarea încercare de cucerire a Europei.

[54] lege critică pentru stabilirea dictaturii naziste în orice țară.

[55] *„Neuaufbau"* i.e. transformarea unei democrații în dictatură.

[56] *„Reichstatthaltergesetz"* paragraful 1 din această lege spune: "Guvernatorul Reich-ului este reprezentantul guvernului Reich-ului în teritoriul său. Sarcina sa este să asigure faptul că ordinele politice emise de Führer şi cancelarul Reich-ului (Hitler) sunt urmate. (Er hat die Aufgabem fur die Beobachtung der vom Fuhrer und Reichskanzler aufgestellten Richtlinien der Politik zu sorgen").

În 1957 Hallstein a proiectat aceste „Legii Constituționale Statale pentru Noua Construcție a Reich-ului [European Cartel]".

Cu peste 5 decenii mai târziu, 27 de lideri politici ai Europei – fără a prezenta originea istorică diabolică a Bruxelles UE popoarelor lor – au semnat „Actul de Activare de la Lisabona" şi astfel Legea Constituțională Statală pentru Noua Construcție a Reich-ului [European Cartel].

„Cel de-al doilea grup de legi imediate care se extind zilnic cuprinde Directivele privind construirea Organizațiilor de Stat [NaziCartel], Drepturi Materiale sau Proceduri în legătură cu care Legiuitorul Național Socialist [57] şi-a dat deja verdictul [observați supremația de limbaj!] fie prin menținerea condițiilor juridic-administrative existente [Nazi/Cartel] fie prin crearea unora noi.

„Aceste Directive sunt „causa Iudicata" [acte trecute] adică au intrat din stadiul de politică a legilor [Rechtspolitik] în stadiul de ordine [Nazi/Cartel] existentă [geltenden Ordnung].

„Aceste legi nu necesită deliberare ulterioară [!]

„Cele mai importante Acte [Nazi/Cartel] din această categorie care au fost imediat introduse [în Austria anexată şi alte țări ocupate] au fost:

[57] *„Nationalsozialistische Gesetzgeber"* i.e. guvernul Hitler.

Hallstein – creierul conducător al Bruxelles UE

Arhitectul Dictaturii Cartelului din secolul 21

Dictatură

1939

„Discurs de cucerire"

Dictatură

1957

„Tratatul de la Roma"

La citirea paragrafelor adiacente apare următoarea întrebare evidentă:

- **Cum au putut liderii politici** a 27 de națiuni europene să semneze „Actul de Activare de la Lisabona" şi să aprobe o platformă politică al cărei arhitect cheie a fost – conform înregistrărilor publice – un avocat pe față al dictaturii politice şi corporatiste?
- **Cum pot milioane de oameni inteligenți** de pe întregul continent european – un continent care pretinde că a fost leagănul democrației – să renunțe la controlul asupra destinului continentului lor, în favoarea câtorva politicieni care nu au fost capabili sau nu au dorit să apere cuceririle de secole în domeniul democrației pentru care atât de mulți oameni şi-au sacrificat viața?

- ***Legea pentru Protecția Sângelui German și Onoarei Germane*** [58]***:***

- *Întemeierea Organizațiilor Administrative ale Reichului [European Nazi/Cartel] [reichseigene Verwaltungen];*

  a) *Administrația financiară [Finanzverwaltung] ca una din primele măsuri;*

  b) *Administrația juridică [Justizverwaltung];*

  c) *Administrația căilor ferate și serviciilor poștale [Eisenbahn- und Postverwaltung];*

  d) *Administrația traficului aerian [Luftfahrtverwaltung];*

  e) *Birourile Ministerului Propagandei [die Behorden des Propaganda Ministeriums];*

- *„Legile Militare" [Werrecht] și Legile despre Serviciul de Muncă al Reich-ului [European Nazi/Cartel]* [59] *și Legea despre Apărarea Aeriană;*

[58] ***„Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes"*** **, nu este o greșeală de tipar. Hallstein care avea să devină mai târziu părintele fondator al Bruxelles UE, susține ca prioritate principală impunerea Legilor Rasiale de la Nürnberg în țările ocupate.**

[59] ***„Reichsarbeitsdienst"*** **cu începere din 1935, naziștii au introdus un serviciu obligatoriu de 6 luni înaintea serviciului militar, care a servit ca pregătire ideologică și fizică fiecărui bărbat german, în vederea războiului.**

Hallstein – creierul conducător al „Bruxelles UE"

Arhitect al Dictaturii Cartelului din Secolul 21

Dictatură corporatistă 1939

Dictatură corporatistă 1957

Suporterii politici ai „Actului de Activare de la Lisabona" pentru Dictatura Corporatistă a „Bruxelles UE"

În 1957, arianului rasist Walter Hallstein, un cruciat de nădejde pentru subjugarea militară a Europei sub guvernarea dictatorială a Coaliției Nazi/Cartel, i s-a permis să devină arhitectul cheie şi primul „preşedinte" al Europei. Popoarele Europei – de atunci – au fost împiedicate să înțeleagă cine era de fapt acest arhitect cheie al „Bruxelles UE".

După publicarea acestei cărți, nici un politician care a semnat „Actul de Activare de la Lisabona", nici un partid politic care are un loc în aşa numitul „Parlament European" – o frunză de smochin pentru dictatura corporatistă a „Bruxelles UE" – nimeni de pe tot cuprinsul Europei nu va mai putea spune „noi nu am ştiut".

Nu poate exista decât o singură concluzie: politicienii europeni şi partidele politice care continuă să susțină construcția dictatorială a „Bruxelles UE" – în ciuda dovezilor istorice devastatoare – trebuie să fie destituiți prin vot de către milioanele de oameni care apoi să-i înlocuiască cu reprezentanți decişi să apere democrația.

- *Din Legile Administrative [Verwaltungsrecht]: Legea Comună Administrativă a Reich-ului [Reichsgemeindeordnung], Legea Reuniunii [60], parte a Legii Serviciului Civil [61] şi parte a Legii Relative la Reglementările de Salarizare în Serviciul Public [Besoldungsrecht];*

- ***Taxe importante;***

- *Din Legile care reglementează Organizațiile Profesionale [standisches Recht]: Legea care reglementează Camera de Cultură [Kulturkammergesetzgebung], Legea Veterinară [Tierartzte-Ordnung]*

- *Din Legea Fermierilor [Bauernrecht]: Legea Moștenirii Proprietăților de Fermă [Erbhpfgesetz], Legea Furnizării Hranei [Nahrstandsgesetz], Reglementările pentru Comercializarea Produselor Agricole [landwirtschaftliche Marktordnung];*

- *Din Legea Socială [Sozialrecht]: Reglementările de Asigurare [Nazi/Cartel] [Reichsversicherungs Ordnung] și Reglementările de Bunăstare Socială [fursorgerechtliche Vorschriften];*

- *Din Legea Angajărilor [Arbeitsrecht] pas cu pas Legea care Reglementează Serviciul Național de Muncă [Gesetz zur Ordnung der nationalen Arbeit];*

[60] ***„Sammlungsgesetz"*** **, o lege nazistă din 1934, atât de devreme chiar din 1934 această lege elimina esențialmente dreptul de a organiza o reuniune publică independentă, fiind necesar să se ceară aprobarea oficială a autorităților naziste pentru organizarea de astfel de reuniuni.**

[61] **„Beamtengesetz" una din primele legi naziste din 7 aprilie 1933 – doar cu două săptămâni după infamul "Act de Activare" (Ermachtigungsgesetz) nazist – care excludea din serviciile publice toate persoanele de origine evreiască, toate persoanele care s-au opus regimului nazist şi toate persoanele "care nu sunt oricând şi neprecupețit gata să apere statul național" ("Personen, die nicht jederzeit ruckhaltlos fur den nationalen Staat eintreten").**

Hallstein – creierul conducător al "Bruxelles UE"

Arhitectul Dictaturii Cartelului din secolul 21

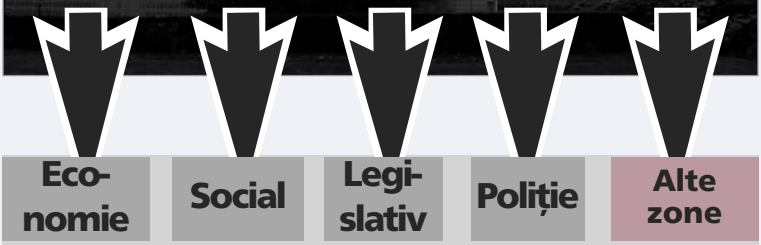

Control total al societăților din toate națiunile europene

Deja, înainte de validarea "Actului de Activare de la Lisabona", "Bruxelles UE" a hotărât cu privire la aproximativ 80% din toate reglementările în țările membre ale "Bruxelles UE". Monopolul pentru inițierea acestor legi se află la biroul politic al Cartelului, "Comisia UE" – nu la "Parlamentul UE".

Acesta este rezultatul aşa numitului "Tratat de la Roma" întocmit acum jumătate de secol de echipa lui Hallstein în numele Cartelului. După "Actul de Activare de la Lisabona" acest procent va ajunge aproape de 100% - adică control total din partea Cartelului asupra națiunilor, societăților şi popoarelor europene.

Cele mai multe din aceste legi citate de Hallstein în "discursul de cucerire" din 1939 (pagina alăturată) vor fi implementate în întreaga Europă de către "Bruxelles UE". "Discursul de cucerire" al lui Hallstein din 1939 nu este doar un document istoric unic, ci este şi extrem de oportun: oferă cititorului acestei cărți - de fapt fiecărei persoane din Europa de astăzi – o privire precisă în viitorul continentului sub guvernarea "Bruxelles UE".

- „din Legile Economiei, "Ordinul de a pune în aplicare planul de patru ani" [62].

Planul de patru ani al Coaliției Nazi/Cartel era "Planul central economic" al dictaturii Nazi/Cartel pentru cucerirea Europei.

- „mai mult, Regulile asupra Sectorului Productiv al Economiei [gewerblichen Wirtschaft],

"Regulile din sectorul de producție al economiei" erau parte din guvernarea economică centralizată totalitară a dictaturii Nazi/Cartel cu scopul de a asigura Cartelului controlul economic asupra Europei.

Despre Legile Cartelului [Kartellrecht] despre Publicitatea Corporatistă [Wirtschafts Werbung] despre Formarea Prețurilor [Preisbildung] în special despre reglementările guvernamentale de fixare a prețurilor.

- din Legea Civilă [Zivilprozessrecht] legea împiedicării abuzului de putere executivă [Verhutung missbrauchlicher Ausnutzung von Vollstreclungsmoglichkeiten];

- din Legea Criminalistă în special Legile asupra Trădării şi Înaltei Trădări [hoch und Landesverrat];

[62] ***„Verordnung zur Durchführung des Vierjahresplans"*** **i.e. biroul „Planului de patru ani" era agenția centrală de coordonare a activităților criminale între Cartelul Petrolului şi Medicamentelor IG Farben şi guvernul nazist în pregătirea celui de-al doilea război mondial. Cele două figuri cheie au fost Dr. Carl Krauch, CEO al cartelului IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST şi alte corporații de produse chimice) şi Hermann Goering. Așa cum a documentat mai târziu Tribunalul pentru Crime de Război de la Nürnberg, acest „birou al planului de patru ani" a îndeplinit mai multe funcții cheie, printre care:**

Biroul „Planului de patru ani” al Nazi/IG Farben: planul Cartelului pentru „Comisia UE”

Sediul Cartelului IG Farben din Frankfurt (Germania)

„Biroul de planificare economică” al IG Farben NW7 din Berlin

Carl Krauch, condamnat la 6 ani închisoare pentru sclavie, tortură, omor şi alte crime de război

H. Goering, s-a sinucis evitând executarea sentinței de condamnare la moarte dată de Tribunalul din Nürnberg

„Biroul planului de patru ani” al Cartelului Nazi/IG Farben
– cunoscut şi ca „biroul lui Krauch” (Tribunalul de la Nürnberg) –

- a pregătit naziştii din punct de vedere tehnic şi logistic pentru al doilea război mondial
- a coordonat jefuirea Europei cucerite
- a fost condus de directorul „plenipotențiar” al IG Farben Karl Krauch care a comandat mii de tehnocrați
- a fost " Guvernul Economic " al Europei cucerite.
- a devenit planul şi modelul Cartelului şi al lui Hallstein pentru „Comisia Europeană”

a) a pregătit tehnic şi logistic Germania nazistă pentru război;

b) a coordonat imensa producție şi furnizare de explozivi şi alte materiale de război esențiale către Wehrmacht;

c) a coordonat inteligența adunată de BAYER, BASF şi alte subsidiare IG Farben din zeci de țări şi a folosit-o pentru planificarea strategică de război;

Informații suplimentare la: **GB2FY461**

„Guvernul Economic” al Cartelului 1936 - 1945: „Biroul planului de patru ani”

„Biroul planului de patru ani” – „Guvernul economic” al Cartelului pentru cucerirea Europei – a publicat o revistă lunară intitulată „Planul de patru ani – Jurnal al politicii economice național socialiste” [Der Vierjahresplan Zeitschrift fuer Nationalsozialistische Wirtschaftspolitik].

Primul „plan de patru ani” a fost lansat în 1936 şi a avut scopul de a pregăti Germania pentru cel de-al doilea război mondial – sub îndrumarea tehnologică şi economică a Cartelului IG Farben.

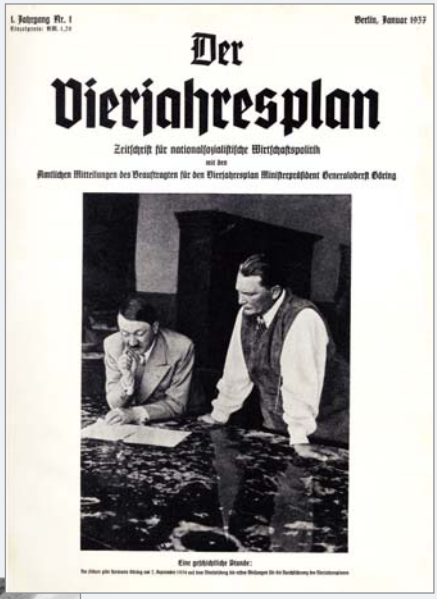
1. Jahrgang Nr. 1
Einzelpreis: RM. 1.20

Berlin, Januar 1937

Der
Vierjahresplan

Zeitschrift für nationalsozialistische Wirtschaftspolitik
mit den
Amtlichen Mitteilungen des Beauftragten für den Vierjahresplan Ministerpräsident Generalobrst Göring

Eine geschichtliche Stunde:

Multe din aceste numere ale „planului de patru ani” au fost păstrate. Sus: pagina de titlu a numărului din Ianuarie 1937 cu Hitler şi Goering pe copertă. La stânga: o pagină de titlu din timpul războiului, care reflectă cucerirea economică, ca şi adevăratul scop al celui de-al doilea război mondial.

„Secțiunea de publicitate” extensivă a acestei publicații a Guvernului economic Nazi/Cartel se citeşte ca un „Cine este cine” al Germaniei corporatiste. Aceste reviste vor spune – mult mai clar decât multe cărți de istorie – în numele cui a fost lansat cel de-al doilea război mondial.

„Guvernul Economic al Cartelului”
Astăzi: Bruxelles UE

Mail Wednesday, Mar 31 2010

Britain faces losing power over its own Budget under new plans for an 'economic Government of the EU'

By JASON GROVES

Britain could be forced to have its Budget signed off by European leaders under plans to impose an 'economic government of the EU', it emerged yesterday.

German Chancellor Angela Merkel is pressing for 'oversight' of national economies to be included in controversial arrangements that were agreed by EU leaders yesterday.

La 65 de ani după publicarea ultimului număr al revistei Guvernului Economic al Coaliției Nazi/Cartel, „Planul de patru ani”, Cartelul pregăteşte „reînvierea” aceleiaşi construcții totalitare: prin acționarii politici de astăzi ai Cartelului, conducătorii principalelor națiuni exportatoare, aceste grupuri de interese propun un „Guvern Economic” dictatorial sub controlul „Bruxelles UE”. **Umanitatea nu trebuie să aştepte o altă catastrofă şi următorul „Tribunal de la Nürnberg” pentru a opri aceste planuri”!**

Informații suplimentare la: **GB2EG298**

- din Legea Privată [Privatrecht], noua Lege a Acționarului [Aktienrecht], Legea cu privire la Bonurile de Schimb şi Cecuri [Wechsel und Scheckrecht], legile Traficului Feroviar [Eisenbahnverkehrsordnung] şi altele [63];

„Introducerea acestor legi de mare urgență nu poate fi desăvârşită simplu doar printr-o frază goală care dă ordin ca aceste legi să intre în vigoare în noile teritorii [ocupate de Nazi/Cartel].

„A propos, aceste legi nu au fost introduse în Sudetenland [parte din Republica Cehă de astăzi] cu aceeaşi viteză (ca în Austria) din cauza timpului insuficient[64] dar şi din cauza [în cazul Sudetenland] faptului că nu am putut acapara [!] un stat întreg cu un sistem legislativ definit. . . . . .

Dacă „Actul de Activare de la Lisabona" se implementează, Cartelul nu doar va „acapara un stat întreg" ci va prelua controlul asupra tuturor țărilor Europei – inclusiv economiile, societățile şi viețile cetățenilor acestora, timp de generații de acum încolo.

„Structura organizației administrative a Austriei şi Sudetenland, care este în formare, va servi ca model pentru viitoarea administrație a întregului Reich[65]. Aceasta a fost subliniat de ministrul de interne al Reich-ului Frick acum câteva zile, în timpul unui discurs la „Academia de Administrație" din Hamburg (Germania):

- *„La nivel inferior (al acestei structuri administrative în țările cucerite) vor fi entitățile oraşelor şi județelor [Stadt und landkreise]; județele sunt un amestec de districte administrative ale Statului [staatliche Verwaltungsbezirke] şi organisme autoadministrate [Selbstverwaltungs-Korperschaften], vor fi conduse de un şef administrativ [Landrat];*

d) să coordoneze jefuirea corporațiilor industriale cheie de către cartelul IG Farben în țările cucerite de Nazi Wehrmacht; aceasta a dus la condamnarea mai multor executivi IG Farben de către Tribunalul pentru Crime de Război de la Nürnberg, nu doar pentru sclavie şi genocid, ci şi pentru jaf.

Viziunea lui Hallstein din 1939 devine realitate astăzi

Fury as EU approves GM potato

Critics claim plant could spread antibiotic-resistant diseases to humans

By Martin Hickman and Genevieve Roberts

Thursday, 4 March 2010

The introduction of a genetically modified potato in Europe risks the development of human diseases that fail to respond to antibiotics, it was claimed last night.

German chemical giant BASF this week won approval from the European Commission for commercial growing of a starchy potato with a gene that could resist antibiotics – useful in the fight against illnesses such as tuberculosis.

Farms in Germany, Sweden, the Netherlands and the Czech Republic may plant the potato for industrial use, with part of the tuber fed to cattle, according to BASF, which fought a 13-year battle to win approval for Amflora. But other EU member states, including Italy and Austria and anti-GM campaigners angrily attacked the move, claiming it could result in a health disaster.

Cu patentarea hranei noastre, Cartelul caută nu numai să creeze o piață globală de multe miliarde de dolari. Există şi o înaltă componentă politică: dependența finală a milioane de oameni de hrana modificată genetic va pune populații întregi la mila acestor companii deținătoare de patente.

Nu este o coincidență faptul că BASF – membru al criminalului Cartel IG Farben – este avangarda credincioasă a acestei dezvoltări.

[63] **Faptul că Hallstein a enumerat aceste legi specifice într-o formă atât de explicită nu a fost o coincidență. Aceste – aparent fără legătură între ele – legi, reglementări şi ordine serveau unui singur scop comun: mobilizarea internă şi externă pentru război.**

[64] **De la anexarea din octombrie 1938 şi până la discursul lui Hallstein din ianuarie 1939.**

[65] ***„künftigen Reichsverwaltung"*** **i.e. va fi aplicat altor țări cucerite de coaliția Nazi/IG Farben în Europa şi în restul lumii.**

- *La nivelul de mijloc (al acestei structuri administrative) vor fi entitățile regiunilor Reich-ului [Reichsgaue] de asemenea un amestec de districte administrative ale statului şi organisme autoadministrate; ele vor fi conduse de guvernatori ai Reich-ului [66] . . . . .*

„Aceste câteva exemple vă pot da o impresie despre cât de multe sunt încă de făcut, de executat după germanizarea politică şi de asemenea germanizarea legislativă a Noilor Teritorii [67]. O abundență copleşitoare de mari oportunități stă în fața "Apărătorului Legii [Nazi/Cartel]" german.

„El îşi va însuşi cu deplină încredere în viitorul poporului nostru [(Arian) Volk] şi cu conştiința că este o onoare pentru el să împărtăşească o modestă parte din povara lucrării de construcție în vederea desăvârşirii marii sarcini istorice a Germaniei[68] din care toți am devenit parte.

Implementarea "Actului de Activare de la Lisabona" din 2009 va transforma paragrafele finale culminante ale discursului de cucerire al lui Hallstein într-o cruntă realitate astăzi – pentru popoarele Europei şi lumii.

[66] ***„Reichsstatthalter"*** **, au fost membri fanatici ai SS, soldați naziști sau birocrați, care au jurat să îndeplinească în mod nemilos ordinele cartelului petrolului şi medicamentelor şi ale marionetelor lor politice (vezi mai sus).**

[67] **„Nach der politischen auch die rechtliche Eindeutschung" i.e. subjugarea politică [şi militară] a Europei este cimentată pentru eternitate prin stabilirea unui nou sistem legislativ german [Nazi/Cartel] pentru întreaga Europă şi lume.**

[68] **„Grosse geschichtliche Aufgabe Deutschlands" i.e. marea misiune istorică a Cartelului German al Petrolului şi Medicamentelor de a cuceri şi controla Europa şi lumea.**

Viziunea lui Hallstein din 1939 devine realitate astăzi

UK economy News - Friday 26th March 2010

EU leaders make play for new European government

Friday 26th March 2010

European Union leaders from Germany and France are said to be behind a potentially controversial move which would see the introduction of "an economic government of the EU". In simple terms this would be an authority within the European Union which would oversee the economies of member countries and where "relevant" would have the power to implement fines if states continue with long term high budget deficits. So what would this mean for the UK?

Moştenitorii politici ai "arhitecților de la Auschwitz" sunt avangarda următoarei încercări a Cartelului de a controla în ultimă instanță viața a milioane de oameni.

Merkel (BAYER, BASF) şi Sarkozy (HOECHST/astăzi SANOFI) sunt acționarii politici ai celor trei surori ale cartelului răspunzătoare în ultimă instanță pentru cele două războaie mondiale.

Expunerea trecutului criminal al acestor companii ale Cartelului este un eveniment oportun. Diseminarea informației din această carte în întreaga lume va permite omenirii să învețe lecții importante din istorie şi să nu cadă pradă acestor interese ale Cartelului, pentru a treia oară.

Nimeni nu poate spune "Nu am ştiut!"

Întreaga sa viață, Hallstein a rămas un servitor notoriu al Cartelului. Aşa cum un infractor obsedat este condus de la o scenă a crimei la alta, la fel a fost şi Hallstein, mereu neobosit în desăvârşirea angajamentului său: de a livra Europa în mâinile Cartelului.

În timp ce Hallstein, în mod evident, nu putea revela deschis interesele corporatiste pe care le servea, a scris izbitor de candid despre intențiile sale când construia "Bruxelles UE".

În cartea sa de 500 de pagini "Comunitatea Europeană" [Die Europaische Gemeinschaft] care până în 1979 ajunsese la a 5-a ediție, el chiar se laudă cu natura "originală" a piesei centrale a construcției, "Comisia UE" ca fiind "fără alt precedent direct în istorie".

Propagarea Dictaturii Cartelului

Organele constituționale

- **Comisia**

"Orice acțiune începe cu Comisia [UE].

„Comisia [UE] este cel mai original element în organizarea Comunității [europene] fără nici un alt precedent direct în istorie.

"Its function is to represent the [European] Community to the inside and to the outside. …

"Comisia [UE] este independentă de guvernele statelor membre. Instrucțiunile statelor membre nu trebuie date către nici luate de la Comisie [UE]. ….

"Comisia deține monopolul de a iniția legislația. …

Walter Hallstein
"Comunitatea Europeană"
A 5-a ediție
Econ Verlag, Düsseldorf, 1979

Este evident faptul că puțini lideri politici care au semnat "Actul de Activare de la Lisabona" au citit cu adevărat cartea lui Hallstein şi încă şi mai puțini au luat-o în serios.
Încurajat de autosuficiența sa, Cartelul a mers înainte. Acum este urgent – pentru politicienii democrați şi pentru milioanele de oameni de asemenea – să se ridice pentru drepturile fundamentale de libertate şi democrație. Dacă nu acționăm acum, s-ar putea să nu mai avem o altă şansă de a face asta, timp de generații.

La şapte decenii de când Hallstein şi-a conturat viziunea despre Europa în acel discurs, aceasta este pe punctul de a deveni realitate.

Sarkozy, Merkel, Berlusconi şi alți politicieni îndeplinesc în mod nemilos ordinele Cartelului Petrolului şi Medicamentelor.

Nu este o coincidență faptul că aceiaşi politicieni au constrâns şi alți lideri să semneze Actul de Activare de la Lisabona pentru acapararea Europei de către Cartel, aşa numitul "Tratat de la Lisabona".

Deoarece aceşti politicieni nu au avut curajul să reziste constrângerii impuse de acționarii Cartelului, popoarele Europei trebuie să ia o decizie: să accepte această dictatură corporatistă asupra Europei – sau să apere dreptul nostru fundamental la democrație pentru această generație de europeni şi pentru cele ce vor veni.

Capitolul 3

Marele „Cartel Sferic" ('Das Großraum-Kartell') și cadrul său organizațional

Walter Hallstein nu a fost în nici un caz singurul arhitect al unei lumi postbelice sub controlul Coaliției Nazi/Cartel. Până în 1941, regimul nazist a menținut mai multe "instituții" oficiale cu un singur scop: să pregătească viitoarea formă politică și economică a lumii – care urma să fie stabilită după victoria Nazi/Cartel în cel de-al doilea război mondial.

Unul din aceste "institute de cucerire" a fost Institutul Central de Cercetare pentru Ordinea Economică Națională și Economia Sferei Mai Mari la Dresda, Germania. Conducătorul acestui plan oficial Nazi/Cartel a fost Arno Soelter.

In 1941, Soelter a rezumat planurile Nazi/Cartel pentru o Europă postbelică sub controlul lor în cartea sa "Marele Cartel Sferic – Un instrument al ordinii pieței industriale într-o nouă Europă. [Titlul german original era "Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa"].

Cartea lui Soelter a devenit un plan pentru 'Bruxelles UE'.
Paralelele îți taie respirația.

Marele Cartel Sferic nazist – planul pentru structura şi funcțiile Bruxelles UE

INTRODUCERE

Cuvântul german Großraum, sau "großer Raum," înseamnă literalmente spațiu mai mare sau o sferă mai mare.

Până în vara anului 1946, coaliția cartelului Petrolului şi Medicamentelor I.G.Farben - Bayer, BASF, Hoechst (astăzi parte din Sanofi-Aventis) – şi acționarii lor politici/militari, naziştii, au ocupat Franța şi au cucerit brutal mari părți din Europa.

Arno Sölter, şeful oficial nazist al "Institutului Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională Şi Economie Sferică Mai Mare", autorul cărții "Marele Cartel Sferic"

("Das Großraum-Kartell")

În acest moment cartelul petrolului şi medicamentelor I.G. Farben a început să-şi dea la iveală planurile postbelice. După finanțarea ridicării naziştilor şi construirea maşinii lor de război (care a asigurat în proporție de aproape 100% explozibilele, benzina, cauciucul şi majoritatea materialelor esențiale pentru război) cartelul petrolului şi medicamentelor a căutat o returnare exorbitantă a investiției.

Aceste fapte sunt detaliate în înregistrările Congresului SUA din 1945 asupra I.G.Farben şi a Tribunalului pentru Crime de Război de la Nuremberg, împotriva sa **(www.cartel-roots-www2.org)**

Cartelul I.G. Farben şi-a primit returnarea investiției, pe care o căuta. Dintre cele aproximativ 20 de țări cucerite brutal de trupele naziste, I.G.Farben a primit esențialmente toate industriile, chimică, farmaceutică, petrochimică, a mineralelor şi altele – în mare parte pe gratis. În spatele fiecărui tanc care s-a deplasat prin Belgia, Olanda, Franța, Polonia, Cehoslovacia, Danemarca, Norvegia şi alte țări europene, erau "oamenii în costume gri" – reprezentanții corporatişti ai I.G.Farben, căutând să acapareze organismele acestora.

Această jefuire lipsită de scrupule de întregi industrii şi țări a devenit planul pentru piraații mondiali care vor urma – de atunci şi până în ziua de astăzi: Halliburton, numeroase multinaționale de petrol şi medicamente şi alți "investitori" corporatişti în timpul preşedinției Bush s-au asigurat că-şi recuperează investițiile în războiul din Irak.

Dar să revenim la cel de-al doilea război mondial: terminologia I.G.Farben despre o guvernare postbelică asupra unei "sfere mai mari" a descris inițial teritoriul Europei ca incluzând şi Rusia. Dar acest termen a fost păstrat flexibil în mod deliberat astfel încât - cu victoriile militare proiectate peste Asia, America şi restul lumii – termenul de "sferă mai mare" ar fi cuprins eventual întregul mapamond.

Aceste planuri de cucerire militară a lumii şi subjugare economică consecutivă de către coaliția Nazi/IG Farben sunt detaliate în Tribunalul pentru Crime de Război de la Nuremberg împotriva cartelului I.G.Farben. Copiile a mai mult de 40.000 documente originale ale acestui proces istoric au fost ascunse publicului în Arhivele Naționale ale S.U.A timp de 6 decenii. În 2007 ele au fost în fine publicate online la www.profit-over-life.org.

Următoarea descriere detaliată a planurilor postbelice ale I.G.Farben a fost publicată în cartea lui Arno Sölter din 1941, numită "Marele Cartel Sferic – Un Instrument de Ordine pe Piața Industrială într-o Nouă Europă" [Titlul original în germană era: Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa].

Publicarea acestei cărți nu a fost acțiunea unui individ. Sölter era conducătorul oficial al instituției naziste "Institutul Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională şi Economie Sferică Mai Mare" de la Dresda, Germania, în acel moment. Acest "Institut" era unul dintre birourile oficiale economice de planificare coaliției Nazi/Farben pentru Europa postbelică.

Această carte descrie planul a ceea ce avea să devină mai târziu structura Uniunii Europene – un organism al intereselor cartelului care pretinde "mari sfere" ca piețe şi care operează dincolo de orice control democratic.

EXTRASE DIN CARTEA LUI SOELTER 1941

TITLU DE CAPITOL: MARELE CARTEL SFERIC

"Ne amintim ierarhia organizării de piață: Stat – Grup Economic – Cartel, pe care am stabilit-o pentru Marea Sferă. În această conexiune, nu ținem seamă de responsabilitățile statului în domeniul comercial şi de politică valutară, în cadrul Marii Sfere. În schimb, dorim să privim în amănunt problema organizării pieței Europene din punctul de vedere al cartelului şi, ca o consecință, să privim în detaliu problema politicilor economice ale statului, care în mod inevitabil rezultă datorită principiului de reglementare a pieței întregii zone a 'Großraum-Kartell'. Direct însărcinat cu "Großraum-Kartell" esze Grupul Economic, ale cărui funcții de reglementare a pieței dorim să le vedem adunate într-un 'Birou al Cartelului.'

"În acest scop, departamentul existent al cartelului pentru Grupuri Economice va trebui extins pentru a prelua funcțiile acestui nou birou. Superior Biroului Cartelului va fi Biroul Central al Cartelului, care pe baza trimiterilor care I s-au alocat, va corespunde actualului departament de "Supervizare a Cartelului" al Grupului Industrial German (Reichsgruppe Industrie), dar şi departamentului cartelului sau departamentului de specialişti ai Ministerului German de Afaceri Economice"[1].

Comisia UE de astăzi este copia exactă a acestui "Birou Central al Cartelului". Ea guvernează în numele intereselor cartelului şi mai presus de orice control democratic.

"Din punct de vedere practic, sarcinile vor trebui împărțite pentru a evita duplicarea muncii. Ar fi eficient de alocat supervizarea factuală a birourilor cartelului, Ministerului Afacerilor Economice, în timp ce îndatoririle Biroului Central al Cartelului pentru Industrie vor avea mult mai mult de a face cu probleme de organizare fundamentală de piață ca şi cu probleme legale şi interstatale ale cartelului. Pentru a opera eficient, Biroul pentru Industrie va trebui să fie informat despre orice probleme care apar. Dacă discutăm mai departe despre obiectivele "Biroului Central al Cartelului" vom discuta de asemenea problemele de afaceri şi organizare asociate, adică cele care nu sunt specificate conform autorităților menționate mai sus.

"Rezultă în mod natural că metoda germană a supervizării cartelului va fi de asemenea introdusă părților non-germane din sfera de influență europeană. Extinderea şi natura organizării în alte țări va diferi în mod natural în funcție de gradul de industrializare a acestora. Mai jos discutăm modul de operare al organizației cartelului în legătură cu condițiile predominante în Germania".

[1] Pe criteriul simplificării organizaționale, considerăm implicarea Camerei Economice Germane (Reichswirtschaftskammer) ca indezirabilă.

1. Biroul Central al Cartelului

a) *Biroul Central al Cartelului este cea mai înaltă autoritate de reglementare;ca atare, este:*

i) *responsabilă de luarea deciziilor finale în probleme care țin de zona de responsabilitate a supervizării cartelului;*

ii) *responsabilă de menținerea unor contacte strânse cu cele mai înalte organisme de experți în politici economice şi comerciale, politici de prețuri, politici de mărfuri etc.) şi de coordonarea cu organismele de experți menționate a deciziilor sale legate de subiect şi a instrucțiunilor fundamentale către instituțiile subordonate.*

"Biroul Central al Cartelului" din Bruxelles UE: Clădirea Berlaymont a "Comisiei UE" de la Bruxelles. De fapt, această clădire este doar una din multele duzini de clădiri de birouri ale "Comisiei UE" de la Bruxelles. Aceste structuri sunt bazele operative a peste 54,000 de birocraţi de carieră nealeşi care guvernează Europa în numele Cartelului.

b) *Biroul Central al Cartelului menține contactele cu posibile birouri centrale naționale ale cartelului în alte țări europene, atât pentru a trata probleme fundamentale importante cât şi în ceea ce priveşte deciziile referitoare la zonele de responsabilitate asupra cărora 'Großraum-Kartell' sau cartelurile naționale individuale nu pot cădea de acord.*

"Sala Crown" a Cartierului General al Cartelului la Bruxelles": sala de şedinţe a Comisiei UE de la etajul 13 al sediului acestuia de la Bruxelles.

c) În consecinţă, Biroul Central al Cartelului reprezintă departamentul potrivit pentru reclamaţii privind deciziile luate de birourile cartelului. Mai mult, reclamaţiile care implică probleme cum ar fi acţiuni întreprinse şi încălcări comise de carteluri străine trebuie făcute prin intermediul Biroului Central al Cartelului.

d) Legea Cartelului, care este în prezent foarte diversă şi prost organizată, va trebui reformată şi pe cât posibil standardizată pentru întreaga Mare Sferă.

e) Principiile generale de reglementare a pieţei pentru Marea Sferă Europeană vor trebui trasate. În ceea ce priveşte reglementările pieţei şi ale cartelului, reguli similare vor trebui stabilite, întocmai ca aceste decrete economice care au fost şi încă mai sunt întocmite de către Ministerul Afacerilor Economice pentru sistemul de contabilitate.

La mai bine de 6 decenii, Comisia UE implementează o copie aproape exactă a acestui plan cu scopul de a stabili o "lege standard a cartelului" pentru a guverna vieţile a peste 500 milioane de europeni – fără nici un control democratic.

f) *În economia afacerilor, de asemenea, trebuie introdusă cooperarea cu țările non-germane pentru a fi capabili să pregătim reglementări rezonabile de piață (inclusiv comparații între companii).*

Cu câteva decenii mai târziu, "Decretele Cartelului" Nazi/IG Farben au devenit "directivele UE" – nu doar guvernând asupra vieții şi sănătății popoarelor Europei, dar şi secătuindu-le economiile.

g) *Un plan organizațional model pentru un "Großraum-Kartell" va trebui întocmit împreună cu un model clar şi simplu de articole de asociere. Pentru a asigura supervizarea eficientă a cartelului, este indispensabil un acord potrivit întocmit cu acceptul cartelului. Datorită dezvoltării istorice şi adesea nenumăratelor schimbări în prevederile contractuale, multe acorduri ale cartelului sfârşesc prin a fi complet impenetrabile. De aceea, în viitor trebuie finalizat un acord master astfel formulat încât să reglementeze detaliile oricărei schimbări sau acorduri suplimentare.*

Acest "acord master" a devenit până la urmă aşa numitul "Tratat de la Lisabona" al UE – o "lege de activare" aprobată în 2009 care asigură puteri cvasi-dictatoriale "Comisiei UE" a cartelului. Cu motive întemeiate, de teamă că va fi respinsă de popoarele Europei, cartelul nu a permis un referendum democratic pan-european asupra acestui "acord master". De aceea este notabil faptul că poporul singurei țări care a votat asupra tratatului, Irlanda, a trimis un răsunător "Nu", "biroului central al cartelului" – Comisia UE la Bruxelles în iunie 2008.

h) Trebuie de asemenea stabilite scheme unificate de clasificare potrivite pentru statisticile de producție şi distribuție ale cartelului. Statisticile de vânzări trebuie să fie întocmite astfel încât în orice moment distribuția să fie ajustată în raport cu nevoile de consum.

i) Trebuie înființat un registru central al cartelului care să includă nu doar participanții germani, ci şi pe cei internaționali, din toate zonele, sub influența "Großraum-Kartell". Registrul cartelului trebuie să includă atât natura acordurilor încheiate cât şi detaliile despre procurarea mărfii, sediile afacerilor, condițiile de producție şi altele asemenea. Registrul trebuie să reprezinte într-o anumită măsură imaginea "Großraum-Kartell" ca un întreg.

j) Biroul Central al Cartelului va trebui să organizeze publicarea unei reviste intitulate "Das Großraum-Kartell" ("Marele Cartel Sferic"), care să publice toate deciziile înaltei autorități privind toate problemele fundamentale ale reglementării pieței europene, directive [!] şi probleme similare.

Acest punct a fost de asemenea adaptat de Bruxelles UE care a emis "Jurnalul Oficial al Uniunii Europene" ca "publicația sa legală". Nici o reglementare sau directivă nu poate deveni lege în UE până nu a fost publicată în această gazetă.

The text in bold and parentheses are added commentaries.

CARIERA LUI ARNO SOELTER'S CA ARHITECT AL "BRUXELLES UE"

A crede că Arno Sölter a fost unul dintre criminalii naziști care a dispărut de pe fața pământului în 1945, la sfârşitul "Reich-ului de o mie de ani" poate fi iertat.

Totuşi, o asemenea presupunere naivă ar fi foarte departe de adevăr. În realitate, serviciile acestui arhitect Nazi/Cartel pentru subjugarea Europei intereselor cartelului au rămas foarte solicitate în anii de după război. În 1962, la 5 ani după crearea Comunității Economice Europene, Sölter şi-a făcut din nou un nume, ca strateg al cartelului în cadrul Comunității Economice Europene EWG.

Sub titlul "Vertriebsbindungen im gemeinsamen Markt unter wirtschaftlichem und EWG-kartellrechtlichen Aspekt," (Drepturi exclusive de distribuție pe o piață comună sub aspecte legale EEC-cartel) Sölter şi-a publicat conceptele de cartel vechi şi noi în numărul 4/1962 al publicației periodice "Kartellrundschau" la editura Carl Heymanns.

Având în vedere tranzițiile netulburate de la strategi europeni ai celui de-al treilea Reich la arhitecți ai Bruxelles UE pe care le descriem în această carte, nimeni nu ar trebui să mai fie surprins de caracterul cvasi-dictatorial al "Bruxelles UE".

Capitolul 4

„BRUXELLES UE“ ASTĂZI:

Ceea ce Cartelul Petrolului și Medicamentelor și acționarii săi politici nu vor să știți

Tratatele UE: Cartelul Petrolului şi Medicamentelor încearcă să-şi consolideze puterea politică asupra Europei

În arena politică, anii 1990 şi primul deceniu al secolului 21 au putut vedea Cartelul Petrolului şi Medicamentelor făcând paşi din ce în ce mai ambiţioşi în direcţia consolidării puterii sale politice asupra Europei – scopul final fiind acela de a crea un Birou Politic central pentru a se apăra împotriva ameninţării pe care o reprezintă sănătatea naturală şi pentru a asigura monopolul global al Cartelului în ceea ce priveşte medicamentele sun patent. Elementele de principiu ale acestor mişcări au inclus semnarea Tratatului de la Maastricht în 1992; a Tratatului de la Amsterdam în 1997; a Tratatului de la Nisa în 2001; şi a Tratatului de la Lisabona, care a devenit lege în decembrie 2009.

Pentru fiecare din aceste tratate, trebuie observat că marii majorităţi din populaţia Europei nu i s-a acordat nici o oportunitate de a respinge deciziile guvernelor lor de a semna pentru abolirea drepturilor şi libertăţilor lor, prin aceste tratate. Dacă Bruxelles UE ar fi fost o democraţie reală, desigur, toţi cetăţenii UE ar fi avut în primul rând dreptul de a-şi exprima voinţa prin referendum public şi, după toate probabilităţile, aceste tratate nu ar fi fost semnate niciodată.

Tratatul de la Maastricht:

- A restructurat UE şi a deschis drumul spre integrare politică, dând astfel Cartelului un mare grad de control politic asupra ţărilor UE.

- A înfiinţat uniunea economică şi monetară, dând astfel Cartelului un înalt grad de control economic asupra ţărilor UE.

- A stabilit o politică externă şi de securitate comună, dând astfel Cartelului un mare grad de control asupra activităţilor ţărilor UE pe scena internaţională.

- A stabilit politici de "protecţie a consumatorului, permiţând astfel Cartelului să utilizeze acest lucru ca acoperire pentru a-şi pune în aplicare interesele. Aşa numită Directivă UE a Suplimentelor Alimentare dată în 2002 a devenit un exemplu clasic al acestui lucru, prin care s-au pus restricţii la nivel european pentru comercializarea suplimentelor cu vitamine şi minerale susţinând că acestea ar fi necesare "pentru a asigura un nivel mai înalt de protecţie a consumatorilor". În realitate, desigur, restricţiile aveau ca scop apărarea vânzărilor de miliarde de euro de medicamente sintetice patentate ale companiilor farmaceutice, care, ca rezultat al descoperirii legăturii dintre Scorbut/boli de inimă, erau ameninţate cu utilizarea terapiilor nepatentabile cum ar fi vitaminele.

Semnarea Tratatului de la Maastricht, 7 Februarie, 1992.

Tratatul de la Amsterdam:

- A ridicat probleme legate de libera mişcare a persoanelor în interiorul UE. Aceasta a făcut necesară crearea sistemelor de informare la scară europeană, dând astfel Cartelului mai mari abilități de a interfera cu viața privată a cetățenilor UE.

- A aprobat un program pentru dezvoltarea activităților Europol (Biroul Poliției Europene), permițând astfel Cartelului să-şi extindă controlul asupra libertăților cetățenilor europeni dincolo de frontierele naționale.

- A dezvoltat mai mult politica de securitate comună pentru a permite formularea treptată a unei politici de apărare comune, oferind astfel mijloacele prin care Cartelul ar putea eventual reuşi un control militar la scară globală.

Liderii europeni adunați pentru semnarea Tratatului de la Amsterdam, 2 Octombrie, 1997.

Informații suplimentare: GB3AT833

Influența Cartelului Petrolului şi Medicamentelor asupra conținutului Tratatului de la Amsterdam, şi sistemul de evaluare a riscurilor UE

În ianuarie 2010, academicieni de la universitățile din Bath şi Edinburgh din Marea Britanie au publicat dovezi ale faptului că producătorii de petrol, produse chimice, produse alimentare şi tutun s-au angajat împreună într-o strategie de lobby de succes la mijlocul anilor 1990 pentru a modela elaborarea politicilor Uniunii Europene în favoarea lor.

Conform studiului, publicat în Public Library of Science Medicine journal şi redat pe site-ul web euobserver.com, corporații majore care includ Shell, Bayer, Zeneca, SmithKline Beecham, Unilever, Tesco şi British American Tobacco au construit o campanie de lobby pe mai mulți ani, cu scopul de a modela evaluarea impactului UE în vederea asigurării faptului că aceasta va sprijini interesele lor de afaceri în detrimentul sănătății publice.

Forma de evaluare a impactului forțată de aceste multinaționale a fost în cele din urmă asimilată de UE prin semnarea Tratatului de la Amsterdam.

De aceea, în mod semnificativ Directiva UE privind Suplimentele Alimentare, care a devenit lege în 2002, utilizează evaluarea riscului ca mijloc de a aduce asupra întregii Europe restricții privind comercializarea suplimentelor conținând vitamine şi minerale, în scopul protejării vânzările de medicamente sintetice patentate ale industriei farmaceutice.

Tratatul de la Nisa:

- A adus un sistem de votare a majorității calificate pentru Consiliul European, reducând astfel şi mai mult posibilitatea pentru statele individuale membre UE de a se opune intereselor Cartelului. Ca rezultat al acestei schimbări, cele trei mari țări principale ale Cartelului – Germania, Franța şi Marea Britanie – împreună cu Italia, acum țin efectiv echilibrul puterii în cadrul Consiliului.

- A mărit şi redistribuit numărul de locuri din Parlamentul European în favoarea celor trei țări principale ale Cartelului – Germania, Franța şi Marea Britanie –plus Italia.

Semnarea Tratatului de la Nisa, 26 Februarie, 2001.

Tratatul de la Lisabona

Tratatul de la Lisabona, care a devenit lege a Uniunii Europene în decembrie 2009, a ridicat încercările Cartelului Petrolului şi Medicamentelor de a-şi consolida puterea politică asupra Europei, la un nou nivel. Destinat pentru a legitima construirea "Bruxelles UE", tratatul pune bazele unei viitoare Europe fundamental nedemocratice. Ca un pas clar şi inconfundabil către implementarea unei dictaturi peste întreaga Europă, tratatul exclude:

- Separarea puterilor constituționale – eliminând astfel un element esențial al oricărei democrații.

- Posibilitatea ca populația Europei să-şi aleagă preşedintele în mod democratic. Preşedintele este, în schimb, ales în secret de către elita politică europeană în numele intereselor corporatiste.

- Posibilitatea ca populația să-şi aleagă "Comisia Europeană" formată din 27 de membri. În schimb, acest nivel executiv sau cabinet al guvernului european este "numit" de elita politică europeană în numele intereselor corporatiste.

- Posibilitatea ca populația să înlăture Comisia Europeană – chiar dacă aceasta consideră în majoritate covârşitoare că aceasta a comis abuzuri şi le-a redus drepturile umane.

- Posibilitate ca populația să-şi apere drepturile şi libertățile de erodări ulterioare. Proiectat ca legislație "auto-amendatoare", Tratatul de la Lisabona permite "Bruxelles UE" să decidă dacă şi când doreşte mai multe puteri şi să şi le asume fără a oferi populației posibilitatea unui referendum.

Istoria nedemocratică a Tratatului de la Lisabona

"Convenția asupra Viitorului Europei", un organism guvernat de fostul preşedinte francez Valéry Giscard d'Estaing, a început inițial să lucreze la o aşa-numită "Constituție Europeană" în februarie 2002. Textul provizoriu al Constituției a fost înaintat unui summit UE în iunie 2003 şi a fost aprobat în iunie 2004.

Totuşi, în mai 2005, poporul francez a votat "Nu" pentru Constituție, în cadrul unui referendum național. În următoarea lună, iunie 2005, poporul olandez a votat de asemenea "Nu". Ca urmare, Constituția a fost pusă "la rece" pentru o perioadă de "reflecție" şi, cel puțin pentru o scurtă perioadă de timp, a părut posibil să nu mai reapară la suprafață. În ianuarie 2007, Germania,

prin Angela Merkel, a preluat Preşedinția UE şi a declarat încheiată perioada de reflecție. După doar două luni, Declarația de la Berlin – care sublinia intenția tuturor statelor membre UE de a cădea de acord asupra unui nou tratat UE în timp pentru alegerile parlamentare din 2009 – a fost adoptată de toate țările membre UE. Textul noului tratat, cunoscut de atunci încolo ca Tratatul de la Lisabona, a fost apoi publicat la 4 iunie 2007.

Spre şocul francezilor şi olandezilor, oricum – ca şi a milioanelor de oameni cu aspirații democratice din toată Europa – 96% din articolele sale rezulta că au fost copiate din Constituția UE respinsă. Cum şocul s-a transformat în furie, chiar Valéry Giscard d'Estaing, principalul autor al proiectului de text, a fost obligat să admită până la urmă că diferențele dintre tratat şi constituție erau "puține şi mai mult cosmetice decât reale".

Cancelarul german Angela Merkel a fost instrumentul de reînviere a Constituției Europene şi redenumire a acesteia drept Tratatul de la Lisabona.

În ciuda înşelăciunii pe față care a avut loc, Tratatul de la Lisabona a fost semnat de către liderii a 27 de țări europene membre UE, la Lisabona, în Portugalia, la 13 decembrie 2007. Singura țară care apoi a decis să supună tratatul unui referendum public democratic, a fost Irlanda; în toate celelalte 26 de state membre – inclusiv Franța şi Olanda care anterior respinseseră "Constituția UE", aproape identică, prin referendum public – tratatul a fost aprobat de parlamentele naționale ale țărilor fără a se acorda dreptul public la vot.

Primul ministru britanic Gordon Brown şi preşedintele francez Nicolas Sarkozy. Brown şi Sarkozy l-au sunat pe José Sócrates, primul ministru portughez, insistând că votul public nu este necesar.

În Portugalia, un referendum asupra tratatului a fost exclus ca urmare a presiunilor exercitate de primul ministru britanic Gordon Brown şi preşedintele francez Nicolas Sarkozy. Brown şi Sarkozy l-au sunat pe José Sócrates, primul ministru portughez, insistând că votul public nu este necesar. (Sarkozy însuşi a refuzat poporului francez un referendum asupra tratatului, în ciuda faptului că sondajele arătau că 58% din populația cu drept de vot ar fi dorit unul).

În iunie 2008, poporul irlandez a mers la vot în cadrul referendumului asupra tratatului şi au votat un ferm "Nu" oglindind astfel voturile francezilor şi olandezilor asupra Constituției Europene în 2005. Arătând clar şi decisiv opoziția față de "Bruxelles UE", Tratatul de la Lisabona a fost respins de 33 din 43 constituente ale Irlandei. Cu un rezultat al votului de peste 53%, orice democrație ar fi ascultat, în acel moment, de vocea poporului şi ar fi aruncat tratatul la lada de gunoi a istoriei unde îi era locul.

În schimb – şi în ciuda faptului că sondajele arătau că aproape trei sferturi din populația irlandeză cu drept de vot erau împotriva organizării unui al doilea referendum asupra tratatului – "Bruxelles UE" şi-a arătat adevărata față pretinzând ca Irlanda să voteze încă o dată pentru a obține rezultatul "corect". În loc să se plece în fața voinței poporului cum s-ar fi întâmplat în orice democrație adevărată, liderii Uniunii Europene au răspuns votului "Nu" acordând Irlandei un ultimatum de patru luni pentru a explica cum poate obține suportul public pentru tratat. Nicolas Sarkozy, în special, a insistat că "Irlandezii vor trebui să voteze din nou".

În consecință, a urmat interferența politică din partea Comisiei Europene; amenințări şi minciuni adresate electoratului irlandez – inclusiv propaganda că un vot "Nu" ar condamna Irlanda la izolare economică, interferența corporatistă din partea susținătorilor Ryanair (care a cheltuit jumătate de milion de euro într-o campanie pentru "Da"), Intel (care a cheltuit mai multe sute de mii) şi compania farmaceutică Pfizer (care a amenințat deschis asupra unui "zbor al capitalului" din Irlanda în caz că votează "Nu"),şi nu în ultimul rând spulberarea zgomotoasă a principiilor directoare ale Irlandei privind imparțialitatea media (astfel asigurând faptul că posturile de radio şi televiziune nu vor asigura timp egal de emisie ambelor părți în dezbaterile asupra tratatului), poporul irlandez a votat "Da" într-o reluare a votului în octombrie 2009. Ca urmare, tratatul a devenit lege UE la 1 decembrie 2009.

Referendumul irlandez asupra Tratatului de la Lisabona, iunie 2008.

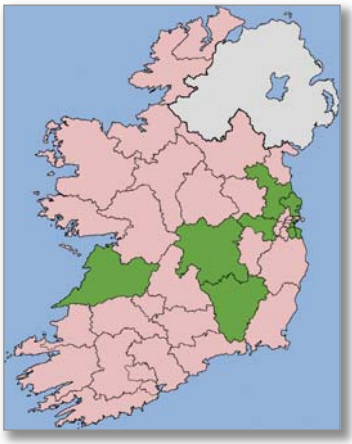

În Irlanda, la referendumul din iunie 2008, Tratatul de la Lisabona a fost respins de 33 din 43 regiuni constituente ale Irlandei. Regiunile care au respins tratatul sunt colorate cu roz.
Credit pentru imagine: Wikipedia.

Fapte şi ficţiuni asupra Tratatului de la Lisabona

Ficţiune:
Tratatul de la Lisabona nu schimbă natura de bază a Europei.

Faptele sunt: Articolul 1 din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene şi la Tratatul De Înfiinţare a Comunităţii Europene, conţinând Tratatul de la Lisabona, afirmă că "Uniunea va înlocui şi succeda Comunitatea Europeană". În plus, articolul 46 A afirmă că "Uniunea va avea personalitate juridică". Astfel, este absolut clar că Uniunea post-Lisabona este o entitate total nouă constituţională şi Legală iar Comunitatea Europeană ale cărei cele 27 de state au fost membre, încetează să existe.

În cadrul Tratatului de la Lisabona, Herman van Rompuy a fost numit Preşedinte UE în timp ce Catherine Ashton a fost numită Ministru de Externe UE.. În ambele cazuri, cetăţenilor Europei nu li s-a dat nici o oportunitate de a vota asupra acestor numiri.

În plus, în cadrul Articolului 24 din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene şi Tratatul de Înfiinţare a Comunităţii Europene, Bruxelles UE poate acum semna tratate cu alte ţări sau organizaţii internaţionale în numele statelor lor membre în toate zonele sale de competenţă.

Şi desigur, să nu uităm că Tratatul a creat şi posturile de Preşedinte UE (pe care Herman van Rompuy a fost numit fără nici un vot public); cel de Ministru al Afacerilor Externe UE (pe care Catherine Ashton a fost numită fără nici un vot public); şi un corp diplomatic al UE.

În realitate deci, se poate vedea că "natura de bază" a Europei a fost în mod substanțial schimbată.

Ficțiune:
Tratatul de la Lisabona facilitează control democratic mai mare din partea parlamentelor naționale.

Faptele sunt: Prin toate intențiile şi scopurile sale, Articolul 7 din Protocolul Tratatului asupra Aplicării Principiilor de Subordonare şi Proporționalitate, dă parlamentelor naționale numai puterea de a se plânge asupra lucrurilor cu care nu sunt de acord. De fapt, asigură un simplu mecanism în care se poate ridica o obiecție dacă o plângere este susținută de o treime din toate parlamentele naționale. Totuşi, Bruxelles UE nu este obligat să schimbe sau anuleze vreuna din acțiunile sale şi poate decide pur şi simplu să încalce o astfel de plângere dacă aşa doreşte.

Mai mult, dacă chiar majoritatea parlamentelor naționale ridică o obiecție contra unei propuneri legislative făcute de Comisia Europeană, Comisia nu are nici o obligație să modifice sau să anuleze oricare dintre acțiunile sale. Într-o astfel de situație, ea poate pur şi simplu să încalce plângerea şi să o înainteze spre rezolvare Consiliului European şi Parlamentului european. Ca atare, se poate vedea în practică faptul că, mai degrabă decât să crească controlul democratic din partea parlamentelor naționale, natura birocratică a cercurilor prin care trebuie sărit face extrem de puțin probabil ca natura dictatorială a Bruxelles UE să poată fi restricționată prin aceste mecanisme.

Ficţiune:
Tratatul de la Lisabona face procesul de luare a deciziilor de către Bruxelles UE, mai democratic.

Faptele sunt: Dintre toate înşelătoriile Bruxelles UE, această afirmaţie este fără îndoială una dintre cele mai neadevărate. În primul rând, spre deosebire de o democraţie reală, Parlamentul European rămâne incapabil să iniţieze liber şi să promulge legislaţia în toate zonele pe care le alege şi la propria sa discreţie. În al doilea rând, şi aşa cum s-a descris şi mai sus, Tratatul de la Lisabona a creat posturile de Preşedinte UE şi Ministru de Externe UE şi a mandatat ca ambele să fie ocupate fără vot public. Şi în plus, desigur, cei 27 de membri ai Comisiei Europene, organismul executiv al UE, vor continua să fie numiţi fără vot public.

Tratatul de la Lisabona este auto-amendator şi poate fi amendat fără să fie nevoie de consultarea cetăţenilor europeni prin referendum.

Pentru a face lucrurile şi mai rele, articolul 48 din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene şi la Tratatul de Înfiinţare a Comunităţii Europene conţinute în Tratatul de la Lisabona, clarifică faptul că Tratatul este auto-amendator, astfel că în viitor el poate fi amendat fără a fi necesară organizarea unei conferinţe interguvernamentale sau consultarea cetăţenilor prin referendum.

Cu aceste fapte în minte, se poate vedea că, departe de a fi "democratică", maşinăria de luare a deciziilor a Bruxelles UE este esenţial aceea a unei dictaturi nealese.

Ficțiune:
Tratatul de la Lisabona răspunde preocupărilor cetățenilor europeni şi va creşte legitimitatea în funcționarea Bruxelles UE.

Faptele sunt: Având în vedere că cetățenii preocupați din Franța şi Olanda au respins în cunoştință de cauză aşa numita "Constituție Europeană" în referendumurile naționale din 2005, faptul că 96% din textul Tratatului de la Lisabona este identic cu cel al Constituției şi că peste 99% din cetățenii europeni cu drept de vot nu au beneficiat de nici o şansă de a vota asupra sa, face absurde aceste afirmații din partea UE.

ALEGERILE UE 2009

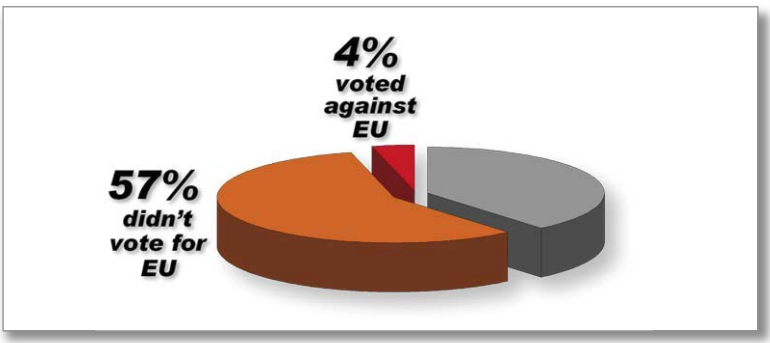

57 % din populația Europei cu drept de vot la alegerile din 2009 s-a abținut în mod deliberat în timp ce un alt procent de 4% a votat împotriva dictaturii UE.

Mai mult, să nu uităm că peste 57 % din populația Europei cu drept de vot la alegerile UE din iunie 2009 a protestat împotriva Bruxelles UE prin abținere deliberată în timp ce un alt procent de 4% din electoratul eligibil a votat împotriva dictaturii UE votând pentru partide care erau împotriva UE şi/sau se opuneau Tratatului de la Lisabona. Ca atare,orice noțiune despre faptul că Tratatul de la Lisabona se adresează preocupărilor acestor cetățeni este cel puțin înşelătoare.

Ficțiune: Tratatul de la Lisabona nu creează o armată europeană.

Faptele sunt: Articolul 28A (c) 3, paragraful 1, din Amendamentele la Tratatul asupra Uniunii Europene şi la Tratatul de Înființare a Comunității Europene, conținute în Tratatul de la Lisabona, afirmă că "Statele membre vor face capabilitățile civile şi militare disponibile pentru Uniune, în vederea implementării politicii comune de securitate şi apărare". Paragraful 2 militarizează şi mai mult Bruxelles UE afirmând că "Statele membre vor întreprinde măsuri progresiv pentru îmbunătățirea capacităților lor militare" şi clarificând faptul că Agenția de Apărare Europeană va fi incorporată în aceste tratate amendate.

Ce spun acționarii politici ai "Bruxelles UE" despre Tratatul de la Lisabona

Comparându-l cu Constituția Europeană respinsă:

"Opinia publică va fi condusă spre a adopta, fără să ştie, propunerile pe care nu îndrăznim să le facem direct... Toate propunerile anterioare vor fi în noul text dar vor fi ascunse şi deghizate într-un anumit mod".
Valéry Giscard D'Estaing, fost Preşedinte al Franței şi Preşedinte al Convenției care a proiectat Constituția Europeană, Le Monde, 14 iunie 2007, şi Sunday Telegraph, 1 iulie 2007.

"Substanța constituției s-a păstrat. Acesta este un fapt".
Cancelarul german Angela Merkel, discurs în Parlamentul European, 27 iunie 2007.

"Ceea ce este bine în faptul că nu o numim Constituție este faptul că nimeni nu poate cere un referendum asupra ei".
Giuliano Amato, fost Prim Ministru italian şi Vice-preşedinte al Convenției care a proiectat Constituția Europeană, discurs la London School of Economics, 21 februarie 2007.

"Substanța asupra căreia s-a căzut de acord în 2004 s-a păstrat. Ce a dispărut este termenul de Constituție".
Dermot Ahern, Ministru de Externe irlandez, Daily Mail
Ireland, 25 iunie 2007

"Neînțelegerea virtuală a înlocuit astfel simplitatea ca abordare cheie la reforma UE. În ceea ce priveşte schimbările propuse acum pentru tratatul constituțional, cele mai multe sunt modificări de prezentare care nu au efect practic. Ele au fost proiectate pur şi simplu pentru a permite anumitor şefi de guverne să vândă oamenilor lor ideea ratificării prin acțiune parlamentară, mai degrabă decât prin referendum".
Dr Garret FitzGerald, fost şef al guvernului irlandez, Irish Times, 30 iunie 2007

Asupra faptului că doreau ca cetățenii să fie capabili să înțeleagă:

"Au decis ca documentul să fie de necitit. Dacă este de necitit, nu este constituțional, acesta era genul de percepție... Imaginați-vă Primul Ministru Britanic – poate merge la Comunitate şi să spună "uitați-vă este absolut de necitit, este tratatul tipic de la Bruxelles, nimic nou, nu e nevoie de nici un referendum". Dacă ai fi capabil să-l înțelegi la prima vedere, ar putea exista un motiv pentru referendum, pentru că ar însemna că este ceva nou."
Giuliano Amato,fost Prim Ministru Italian, Preşedinte al Convenției care a proiectat Constituția Europeană, înregistrat la Open Europe, The Centre for European Reform, Londra, 12 iulie 2007.

"Scopul tratatului Constituțional a fost să fie mai uşor de citit; scopul acestui tratat este să fie de necitit... Constituția intenționa să fie clară în timp ce acest tratat a trebuit să fie neclar. Este un succes."
Karel de Gucht, Ministru de Externe Belgian Foreign Minister, Flandreinfo, 23 iunie 2007

Despre votul 'Nu' al irlandezilor asupra tratatului în 2008:

"Toți [liderii politici] ştiu foarte bine că dacă aceeaşi problemă ar fi fost pusă electoratului lor printr-un referendum, răspunsul a 95% dintre ei ar fi fost probabil tot Nu."
Charlie McCreevy, Comisar UE irlandez Times, 27 iunie, 2009

Despre votul 'Nu' din partea Franței asupra Constituției Europene (cu care Tratatul împărtăşeşte 95% din conținut) în 2005:

Franța a fost înaintea tuturor țărilor votând Nu. S-ar fi întâmplat în toate statele membre dacă ar fi avut un referendum. Există o sciziune între popor şi guverne. Un referendum acum ar pune Europa în pericol. Nu va mai fi nici un Tratat dacă am face un referendum în Franța care va fi din nou urmat de un referendum în Marea Britanie."
Preşedintele Franței Nicolas Sarkozy, vorbind la O întâlnire a seniorilor MEPs, The Economist, 14 noiembrie 2007.*

**MEP – Member of the European Parliament – europarlamentar(n.trad.).*

Despre deposedarea popoarelor de putere şi suveranitate:

".. Nu cred că este o idee bună de a înlocui această metodă lentă şi eficientă – care ține statele naționale departe de anxietate în timp ce sunt deposedate de putere – cu mari salturi instituționale... Deci, prefer să merg încet, să sfărâm suveranitatea în bucăți puțin câte puțin, evitând transformări bruşte de putere de la națională la federală. Acesta este modul în care cred că va trebui să construim politicile comune ale Europei..."

Giuliano Amato, Prim Ministru italian, înainte de a deveni Vice-Preşedinte al Convenției Constituționale UE, interviu de Barbara Spinelli, La Stampa, 13 iulie 2000

Cartelul Petrolului şi Medicamentelor îl aduce la putere în Franța pe Nicolas Sarkozy

Nicolas Sarkozy a fost adus la putere de către Cartelul Petrolului şi Medicamentelor în 2007. Fiul unui aristocrat maghiar, ascensiunea sa spre putere şi alegere a fost parte din "Planul B" al Cartelului. În cazul în care Casa Albă din SUA ar fi pierdut în favoarea forțelor mai puțin prietenoase intereselor Cartelului decât Preşedintele George W.Bush – ceea ce a fost eventual cauza pentru care în noiembrie 2008 a fost ales ca preşedinte Barrack Obama - Cartelul trebuia să se asigure că alte guverne influente vor putea substitui imediat această pierdere. În această situație Franța înarmată nuclear era primul candidat.

Ascensiunea la putere a lui Sarkozy a fost construită strategic de Cartel. În 2004, când era încă Ministru de Interne, a forțat căsătoria dintre piticul farmaceutic francez Sanofi şi gigantul elvețian/german Aventis/Hoechst. Corporația Hoechst, cea mai valoroasă "mireasă" în această căsătorie forțată, a fost desigur una dintre componentele infamului trio (alături de Bayer şi BASF) care l-a adus la putere pe Hitler şi a finanțat pregătirile pentru cel de-al doilea război mondial, inclusiv construcția lagărului de concentrare de la Auschwitz.
Cu mutarea corporației Hoechst din Germania în Franța, tot know-how-ul s-a mutat de asemenea în această țară – cum să construieşti acționari politici, să acaparezi controlul executiv, să construieşti regimuri quasi-dictatoriale şi în ultimă instanță să cauți dominarea la nivel global. Diversificarea puterii economice şi know-how-ului politic de la Germania post-nazistă la Franța a fost unul din acele camuflaje perfecte care sunt semnele distinctive ale Cartelului.

Campania electorală a lui Sarkozy a fost aproape o copie directă a ultimelor alegeri din Germania dinaintea celui de-al doilea război mondial. Campania electorală a candidatului Cartelului a fost finanțată de corporațiile franceze de petrol, medicamente şi energie nucleară – însoțite de propaganda media a Cartelului. Foarte asemănător cu anul 1930, Sarkozy şi-a condus campania electorală separatistă pe tema urii pentru străini şi imigranți, într-un efort de a speria Franța însăşi şi a o conduce în brațele candidatului Cartelului. Sarkozy a mers chiar atât de departe încât a numit "scursori" tinerii fără drept de vot care locuiau în suburbiile Parisului astfel incendiind în mod deliberat climatul politic şi prezentându-se pe sine însuşi ca şi candidat al "legii şi ordinii". După obținerea puterii în alegerile din mai 2006, el împreună cu cancelarul german Merkel, s-a întronat ca noul lider al construcției Bruxelles UE într-un mod care aminteşte în mare măsură de împărații timpurilor medievale.

Dar Europa nu a fost de ajuns pentru Sarkozy şi sponsorii săi corporatişti. După doi ani în birou, s-a autoproclamat ca lider al imperiului Mediteranean, incluzând mai bine de o duzină de țări învecinate Mării Mediterane sub domnia Cartelului. Imperiul combinat UE/Mediteranean seamănă izbitor cu extinderea Imperiului Roman din timpul lui Iulius Caesar, una din figurile istorice, în afară de aceea a lui Napoleon, pe care Sarkozy aparent încearcă să o imite.

Sarkozy – Conexiuni Corporatiste
Ascensiunea la putere a lui Sarkozy în Franța în 2006 a fost finanțată de "Franța corporatistă". Donatorii săi principali sunt redați mai jos.

Însă numai cu acest singur suport corporatist nu ar fi fost destul ca să fie ales. Astfel, campania electorală a fost propulsată prin propagarea sistematică a fricii – similar alegerilor lui Bush în 2004. Dar Sarkozy a mers un pas mai departe: a adăugat ura împotriva imigranților ca semn distinctiv al campaniei sale. Sarkozy a devenit cunoscut în întreaga lume prin faptul că a numit "scursori" tinerii emigranți care locuiau în suburbiile Parisului – astfel alimentând ura rasială. Această metodă de război psihologic împotriva propriului său popor avea scopul de a conduce electoratul speriat şi intimidat în brațele sale.

Cele două picioare ale campaniei electorale a lui Sarkozy – servind în mod țipător interesele Cartelului şi în acelaşi timp forțând suportul electoratului prin alimentarea fricilor acestuia – este o copie exactă a unei alte campanii electorale finanțate de cartelul petrolului şi medicamentelor din 1933. În acel an, cartelul IG Farben (Bayer, BASF şi Hoechst, astăzi parte a companiei franceze Sanofi Aventis) cu sediul în Germania a adus la putere un alt politician lipsit de scrupule, cu consecințe devastatoare pentru planeta noastră. Detaliile acestui sprijin din 1933 al cartelului petrolului şi medicamentelor, din spatele ascensiunii partidului nazist, sunt documentate în înregistrările Tribunalului pentru Crime de Război de la Nürnberg, împotriva IG Farben.

Istoria ne spune: "Cei care nu-şi pot aminti trecutul, sunt condamnați să-l retrăiască." (George Santayana) Interesele corporatiste care l-au adus la putere pe Nicolas Sarkozy:

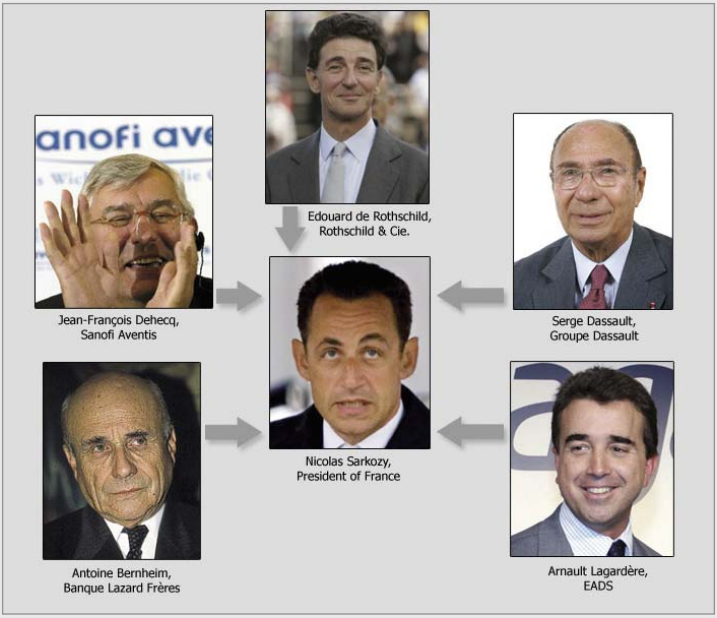

Dacă privim la ceea ce are el de oferit acestor țări, natura disperată a speculațiilor de secol 21 ale lui Sarkozy în Europa, Africa de Nord şi Orientul Mijlociu devine evidentă. Într-un moment în care întregul mapamond este gata să îmbrățişeze formele de energie bazate pe hidrogen şi alte forme regenerabile, nu doar pentru a conduce maşini, ci şi pentru a acoperi părțile majore ale alimentării totale cu energie, Sarkozy – ca un agent de vânzări disperat – încearcă să folosească tehnologie nucleară depăşită pentru a forța duzini de țări dezvoltate şi în curs de dezvoltare, să rămână dependente de Cartelul petrolului, medicamentelor şi energiei nucleare.

În ochii Cartelului, Sarkozy este aparent înlocuitorul ideal al lui George W.Bush ca acționarul primar al intereselor sale globale.

Infiltrarea Masonilor şi Mafiei, Frauda, Corupția, Propaganda şi Eroziunea Libertăților Civile în Bruxelles UE

Valori morale sau conexiuni dubioase?
Corupția în cadrul oficialilor săi a fost o problemă constantă în cadrul Comisiei Europene încă de la concepția ei. Atitudinea comisionarilor ei în privința problemelor morale poate fi sumarizată cel mai bine, probabil, în contextul unui eveniment care a avut loc în noiembrie 2004. Rocco Buttiglione, catolic şi prieten devotat al Papei din acea vreme, Ioan Paul al II-lea, a fost numit ca unul dintre noii membri ai Comisiei Europene. La scurt timp după aceea a fost respins din cauza convingerilor sale catolice ferme pe care le-a apărat în mod public.

Buttiglione a fost înlocuit cu Franco Frattini, un aliat intim al Primului Ministru italian Silvio Berlusconi. Aşa cum s-a publicat în The Times la Londra pe 10 noiembrie 2004, la plecare Buttiglione a adăugat o avertizare instantanee spunând, în timpul audierilor de confirmare ale lui Frattini, "Sper... să nu-l întrebe nimeni dacă e francmason".

Franco Frattini, Vicepreşedinte al Comisiei Europene pentru Justiție, Libertate şi Securitate, 2004-2008.

În ciuda avertizării sale deschise, Frattini a devenit vicepreşedintele Comisiei Europene, responsabil, în mod ironic, pentru Justiție, Libertate şi Securitate. În această poziție, între 2004 şi 2008, Frattini personal a supravegheat proiectarea legislației care avea să amputeze drepturile civile în întreaga Europă şi să afecteze în mod esențial viața cetățenilor UE.

Acest episod, deşi poate părea nevinovat, aruncă o lumină revelatoare asupra valorilor morale ale "Bruxelles UE".

Masonic and Mafia infiltration in the "Brussels EU"

Francmasoneria a fost o problemă foarte sensibilă în Italia din 1981, când o lojă masonică secretă şi ilegală de aripă dreaptă cunoscută ca P2 – Propaganda Due – a fost sfărâmată în mijlocul unui scandal public. De aceea, notabil este că Silvio Berlusconi, actual Prim Ministru al Italiei, a fost revelat ca făcând parte dintre cele câteva mii de membri ai acesteia – care includeau figuri de seniori în domeniul bancar, de afaceri, servicii secrete, jurnalism, armată şi politică. Berlusconi, care în 2009 a fost legat de o campanie de bombardamente a mafiei de către un martor întărâtat de gangsteri, se presupune că ar fi aderat la P2 în 1978.

Licio Gelli, fost mare maestru al P2 (Propaganda Due), o lojă masonică ilegală de aripă dreaptă cu legături în nazism. Membrii P2 includeau pe actualul Prim Ministru al Italiei, Silvio Berlusconi. (Credit de imagine:Wikipedia)

Din punct de vedere istoric, P2 este bine cunoscut ca având legături cu nazismul şi grupuri extremiste de dreapta. Licio Gelli, fostul maestru a fost închis în 1998 pentru corupție şi fraudă în legătură cu scandalul de la Banco Ambrosiano şi a fost descris deschis în New York Times ca "fascist cunoscut". Scriitorul investigator David A. Yallop, în cartea sa 'În Numele Domnului: o investigație asupra asasinării Papei Ioan Paul I" susține chiar că Gelli ar fi fost implicat într-o conspirație care a dus la moartea Papei Ioan Paul I care a domnit doar 33 de zile, în 1978. Încă şi mai tulburător este că anumite surse care includ New Zealand Herald şi ziarul The Observer din Marea Britanie, afirmă că ar exista legături între P2 şi terorismul de stat. Între timp altele, cum ar fi BBC, afirmă că a avut legături atât cu Mafia cât şi cu grupurile teroriste de aripă dreaptă.

Vorbind la BBC in 2000, Paul van Buitenen, avertizorul de integritate a cărui expunere la fraudă şi management defectuos în Comisia Europeană sub Jacques Santer a determinat demisia sa (vezi mai jos) a vorbit deschis despre temerile sale privind infiltrarea Mafiei şi Masoneriei în "Bruxelles UE".

Fraudă în Comisia Europeană şi pedepsirea avertizorilor de integritate.

În 1999, întreaga Comisie Europeană condusă de Jacques Santer a fost obligată să demisioneze în masă după publicarea raportului unui avertizor de integritate. Una din principalele ţinte ale raportului a fost comisarul francez Edith Cresson, care a fost acuzată de a fi comis fraude serioase şi repetate, falsificări de contracte, falsificarea scrisului anumitor persoane şi delapidarea fondurilor UE pentru câştigul ei personal. În timpul mandatului său de comisar, Cresson a mers atât de departe încât a angajat un cunoscut apropiat, Rene Berthelot, un chirurg stomatolog, pe post de consultant UE pentru HIV/SIDA, în ciuda faptului că nu avea nici un fel de experienţă în acest domeniu. Berthelot a fost mai târziu judecat ca necalificat; a scris 24 pagini de note de valoare mică sau inexistentă în peste doi ani în care a lucrat pentru Cresson. În 2006, Curtea Europeană de Justiţie a declarat că Cresson a acţionat prin încălcarea obligaţiilor sale de comisionar european.

Afirmaţiile care au destrămat Comisia în cele din urmă au aparţinut europarlamentarului olandez Paul van Buitenen, care în acel moment lucra pe post de auditor în unitatea de control financiar al Comisiei. Ca pedeapsă pentru avertizarea sa de integritate, oficialii UE l-au pedepsit pentru încălcarea regulilor procedurale, i-au redus salariul cu 50% timp de patru luni şi l-au transferat într-un post mult inferior, în care monitoriza cheltuielile pentru obiecte cum ar fi becurile.

Dar în comparaţie cu alţi avertizori de integritate UE, van Buitenen a scăpat uşor. În 2004, Marta Andreasen, fosta contabilă şefă a Comisiei Europene a fost concediată pentru a fi afirmat că în UE contabilitatea era încurcată cu "bani murdari şi fraudă" În ciuda

faptului că afirmația ei a fost clar susținută de rapoartele. publicate ale auditorilor UE – care, până în 2004, au refuzat să semneze conturile blocului timp de 10 ani, citând presupuse încercări de fraudă – serviciul civil al tribunalului UE i-a respins cererea de anulare şi reanalizare a concedierii ei într-o judecată de 55 pagini, care cuprindea fiecare plângere făcută de Comisie împotriva ei.

Fraudă în Parlamentul European

Raportul Galvin, numit astfel după Robert Galvin, oficialul UE pentru audit intern al cărui nume este pe copertă, a fost scris la sfârşitul anului 2006 ca audit al cheltuielilor şi alocațiilor pretinse de un eşantion de peste 160 europarlamentari. Descoperirile sale au inclus anomalii serioase şi repetate în plățile pentru asistență de birou şi servicii; plăți în numerar dubios de mari făcute către personal şi furnizori de servicii, peste şi în afara salariilor; înregistrări necorespunzătoare de plată a taxelor; facturare superficială sau inexistentă; şi solicitări de cheltuieli obscure sau neînregistrate.

Existența acestui raport şocant a fost ținută secretă până în februarie 2008 când veştile despre existența sa au fost făcute publice de către un europarlamentar britanic, Chris Davies. Chiar şi atunci, conținutul său a rămas secret şi numai un grup ales de europarlamentari a avut permisiunea de a citi raportul, individual, într-o cameră încuiată şi păzită. După ce ştirile despre raport au ieşit la iveală şi ei au fost acuzați de perpetuarea unei fraude "masive", europarlamentarii au votat să nu îl publice şi să țină secretă murdăria cheltuielilor lor.

Corupție în "agenția anti-infracțiune" a UE

Chiar Eurojust, aşa numita "agenție anti-infracțională" a UE, a fost implicată în scandaluri de corupție. În decembrie 2009, de exemplu, şeful Eurojust, Jose da Mota, a demisionat după ce fusese suspendat timp de 30 de zile pentru a fi exercitat presiuni asupra procurorilor portughezi, cu scopul de a opri probele de corupție care îl

implicau pe Primul Ministru portughez Jose Socrates. Conform Agenției de Ştiri UPI, Sócrates este acuzat de a fi acceptat mită în perioada în care lucra ca ministru al mediului în Portugalia, în schimbul aprobării unui proiect de construcție pe terenuri protejate.

Războiul de propagandă al Bruxelles UE

Departe de a opera într-o manieră transparentă față de cetățenii săi, Bruxelles UE conduce o vastă maşinărie de propagandă finanțată din banii contribuabililor.

Conform Maria Rankka, care conduce think-tank-ul* suedez Timbro, de exemplu, Comisia Europeană nealeasă prin vot asigură finanțare cu mult în exces față de bugetul său de comunicații oficial de €213 milioane, posturilor de radio şi site-urilor web sponsorizate de UE. Exemplele pe care ea le citează include rețeaua europeană de radio 'Euranet' şi canalul YouTube al UE "EU Tube".

* think tank sau institut pentru politici publice(n.trad.)

În mod similar, Rankka declară de asemenea că postul de radio Euronews primeşte €10.8 milioane pe an din finanțarea Bruxelles UE, iar Centrul European de Jurnalism de la Maastricht, care instruieşte viitorii reporteri, a primit doar o alocație de €1 milion în 2008. Este clar deci că, atunci când organizații ca acestea primesc mari sume de bani din partea unei entități politice, trebuie puse întrebări serioase cu privire la obiectivitatea lor.

Dar aceasta nu este tot, deoarece, conform lui Rankka, Bruxelles UE asigură de asemenea fonduri pentru organizații cum ar fi Centrul de Studii Politice Europene, Mişcarea Europeană, Europa pentru Cetățeni şi Prietenii Europei. Ținând cont de cât de pro-UE sunt aceste organizații, pare rezonabil să presupunem că aceste finanțări pot fi alocate pur şi simplu ca mijloc de a dovedi afirmațiile Bruxelles UE că societatea civilă îi sprijină politica.

Până acum, eforturile de propagandă ale Bruxelles UE au fost direcționate în principal către cetățenii cu drept de vot. În viitor însă, pare probabil ca atenția să se îndrepte inclusiv spre copii. Pretinzând că se răspândesc "minciuni" şi "neîncredere" despre Bruxelles UE, de exemplu, unii membri ai Parlamentului European pretind acum ca elevii de şcoală din cele 27 state membre să ia lecții despre Uniunea Europeană. Fără nici un dubiu însă, programa proiectată – care ar trebui să atingă subiecte ca "Părinții Fondatori" şi "Cum ne afectează UE viața de zi cu zi" – nu îi va învăța pe elevi faptele reale, cum ar fi cele cuprinse în această carte.

Înşelătoriile Bruxelles UE cu privire la drepturile omului şi libertățile fundamentale

Bruxelles UE a depus mult efort în menținerea iluziei că protejează drepturile omului şi libertățile fundamentale ale cetățenilor ei. Printre toate înşelătoriile pe această temă, "Premiul Sakharov pentru Libertatea Gândirii" este unul dintre exemplele clasice.

Înființat în 1988 pentru a "onora indivizii şi organizațiile pentru eforturile lor în numele drepturilor omului şi libertăților fundamentale", Premiul Sakharov este decernat de către Parlamentul European în fiecare an la o întâlnire formală la Strasbourg.

Deşi nu dorim să diminuăm în nici un fel bravura şi eforturile unor indivizi de excepție care au primit acest premiu de-a lungul anilor, faptul este că este profund nesincer din partea Bruxelles UE să conceapă un astfel de premiu simultan cu construirea unui organism de supraveghere care monitorizează viețile private ale cetățenilor şi erodează libertățile civile; disprețuind un principiu de bază al democrației prin împiedicarea cetățenilor săi să-şi aleagă reprezentanții de la nivelele executive ale guvernului; şi luând măsuri pentru a împiedica folosirea de către cetățenii săi a terapiilor naturale salvatoare de vieți, cu bază ştiințifică precum şi accesul la informații despre acestea.

Crearea unui stat european supraveghetor

Bruxelles UE cheltuieşte milioane de lire pentru dezvoltarea de tehnologii computerizate "orwelliene" desemnate să examineze imaginile CCTV şi să caute pe internet "comportamente anormale". În cadrul unui program de cercetare de cinci ani cunoscut sub numele de Project Indect, acesta intenționează să dezvolte programe computerizate pentru monitorizarea şi procesarea informațiilor din site-uri web, forumuri de discuție, servere de fişiere, rețele peer-to-peer şi chiar computere individuale. Această dezvoltare vine în plus față de faptul că detaliile din e-maluri, vizite de site-uri web şi convorbiri telefonice sunt deja stocate de furnizorii europeni de internet, sub incidența legilor UE.

În mod similar, UE face eforturi de construire a unui sistem de supraveghere pan-european şi de înființare a unui registru de cărți de identitate UE. Dacă aceste planuri devin realitate, supravegherea autoritară din satelit, sistemele automate operate de roboți care citesc sistemele biometrice şi profilele de risc la intrările-ieşirile de la frontiere, vor deveni în curând normalitate pentru peste 500 de milioane de cetățeni ai Europei.

Worse still, decisions on the expansion of so-called "homeland security" in the EU are seemingly being made by the very companies that will ultimately profit from them. According to the UK-based civil liberties monitoring group Statewatch, the design of the €1.4 billion European Security Research Programme (ERSP) has been "outsourced to the very corporations that have the most to gain from its

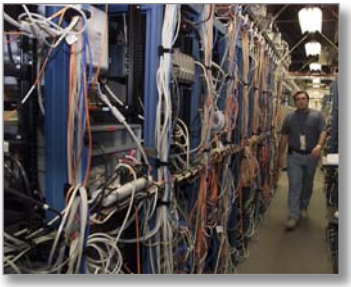

"Bruxelles UE" cheltuieşte milioane de euro dezvoltând tehnologii computerizate "orwelliene" desemnate să examineze imaginile CCTV şi să caute pe internet "comportamente anormale".

implementation," such as the defence companies Thales, Finmeccanica, EADS, Saab and Sagem Défénsé Sécurité.

Încă şi mai rău este faptul că deciziile asupra expansiunii acestei aşa numite "securități a patriei" UE, par a fi luate de companiile care vor profita în final de ele. Conform grupului de monitorizare a libertăților civile Statewatch cu sediul în Marea Britanie, proiectarea Programului de Cercetare pentru Securitate Europeană de €1.4 miliarde a fost "externalizat către acele corporații care au cel mai mult de câştigat din implementarea sa" cum ar fi companiile de apărare Thales, Finmeccanica, EADS, Saab şi Sagem Défénsé Sécurité.

Capitolul 5

LA 800 ANI DUPĂ MAGNA CARTA:

Guvernarea Bruxelles UE va pune capăt secolelor de libertate şi independenţă în Marea Britanie

La opt sute de ani după Magna Carta:

Guvernarea Bruxelles UE va pune capăt secolelor de libertate şi independenţă în Marea Britanie

Iată o lege care este mai presus de Rege şi pe care nici el însuşi nu trebuie să o încalce. Această reafirmare a puterii supreme şi expresia sa în caracter general este marea lucrare a Magna Charta şi ea singură justifică respectul în care oamenii au ţinut-o.

Winston Churchill, 1956

Dintre toate mândrele istorii de libertate şi independenţă ale Europei cărora guvernarea totalitară a Bruxelles UE le va pune capăt, încheierea unei istorii de secole de libertate şi autoguvernare în Marea Britanie va fi fără îndoială una dintre cele mai tragice. Pentru oamenii unei ţări care a jucat de două ori un rol critic în împiedicarea Cartelului Produselor Chimice, Petrolului şi Medicamentelor să cucerească lumea, livrarea Europei în chiar mâinile celor care au provocat cele două războaie mondiale este un eveniment pentru împiedicarea căruia peste un milion din bravii lor înaintaşi şi-au dat viaţa.

Magna Carta din Anglia, semnată în iunie 1215, a dus lumea la dezvoltarea legii constituţionale şi este văzută ca unul dintre cele mai importante documnte legale din istoria democraţiei.
(credit imagine: Wikipedia)

Privind înapoi în istorie, este în mod similar demn de notat că Marea Britanie, prin intermediul Angliei, țara cu cei mai mulți locuitori, a dat lumii Magna Carta – o cartă văzută ca unul dintre cele mai importante documente legale din istoria democrației. Semnată la Runnymede, în regiunea engleză Surrey, în iunie 1215, această cartă a fost timp de secole un bastion împotriva tiraniei din Anglia. Prin recunoaşterea drepturilor cum ar fi habeas corpus – dreptul unui deținut la o audiere, înainte ca un tribunal independent să determine dacă detenția este conform legii – şi plasarea chiar şi a suveranilor şi magistraților sub incidența legii, Magna Carta engleză a condus lumea în direcția dezvoltării legii constituționale.

Totuşi, într-o manieră necunoscută de mulți cetățeni britanici, aşa-numitul "Mandat de Arestare European" al Bruxelles UE, aprobat în 2002, a anulat habeas corpus. În mod similar, Tratatul de la Lisabona anulează nu doar protecția prevăzută împotriva guvernării arbitrare şi capricioase, dar însăşi suveranitatea Parlamentului Britanic – un organism care a fost un model pentru toate sistemele parlamentare ale lumii.

Parlamentul Britanic este conştientizat pe scară largă ca fiind modelul sistemelor parlamentare din întreaga lume. Totuşi, suveranitatea sa, împreună cu suveranitatea altor parlamente naționale din Bruxelles UE, a fost anulată prin Tratatul de la Lisabona.
(credit imagine: Wikipedia)

O istorie mândră: Britania a apărat de două ori lumea împotriva Cartelului Petrolului şi Medicamentelor

Intrarea Britaniei în primul război mondial a avut loc la 4 august 1914, când primul ministru Herbert Asquith a declarat război Imperiului German ca răspuns la invadarea Belgiei de către Germania. Prin multitudinea de factori decisivi în asigurarea înfrângerii Germaniei în primul război mondial, rolul cheie pe care l-a avut Marina Regală Britanică – cea mai mare din lume la acea dată – este adesea trecut cu vederea. De fapt, rolul marinei britanice în primul război mondial a fost atât de important încât fără aceasta este greu de crezut că țara ar fi putut continua războiul.

Deşi a avut o singură acțiune de luptă navală în timpul primului război mondial, la Jutland pe 31 mai 1916, flota britanică a avut succes împiedicând flota germane să scape din hotarele Mării Nordului. Procedând astfel, a jucat un rol decisiv prin faptul că a permis continuarea comerțului maritim dintre Britania şi aliații săi, pe durata războiului. Pe lângă armata masivă pe care a asigurat-o, Britania a fost de asemenea arsenalul şi finanțatorul alianței şi s-a opus hotărâtor chiar şi declarației Germaniei de luptă nerestricționată a submarinelor din februarie 19171. Ca atare, fără eforturile Britaniei, este clar că rezultatul primului război mondial ar fi fost foarte diferit.

Sir Winston Churchill, Prim Ministru al Regatului Unit 1940-1945, 1951-1955.

Intrarea Britaniei în cel de-al doilea război mondial a avut loc la 3 septembrie 1939, când a declarat război Germaniei ca urmare a invadării Poloniei de către Germania. Refuzând cu curaj un armistițiu cu Germania, rolul Britaniei în apărarea lumii împotriva Cartelului pentru a doua oară nu a fost mai puțin crucial decât fusese cu 25 de ani înainte. Sub Winston Churchill, primul ministru britanic şi in-

[1] Britania şi Primul Război Mondial, 1901 – 1918; BBC History.

discutabil cel mai remarcabil lider în timp de război din istoria modernă, Britania a rămas fermă împotriva efortului de război finanțat de Cartel şi a reuşit împotriva sorților aproape inimaginabili, să-l forțeze pe Hitler într-un război pe două fronturi care avea să ducă în final la destrămarea Germaniei.

Cu toate acestea, forțele Cartelului au început să se regrupeze şi să comploteze în secret împotriva Britaniei la numai câțiva ani după terminarea celui de-al doilea război mondial.

Complotul Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei de a atrage Britania în Bruxelles UE

Istoria Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei a fost ascunsă cu multă grijă poporului britanic.

Un comitet puțin cunoscut, a cărui istorie a fost extensiv ascunsă poporului britanic, Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei, a fost fondat de Jean Monnet la 13 octombrie 19552. Monnet, cu un comportament agresiv, care nu a fost niciodată ales într-o funcție publică în cadrul unor alegeri democratice, fusese deja numit ca Înalta Autoritate a Comunității Europene a Cărbunelui şi Oțelului (CECO) într-un post din care demisionase cu o lună înainte. Reuniunile Comitetului De Acțiune au început în ianuarie 1956 şi au fost private.

Chiar de la început, Monnet a spus foarte clar ce se intenționa. Într-o scrisoare care a fost trimisă politicienilor şi comercianților unionişti care au aderat formând Comitetul, el a declarat următoarele:

"Simpla cooperare între guverne nu va fi suficientă. Este indispensabil pentru State să delege unele din puterile lor instituțiilor federale europene mandatate de toate țările participante luate ca întreg. În acelaşi timp trebuie asigurată asocierea strânsă a Marii Britanii cu aceste noi realizări."

[2] Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei: Afirmații şi Declarații 1955-67. Pub. Chatham House, London, 1969.

Pe scurt, scopul final al Comitetului aşa cum a fost declarat încă de la înființarea lui, a fost "să ajungă prin realizări concrete la Statele Unite ale Europei".

Ca urmare, într-o scrisoare datată 28 septembrie 1968, Jean Monnet a anunțat decizia Comitetului de a invita trei dintre partidele politice britanice importante să adere ca membri deplini. Mai mult, el a afirmat direct că partidele politice şi uniunile comerciale care au constituit Comitetul au fost "desemnate să paveze drumul intrării Britaniei în Comunitatea Europeană cât mai curând posibil".

Jean Monnet,un caracter agresiv care nu a fost niciodată ales pentru o funcție publică în cadrul unor alegeri democratice, a fondat Comitetul de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei în 1955. Toate marile partide politice britanice au devenit membre ale acestui comitet care a jucat un rol cheie în atragerea Britaniei în Bruxelles UE.

Fapt necunoscut poporului britanic este că membru al Comitetului Executiv, al comitetului cu cea mai mare vechime, a fost germanul Kurt Georg Kiesinger, care a stat din ianuarie 1956 până în mai 1965. Kiesinger fusese membru al partidului nazist (numărul său de membru în partidul nazist NSDAP a fost 2633930) şi lucrase în timpul celui de-al doilea război mondial la divizia de propagandă radio a ministrului de externe nazist3. Mai târziu a devenit cancelar al Germaniei de vest, post pe care l-a deținut între 1966-1969.

Other notable members of the Committee had included the Italian Aldo Moro, its political secretary between May 1959 and December 1962. Leading up to WWII, Moro had been a member of the Fascist University Organization (Gioventù Universitaria Fascista), a group sponsored by Mussolini's Fascist Party. Moro eventually became Prime Minister of Italy, a post he held twice, from 1963 to 1968, and from 1974 to 1976.

[3] New York Times, March 10, 1988.

Membrul cu cea mai mare vechime în Comitetul Executiv al Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei a fost germanul Kurt Georg Kiesinger. Fost membru al partidului nazist, Kiesinger a lucrat în timpul celui de-al doilea război mondial la divizia de propagandă radio a ministrului de externe nazist. *(credit imagine: Wikipedia)*

Uimitor totuşi, în ciuda faptelor descrise mai sus, este că liderii celor trei partide britanice au răspuns extrem de pozitiv invitației lui Monnet. Primul ministru Harold Wilson, de exemplu, în numele Partidului Laburist conducător, a scris că "Scopurile Comitetului de Acțiune sunt în strânsă conformitate cu cele la care subscrie Partidul Laburist". El a adăugat că a fost bucuros să accepte invitația ca Partidul Laburist să adere la Comitet ca "membru deplin". Wilson a numit trei membri ai partidului – George Brown, Walter Padley şi Michael Stewart – ca reprezentanți ai săi.

Anthony Barber, preşedinte al Partidului Conservator, a răspuns într-o manieră pozitivă similară spunând că după consultările cu colegii săi acceptă cu mare plăcere invitația şi că partidul său va prețui calitatea de membru. Barber de asemenea a numit trei membri ai partidului său pentru a-l reprezenta - Mr. Reginald Maudling, lider adjunct al partidului; Sir Alec Douglas-Home, purtător de cuvânt în afaceri externe şi Mr. Sel-wyn Lloyd, fost secretar extern şi cancelar al ministerului de finanțe.

Jeremy Thorpe, lider al Partidului Liberal, a fost la fel de entuziast, spunând că va adera la Comitetul de Acțiune cu "mari speranțe". El a adăugat că sfera cooperării trebuie să fie "lărgită astfel încât să includă diplomația şi apărarea şi mari părți din politica culturală şi socială".

Ca rezultat, participanții la cea de-a 14-a sesiune a Comitetului, care a avut loc la 11 martie 1969, a inclus membri ai celor trei partide politice britanice majore, care au participat nu ca indivizi, ci ca reprezentanți numiți ai partidului lor. Întâlnirea a avut loc la Londra şi a fost un moment cheie pentru atragerea Britaniei în Bruxelles UE.

Întâlnirile Comitetului de Acțiune pentru Statele Unite ale Europei au început din anul 1960 şi s-au încheiat numai după 1973 când Marea Britanie a aderat la Comunitatea Economică Europeană.

Trecerea valutei britanice la sistemul zecimal – primul pas către fărâmițarea lirei

Pentru proiectanții Bruxelles UE, un pas cheie în asigurarea faptului că statele membre nu vor putea părăsi blocul era crearea unei valute unice europene, euro. Rațiunea din spatele acestui fapt a fost simplă: sfărâmarea valutei unei națiuni şi supunerea ei controlului unei bănci centrale controlate de Cartel reduce o țară autonomă la un simplu stat constituent al unui superstat sub control corporatist.

Înaintea creării euro, sistemul monetar al celor şase țări fondatoare ale Bruxelles UE foloseau valute bazate pe subunitățile unei sute, ca atare, în mod evident s-au decis că valuta unică paneuropeană va folosi de asemenea sistemul zecimal.

Valuta britanică, lira sterlină, este cea mai veche valută din lume care încă se utilizează.

Totuşi, dat fiind faptul că valuta britanică, lira sterlină – cea mai veche valută din lume care încă se utilizează, era bazată până în 1971 pe subunități de 240, armonizarea cu sistemele zecimale ale celor şase țări fondatoare era necesară înainte ca poporul britanic să fie constrâns să se descotorosească de liră şi să accepte valuta unică paneuropeană cu diviziuni de 100.

Astfel s-a născut ceea ce a ajuns să fie cunoscut ca "decimalizarea" monedei britanice.

Anunțul că Britania avea să "devină zecimală" s-a făcut la 1 martie 1966 de către cancelarul ministerului de finanțe de atunci, James Callaghan, care a descris-o ca pe o decizie "istorică şi la momentul potrivit". Deşi motivele reale din spatele schimbării nu au fost niciodată pe deplin revelate poporului britanic, Callaghan a recunoscut public că "mari zone" din industrie, comerț şi bănci au tras concluzia că aceasta va fi în beneficiul economiei[4]. Nu mai e nevoie să spunem că raționamentul precis al lui Callaghan cu privire la motivul pentru care sistemul monetar cu diviziuni de 240 ar fi tras înapoi economia britanică, nu a fost explicat niciodată. În ciuda acestui lucru, noua valută zecimală a mers înainte, fiind lansată la 15 februarie 19715.[5]

Edward Heath – omul care a livrat Britania la Bruxelles UE

Britania a aderat la UE în ianuarie 1973 sub primul ministru Edward Heath, un om care a nutrit mult timp dorința de a lega țara la o federație europeană. În discursul său parlamentar inaugural susținut la 26 iunie 1950 la intrarea în British House of Commons, Heath a chemat deschis guvernul să adere la Planul Schuhman. Prezentat de către ministrul de externe francez Robert Schuman doar cu o lună înainte ca Heath să devină membru al parlamentului britanic, Planul Schuman a dus în final la crearea Bruxelles UE.

[4] Britania trece la sistemul zecimal în 1971. BBC News.
[4] D-Day livrează noua monedă UK. BBC News.

Heath era bine conectat cu elita Cartelului, participând la întâlnirile Grupului Bilderberg în 19766 şi participant la întrunirile Comisiei Trilaterale Rockefeller în 19807. Deținând postul de prim ministru britanic între 1970-1974, a fost de asemenea prieten cu preşedintele şi directorul executiv al companiei de medicamente Glaxo, Sir Austin Bide – omul descris de ziarul britanic independent ca fiind "principalul responsabil de transformarea Glaxo dintr-o companie bine cunoscută datorită hranei pentru copii într-o forță mondială în industria farmaceutică"8. Surprinzător, să notăm faptul că Bide, în timp ce lucra pentru Glaxo pe parcursul celui de-al doilea război mondial, se ocupa cu vitaminele şi penicilina şi era de asemenea responsabil pentru patente[9].

Edward Heath, prim ministru britanic între 1970-1974, a fost bine conectat cu elita Cartelului şi a livrat Britania în mâinile Bruxelles UE în 1973.

Un alt prieten apropiat al lui Heath a fost Eric Roll, care a devenit mai târziu Baron Roll of Ipsden şi membru al Camerei Britanice a Lorzilor. Roll era de asemenea un participant frecvent la întâlnirile de la Bilderberg şi membru al puternicului comitet de conducere al grupului[10].

Dar Bide şi Roll nu au fost în nici un caz doar asociați controversați ai lui Heath. După ce preşedintele francez Charles de Gaulle a interzis prin veto intrarea Britaniei în Bruxelles UE în anii 1960, Heath a invitat pe fostul avocat nazist Walter Hallstein, pe atunci Preşedinte al Comisiei Europene, la Chequers, reşedința sa prim-ministerială, pentru a examina de ce intrarea a eşuat[11]. Această vizită a fost una dintre multele pe care Hallstein le-a făcut la Chequers în timpul mandatului lui Heath ca prim ministru. În spatele scenei, în timpul

[6] The Daily Collegian. Septembrie 9, 1976. [7] 1980 Trilateral Commission Plenary. [8] Sir Austin Bide: Industriaş care a transformat Glaxo într-o forță mondială şi apoi s-a confruntat cu Thatcher la British Leyland. The Independent; Sâmbătă 24 Mai 2008. [9] Sir Austin Bide: După succesul de la Glaxo, a eşuat la British Leyland. The Guardian. Joi 5 iunie 2008.

deceniului care a sfârşit cu aderarea Britaniei la UE în 1973, Hallstein şi Heath s-au întâlnit în multe ocazii şi au colaborat strâns împreună.

Fostul avocat nazist Walter Hallstein l-a întâlnit în multe ocazii pe primul ministru britanic Edward Heath şi au colaborat strâns împreună. Hallstein i-a promis lui Heath să fie de partea lui în forţarea calităţii de membru Bruxelles UE a Britaniei.

În recunoaşterea acestei relaţii strânse de colaborare, Hallstein chiar a contribuit la prefaţa ediţiei germane a cărţii lui Andrew Roth din 1973, 'Edward Heath - Un om pentru Europa'.[12] De aici, pe cont propriu, este clar că Hallstein l-a folosit pe Heath ca barometru pentru determinarea temperaturii politice dinaintea întâlnirilor şi negocierilor oficiale asupra solicitărilor Britaniei de a adera la blocul UE. Promiţând să fie de partea lui Heath ca să forţeze aderarea Britaniei, este la fel de clar că Hallstein era hotărât că ţara trebuie să adere la Bruxelles UE indiferent de orice opoziţie a poporului britanic. De aceea este notabil faptul că Hallstein a rezumat rolul lui Heath în livrarea Britaniei în mâinile Bruxelles UE declarând direct că "Succesul acestei bătălii a fost într-o proporţie decisivă, victoria sa".

Heath şi-a pierdut puterea în 1974 în favoarea Partidului Laburist al lui Harold Wilson, al cărui manifest electoral a promis să acorde cetăţenilor britanici un referendum dacă Britania ar trebui să rămână în Piaţa Comună în termenii renegociaţi sau să o părăsească total.

În campania care a precedat referendumul, care a avut loc la 6 iunie 1975, omul de afaceri milionar Alastair McAlpine, care a devenit mai târziu trezorier pentru Partidul Conservator al lui Heath, a acţionat ca un trezorier de campanie pentru "Da". Vorbind pen-

[10] Camera Britanică a Lorzilor, Registrul Intereselor Lorzilor, 11 Heath şi oamenii lui Heath Andrew Roth. Pub. Routledge & Kegan Paul, 1972. p169.

[12] Edward Heath - Ein Mann für Europa. Andrew Roth. Translated by Heinrich Gottwald. Pub. Böhlau-Verlag, Köln, 1973.

tru ziarul Independent în iunie 2005, McAlpine a recunoscut că "băncile şi marile companii industriale au investit mari sume de bani" pentru "Da".

The Independent a descris de asemenea cum, conform unui organizator al campaniei "Da", Caroline de Courcey Irlanda, pentru „Da" s-au acordat beneficii suplimentare în bani din partea Comisiei Europene, a cărei finanțare a fost folosită pentru un avion cu reacție de tip charter cu de 100 al British Caledonian Airlines pentru a transporta 1000 vorbitori pro-europeni la instructajele oferite de eurocrații de nivel înalt. În mod revelator, de Courcey Irlanda a considerat banii ca pe "un fel de dispensă specială" din partea Comisiei[13].

În fața întrebării din referendum, "Credeți că Regatul Unit trebuie să rămână în Comunitatea Europeană (Piața Comună)?", finanțarea masivă din partea corporațiilor şi a Comisiei Europene pentru "Da" a asigurat că peste 67% din electorat a votat pentru. După vot, Heath a recunoscut că "a muncit 25 de ani pentru asta"[14] .

Până în ziua de astăzi, votul din 1975 a rămas singurul referendum de care a avut parte poporul britanic în problema Europei.

[13] Cum ne-au vorbit în aderarea la Europa. The Independent. Sâmbătă 4 iunie 2005.
[14] Marea Britanie îmbrățișează Europa în referendum. BBC News.

Va lupta poporul britanic să-şi păstreze libertatea şi independența?

Prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, aproape tot ceea ce Goering comandantul Luftwaffe german în timpul celui de-al doilea război mondial – a încercat să obțină din partea Cartelului, este pe punctul de a se îndeplini. Ca atare, marea pierdere de vieți omeneşti şi sacrificii care au avut loc pentru a depăşi lăcomia corporatistă care a dus la cele două războaie mondiale vor fi fost în zadar, dacă poporul britanic nu este pregătit să lupte pentru a-şi menține libertatea şi independența.

De aceea este clar că, deşi Britania a fost în mod constant de partea corectă în bătăliile globale împotriva Cartelului Petrolului şi Medicamentelor, dacă poporul
său nu luptă acum împotriva Bruxelles UE şi a acaparării țării lor de către acesta, toate lucrurile pentru care au luptat părinții şi bunicii lor în trecut vor fi pierdute.

Dar tu?

Dar apărarea
democrației în
țara ta?

Capitolul 6

Cine este cine în “Bruxelles UE”

Cine este cine în “Bruxelles UE”

În acest capitol prezentăm scurte note biografice ale persoanelor pe care am ales să le menționăm în această carte. Lista reprezintă o selecție arbitrară iar numele sunt prezentate în ordine alfabetică.

Selecția de persoane prezentată nu a fost făcută pentru a implica vreo afiliere comună la o anumită organizație sau un anumit partid. Numitorul comun al acestor persoane este acela că au servit, fie în trecut fie în prezent, ca acționari politici şi economici ai Cartelului Produselor Chimice, Petrolului şi Medicamentelor.

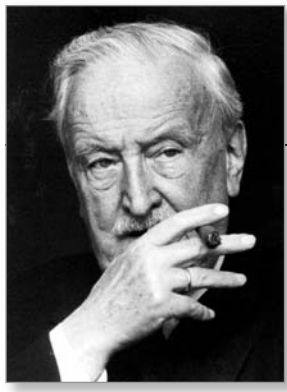

Abs, Hermann Josef
(*1901 †1994)

Hermann Josef Abs a fost una dintre figurile cheie ale economiei Germane de la sfârşitul anilor 1930 şi până în anii 1970.

- Începând din 1940, Abs a fost membru al consiliului de supervizare al IG Farben cu specializarea principală pe tranzacții financiare.
- În funcția sa principală ca membru al consiliului director al celei mai mari bănci germane “Deutsche Bank”, zona sa de expertiză a fost să îi asigure locul cel mai de top în țările europene ocupate.
- Abs a fost de asemenea membru al comitetului de supervizare al multor altor companii care au avut legătură cu ocupația germană în Europa de est.
- 80% din toate tranzacțiile financiare făcute în cursul înființării complexului industrial de la Auschwitz construit de IG Farben au fost gestionate de Deutsche Bank şi au trecut prin mâinile lui Abs.
- Abs a fost conducătorul delegației germane la “Acordul asupra datoriei externe a Germaniei” din 1953, care s-a încheiat cu plăți relativ scăzute pentru datoriile Germaniei după primul şi al doilea război mondial, inclusiv pretențiile ulterioare ridicate de asociațiile victimelor.
- Abs a fost direct implicat în exproprierea companiilor evreieşti în Germania şi țările ocupate.

- După război, Abs a fost închis pentru o scurtă perioadă de timp, dar s-a întors repede la treabă, stabilind contacte cu forțele de ocupație britanice şi americane.

- Înainte de a-şi relua vechea slujbă la Deutsche Bank, Abs a fost conducătorul "Kreditanstalt für Wiederaufbau" (corporația de împrumut pentru reconstruirea Germaniei) şi consilier financiar pentru > ***Konrad Adenauer***. Astfel el a fost implicat activ în revitalizarea economiei Germaniei.

- În anii1960, Abs a fost membru în comitetele de supervizare a 30 de companii – lucrând ca preşedinte al consiliului pentru 20 de companii – putere fără asemănare.

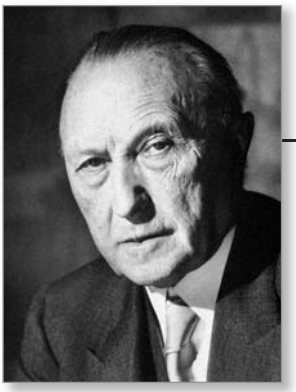

Adenauer, Konrad

(*1876 †1967)

Konrad Adenauer, primul cancelar al Germaniei postbelice, şi-a folosit pentru puterile pentru a aduce înapoi la putere mai mulți foşti acoliți ai partidului nazist.

- După ce şi-a pierdut postul de primar al oraşului Köln în 1933, Adenauer a contactat politicienii naziști de rang înalt în august 1934 şi şi-a oferit serviciile mişcării naziste. Ca urmare, a fost plătit de guvernul nazist.

- În negocierile care au avut loc cu forțele de ocupație din 1949, Adenauer a făcut toate eforturile să împiedice desființarea laboratoarelor care aparțineau fostei companii Bayer.

- În timpul stăpânirii sale de 14 ani, Adenauer a readus în mod strategic la putere în poziții guvernamentale, pe criminalii naziști. Alții au fost ajutați să obțină eliberarea din închisoare şi să-şi recâştige pozițiile corporatiste.

- Unul dintre aceşti criminali naziști a fost > ***Hans Globke***, pe care Adenauer l-a angajat pe post de Consilier pentru Securitate Națională.

- Un alt exemplu a fost > ***Walter Hallstein***, pe care Adenauer l-a ajutat să se stabilească ca arhitect cheie al structurii “Bruxelles UE” şi primul preşedinte al aşa numitei “Comisii Europene”.

- In 1956, Adenauer a fondat serviciul secret german “Bundesnachrichtendienst“ (BND). Conducătorul BND şi un mare număr al angajaților săi au fost recrutați dintre foştii membri ai echipei SS şi Gestapo.

Informații suplimentare: GB5KA364

Ambros, Otto
(*1901 †1990)

Otto Ambrosa fost membru al comitetului executiv al IG FARBEN între 1938 şi 1945.

• Ambros a supravegheat alegerea locației fabricii / lagărului de concentrare IG Auschwitz ca manager de operațiuni.

- Între 1940 şi 1945, Ambros a fost consilier pentru conducătorul biroului "Vier-jahresplan" (Planul pe Patru Ani) > Carl Krauch, şi şef al departamentului său pentru "Cercetare şi Dezvoltare".

- Ambros a fost numit ca "Wehrwirtschafsführer" (lider de industrie militară) responsabil pentru folosirea armei chimice. El personal a susținut în fața lui Adolf Hitler utilizarea substantelor neurotoxice de lupta Sarin şi Tabun.

- Ambros a dezvoltat în cadrul IG Farben, armele chimice precum Sarin-ul în 1939 şi Soman-ul în 1944.

- La procesul de la Nürnberg împotriva IG Farben, Ambros a fost făcut răspunzător pentru crimele comise în timpul celui de-al doilea război mondial. A fost găsit vinovat de "sclavagism" şi condamnat la opt ani în închisoare.

- In 1952, a fost eliberat din închisoare fără să-şi fi ispăşit toată pedeapsa. Ulterior a fost angajat pe post de consilier al lui > Konrad Adenauer şi al diferitelor companii de medicamente.

Informații suplimentare: GB5OA882

Augstein, Rudolf
(*1923 †2002)

Rudolf Augstein, publicist al revistei de noutăți “Der Spiegel” a fost unul dintre cei mai importanți jurnaliști ai Germaniei postbelice.

- Augstein şi-a folosit influența pentru a distrage atenția publicului de la responsabilitatea naziştilor pentru incendiul în care a ars Parlamentul german, Reichstag, în 1933. Mitul focului pus de Marinus van der Lubbe, care a fost considerat ca fiind singurul vinovat, a fost scris în serii de articole în Der Spiegel.

- Augstein a folosit experiența foştilor oficiali SS şi Gestapo pentru a pune la punct un sistem de “jurnalism de investigație” cu scopul de a influența politica Germaniei postbelice.

- Trimiterea lui Augstein la închisoare în 1962, ca urmare a aşa numitei “Afaceri Spiegel”, a fost folosită ca propagandă pentru a-i permite să fie perceput de public ca simpatizant “de aripă stângă”. De aceea nu este surprinzător că ulterior Der Spiegel a început să fie văzut ca un apărător al libertății presei.

- Augstein de asemeea a pus în mod selectiv ofițeri naziști de rang înalt în poziții de conducere ale echipei sale editoriale:

  Wilfried van Oven, ofițer personal de presă pentru Ministerul Nazist al Propagandei, Josef Goebbels, a devenit corespondent pentru America de Sud – ales personal de către Augstein care i-a semnat cardul de presă.Rudolf Augstein, publicist al revistei de noutăți “Der Spiegel” a fost unul dintre cei mai importanți jurnaliști ai Germaniei postbelice.

Paul Carell, fost ofițer de presă al Ministerului Afacerilor Externe din al doilea război mondial ***> Joachim von Ribbentrop***, scria regulat în revista lui Augstein.

Georg Wolff, un demnitar cu rang înalt în Biroul Principal de Securitate al Reich-ului a fost angajat de Der Spiegel la începutul anilor 1950 şi eventual a devenit editor şef adjunct în anii 1960.

Horst Mahnke, un alt demnitar cu rang înalt în Biroul Central al Securității Reich-ului a fost conducătorul departamentului de externe al Der Spiegel. Mahnke a scris mai târziu şi pentru Axel Springer ***> Axel Springer***.

Karl-Friedrich Grosseun demnitar cu rang înalt în ministerul lui Ribbentrop a devenit şeful biroului Der Spiegel de la Berlin.

Erich Fischer, şeful unui departament din ministerul lui Goebbels, a devenit manager de publicații în biroul Der Spiegel din Düsseldorf.

Rudolf Diels, primul conducător al Gestapo, a fost angajat pentru a scrie o serie de articole despre poliția sa secretă care muşamaliza rolurile unor foşti colegi, activi încă în Germania postbelică. În 1933, Diels – pe atunci însărcinat cu Gestapo-ul era principalul anchetator al lui Marinus van der Lubbe în ce priveşte incendiul de la Reichstag.

Informații suplimentare: GB5RA733

Bangemann, Martin
(*1934)

Martin Bangemann, politician german, a fost membru al Comisiei Europene între 1989 şi 1999.

- În timpul primului său mandat în Comisia Europeană, între 1898 şi 1995, Bangemann a servit ca şi Comisar Pentru Piața Internă şi Afacerile Industriale.

- Pe post de comisar, Bangemann a intrat în încurcătură în anii 1990 când a luat bani buni pentru contractele de reprezentare – deşi acest lucru era în interzis comisarilor.

- Bangemann a fost de asemenea acuzat de abuz de autoritate când a cerut şoferului de pe limuzina Comisiei să vina după el, până în sudul Franței, unde urma să-l întâlnească la iahtul său.

- Bangemann a fost comisar UE pentru Afaceri Industriale, Tehnologia Informațiilor şi Telecomunicațiilor în timpul Comisiei Jacques Santer. În 1999, a fost implicat într-un scandal de fraudă şi a fost obligat să demisioneze împreună cu întreaga comisie Santer.

- La doar câteva săptămâni după demisia Comisiei Santer, Bangemann a fost numit în consiliul director al companiei spaniole de telecomunicații Telefonica. UE a intentat un proces în 1999 din cauza posibilelor conflicte de interese. Procesul a fost abandonat ulterior, când Bangeman a fost de acord să nu înceapă să lucreze pentru Telefonica înainte de 2001.

Informații suplimentare: GB5MB824

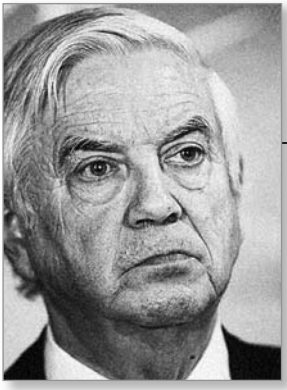

Bolkestein, Frits
(*1933)

Frits Bolkestein e fost comisar european pentru Piața Internă & Servicii între 1999 şi 2004.

• În 1996, Bolkestein, care în acel moment era conducător al parttidului de guvernîmânt VVD din Olanda, a încercat să convingă ministrul olandez al sănătății Elst Borst să includă pe lista de compensare operată de serviciul olandez pentru sănătate, un medicament pentru scăderea colesterolului. Medicamentul, Cozaar, era comercializat de Merck, Sharp & Dome, unde Bolkestein era pe atunci director. Conform programului de ştiri Netwerk, Bolkenstein l-a forțat pe Borst să reducă limita de compensare pentru Zocor, un alt medicament al Merck, Sharp & Dome.

- În timpul în care a fost comisar european pentru Servicii pe Piață Internă, Bolkestein a proiectat "Directiva asupra serviciilor din piața internă". Aşa numita "Directivă Bolkenstein" avea rolul de a crea o singură piață pentru servicii, esențialmente în spiritul planurilor proiectate de avocatul nazist Walter Hallstein.

- In 2001, Bolkestein a refuzat să acționeze după ce europarlamentarii ceruseră comisiei să investigheze acuzațiile asupra conturilor nedeclarate păstrate la Clearstream, o divizie a prestatorului de servicii financiare Deutsche Börse. Cu cinci ani mai târziu, în 2006, purtătorul de cuvânt EU Paul van Buitenen – care făcuse deja public scandalul Comisiei Santer în 1996 – a declarat că Bolkestein era membru al consiliului consultativ al băncii ruseşti "Bank Menatep".

“Bank Menatep” fusese deja acuzată de Harlem Désir, un europarlamentar francez, de menținerea unui cont secret nedeclarat la Clearstream – astfel că se pot ridica întrebări cu privire la refuzul lui Bolkestein de a întreprinde o acțiune împotriva Clearstream.

- Bolkestein a lucrat pentru compania petrochimică Royal Dutch Shell între 1960-1975.

Bosch, Carl
(*1874 †1940)

Carl Bosch a fost preşedinte al comitetului de supervizare al IG Farben din 1931 până la moartea sa.

• In 1910, împreună cu Fritz Haber, Bosch a dezvoltat un proces de producere a amoniului în mari cantităţi pentru a fi utilizat în producţia substanţelor explozibile. Aceasta a deschis calea pentru monopolul extrem de profitabil al amoniului pentru compania Bosch, BASF şi mai târziu G Farben.

- In 1918, Bosch a fost consultant economic al guvernului german la negocierile de pace care au urmat primul război mondial. Contrar intenţiilor iniţiale ale puterilor învingătoare de a dezmembra toate facilităţile de producţie chimică, Bosch a ajuns la un acord de salvare al fabricilor. În schimb, forţele aliate au obţinut informaţii secrete despre industria coloranţilor şi procesul Haber-Bosch pentru producerea amoniului.

- După constituirea IG Farben în 1925, Bosch a devenit preşedintele consliului director al acesteia.

- În 1931, după moartea lui ***> Carl Duisberg***, Bosch a devenit preşedintele comitetului de supervizare al Farben. El a deţinut această înaltă poziţie până la moartea sa în 1940.

- In 1937, Bosch a fost numit preşedinte al Societăţii Kaizer Wilhelm, organizaţia umbrelă pentru Institutul Kaizer Wilhem şi unul dintre vârfurile de lance ale cercetărilor ştiinţifice neetice desfăşurate în timpul perioadei naziste. Societatea era fondată cu bani publici şi privaţi. Finanţatorii privaţi îi includeau pe IG Farben şi Rockfeller Foundation.

Informaţii suplimentare: GB5CB992

Daitz, Werner
(*1884 †1945)

Werner Daitz a fost unul dintre avocații de frunte ai teoriei “Marii Sfere” Naziste a unei Europe sub controlul Germaniei.

- Werner Daitz a studiat chimia tehnică şi a lucrat timp de 10 ani ca director general al “Schön & Co.” Mai târziu fabrica a devenit parte componentă a IG Farben.

- În 1916, Daitz a fost primul care a introdus termenul de “Comunitate Economică Europeană”. După patruzeci de ani acest termen a fost utilizat de succesorii săi pentru a descrie înaintemergătorul Uniunii Europene.

- Tot cam pe atunci Daitz începea publicarea de articole şi cărți despre problemele economice şi sociale, cu focalizare principală pe o piață economică europeană mai mare sub conducerea Germaniei naziste.

- In 1931, Daitz a devenit membru al echipei de management al partidului nazist al lui Hitler din partea Reich-ului, responsabil cu problemele economice.

- După 1933, Daitz a fost membru al Reichstag pentru partidul nazist.

- În 1933, Daitz a devenit şef al biroului pentru probleme speciale şi mai târziu al celui de afaceri externe din partidul nazist. Biroul de afaceri externe a fost unul dintre principalele think-tanks ideologice naziste şi era condus de Arnold Rosenberg, unul din-

tre specialiştii de excepție ai propagandei pe probleme externe ai lui Hitler.

- In 1939, Daitz a întemeiat Societatea pentru Planificare Economică Europeană şi Macroeconomie, care a fost finanțată de biroul de afaceri externe al partidului nazist.

- O ramură directă a Societății pentru Planificare Economică Europeană şi Macroeconomie a fost Institutul Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională şi Economia Sferei Mai Mari care a fost condus de ***> Arno Soelter***.

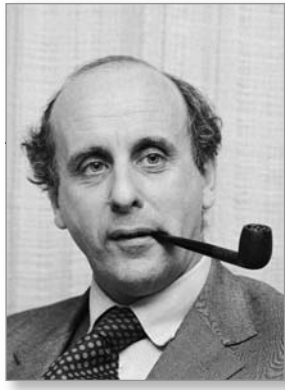

Davignon, Étienne
(*1932)

Étienne Davignon este un fost Comisar European. În prezent el este Preşedinte al Bilderberg Group şi membru în consiliul director al companiei farmaceutice Gilead.

- Davignon a fost Comisar UE pentru Pieţe Industriale, Uniunea Vămilor şi Afaceri Industriale, în timpul Comisiei Jenkins între 1977 şi 1981 şi între 1981 şi 1985 a fost Comisar UE pentru Afaceri Industriale şi Energie în timpul Comisiei Thorn.

- Davignon este membru al Comisiei Trilaterale.

- Din 1989 până în 2001 Davignon a fost preşedinte al Companiei belgiene Société Générale de Belgique.

- Din 1990, Davignon a devenit membru în consiliul director al companiei farmaceutice Gilead Sciences – aceeaşi companie pentru care a lucrat şi fostul Secretar al Apărării SUA Donald Rumsfeld ca membru al consiliului director şi preşedinte al consiliului de administraţie.

- In 2005, Davignon a devenit preşedintele enigmaticului Grup Bilderberg, ale cărui întâlniri clandestine se ţin în spatele uşilor închise, departe de opinia publică şi la care se poate participa numai pe bază de invitaţie din partea ultra-elitei bogate şi puternice a lumii din aristocraţie, politică, afaceri, sistem bancar şi jurnalişti.

Informaţii suplimentare: **GB5ED424**

Frattini, Franco
(*1957)

Franco Frattini este actualul Ministru de Externe al italiei şi fost Comisar European.

- Numit la Comisie în 2004, alegerea lui Frattini a fost imediat pusă în controversă cu acuzațiile conform cărora el ar fi fost Francmason.

- In 2008, Frattini a anunțat planuri de amprentare şi scanare a tuturor vizitatorilor care trec granițele UE. În anul următor a devenit obligatoriu pentru toate paşapoartele UE noi să includă amprentă digitală şi fotografie. Începând din 2011, toți cetățenii non-UE care vor solicita o viză UE vor fi obligați să-şi dea detaliile biometrice.

- Asociați ai lui Frattini, cum ar fi Primul Ministru Italian Silvio Berlusconi, au fost acuzați de legături cu Francmasoneria şi Mafia.

Informații suplimentare: **GB5FF666**

Globke, Hans

(*1898 †1973)

Hans Globke a lucrat la legile naziste ale Holocaustului şi a fost “eminența cenuşie” din spatele primului cancelar german postbelic, Konrad Adenauer.

- Globke a studiat dreptul şi ştiințele politice înainte de a adera la serviciul civil prusac şi mai târziu german.
- In 1929, Globke a devenit consilier administrativ al Ministrului Prusac de Interne.
- După incendiul de la Reichstag, Globke s-a implicat în scrierea Actului de Activareşi a Actului de Dizolvare a Prusiei. Ulterior el a fost transferat la Ministerul de Interne German.
- Globke a câştigat o reputație de expert în probleme rasiale. El a lucrat la “Zweite Verordnung zur Durchführung des Gesetzes über die Änderung von Familiennamen und Vornamen“ (A doua reglementare pentru intrarea în vigoare a legii asupra schimbării numelor şi prenumelor).
- Legile şi reglementările la care a lucrat Globke în cadrul Ministerului de Interne au jucat un rol substanțial în pavarea drumului către legile rasiale de la Nürnberg.
- In 1936, Globke a fost coautor al comentariului asupra legilor rasiale de la Nürnberg.
- În timpul celui de-al doilea război mondial, Globke a jucat un rol esențial în transferarea legilor naziste ale Holocaustului, în teritoriile europene anexate.

- In Germania postbelică, Globke a devenit “eminența cenuşie” din spatele primului cancelar vest-german, ***> Konrad Adenauer***. In acest rol, el a avut puteri imense în modelarea noii Germanii şi a planurilor pentru “Bruxelles UE”.

Göring, Hermann
(*1893 †1946)

Hermann Göring a fost unul dintre politicienii naziști de frunte și conducător al Planului de Patru Ani condus de IG Farben.

• Göring a fost fiul primului Comisar al Reich-ului Germaniei africane de sud vest (astăzi Namibia).

- In primul război mondial, după ce inițial a luptat în cadrul forțelor terestre germane, s-a înrolat în forțele aeriene. În 1917 a devenit comandant de patrulă aeriană, iar în 1918 a fost numit comandant de flotilă. Până la sfârșitul primului război mondial, Göring avea rangul de căpitan.
- In 1922, în timp ce studia istoria și economia la München, Göring l-a întâlnit pe Adolf Hitler la München. El a fost numit mai întâi conducător al Sturmabteilung (SA). In 1928, a devenit membru al parlamentului german din partea partidului nazist și, în al doilea mandat în parlament a devenit președintele acestuia. Din această poziție, Göring a jucat un rol crucial în distrugerea democrației germane și instituirea regimului dictatorial nazist.
- In 1933, Göring a devenit Ministrul Aviației Reich-ului și a avut responsabilitatea reconstruirii forțelor aeriene germane. Pentru eforturile sale în această privință, Hitler l-a promovat inițial la cel mai înalt rang militar existent - “Generalfeldmarschall” (Feldmareșal General) – înainte ca în final să creeze, în 1940, un rang și mai înalt – “Reichsmarschall” (Mareșal al Imperiului) și să-l numească pe Göring în această poziție, prin decret.

- In 1936, Göring a fost numit Comisar Plenipotențiar al Planului de Patru Ani cu responsabilitatea de a pregăti forțele militare germane pentru război în decurs de patru ani. ***> Carl Krauch***, care a încercat să obțină prin influență o astfel de poziție, a primit mai târziu un rol cheie în acest plan. Ulterior, cu ocazia sărbătoririi unei zile de naştere, Göring i-a mulțumit lui Hermann Schmitz – preşedintele consiliului director al IG Farben – pentru că l-a dat pe Krauch.
- In rolul său de conducător al Planului de Patru Ani, Göring era responsabil de exploatarea economică a teritoriilor ocupate. Faptul că milioane de oameni au murit prin înfometare era considerat de Göring drept ceva "necesar".
- In 1940, deşi Planul pe Patru Ani al lui Göring s-a extins, influența sa în regimul nazist s-a diminuat. Hitler a început să fie nemulțumit de Göring, care devenise dependent de morfină. In 1942 sarcinile Planului de Patru ani au fost preluate în principal de Ministerul de Armanent al lui Albert Speer.
- După încheierea războiului, Göring a fost inculpat în procesul de la Nürnberg asupra criminalilor majori de război. În 1946 el a fost găsit vinovat de participarea la un plan comun sau conspirație pentru înfăptuirea unei crime împotriva păcii; pentru planificarea, inițierea şi finanțarea războaielor de agresiune, crime de război şi crime împotriva umanității. A fost condamnat la moarte prin spânzurare, însă s-a sinucis înainte de executarea sentinței.

Informații suplimentare: GB5HG322

Heath, Edward
(*1916 †2005)

Edward Heath a fost primul ministru britanic între 1970 şi 1974. Britania a aderat la “Bruxelles UE” în ianuarie 1973 pe când era premier.

- Heath avea de mult timp dorință să-şi lege țara de o federație europeană. În discursul său parlamentar inaugural susținut pe 26 iunie 1950 la intrarea în Casa Comună Britanică a cerut în mod deschis guvernului să adere la Planul Schuman. Prezentat de ministrul de externe francez Robert Schuman doar cu o lună înainte ca Heath să devină membru al parlamentului britanic, Planul Schuman a condus în ultimă instanță la crearea Bruxelles UE.
- Heath a fost bine conectat cu elita Cartelului, participând la întâlnirile grupului clandestin Bilderberg din 1976 precum şi la cele ale Comisiei Trilaterale condusă de Rockefeller din 1980. A fost de asemenea prieten cu preşedintele şi directorul executiv al companiei farmaceutice Glaxo, Sir Austin Bide.
- Un alt prieten apropiat al lui Heath a fost Eric Roll, care a devenit mai târziu Baron Roll of Ipsden şi membru al Camerei Britanice a Lorzilor. Roll era de asemenea un participant frecvent la întâlnirile Bilderberg şi membru al puternicului comitet de organizare al grupului.
- După ce preşedintele francez Charles de Gaulle a dat veto intrării Britaniei în Bruxelles UE în anii 1960, Heath a invitat pe avocatul fost nazist Walter Hallstein, pe atunci preşedinte al Comisiei Europene, la Chequers, reşedința sa ca prim-ministru. Vizita a fost una dintre cele multe pe care Hallstein le-a făcut la Chequers în timpul mandatului lui Heath ca prim ministru. În culise, în timpul deceniului care a culminat cu aderarea Britaniei la UE în 1973, Hallstein şi Heath s-au întâlnit în numeroase ocazii şi au lucrat în strânsă cooperare.
- În prefața sa la ediția germană a cărții lui Andrew Roth din 1973 ‘Edward Heath - Ein Mann für Europa’, Hallstein a rezumat rolul lui Heath ca fiind acela de predare a Britaniei în brațele Bruxelles UE, declarând deschis că “Succesul acestei bătălii a fost în mod decisiv victoria lui”.

Informații suplimentare: GB5EH388

Ilgner, Max
(*1899 †1966)

Max Ilgner a fost membru în consiliul director al IG Farben şi, prin toate scopurile şi intenţiile, conexiunea principală între guvernul nazist şi IG Farben.

- Ilgner s-a născut în industria chimică; tatăl său a lucrat pentru BASF. După ce a frecventat Şcoala de Candidaţi la Ofiţeri Prusacă la Berlin, Ilgner a studiat chimia, dreptul, metalurgia şi economia politică.
- In 1924, Ilgner a fost director de achiziţii şi semnatar autorizat pentru Cassella, prima companie care a produs medicamente pentru chimioterapie.
- După ce Cassella a fuzionat cu IG Farben, Ilgner a devenit şeful departamentului financiar central de la Berlin.
- În anii următori, Ilgner a pus la punct un sistem de manipulare a guvernului nazist care a devenit cunoscut sub numele de "Sistemul Ilgner". În birourile IG Farben de la Berlin, "Berlin NW7" (departamentul de economie politică) condus de Ilgner, a fost desemnat pentru a trata cu persoanele de contact ale reprezentanţilor guvernamentali.
- Departamentul economic condus de Ilgner din birourile IG Farben de la Berlin era folosit pentru a spiona în ţările străine în numele guvernului nazist. Rapoartele sale erau utilizate pe larg în birourile guvernamentale.
- Ilgner a făcut parte integrantă din aşa numitul "Cerc F" al liderilor industriali. "Cercul F" se întâlnea în biroul lui Ilgner şi îl consilia pe Joseph Goebbels, ministrul cu propaganda al lui Hitler, cu privire la problemele care priveau propaganda externă a industriei germane.

- Max Ilgner a fost numit conducător al industriei militare in 1938.
- O parte din responsabilitatea lui Ilgner în birourile din Berlin ale IG Farben era să dezvolte strategii pentru stabilirea Marii Sfere Economice Europene. În această privință el a reprezentat activ IG Farben în forumul de afaceri central european – un grup de interese al industriilor germane, băncilor şi asociațiilor comerciale, programat să cucerească piața central-europeană – ca vicepreşedinte.
- Înainte de invazia armatei germane în Polonia, Ilgner a prezentat guvernului nazist o listă a fabricilor care se doreau a fi asimilate de IG Farben. Această procedură a fost repetată ulterior înainte de ocuparea nazistă a fiecărei noi țări.
- Ilgner a fost arestat în 1945 de către armata SUA şi condamnat la trei ani de închisoare pentru crime de război, crime împotriva umanității prin jefuirea şi spolierea teritoriiilor ocupate şi acapararea fabricilor.

Informații suplimentare: **GB5MI444**

Kohl, Helmut
(*1930)

Helmut Kohl este fostul cancelar german şi lobby-ist cu normă întreagă pentru industria farmaceutică.

• După cel de-al doilea război mondial, industriile chimică şi farmaceutică au pregătit sistematic politicieni pentru cele mai înalte birouri guvernamentale. Unul dintre aceştia a fost Helmut Kohl.

- Între1959 şi 1969, Kohl a fost lobby-ist cu normă întreagă pentru industria farmaceutică la "Verband der Chemischen Industrie" (asociația industriei chimice).
- In 1969, Kohla devenit ministru-preşedinte al statului german Rhineland-Palatinate, un stat puternic influențat de industria farmaceutică.
- In 1982, Kohla acaparat cel mai înalt post al guvernului federal german – Cancelar – printr-un aşa numit vot constructiv de neîncredere. Cartelul farmaceutic I-a împins pe Köhl de la un simplu membru al echipei BASF la o poziție din coridoarele centrale ale puterii.
- Kohla manifestat un interes deosebit în unificarea Europei. El a fost unul dintre principalii arhitecți ai Tratatului de la Maastricht şi al monedei Euro. Decizia de a face Frankfurt biroul central al Băncii Centrale Europene a fost luată în principal datorită influenței sale.
- Timp de 16 ani, Helmut Kohla promovat interesele politice globale ale cartelului din biroul de Cancelar al Republicii Federale Germane.
- In 1995, pe când Kohl era cancelar, s-a aflat că un traficant de arme dăduse o serie de contribuții nedeclarate Partidului Creştin Democrat al lui Kohl, CDU. Scandalul a devenit şi mai mare în noiembrie 1999 când procurorii publici din oraşul german Augsburg au emis un mandat de arestare pentru un fost trezorier al CDU, care era acuzat de evaziune fiscală pentru omiterea declarării unei donații din partea unui lobby-ist al industriei armatei. Investigatorii au aflat de asemenea că banii nu fuseseră dintr-o plată unică şi că CDU folositse multă vreme un sistem de conturi secrete pentru a primi donații. Totuşi, Kohla refuzat în mod repetat să numească donatorii şi este încă neclar cât de multe milioane a primit partidul CDU în acest mod.

Informații suplimentare: GB5HK841

Krauch, Carl
(*1887 †1968)

Carl Krauch was chairman of the supervisory board of IG Farben.

- Carl Krauch a studiat chimia şi a început să lucreze pentru BASF în 1912. A devenit manager al fabricii de amoniu BASF din Merseburg în 1922.
- In 1929, Krauch a devenit conducător al noii ramuri IG Farben “Hochdruck-Chemie” (chimie de înaltă-presiune) şi în 1934, a devenit membru în consiliul director al IG Farben.
- Pe lângă funcția lui de conducător al ramurii chimiei de înaltă-presiune la IG Farben, Krauch a devenit de asemenea conducător al “Vermittlungsstelle Wehrmacht”, legătura dintre IG Farben şi armata germană.
- In 1936, Krauch a devenit şeful departamentului de Cercetare şi Dezvoltare în cadrul Biroului Planului de Patru Ani. Planul pe Patru Ani era un departament guvernamental creat pentru a pregăti Germania de război în decurs de patru ani. Înainte de crearea acestui departament, Krauch a făcut lobby activ pentru un departament de mobilizare pentru război.
- In 1938, Krauch a devenit Agent General pentru Probleme Speciale privind Produsele Chimice la Biroul Planului de Patru Ani. Concentrarea sa specială a fost utilizarea largă a gazului otrăvitor produs de IG Farben pentru războiul ce urma să înceapă.
- In 1939, Krauch a fost promovat la rangul de preşedinte al Departamentului de Expansiune Economică ce făcea parte din Planul pe Patru Ani.

- In 1940, Krauch I-a urmat lui Carl Bosch în poziția de preşedinte al consiliului de supervizare al IG Farben. Totuşi, în plus față de noua sa funcție la Farben, Krauch a rămas activ în cadrul biroului Planului pe Patru Ani.
- In 1948, Krauch a fost condamnat la Nürnberg la şase ani închisoare pentru crime de război şi crime împotriva umanității prin participarea la înrobire şi deportare în scopul muncii de tip sclavagist.
- A fost eliberat în 1950 şi a devenit membru al consiliului de supervizare al Chemische Werke Hüls AG, una din companiile formate după dizolvarea IG Farben.

Merkel, Angela
(*1954)

Angela Merkel a devenit cancelar al Germaniei în 2005 şi are conexiuni strânse cu partea de lobby din industria chimică.

- Merkel a studiat fizica la universitatea din Leipzig din Germania de Est între 1973 şi 1978. Mai târziu a susținut doctoratul cu o teză despre chimia cuantică. Între 1978-1990, Merkel a lucrat şi studiat la Institutul Central de Chimie Fizică de la Academia de Ştiințe din Berlinul de Est.
- După reunificarea Germaniei, Merkel a fost aleasă ca membru al parlamentului German Bundestag in 1990.
- In 1991, Merkel a devenit ministru pentru femei şi tineret în cabinetul lui ***> Helmut Kohl*** . Din1994 până în 1998, Merkel a lucrat ca Ministru pentru Mediu şi Siguranță Nucleară. Ea a avut o strânsă relație cu Kohl şi a devenit cunoscută drept “Kohls Mädchen” (fetița lui Kohl). În 2000 Merkel I-a urmat lui Köhl la conducerea partidului CDU.
- In 2005, Merkel a devenit cancelar al Germaniei. Într-un discurs susținut cu puțin înainte să fie aleasă, ea spunea “Poporul german nu are nici un drept la de democrație şi economie liberă de piață pe viitor” Este evident că Merkel a fost instruită de reprezentanții cartelului.
- Unul dintre consilierii ei apropiați este directorul executiv al BASF, Jürgen Hambrecht. În timpul celui de-al doilea război mondial, BASF a fost unul din membrii cartelului IG Farben.

Informații suplimentare: GB5AM988

Oettinger, Günther
(*1953)

Günther Oettinger a devenit Comisar European pentru Energie în 2010

• In 1972, Oettinger a început să studieze dreptul şi economia la Universitatea din Tübingen. Din 1984 a lucrat ca avocat la Ditzingen.

- Cariera sa politică a început în 1983 când a devenit preşedinte al "Junge Union", organizația de tineret a partidului conservator conducător din statul său natal Baden-Württemberg.
- În timpul perioadei cât a prezidat Junge Union, Oettinger a fost co-fondator al "Andenpakt". "Andenpakt" era un grup informal de poltiicieni care includea şi pe miniştrii-preşedinți Roland Koch (al regiunii Hesse) şi Christian Wulff (al regiunii Saxoniei de Jos), foştii miniştri Matthias Wissmann şi Franz-Josef Jung, europarlamentarul Elmar Brok şi fostul preşedinte al parlamentului european, Hans-Gerd Pöttering.
- In 2005, Oettinger a devenit prim ministru al Baden-Württemberg. În timp ce era în funcție Oettinger a prezentat un necrolog în care a lăudat pe unul din predecesorii săi, avocatul nazist Hans Filbinger. În loc să-l descrie pe Filbinger ca pe criminalul nazist care a fost, Oettinger a încercat să-l prezinte ca pe un oponent al regimului nazist.
- În ciuda aparentei încercări a lui Oettinger's de a rescrie istoria trecutului nazist al lui Filbinger, Angela Merkel a mers până la a-l numi ca şi Comisar European al Germaniei, ceea ce a făcut ca el să devină Comisar European pentru Energie în 2010. Poate că totuşi nu surprinzător, lipsa de experiență a lui Oettinger în politica europeană şi problemele de energie globală a făcut ca această numire a sa să fie foarte mult criticată.

Informații suplimentare: GB5GT422

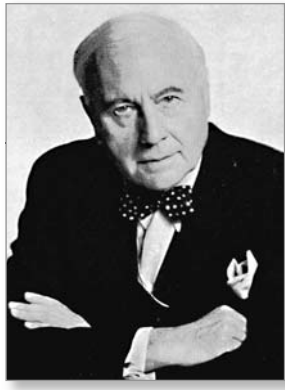

Ophüls, Carl Friedrich

(*1895 †1970)

Carl Friedrich Ophüls a fost avocat german.

- Ophüls a studiat economia şi dreptul înainte de a începe să lucreze pentru Ministerul German de Externe în 1923.
- Între 1925 şi 1931, Ophüls a lucrat pentru ambasada germană de la Londra.
- După ce naziştii au acaparat puterea, Ophüls a lucrat ca judecător pentru legea patentelor şi director de curte districtuală în Frankfurt, Germania.
- In 1942, a primit un post de profesor la Universitatea din Frankfurt.
- După război, Ophüls a devenit consilier juridic al guvernului german pe probleme de integrare europeană. Între 1955 şi 1958, a fost ambasadorul Germaniei în Belgia.

Informații suplimentare: **GB5CO266**

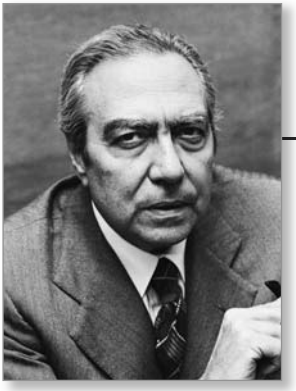

Ortoli, François-Xavier
(*1925 †2007)

François-Xavier Ortoli a fost preşedintele Comisiei Europene din 1973 până în 1977 şi Comisar UE între1977 şi 1984.

- Ortoli a devenit ministrul francez al economiei şi finanțelor în 1968, iar între 1969-1972 a fost ministrul dezvoltării ştiințifice şi industriale.
- Ortoli a devenit preşedinte al Comisiei UE în 1973, unde a lucrat până în 1977. în următoarea comisie, sub Roy Jenkins, a fost Comisar UE pentru Afaceri Economice şi Financiare.
- In 1983, Ortoli a participat la prima întâlnire a "Mesei Rotunde Europene a Industriaşilor", un grup influent de interese care cuprindea, printre alții, reprezentanți de vârf din industria chimică, petrochimică şi farmaceutică. Participanții la întâlnirea la care a participat şi Ortoli cuprindeau reprezentanți de vârf ai companiei petrochimice Shell, compania chimică/farmaceutică Ciba-Geigy chemical/pharmaceutical şi compania chimică ICI.
- In 1984, direct după ultimul său mandat în Comisia UE, Ortoli a fost numit preşedinte al Total, companie petrochimică franceză.

Informații suplimentare: GB5FO552

Reithinger, Anton

(*1898 - ?)

Anton Reithinger a fost conducător al departamentului politico-economic al IG Farben la Berlin. Departamentul său era folosit pentru spionarea în țările străine în numele guvernului nazist iar rapoartele acestuia erau utilizate pe larg în birourile guvernamentale naziste.

- Anton Reithinger a fost şeful “Volkswirtschaftliche Abteilung” (departament economic, Vowi) al IG Farben în birourile de la Berlin NW7.
- Vowi lui Reithinger a fost utilizat pentru spionarea în țările străine în numele guvernului nazist. rap Vowi was used to spy for the Nazi government in foreign countries. Rapoartele Vowi erau utilizate pe larg în birourile guvernamentale naziste şi de aceea lăsau mult loc pentru manipulare.

Informații suplimentare: **GB5AR877**

von Ribbentrop, Joachim

(*1893 †1946)

Joachim von Ribbentrop a fost ministru de externe german între 1938 şi1945. Criminal de război, a fost condamnat şi spânzurat în 1946 după procesul de la Nürnberg.

- După ce a luptat pentru Germania în primul război mondial, în timpul căruia a ajuns la gradul de locotenent, von Ribbentrop a devenit reprezentant de vânzări pentru o companie franceză de vinuri şi lichioruri. În 1920 s-a căsătorit cu Anna Elisabeth Henkell, fiica lui Otto Henkell, înstăritul conducător al companiei de şampanie Henkell & Co. în anii 1920, compania de import/export a lui Ribbentrop era una din cele mai mari din Germania.
- Von Ribbentrop l-a întâlnit pe Adolf Hitler la sfârşitul anilor 1920 şi a aderat la partidul nazist în 1932, ulterior aranjând contacte între nazişti şi alți indivizi influenți.
- După ce Hitler a ajuns la putere, Von Ribbentrop a devenit consilier al partidului nazist pe probleme de politică externă. Mai târziu a devenit Ministru al Reich-ului Ambasador Plenipotențiar pe Larg, un post pe care l-a deținut între 1935-1936. După doi ani ca ambasador al Germaniei la Londra a devenit ministru de externe al Germaniei în 1938.
- Von Ribbentrop a fost o forță conducătoare a creşterii dispoziției anti-britanice a lui Hitler şi a guvernului german. În 1939 el a jucat un rol cheie în negocierea pactului de neagresiune sovieto-german.

- După ocuparea cu succes a Franței şi altor țări vest-europene, Ministerul de Externe al lui von Ribbentrop a devenit responsabil de evreii care locuiau în acele regiuni. Von Ribbentrop a fost activ implicat în organizarea uciderii evreilor din acele regiuni şi în 1943 a primit un milion de mărci Reichsmark de la Adolf Hitler, pentru acest lucru.
- Von Ribbentrop a fost arestat în 1945 şi la procesul de la Nürnberg a fost găsit vinovat de crime împotriva păcii, planificarea deliberată a unui război de agresiune, crime de război şi crime împotriva umanității. A fost condamnat la moarte şi spânzurat în octombrie 1946.

Sarkozy, Nicolas
(*1955)

Nicolas Sarkozy este actualul preşedinte al Franței, poziție pe care a ocupat-o în 2007.

- Sarkozy a studiat dreptul privat şi de afaceri la Universitatea din Paris X Nanterre din Franța. Ulterior a lucrat ca avocat specializat în dreptul familiei şi al afacerilor. Unul din clienții săi a fost Silvio Berlusconi, primul ministru italian şi mogul media.
- Cariera politică a lui Sarkozy a început în 1982, când a devenit primar al Neuilly-sur-Seine, una din cele mai bogate comune din Franța. El a deținut această poziție până în 2002.
- In 2002, Sarkozy a devenit Ministru de Interne al Franței. În timp ce era în acest post el a forțat căsătoria dintre piticul francez Sanofi şi gigantul farmaceutic elvețian/german Aventis/Hoechst. Între 2004-2005, Sarkozy a fost Ministru de Finanțe al Franței după care între 2005 şi 2007, din nou Ministru de Interne.
- In 2006, Sarkozy şi-a anunțat planurile de a candida la funcția de preşedinte al Franței. În timpul campaniei sale electorale divizivie, într-un effort de a speria electoratul francez, Sarkozy a criticat pe larg străinii şi emigranții. El a mers până acolo încât a numit imigranții tineri din suburbiile Parisului "scursuri", încingând în mod deliberat climatul politic şi prezentându-se pe sine ca pe candidatul "legii şi ordinii".

Informații suplimentare: **GB5NS721**

Sölter, Arno

(*1911 †1987)

Arno Sölter a fost un avocat puternic al teoriei Marii Sfere Naziste.

- Sölter a fost conducătorul official al instituției naziste “Institutul Central de Cercetare pentru Ordine Economică Națională şi Economia Marii Sfere”.
- In 1941, Sölter a fost autorul cărții de influență “Marele Cartel al Sferei” (“Das Großraum-Kartell”), care sublinia un plan economic pentru o Europă sub controlul Germaniei.
- După cel de-al doilea război mondial, Sölter a lucrat pentru “Bundesverband der Industrie” (BDI), un grup german industrial de lobby.

Informații suplimentare: **GB5AS335**

Sutherland, Peter
(*1946)

Peter Sutherland a fost Comisar European între 1985 şi 1989 şi a lucrat în consiliile de administrație al unor corporații multinaționale de multe miliarde de dolari inclusiv compania petrochimică BP.

- Sutherland a studiat dreptul la University College Dublin. În 1982, a devenit Procuror General al Irlandei.
- El a aderat la Comisia UE în 1985 în postul de Comisar pentru Politica Competiției. În 1990, după ce mandatul său s-a încheiat, el s-a alăturat consiliului de directori ai companiei petrochimice BP. În 1997 a fost numit preşedinte al consiliului director al BP.
- În 1992, în timp ce era în consiliul de administrație al BP, Sutherland a devenit preşedinte al unui comitet care raporta Comisiei UE despre funcționarea aşa numitei "Piețe Interne" a UE
- În 1995 a devenit director general al World Trade Organization (Organizația Comercială Mondială).
- În 2007, în paralel cu preşedinția la BP, Sutherland a devenit consilier pe probleme de energie şi schimbări climinatice, pentru preşedintele Barroso al Comisiei UE.
- Pe lângă activitatea ca preşedinte în consiliul director al BP, Sutherland a fost de asemenea preşedinte al Goldman Sachs International. Anterior, a fost director ne-executiv al Royal Bank of Scotland şi membru în consiliul de administrație al corporației multinaționale inginereşti ABB.
- Sutherland este membru în puternicul comitet de organizare al Bilderberg Group. El este de asemenea preşedintele european al Comisiei Trilaterale finanțate de Rockefeller, care are ca membri lideri de elită din lumea afacerilor, media, academiei, organizațiilor politice şi neguvernamentale din Japonia, Europa şi America de Nord.

Informații suplimentare: GB5PS961

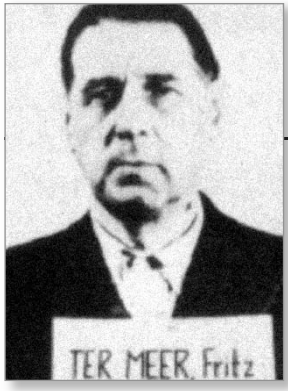

ter Meer, Fritz
(*1884 †1967)

Fritz ter Meer a fost membru în consiliul director al IG Farben şi condamnat pentru crime de război.

- Ter Meer a studiat chimia şi dreptul în Franța şi Germania, după care a lucrat în firma de produse chimice a tatălui său Dr. E. ter Meer & Cie. În 1925, compania a fuzionat cu IG Farben.
- Ter Meer a devenit membru al consiliului director al IG Farben în 1925 şi a rămas în consiliu până în 1945. El a fost de asemenea membru al comitetului de lucru şi al comitetului tehnic al IG Farben.
- Ter Meer a lucrat ca director al secțiunii II din Ministerul de Război German.
- În 1939, a convins conducătrorul Agenției pentru Arme al Armatei Germane să folosească gazul otrăvitor Tabun, produs de IG Farben
- Începând din1941, ter Meer a fost responsabil pentru construcția şi operarea fabricii IG Farben din lagărul de concentrare de la Auschwitz.
- În 1943, ter Meer a devenit agent general pentru Italia, ministru al Reich-ului pentru armament şi producție de război.

- Ter Meer a fost arestat în 1945 şi adus în fața Tribunalului de la Nürnberg împotriva IG Farben, unde a fost găsit vinovat de crime de război şi crime împotriva umanității prin jefuirea şi spolierea teritoriilor ocupate, acapararea fabricilor şi participarea la înrobirea şi deportarea forței de muncă sclavagiste. A fost condamnat la şapte ani de închisoare dar a fost eliberat mai devreme, în 1950.
- În 1952, ter Meer a devenit preşedinte al consiliului de supervizare al Bayer.
- În timpul procesului de la Nürnberg împotriva cartelului IG Farben, consilierul lui Fritz ter Meer a declarat în mod clar că zona economică europeană totală era un concept modelat după scopurile clientului său.

Wurster, Carl
(*1900 †1974)

Carl Wurster a lucrat pentru IG Farben şi Degesch şi a fost printre cei resposabili de gazul otrăvitor Zyklon B.

- Wurster a studiat chimia şi a început să lucreze pentru BASF în 1924. În 1925 a început să lucreze pentru departamentul de chimie anorganică al IG Farben.
- In 1934, Wurster a devenit şeful departamentului de chimie anorganică de la IG Farben.
- Wurster a lucrat de asemenea în comitetul de conducere al IG Farben deţinut de Degesch, fabricantul Zyklon B – gazul otrăvitor folosit în camerele de gazare de la Auschwitz.
- Wurster a devenit membru în consiliul director al IG Farben în 1938.
- În 1952, Wurster a devenit director executiv al companiei BASF reconstituită.

Informaţii suplimentare: GB5CW892

Capitolul 7

Releu de viață

Releu de viață

În capitolele precedente ale acestei cărți, v-am împărtăşit o analiză serioasă a modului în care urmaşii arhitecților Auschwitz fac acum o altă încercare de cucerire a lumii.

Recunoscând dimensiunile înşelătoriei şi fraudei care ar permite acestor interese să aibă o şansă în această recentă încercare, aceasta ar trebui să însemne o lecție pentru fiecare cititor: singurul mod în care preluarea lumii poate fi împiedicată – acum şi în generațiile următoare – este să ne imunizăm la minciuna şi înşelătoria care formează modus operandi al acestor interese.

Cel mai important, acum că am expus adevărul despre arhitecții Auschwitz, considerăm că este de datoria noastră să propunem drumul de urmat.

Această carte nu face altceva decât să rescrie istoria secolului 20.

De aceea rezultă că planurile pentru secolul 21 au fost revizuite pentru a lua în considerare noua înțelegere asupra trecutului.

Serioasa analiză documentară din această carte oferă acum ocazia unică de a modela viitorul fără a repeta greşelile trecutului. Considerînd magnitudinea acestor greşeli, paşii de făcut acum vor trebui să fie curajoşi, de amploare globală şi de viitor.

Mai mult, momentul pentru a proiecta calea spre o lume mai bună este acum. Pentru că, dacă nu tragem concluzii corecte şi imediate din lecțiile istoriei, omenirea va pierde o ocazie importantă de a-şi reorienta cursul.

În acest capitol, vom evidenția acțiunile necesare pentru a crea o lumea de sănătate, pace şi dreptate socială. Această lume nu mai este o iluzie. Se poate şi trebuie să fie construit acum.

În acest capitol vom sublinia acțiunile care trebuie întreprinse pentru a crea o lume a sănătății, păcii şi justiției sociale. Această lume nu mai este o iluzie. Ea poate şi trebuie să fie construită acum.

Cât de curând această lume va deveni realitate depinde de un singur factor: de câți dintre noi suntem pregătiți să ne angajăm în atingerea acestui scop,. Această chemare la acțiune este direcționată în particular către generațiile mai tinere , deoarece lumea lor şi viitorul lor sunt cele care se decid acum.

Omenirea se află la o răscruce. Alternativele nu ar putea fi mai clare. Pe de o parte sunt interesele economice care beneficiază de bolile, mizeria şi moartea a milioane de oameni. Pe de altă parte sunt oamenii lumii pentru care nu există interes mai mare decât protecția sănătății şi a vieții lor.

Supraviețuitorii lagărului de concentrare de la Auschwitz au recunoscut acest moment definitoriu în istoria omenirii. Cu chemarea lor la un "Releu de viață" ca singurii supraviețuitori ai iadului pe pământ acum câteva decenii, ei transmit obligația morală întregii omeniri, astăzi.

"Releul de viață" nu este doar o obligație morală ci o chemare la acțiune pentru a proteja viața pe pământ în cele mai largi sensuri – şi astfel a crea fundația unei lumi mai bune.

Scopurile

Omenirea are acum ocazia să creeze o lume de sănătate, pace şi justiție socială. Dar această lume nouă nu se va înfăptui singură – noi, oamenii, va trebui să o construim noi înşine.

Această carte pune bazele uneia din cele mai mari mişcări în istoria omenirii: "Mişcarea Vieții". Scopul acestei mişcări este de a elibera omenirea de cătuşele unei dependențe de un secol, de Cartelul Petrolului şi Medicamentelor, şi de a proteja viața umană pentru toate generațiile ce vor urma.

Pentru orice mişcare este important să aibă scopuri bine definite. Scopurile Mişcării Vieții sunt următoarele:

- **Răspândirea adevărului**
  Acum este evident că noi, oamenii lumii, am fost înşelați în privința unor lucruri atât de importante cum ar fi: Cine a fost responsabil în ultimă instanță de cele mai mari crime ale secolului douăzeci – cele şaizeci de milioane de decese ale celui de-al doilea război mondial? Dacă interesele care ne-au ascuns această informație timp de şapte decenii încă mai controlează opinia publică de astăzi, trebuie să ne punem alte întrebări importante:

  1. De ce ne-au mințit?
  2. Dacă ne-au mințit în probleme atât de importante cum sunt acestea, de ce ar trebui să credem ce ne spun ei astăzi?

  Este evident faptul că înțelegerea şi răspândirea adevărului asupra istoriei este precondiția construirii unei lumi mai bune.

- **Protecția sănătății şi vieții**
  Cel mai important scop al "Mişcării Vieții" este protecția sănătății şi vieții oamenilor de pe această planetă – acum şi pentru generațiile viitoare – pentru a nu se abuza de ele sau a nu fi sacrificate intereselor corporatiste.

- **Scoaterea în afara legii a patentelor asupra sănătății şi vieții**
  Omenirea a trebuit să treacă prin două războaie mondiale soldate cu peste o sută de milioane de morți pentru a înțelege că motivul care a stat la baza fiecăruia din ele a fost principiul patentelor. Astfel, scopul cheie devine scoaterea în afara legii a patentelor asupra sănătății şi vieții.

- **Crearea unui nou sistem de îngrijire a sănătății**
  În timpul secolului trecut, interesele farmaceutice au încercat să construiască un monopol asupra sănătății lumii, bazat pe două elemente principale: exclusivitatea medicamentelor patentate ca terapii şi privatizarea sectorului de sănătate sub controlul lor. Se înțelege de la sine că precondiția unui nou sistem de sănătate este eliminarea acestor două elemente de control.

  Spre deosebire de sistemul de sănătate existent, care este bazat pe promovarea şi expansiunea bolilor pentru medicamentele patentate, focalizarea noului sistem de sănătate este pe prevenirea şi eliminarea bolilor. Primul pas în refocalizarea unui nou sistem de sănătate asupra acestor scopuri va fi abolirea tuturor patentelor asupra drogurilor terapeutice şi altor medicamente.

  Al doilea pas va fi aducerea sectorului de sănătate sub controlul oamenilor. Acesta este singurul mod în care se poate garanta că cercetarea, educația şi practica medicală servesc exclusiv intereselor de sănătate ale oamenilor şi nu intereselor financiare ale industriei farmaceutice.

- **Protecția vieții**
  Genomul uman ca plan şi bază biologică a vieții ne aparține tuturor. Eforturile de a deține acest cod genetic cu scopul de a reconstrui, vinde şi manipula corpul uman sau părți din el în numele câştigurilor corporatiste, trebuie interzise.

- **Protecția surselor de hrană**
  Informația genetică conținută în animale, plante şi hrană care au fost crescute în grădinile şi pe câmpurile noastre de milenii

ne aparține tuturor. Manipularea şi alterarea codului genetic al vieții, cu scopul de a-l patenta şi a crea monopoluri pe piețele globale poartă cu sine pericolul ca sursele noastre de hrană să fie controlate şi folosite în scopul câştigurilor politice, în favoarea intereselor corporatiste.

- **Protecția mediului**
  Buna sănătate şi susținerea vieții depind de aerul curat, apa pură şi absența substanțelor chimice toxice din mediul înconjurător. În timpul secolului trecut, poluarea armosferei datorată emisiilor de carbon şi având originea în forajele de petrol şi industria extractivă a cărbunelui, a devenit una din cele mai mari amenințări asupra mediului înconjurător. Încălzirea globală şi alte consecințe amenință de asemenea planeta noastră. În plus, tehnicile intensive de agricultură convențională care reclamă folosirea de mari cantități de pesticide patentate, ierbicide şi fertilizatori sintetici, au poluat solul şi sursele de apă, amenințând astfel echilibrul ecologic şi viața însăşi.

  În secolul 21, energiile derivate din carbon trebuie înlocuite cu energie bazată pe hidrogen, solară, eoliană, a mareelor şi alte forme de energie regenerabilă, protejând astfel simultan viața umană şi mediul înconjurător. În mod similar, tehnicile agricole intensive trebuie înlocuite de agricultura organică şi alte metode agricole naturale descentralizate.

- **Apărarea păcii lumii**
  Păstrarea păcii a fost un vis al tuturor generațiilor din istorie. În timp ce majoritatea războaielor au fost dispute regionale, cel de-al douăzecilea secol a văzut două războaie care au implicat virtual întregul mapamond.

  Analiza corectă a cauzelor celor două războaie mondiale este o precondiție pentru prevenirea unui alt conflict global. Deoarece un astfel de conflict va implica – fără îndoială – arme de distrugere în masă, această simplă analiză determină de asemenea supraviețuirea omenirii.

Faptele documentate în această carte duc la o singură concluzie: înlăturarea principiului patentabilității în sectorul sănătății şi vieții este precondiția păstrării păcii globale.

În mod similar, înlăturarea dependenței de cererea de petrol pentru energia lumii va anula motivul profitului din spatele invaziilor militare în regiunile bogate în petrol. În consecință, cu cât mai repede necesarul de energie al lumii va putea fi asigurat prin forme de energie descentralizate şi regenerabile, cu atât este mai puțin probabilă apariția altor războaie.

- **Stabilirea justiției sociale**
  Imperiile coloniale ale secolelor timpurii care au împărțit lumea în săraci şi bogați au fost înlocuite de națiunile lider în exportul de produse chimice, petrochimice şi farmaceutice. Interesele globale ale "Cartelului Petrolului şi Medicamentelor" nu doar cimentează nedreptățile de pe planeta noastră ci le extind şi mai mult cu fiecare zi care trece.

  Între toate aceste noi şi moderne forme de dependență economică, de departe cea mai ticăloasă este aceea a "colonialismului farmaceutic". În spatele vălurilor înşelătoare de cartitate şi luptă împotriva epidemiilor, se promovează în lumea în curs de dezvoltare medicamente toxice şi mortale care decimează populația şi agravează dependența economică.

  În mod similar, împărțirea în națiuni bogate şi sărace este mai departe agravată prin promovarea semințelor şi hranei patentate modificate genetic în lumea în curs de dezvoltare, sub falsul pretext al luptei împotriva foametei mondiale.

  Lecțiile istoriei sunt clare: atâta timp cât omenirea permite urmaşilor arhitecților Auschwitz să continue să fie brokerii de putere din spatele ordinii economice globale de astăzi, nu va exista justiție socială.

Eliminarea afacerilor de investiții cu medicamente şi alimente patentate este o precondiție pentru a micşora diferența dintre țările industrializate şi cele în curs de dezvoltare şi a stabili justiția socială la scară mondială.

Tehnologiile moderne descentralizate din domeniul sănătății, nutriției, energiei şi alte domenii sunt bazele creşterii economice în lumea în curs de dezvoltare şi ale micşorării dependențelor. Mai mult, terminarea "plăților de tribut" de către țările în curs de dezvoltare către Cartelul Petrolului şi Medicamentelor va elibera cantități vaste de resurse economice în acele țări, care pot fi direcționate spre satisfacerea nevoilor de bază ale populației, inclusiv hrană, sănătate, educație şi locuri de muncă.

Noi, Oamenii suntem arhitecții acestei noi lumi

Chiar în acest moment al istoriei, noi, oamenii, avem două alternative. Mai întâi, putem permite intereselor corporatiste să continue să-şi cimenteze şi extindă monopolul asupra acestei planete în zonele cheie ale vieții noastre. Sau noi, oamenii, putem să ne asumăm răspunderea de a construi această nouă lume pentru noi înşine şi generațiile viitoare.

Dacă vom lăsa această lume intereselor corporatiste, ei îşi vor continua afacerile cu sărăcia, foamea, poluarea mediului, boala şi moartea. Desigur, menținerea acestei lumi – şi a beneficiilor economice care derivă din ea – poate fi realizată numai sub o dictatură globală care să permită acestor interese corporatiste să amputeze drepturile omului şi să ignore voința popoarelor.

Dacă noi, ca popor, decidem să ne asumăm responsabilitatea, putem profita de cele mai moderne tehnologii cum ar fi energia regenerabilă şi sănătatea naturală, pe baze ştiințifice şi să creăm o lume a sănătății, păcii şi justiției sociale. Schimbul liber de informa-

ție între oameni şi marea cantitate de resurse economice care vor deveni brusc disponibile vor permite omenirii să facă un salt înainte către o astfel de lume.

Alegerea pare evidentă. Totuşi, două aspecte trebuie să fie clare oricui: în primul rând noi, oamenii, trebuie să construim noi înşine această lume, pentru că noi şi copiii noştri vom beneficia cel mai mult de ea. În al doilea rând, trebuie s-o facem acum: pentru că, cu fiecare zi cu care aşteptăm să profităm de această ocazie, status quo-ul va încerca să-şi cimenteze controlul asupra acestei planete.

Următoarele etape

Fiecare cititor al acestei cărți, fiecare persoană care primeşte documentația, care înțelege urgența lui acum, trebuie să acționeze imediat pentru a începe construirea acestei lumi mai bune. În continuare sunt câteva din cele mai urgente acțiuni de întreprins:

- **Gândiți pentru voi!**
  Când reflectați la conținutul acestei cărți şi vă faceți propriile cercetări, veți înțelege în ce măsură ați fost înşelați şi induşi în eroare pentru a nu avea o înțelegere corectă a istoriei, inclusiv a propriului vostru trecut. În special trebuie să dezvoltați o atitudine critică față de media deoarece ea serveşte status quoului şi astfel contribuie la înşelăciunea globală.

- **Răspândiți informația cuprinsă în această carte.**
  aceasta carte conține informații unice, documentații şi analize pe care nu le veți găsi nicăieri altundeva. Am încercat să extragem cât s-a putut de mult din înregistrări oficiale, inclusiv materialele ascunse multă vreme în arhivele guvernamentale şi internaționale. Vă încurajăm să studiați toate link-urile din versiunea online a acestei cărți şi să vă conduceți propriile cercetări. Vă încurajăm să transmiteți versiunea online a acestei cărți tuturor celor pe care îi cunoaşteți şi să includeți un comentariu personal despre ceea ce ați aflat şi învățat de aici.

- **Contactați-vă reprezentanții politici.**
  Să nu credeți că reprezentanții voştri politici sunt conştienți de faptele descrise în această carte. În timp ce unii dintre ei ar fi putut fi aduşi la putere de aceste interese, alții pot fi simple victime – aşa cum într-adevăr am fost cu toții. Cei din al doilea grup merită şansa de a dovedi că reprezintă cu adevărat interesele voastre.

  Trimiteți o copie a acestei cărți reprezentanților voştri politici.

  Întrebați-vă politicienii dacă cunosc faptele istorice prezentate în această carte. Răspunsul ar putea să vă surprindă.

- **Organizați răspândirea mesajului despre această carte.**
  Cel mai bun mod în care ne putem asigura că această carte ajunge în cele mai îndepărtate colțuri ale satului, oraşului sau țării voastre este formarea unui grup împreună cu alți cititori care împărtăşesc hotărârea voastră de a acționa. Prima sarcină a unui astfel de grup, desigur, va fi să dezvolte metode pentru a distribui această carte în cadrul comunității şi să se asigure că literalmente toată lumea o citeşte. Ca rezultat al desăvârşirii acestei activități se pot face multe alte activități.

- **Căutați oameni care gândesc la fel şi lucrați împreună cu ei.**
  Sunt multe posibilități şi multe zone în care puteți fi activi şi să vă implicați în campanii. Acestea includ:

  Protecția mediului
  Energia alternativă
  Sănătatea naturală pe baze ştiințifice
  Grădinăritul organic
  Microfinanțarea şi economia alternativă
  Orice alte sectoare în care influența intereselor corporatiste care au pus stăpânire pe planetă poate fi redusă

- **Votați cu buzunarul propriu.**
  Fiți atenți când alegeți unde şi pe ce vă cheltuiți banii, la fel cum sunteți atenți ce politicieni votați. Unde şi cu ce vă cheltuiți banii schimbă cu adevărat lumea. De exemplu:

  Cumpărând produse organice votați împotriva afacerilor cu pesticide ale industriei chimice.
  Cumpărând o maşină eficientă energetic votați împotriva industriei petrochimice şi a poluării.
  Alegând sănătatea naturală pe baze ştiințifice pentru voi şi familia voastră votați împotriva afacerii cu boli a industriei farmaceutice şi a monopolului acesteia asupra sănătății.

Platforma pentru o lume mai bună

Documentația şi analizele conținute în această carte formează rampa de lansare de pe care omenirea poate să construiască o lume mai bună.

Deja acum doi ani, peste două duzini de supraviețuitori ale acestor lagăre de concentrare s-au adunat la Auschwitz pentru a prezenta guvernelor Europei o nouă constituție. Această constituție "De la oameni pentru oameni" a subliniat necesitatea de a proteja interesele oamenilor împotriva lăcomiei corporatiste.

Din păcate, această chemare istorică – prezentată ca "Releu de viață" de către un grup de oameni cu cea mai înaltă autoritate morală de pe această planetă – a fost ignorată de liderii politici ai Europei. Dimpotrivă, prin semnarea "Actului de Activare" de la Lisabona, aceşti politicieni miopi au dat undă verde unui proces care va da întregul continent european pe mâinile aceloraşi interese corporatiste care au fost deja responsabile de cele două războaie mondiale.

În această situație, noi, autorii acestei cărți, am decis să includem această chemare în carte şi să o răspândim ca pe o platformă politică şi precondiție pentru păstrarea democrației pentru generația actuală şi cele viitoare.

În următoarele pagini, arătăm chemarea istorică la un "Releu de viață" către construirea unei Europe – şi în final a unei Lumi – de la oameni pentru oameni. Contrar multor platforme politice naționale şi regionale, această chemare internațională poate fi făcută cu un suport copleşitor din partea popoarelor lumii pentru că aduce cu ea o credibilitate şi autoritate fără precedent: greutatea morală a supraviețuitorilor celor mai mari crime comise împotriva omenirii combinată cu analiza corectă a cauzelor celor două războaie mondiale.

RELEU DE AMINTIRE – RELEU DE VIAȚĂ

CHEMAREA LA O EUROPĂ DE LA OAMENI PENTRU OAMENI

Preambul

Noi, supraviețuitorii Holocaustului – etichetați ca sclavi prin numerele imprimate pe noi în lagărele de concentrare ale Germaniei naziste – simțim că timpul trece repede. Lumea a devenit din ce în ce mai rezistentă la mărturia noastră despre foame şi mizerie, despre munca anihilantă de sclavi, despre război şi ură şi alte crime ale naziştilor.

Am trăit pentru a vedea crescând realizarea unei idei minunate a unei noi Europe. Această Europă trebuia să fie construită pe memoria trecutului, ca un principiu fundamental al unei Europe de la oameni pentru oameni.

Totuşi, ceea ce observăm sunt din ce în ce mai multe violări ale acestui principiu. În istoria Europei, drepturile de bază ale omului la sănătate şi viață au fost drepturile cel mai frecvent încălcate.

Doar în ultimul secol, două războaie mondiale au costat viețile a peste 100 de milioane de oameni. În ciclul de evenimente care au conturat imaginea Europei, un loc a ieşit în evidență ca simbol al agoniei şi morții: lagărul nazist de concentrare şi exterminare Auschwitz – Birkenau.

Sute de mii de bărbați şi femei din toată Europa, închişi în lagăre de concentrare, şi-au pierdut viața muncind ca sclavi în numele lăcomiei corporatiste.

Chiar mai mult, zeci de mii dintre ei şi-au pierdut viețile în experimente pseudo-medicale făcute pe prizonieri în vederea obținerii patentelor pentru diferite medicamente, în numele diferitelor companii farmaceutice din cadrul IG Farben.

Astăzi, construirea unei noi Europe apare la momentul când noi, "martorii timpului" încă dăm mărturie despre consecințele disprețului pentru viața umană şi nevoile oamenilor.

Viețile noastre au fost modelate în momentul în care viața umană nu avea nici o valoare iar sclavul era necesar numai pentru munca lui. Deținătorii absoluți ai ființei umane nu erau atât oamenii SS cât sclavii banilor şi puterii de la IG Farben Auschwitz.

De aceea noi ne simțim responsabili pentru acest proces de construire a unei Europe de la oameni pentru oameni.

Aceasta nu este o chestiune de opinie politică.
Este apelul nostru la memorie.
Este chemarea noastră la viață,
La gândire rațională,
La o Europă de la oameni pentru oameni,
La un releu de amintire
La un releu de viață.

Nu trebuie să permitem niciodată ca acest releu să fie întrerupt, chiar dacă, din spatele cortinei noii Europe, apar măşti stranii ce seamănă cu fețele de la IG Farben Auschwitz.

Chemare la „Mișcarea pentru Viață”

Cele mai de pre drepturi ale omului sunt dreptul la sănătate și dreptul la viață. Acestea sunt drepturile amenin ate de către interesele corporațiilor care privesc corpul omenesc ca pe propria lor piață de desfacere și sursa unor profituri nemărginite. Astăzi, la începutul secolului 21, oamenii lumii trebuie sa se unească pentru apărarea drepturilor inalienabile ale omului.

DREPTUL LA SĂNĂTATE

Apărarea sănătății noastre, cel mai important dintre drepturile omului. Pe parcursul secolului trecut, sănătatea noastră a ajuns sub influenta planului de investi ii al unei industrii care prosperă printr-o continuă extindere a bolilor ca piață de desfacere a medicamentelor patentate. Eforturile făcute de către corporațiile farmaceutice de a monopoliza sănătatea umană la nivel global a devenit cel mai mare obstacol în calea prevenirii și în cele din urmă a eradicării celor mai obișnuite boli din epoca noastră.

Orice model de afaceri care se bazează pe răspândirea deliberată a bolilor încalcă în mod flagrant dreptul fundamental al omului la sănătate, și trebuie interzis în toata lumea. Acesta va deschide omenirii calea pentru înlăturarea bolilor de inimă, a cancerului și multor altor boli ale acestui secol.

DREPTUL LA VIAȚĂ

Într-un mod similar, dreptul la structura biologică fundamentală a vieții este amenințat chiar de aceste interese corporatiste. Genomul uman - harta vieții şi schema biologică a existenței noastre - a devenit ținta exploatării comerciale, pe scară largă, prin intermediul brevetării în genetică.

Codul genetic este proprietatea inalienabilă a întregii omeniri. Toate încercările de a comercializa acest cod genetic, cu scopul de a re-construi, vinde şi manevra corpul uman sau părți ale aces-

tuia pentru câştigul corpora iei, trebuie interzise în întreaga lume. Informa iile legate de codul nostru genetic trebuie să fie utilizate exclusiv în beneficiul întregii omeniri.

DREPTUL LA HRANĂ NATURALĂ

De asemenea, informațiile genetice ale tuturor plantelor şi animalelor care au crescut pe câmpurile şi în grădinile noastre de milenii, aparțin întregii omeniri. Manipularea şi modificarea codului genetic al plantelor cu scopul de a le breveta şi de a crea monopoluri pe nutriția umană în piețele mondiale, comporta pericolul ca proviziile noastre alimentare sa facă obiectul abuzurilor în beneficiul intereselor corporațiilor. Impunerea monopolului pe alimente permite corporațiilor sa controleze soarta întregii societăți. Acest lucru subminează fundamentele democrației şi încalcă drepturile omului. Accesul liber la alimente sănătoase, nealterate, este condiția prealabilă pentru o societate sănătoasă.

O PERSPECTIVĂ ULUITOARE

Drept consecință a liberalizării sănătății umane, aceste resurse umane și economice gigantice vor putea fi folosite pentru a lupta împotriva celor mai arzătoare probleme ale timpurilor noastre precum foametea, subnutriția, sărăcia, analfabetismul, șomajul și amenințările de mediu.

SPRIJINIȚI MIȘCAREA PENTRU VIAȚĂ

Aceste drepturi de bază nu vă vor fi oferite voluntar de către cei care men in status quo-ul. Noi, oamenii lumii, trebuie să ne apărăm drepturile fundamentale, în acest moment. Acesta este scopul „Mișcării pentru Viață”!
Semnez si mă alătur „Mișcării pentru Viață” dorind să aduc la îndeplinire scopurile sale.

Martie 2011 - August Kowalczyk, Jerzy Ulatowski, Aleksandra Niedzwiecki, Waheed Roomi, Paul A. Taylor, Matthias Rath

Acest document, desigur, nu este doar un alt apel plin de pasiune pentru o lume mai bună. Analiza distinctă şi concisă a principiilor revelate în acest document îl proclamă drept piatra de temelie a unei lumi realizabile cel mai probabil în timpul vieții noastre.

- **Deveniți parte din Releul de Viață**

  Dacă voi, ca persoane sau organizații, doriți să jucați un rol mai activ în mişcarea "Releul de viață" vă rugăm să ne contactați.

  Suntem interesați să construim o rețea de oameni şi organizații care se angajează să răspândească adevărul istoric şi să pună capăt deceniilor de înşelăciune la nivel global. Informația conținută în această carte şi referințele în legătură cu ea constituie harta drumului nostru.

Ne puteți contacta prin email la: **info@dr-rath-foundation.org**

Capitolul 8

Anexe

Site-uri web cheie pentru informații suplimentare

www4.dr-rath-foundation.org

The Dr. Rath Health Foundation

Dr. Rath Health Foundation este o organizație non-profit dedicată ameliorării sănătății umane la scară globală prin cercetare, educație, şi apărarea drepturilor pacienților de a alege terapiile naturale de sănătate. Descoperirile ştiințifice ale fondatorului său Dr Matthias Rath, un pionier al cercetărilor în domeniul sănătății naturale, oferă deschideri majore în abordarea naturală a bolilor cardiovasculare, cancerului şi altor probleme de sănătate.

Viziunea sa, susținută de cercetări extensive, a descătuşat potențialul de control al acestor maladii prin mjloace naturale. Ca rezultat, Fundația a fost instrumentul de promovare a educației pe teme de sănătate naturală şi a dreptului oamenilor din toată lumea la sănătate.

www.eu-facts.org

Site-ul EU Facts (fapte UE)

Documentele istorice publicate pe site-ul EU Facts dovedesc faptul că structura nedemocraticului "Bruxelles UE" şi-a avut originea în planurile liderilor nazişti în timpul celui de-al doilea război mondial. Publicarea acestei informaţii reprezintă începutul sfârşitului experimentului nedemocratic al "Bruxelles UE".

www.eu-referendum.org

The European Referendum Initiative
Iniţiativa Referendumului European

Initiativa unui Referendum European este o campanie de susţinere a dreptului la vot al cetaţenilor, prin referendum, atunci când se fac schimbări semnificative ale legislaţiei care îi afectează, la nivel naţional sau european. În prezent aceasta include o petiţie pentru o Europă de la Oameni pentru Oameni, o petiţie pentru a respinge aşa numitul Tratat de la Lisabona şi o petiţie pentru un referendum asupra remediilor naturale. Până acum peste un sfert de milion de oameni din întreaga Europă au semnat aceste petiţii.

www.health-peace-justice.org

The International Alliance for Health, Peace and Social Justice
Alianţa Internaţională pentru Sănătate, Pace şi Dreptate Socială

International Alliance for Health, Peace and Social Justice este o mişcare globală care intenţionează să creeze o lume sănătoasă, paşnică şi dreaptă unind oameni din toate naţiunile, culturile, rasele şi credinţele într-un efort comun de a atinge aceste scopuri. Ea invită toţi cetaţenii şi organizaţiile (naţionale şi internaţionale) să i se alăture pentru a reuşi să făurească o lume mai bună.

www.nuremberg-tribunal.org

The NT2 project: Call for a second 'Nuremberg' Tribunal
Proiectul NT2: Chemarea la un al doilea Tribunal "Nürnberg"

Inițial, Tribunalul de la Nürnberg a fost o parte a eforturilor SUA şi altor guverne Aliate pentru a stabili cine a fost responsabil de al doilea război mondial şi de a condamna pe cei care au comis crime împotriva umanității. Între 1945 şi 1948 au avut loc mai multe astfel de procese, în Palatul de Justiție din oraşul german Nürnberg, printre care cel mai important a fost cazul împotriva cartelului petrolului şi medicamentelor IG Farben. Directorii Executivi ai acestui cartel, conform procurorului şef al SUA Telford Taylor, au fost cei mai mari criminali de război – fără de care cel de-al doilea război mondial nu ar fi fost posibil, Totuşi, deşi tribunalul original a adus la bară cartelul IG Farben, a avut succes doar parțial în a pune capăt crimelor acestuia. În numai câțiva ani de la finalizarea proceselor, rădăcinile cartelului farmaceutic au fost rapid restabilite.

De atunci, marketingul înşelător al produselor farmaceutice scumpe şi adesea mortale, a dus la crearea unor piețe de multe miliarde de dolari bazate mai degrabă pe expansiunea bolilor, decât pe eliminarea acestora. Ca atare, deşi se prezintă ca oferind soluții maladiilor majore ale omenirii, industria farmaceutică se bazează pe exploatarea bolilor în vederea obținerii profitului. Mai rău încă, industria ignoră, ascunde şi obstrucționează terapiile naturale eficiente, sigure şi demonstrate ştiințific, care sunt capabile de a eradica pe scară largă maladiile endemice majore ale omenirii. De aceea, proiectul NT-2 intenționează să convoce un al doilea Tribunal de la Nürnberg, ca mijloc de a pune pentru totdeauna capăt crimelor cartelului farmaceutic.

www.profit-over-life.org

Profit Over Life
Profit asupra vieții

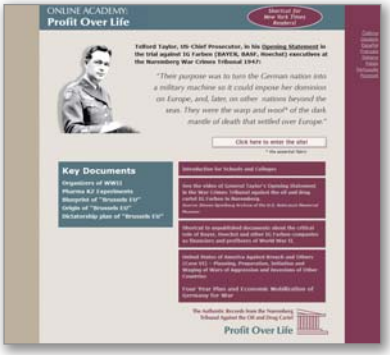

După 60 de ani de tăcere, arhiva online Profit Over Life (profit asupra vieții) deschide înregistrările Tribunalului de Război de la Nürnberg împotriva IG Farben, cea mai mare multinațională chimică / farmaceutică a primei jumătăți a secolului 20, pentru oamenii de pretutindeni. Zecile de mii de documente conținute în arhive documentează fără echivoc faptul că cel de-al doilea război mondial un război care a costat viețile a peste 60 de milioane de oameni – a fost planificat şi finanțat de cartelul IG Farben care la acel moment consta din Bayer, BASF, Hoechst şi alții.

Studenții, profesorii, cercetătorii academici, politicienii şi milioane de oameni din întreaga lume sunt aşadar invitați să consulte această arhivă, ca bază a unei mai bune înțelegeri a istoriei. Aceasta are o deosebită importanță deoarece interesele corporatiste multinaționale continuă şi în zilele noastre să utilizeze forțele militare pentru a-şi atinge scopurile globale.

www.reject-the-eu.co.uk

Reject the EU!
Respingeţi UE!

Pentru cetățenii Regatului Unit, expunerea rădăcinilor naziste ale Bruxelles UE este o provocare specială. După ce anterior de două ori – în primul şi în al doilea război mondial – a jucat un rol critic în salvarea Europei împotriva acaparării ei de către Cartelul Petrolului şi Medicamentelor şi acționarii săi politici, acum sunt confruntați cu posibilitatea ca marile sacrificii umane ale cetățenilor țării lor, să fi fost în zadar. Cu subjugarea lor sub Tratatul de la Lisabona şi Bruxelles UE, viețiile a şaizeci de milioane de britanici care trăiesc astăzi şi alții fără număr care nu s-au născut încă, vor cădea sub jugul aceloraşi interese care au încercat să cucerească şi să controleze Regatul Unit de două ori până acum.

De aceea cetățenii Regatului Unit sunt rugați să răspândească informația conținută în site-ul web Reject the EU! În cadrul familiei, prietenilor, colegilor de muncă şi în comunitățile lor şi mai mult, să-şi confrunte reprezentanții politici – la nivel local, regional, național şi european.

www.relay-of-life.org

Relay of Life
Releu de viață

RELAY OF LIFE

The Dr. Rath Health Foundation is the Recipient of the "Relay of Life and Remembrance" from the Auschwitz survivors

Auschwitz Survivors Propose Constitution for New Europe

On November 11, 2007, more than 30 survivors of the Auschwitz extermination camp and other Nazi concentration camps assembled in Poland for a one-day conference at Auschwitz. Based on their unique moral credo, this extraordinary group of people decided to throw their weight into the discussion about Europe's future. In a solemn ceremony, the survivors of this "hell on earth" shared their experiences from the past and also proposed a constitution for a "Europe for the People, By the People."

The focus of this unique document is the protection of the life and health of people currently threatened by corporate interests whose multi-billion dollar profits derive from turning the human body into a marketplace. The common denominator of the pharmaceutical industry and the GM (genetically modified) food industry are patented products that serve the interest of giant investment groups at the expense of the health and lives of millions of people. "This is not a political campaign but a question of morality" said August Kowalczyk, the founder of the Auschwitz Hospice Foundation (Fundacja Hospicjum Oświęcimi) the main organizer of the conference.

Particular reference was made at the conference to the fact that the Auschwitz death factory was also a slave labor camp of the IG Auschwitz, a 100% subsidiary of the chemical cartel IG Farben, composed of Bayer, BASF, Hoechst and other companies, that continue to threaten the lives of millions today - yet by more subtle means.

The conference was jointly organized by the Dr. Rath Health Foundation, the non-profit organization that has been instrumental in exposing the fraudulent nature of the pharmaceutical business with disease and showing how the driving principle of this industry, both in WWII and now, is profit over life. In recognition of this work, the Foundation also received the "Relay of Life" from the survivors of Auschwitz, with the symbolic request to carry the remembrance of Auschwitz into the future.

The Nazi Roots of the "Brussels EU"

European Constitution "For the People, by the People"

Sign Petition online "For the People, by the People"

Testimonials of Auschwitz Survivors

From Nuremberg to Brussels - Lecture by Dr. Matthias Rath

Two Auschwitz Witnesses - August Kowalczyk and Stanisław Mańka

The Auschwitz Hospice Foundation

Photos of the Event

Site-ul Relay of Life descrie cum, la 13 noiembrie 2007, peste 30 de supraviețuitori ai lagărului de exterminare Auschwitz şi ai altor lagăre de concentrare naziste s-au întrunit în Polonia la o conferință de o zi, la Auschwitz. Pe baza crezului lor moral unic, acest extraordinar grup de oameni au decis să-şi descarce supararile într-o discuție despre viitorul Europei. Într-o ceremonie solemnă, supraviețuitorii acestui "iad pe pământ" şi-au împărtăşit experiențele trecute şi au propus o Constituție pentru o Europă de la Oameni pentru Oameni.

RELAY OF LIFE

The Dr. Rath Health Foundation is the Recipient of the "Relay of Life and Remembrance" from the Auschwitz survivors

Testimonials of Auschwitz Survivors

Next Testimonial »

Jerzy Maria Skalowski

English translation:

In September 1944, I witnessed a selection procedure.

I saw Doctor Mengele in the infirmary. My bedfellows, two adult Jews, we shared one bunk, were selected. One of them came up to me, saying, "Farewell, My name's Tadek. If you manage to get out of here, speak out about what happened to me. Here's my toothbrush. I won't be needing it. In no more than two hours, I'll have flown out of here, up the chimney and to heaven". I'll remember Tadek's toothbrush till the end of my days.

One evening, when I had an inner war inflammation in both ears, the nurse gave me an ichthyol compress and wrapped my head in toilet paper. This was the "bandage". When I opened my eyes in the morning, my fellow hospital patients were leaning over me, pointing at my head and laughing. It turned out that in the night the smell of the ichthyol had enticed a rat who had gnawed a hole in the toilet paper and devoured the dressing. I'd slept exceptionally deeply that night. I hadn't felt a thing.

And there's another experience I recall. A naked prisoner, outstretched arms firmly gripped by nurses, the SS doctor carries out a puncture, jabbing into his un-anaesthetized spine. The scream that was torn from that patient's breast is hard to forget. It must have caused him

The Nazi Roots of the "Brussels EU"

European Constitution "For the People, by the People"

Sign Petition online "For the People, by the People"

Testimonials of Auschwitz Survivors

From Nuremberg to Brussels - Lecture by Dr. Matthias Rath

Two Auschwitz Witnesses - August Kowalczyk and Stanisław Mańka

The Auschwitz Hospice Foundation

Photos of the Event

Conferința a fost organizată împreună cu Dr. Rath Health Foundation, organizație non-profit care a fost instrumentul expunerii naturii frauduloase a afacerii farmaceurice cu boala şi în a arăta cum principiul conducător al acestei industrii, atât în al doilea război mondial cât şi acum, este profitul pe socoteala vieții. În recunoaşterea muncii sale, Fundația a primit de asemenea "Releul de viață" de la supraviețuitorii de la Auschwitz cu cererea simbolică de a duce amintirea Auschwitz în viitor.

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath şi August Kowalczyk

RĂDĂCINILE NAZISTE ALE „BRUXELLES UE"

Ceea ce ați vrut întotdeauna să știți
despre „Bruxelles UE"
dar nimeni n-a îndrăznit să vă spună!

Conținând copii ale documentelor istorice nepublicate anterior, ce provin din arhivele internaționale, "Rădăcinile naziste ale " UE Bruxelles "," dovedește că arhitecții-cheie ai Uniunii Europene au fost recrutați din rândul aceloraşi tehnocrați care proiectaseră deja planurile Europei de după cel de-al doilea Război Mondial, sub controlul naziştilor.

Dezvăluind cât de nedemocratică este natura Uniunii Europene, semănând izbitor cu planurile făcute de naziști pentru perioada care va urma războiului, „pentru o zonă complet europeană", informațiile şocante conținute în această carte, în esență, marchează începutul sfârşitului pentru aşa numitul "Proiect European".

Ca atare, conştienți de faptul că Europa de astăzi este acum în pragul unui colaps economic, autorii încheie prin a arăta modul în care construirea unei noi Europe - proiectate pentru oameni şi prin oameni - ar putea duce la o lume mai sănătoasă, de pace şi justiția socială.

© 2011 Dr. Rath Health Foundation